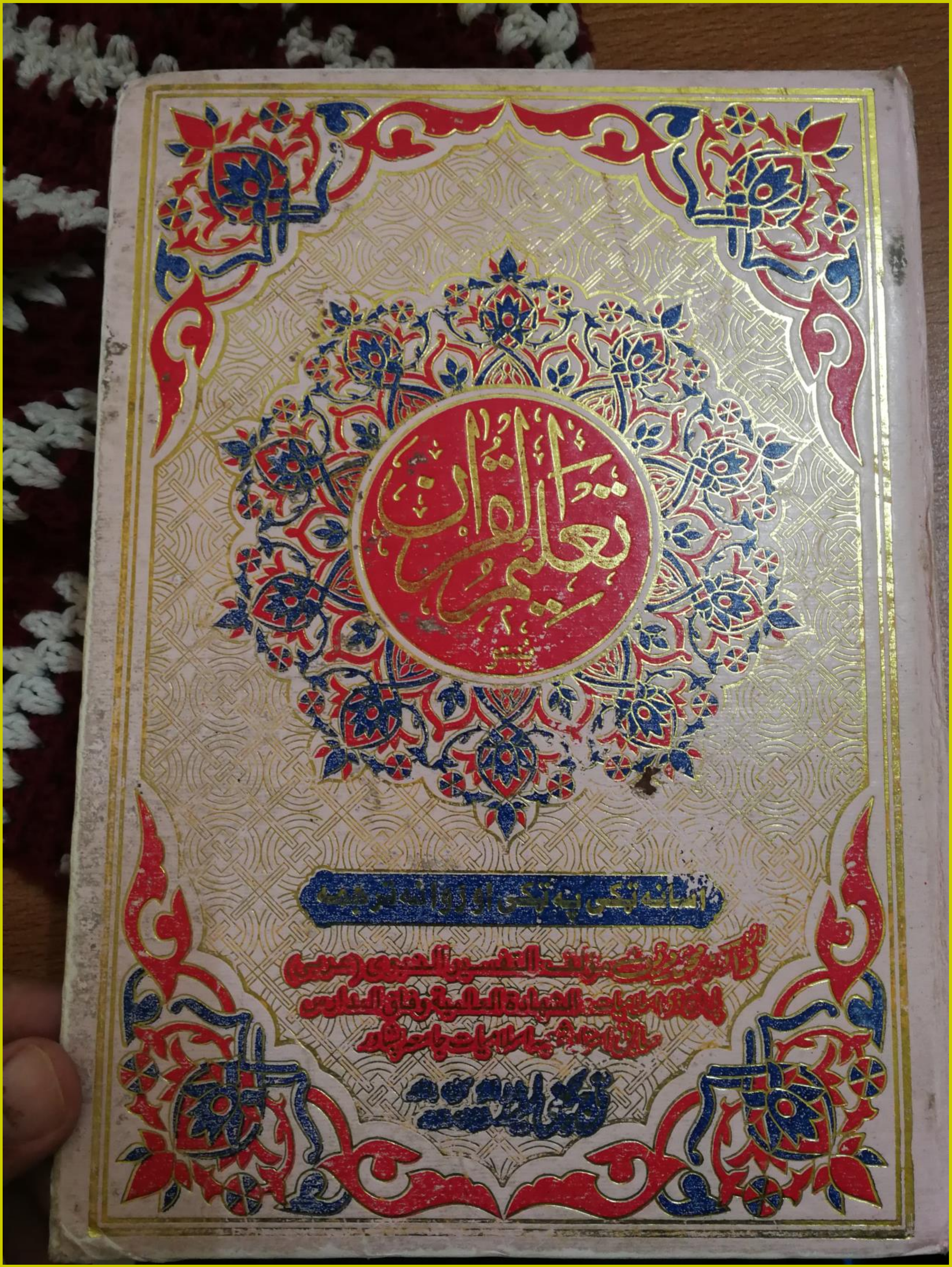
تعليم القرآن
پښتو
اسانه ټکی په ټکی او روانه ترجمه
مؤلف التفسير
الشهادة العالمية وفاق المدارس
اسلاميات جامعه پشاور

TAJ PRINTED HOLY QURAN ©
تاج کمپنی لمیٹڈ لاہور۔کراچی
ALL THE WORLD OVER

تاج کمپنی لمیٹڈ™ کے ملتے جلتے
سے قرآن مجید اور اسلامی کتب تیار کر رہے ہیں
ان جعل سازوں سے خبردار رہیں
نام درج ذیل ہیں

تاج محل کمپنی، تاج قرآن مجید کمپنی، تاج دین کمپنی، فرید بک ڈپو دہلی

استدعا

قرآن مجید کے پرنٹر و پبلشر ہونے کے ناطے تاج کمپنی لمیٹڈ™ کی ہر ممکن کوشش ہوتی ہے۔
کہ قرآن کریم کے کسی نسخے میں معمولی سی بھی غلطی رہنے نہ پائے دورانِ چھپائی اگر کوئی زبر، زیر یا پیش
وغیرہ ہٹ جائے تو اُسے دانستہ غلطی سے تعبیر نہیں کیا جاسکتا۔ کیونکہ ہر لمحہ احتیاط برتنے کے بعد بھی بعض
اوقات ایسا ہو جاتا ہے یا جلد ساز کی غفلت سے صفحات آگے پیچھے لگ جاتے ہیں۔
اگر آپ کو کوئی ایسی غلطی نظر آجائے تو فوری ہمیں مطلع فرمائیں تاکہ مزید نسخوں
میں تصحیح کی جاسکے اور اپنا نسخہ بھی تبدیل کروالیں آپ بھائیوں، بہنوں کا تعاون ہی تاج کمپنی لمیٹڈ™
کی کامیابی کا راز ہے امید ہے حسب سابق تعاون فرمائیں گے شکریہ

رنگین تجویدی قرآن مجید
مع متشابہات وضروری قواعد
شیخ القرا حضرت قاری رحیم بخش پانی پتیؒ
بمع سندھی، فارسی، ارود، انگریزی اور پشتو قواعد و تجوید

اپنے قریبی ڈیلر یا براہ راست تاج کمپنی لمیٹڈ™ کے دفاتر سے طلب فرمائیں۔

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم
تعلیم القرآن
آسان لفظی و با محاورہ ترجمہ قرآن
ڈاکٹر محمد دین
اردو، پشتو، فارسی اور انگریزی میں دستیاب ہے

تجویدی قرآن مجید
مع المتشابہات
قاری رحیم بخش پانی پتی
سندھی، فارسی، اردو، انگریزی اور پشتو میں قواعدِ تجوید کے ساتھ
15 سطری تجویدی قرآن مجید
18 سطری تجویدی قرآن مجید

تعلیم القرآن

پښتو

آسانه ټکی په ټکی او رَوانه ترجمه

ډاکټر محمد دین پی ایچ ڈی

مولف :التفسیر النبوی (عربی)

پی ایچ ڈی اسلامیات ۔الشهادة العالمیه وفاق المدارس

سابق استاد شعبه اسلامیات جامعه پشاور

تاج کمپنی (پرائیویٹ) لمیٹڈ

لاهور
کراچی
پشاور
راولپنڈی
شارجه

طبع شده تاج کمپنی (پرائیویٹ) لمیٹڈ کراچی

سرېزه

الحمد لله رب العالمین والصلوٰة والسلام علی سید المرسلین محمد وعلی آله وصحبه اجمعین وبعد:

نزول قرآن:

۱. قرآن مجید د الله تعالیٰ له طرفه نازل کړے شوے آخري او مکمل کتاب دے. ارشاد باري تعالیٰ دے:

"دا (قرآن) هغه کتاب دے چې په کښې د شک او شبهې [illegible] نیشته او دا (دَ الله نه) د یرېدونکو د پاره د هدایت ذریعه ده" (سورة [illegible]: ۲)

۲. د نزول قرآن مقصد د کفر او جهالت تیرې ختمول او د [illegible] خورول دي ارشاد باري تعالیٰ دے: "اے نبيٌ! دا کتاب قرآن مونږ ځکه په تا نازل [illegible] خلق د الله په حکم د تیرو نه بهر رڼا ته راوباسی" (سوره ابراهیم آیت: [illegible])

۳. قرآن مجید پوهې سره د لوستلو او د غور و فکر [illegible] او هدایت حاصلولو د پاره نازل شوے دے. ارشاد رباني دے: "اے [illegible] والا کتاب دے چې تا بانديې (ځکه) نازل کړے شوے دے چې خلق [illegible] وکړي. او د عقل خاوندان ترې نصیحت واخلي" (سوره [illegible] ۲)

۴. قرآن مجید د اللّٰه تعالیٰ آخري کتاب دے. مخلوق دده هسې [illegible] هدایت پیغام تر جوړولو عاجز دے. ارشاد رباني دے: "(اے خلقو!) که چرې تاسو ته د دهٔ (قرآن) په رښتیا والي څهٔ شک وي کوم چې مونږ پهٔ خپل بنده نازل کړے دے نو تاسو هم ددهٔ هسې جوړ کړے سورت راوړی که تاسو پهٔ خپله دعویٰ کښې رښتوني ئي". (سوره بقره آیت ۲۳)

۵. د هدایت دا پیغام به تر قیامته دَ انسانانو د رهنمائيي د پاره محفوظ او موجود وي. ددهٔ دَ دنیا نه ختمول ناممکن دي. ارشاد رباني دے: "بې شکه مونږ دا ذکر (قرآن مجید) نازل کړے دے او هم مونږ ددهٔ محافظ یو". (سوره الحجر آیت: ۹)

د اصلاح او ترقی د ټولونه غټ منشور:

د پورته ذکر کړے شوو مقصدونو حاصلولو او انسانانو له د ګمراهی او جهالت د تیرونه بهر رڼا ته د راویستو د پاره قرآن مجید د انسانیت د پاره ایکي یو "نصاب تعلیم" او محمد رسول اللّٰه صلي اللّٰه علیه و آلهٖ وسلم "د معلم انسانیت" په حیث ددهٔ د تعلیم و تدریس په کار مامور کړے شو. او دا تعلیمي پروګرام بندګانو باندې د اللّٰه تعالیٰ ډېر لوئ "احسان" و ګرځولے شو. ارشاد باري تعالیٰ دے:

"یقیناً اللّٰه تعالیٰ مؤمنانو باندې ډېر لوئي احسان وکړو کله ئې چې دوي کښې هم د دوی نه یو

عظیم الشان رسول ولیږلو. څوک چې دوي ته د الله تعالی آیاتونه آوروي. دوي (په اخلاقي تربیت کولو) پاک صفا کوي او دوي ته کتاب (قرآن) او د حکمت تعلیم ورکوي. سره ددې چې ددې نه [illegible] ندې دا خلق غټه ګمراهی کښې پراته وو". (سوره آل عمران: ۱۶۴)

ځکه [illegible] نبي کریم صلي الله علیه و آله وسلم دا کتاب په پوره محنت او کوشش انسانانوته [illegible] په نتیجه کښې د انسانیت ډیرې غوره نمونې وجود کښې راغلې.

د تعلیم قرآن مرکزونه:

حضورﷺ [illegible] او بیا د هغوي په ممبر ناستو روستنو هستوﷺ د هر کور او هر جمات نه د قرآن مدرسه جوړه کړه. حضورﷺ اوفرمائیل چې:

"[illegible] ځائ دالله بندګان د قرآن زده کولو د پاره یوځائ شي هلته د الله رحمت راوریږي [illegible] حلقوته سکون (آرام) ملاویږي او فرشتې داسې مجلسونه په خپلو وزرونو پټوي"

(روایت [illegible] ابو داؤد)

[illegible] چې د حضورﷺ پیغام ومنلو هغوي مبارک د هغوي کورونو او جماتونو کښې د قرآن د [illegible] حلقې جوړې کړې او چې کوم خلق به دې حلقو کښې د تعلیم په ترلاسه کولو د دین د ښودنې [illegible] جوړیدل هغوئ مبارک به هغوي د نورو خلقو د تعلیم د پاره استول. دا حلقې او مجلسونه د قرآن د رڼا خورولو یوه غټه ذریعه وګرزیدله.

هغوئ مبارک ټولو مسلمانانوته حکم وکړو چې چا سره دَ دین څومره علم وي هغه دې د هغې نورو [illegible] د رسولو بندوبست وکړي. او چې کومو خلقو سره علم نیشته دے هغوي دې د علم خاوندانو ته په ورتلو علم حاصل کړي دغه شان هغوئ مبارک دا هدایت وکړو چې هره کوڅه محله کښې دې داسې انتظام وکړے شي چې ګاونډیان یو تر بله د زده کړې او ښودنې کار جاري وساتي کومو خلقو به چې دې [illegible] کښې ناراسته کوله هغوئ مبارک به د هغوئ نه سختی سره پښتنه کوله.

د استوګنې انتظام:

هغوئ مبارک د مسجد نبوي نه د دین د تعلیم مرکز جوړ کړو او د لرو پرتو علاقونه زده کړې له د راتلونکو د پاره ئې مسجد نبوي کښې په صفه نوم ئې چبوترې د استوګنې انتظام وکړو. چې هغوئ تسلی سره علم حاصل کړے شي.

د زنانه ؤ تعلیم:

د زنانه ؤ د زده کړې د پاره به هغوئ مبارک هفته کښې په یو خاص ورځ یا اهمو موقعو باندې د تبلیغ خصوصي تابیا کوله. هغوي مبارک نارینه ددې پابند وګرځول "چې هغوي د قرآن مجید او دین څومره علم حاصل کړي کورونو کښې دې خپلو زنانه ؤ ته اوښایئي' او زنانه ؤ ته ئې هدایت وکړو چې خپلو کورونو کښې د نارینه ؤ نه دَ دین علم زده کوئي"(سوره احزاب ۳۳/۳۴)

قرآن مجيد او عربي ژبه:

په تېرو زمانو کښې د هر قوم د هدايت ... پېغمبرانو د خپلو قومونو ژبه کښې د الله

پيغام رسولے وو. ولې د آخري نبي حضرت محمد ... صلي الله عليه و آله وسلم پيغام د قيامت تر

ورځ پورې د هر قوم، هرې ژبې او هرې زمانې خلقو ... دے. ځکه نو قرآن مجيد د ژبو د فرق

او د بدلون نه د بچ ساتلو او ددې د متن (اصل ټکي) ... حفاظت د پاره د نزول قرآني ژبې

"عربي" ته بنيادي حيثيت ور کړے شو. او نورې ... ژبې ددې ملاتړ و کړخولې شوې. ارشاد

باري تعالیٰ دے:

"دا کتاب مونږ نازل کړے دے يعني قرآن چې عربي ژبه کښې دے ددې د پاره چې ته زده کړے شي"

(سوره يوسف۲)

په دې وجه نبي کريم صلي الله عليه و آله وسلم ... مسلمه ته د عربي ژبې زده کولو

ترغيب ور کړو او بيا په د رنګ کښې ايمان راوړونکو ډېرو قامونو خپلې زړې ژبې هېرولو سره

عربي ژبه اختيار کړه. بلخوا ګڼو قومونو د ښودنې او زده کړې وسيلې په ګرځولو دا خپلو ژبو

کښې جذب کړه. چې د هغې نتيجه کښې د قرآني او عربي علومو د ترجمې او ترجمانی کار په

دومره درز کښې شروع شو چې عربي ژبه نورو قامونو ته پردی پاتې نه شوه. په غير عرب قومونو

کښې د عربی ژبې او ديني علومو ستر علما او مصنفين پيدا شو او د عربی ژبې الفاظ، محاورې،

اصطلاحات او رسم الخط د ډيرو ژبو نه بيلېدونکې حصې جوړې شوې. دا ټول د قرآن مجيد د

معجزانه قوت، په دهٔ د پوهيدو د ضرورت او د مؤمنانو ده سره د محبت نتيجه وه.

حضورؐ د الٰهي پيغام غير عرب قومونو ته د رسولو دويم انتظام دا و کړلو چې خپلو صحابهٔ

ته ئې د نورو ژبو د زده کړې حکم ور کړو. او هم د صحابهٔ په دور کښې د قرآن مجيد د بعضو

حصو نورو ژبو کښې د ترجمې کار شروع شو کوم چې تر ننه جاري دے.

د قرآن پوهنې اهميت:

د الٰهي کلام په سوب د قرآن مجيد د عربی الفاظو تلاوت ډېر لوئي عبادت او د ثواب کار

دے بيا هم د نزول

قرآن مقصد په دې د پوهېدو، په کښې د غور او فکر کولو او دَ دې نه رهنمائي تر لاسه کول دي

په دې وجه په مطلب د پوهېدو نه بغير صرف تلاوت کول کافي نه دي. ارشاد باري تعالیٰ دے:

"اے نبيؐ دا (قرآن) برکت والا کتاب دے چې پهٔ تا نازل کړے شو چې خلق په کښې غور

او فکر وکړي او عقل والا ترېنصيحت واخلي". (سوره ص آيت: ۲۹)

په دې د امت علمائے کرامو هر دور کښې امت د قرآن پوهنې" د ضرورت نه خبر کړي دي.

حضرت عبدالله بن عباس رضي الله عنه فرمائي: "چې کوم سړې قرآن لولي او د هغې په

معنٰي او مطلب نه پوهيږي د هغه مثال د هغه باندېچي دے څوک چې لولي صحيح ولي پوهيږي نه

"چې هغه څۀ لولي".

مشهور تابعي امام حسن بصريؒ فرمائي: د قرآن پوهه دا نه ده چې ددۀ ټکي خو دې حفظ کړے شي ولې ددۀ هدايت دې پريښودے شي (د دې نتيجه دا راؤځي چې) يو سړے وائيي چې ما پوره قرآن لوستلے دے ولې د هغه اخلاقو او اعمالو کښې د هغه څۀ اثر په نظر نۀ راځي". (تفسير ابن کثير)

حضرت سعيد بن جبير فرمائي چې کوم سړي قرآن ولوستلو او معاني ئي زده نه کړې د هغه مثال د ړوند يا ان پړه بانډيچي دے".

حضرت اياس بن معاويه فرمائي: چا چې قرآن ولوستلو او دده تفسير ئي زده نه کړو د هغه مثال د هغه خلقو په شان دے چا ته چې د شپې په وخت د خپل حاکم فرمان راشي او هغوئ سره ډيوه (رڼا) نه وي او هغوي د سرکاري حکم په راتلو اويريږي چې پته نه لګي چې دې فرمان کښې به څه ليکلي وي.

د قرآن پوهې ددې ضرورت له مخه د امت علمائےکرامو هر دور کښې د عربي د تعليم عام کولو او د دُنيا مختلفو ژبو کښې د قرآن مجيد د ترجمو او تفسيرونو ليکلو چهاپ کولو فرض تر سره کړے دے او دا سلسله تر اوسه جاري ده.

براعظمګي کښې د ترجمې او تفسير قرآن تحريک:

براعظمګي کښې په اُردو او نورو علاقائي ژبو کښې د قرآن د ترجمو د موجوده تحريک بنياد حضرت شاه ولي اللّٰه (۱۷۶۳ء کښې وفات شوے) ايښودلے دے. د هغوئ د دور نه آګاهو دا فرضي خبره عامه کړيشوې وه چې قرآن مجيد د عالي شانه مضامينو او فصاحت او بلاغت اعلٰي ترين معيار نمونه ده ځکه عام خلق ددۀ د لوستلو قابل نه دي. دا يوازے د عربي د ماهرانو کار دے دا غلط فهمي حضرت شاه ولي اللّٰه صاحب په ډير قوت رد کړه او وې وئيل چې صحابهؓ کرام ان پړه وو او محمدؐ هغوي د قرآن مجيد د زده کړې نه آګاهو د عربي ژبې د فصاحت او بلاغت په زده کړه مجبور کړي نه وو بلکي د قرآن مجيد نيغ په نيغه تعليم سره هغوئ د علم اعلٰي درجوته ورسيدل. لکه چې ارشاد باري تعالٰي دے

"بې شکه مونږ دا قرآن د نصيحت حاصلولو د پاره آسان کړے دے". (سورۀ القمر. آيت: (۱۷)

حضرت شاه ولي اللّٰه د هغه وخت رواجي ژبې فارسي کښې د قرآن مجيد آسانه ترجمه وليکله او د خپلو شاګردانو او متعلقه ملګرو په وساطت ئي ټول براعظمګي کښې د قرآن عظيم الشان د درس او تدريس مرکزونه پرانستل.

د مسلمانانو ټولو تپوته د قرآن پاک د ترجمې ښودلو په ضرورت د زور اچولو په لړ کښې هغوئ اوفرمائيل:

۱. موجوده زمانه او په دې هيواد کښې د مسلمانانو د خير ښيګړې د پاره ضروري ده چې

قرآن پاک په روانه آسانه ژبه کښې ترجمه کړيشي په دې چې عام و خاص او وړوکے لوئي ټول ترې فائده پورته کړي.

۲. د کاريګرو، مزدورانو او سپاهيانو [illegible] چاته عام طور د عربي د لوړو علمونو حاصلولو موقع په لاس نه ورځي هغوئ ته د ناظره [illegible] داسې رسالو نه پس د کومو په وجه چې هغوئ ليک په روانه لوستلے شي [illegible] په شروع د "قرآن دا ترجمه" وښودلے شي. په دې چې اولنے ځيز کوم چې ددۀ زړه [illegible] کښې کښينې هغه دالله تعالیٰ د کتاب معنې د [illegible] خلق هم چاته چې د عمر د يو حصې تېرېدونه پس د توبې توفيق وشي او د باقاعده علم حاصلولو موقعه په لاس نه ورځي هغوئ له پکار دي چې د قرآن دا ترجمه په ښۀ ډول ياده کړي.

۳. تعليم کښې بوخت ماشومانو نه علاوه هغه خلق ځوک چې زياتره وخت دَ معاش سرګرمو کښې اخته وي هغوئ له پکار دي چې (يو وخت مقرر کړي) د حلقې په شکل کښې ناسته کوي او هغوي کښې دې يو کس دَ يو يا دوؤ سورتونو يا رکوع په رو رو ترجمه آوروي. دغه شان به د دوئ صحابهؓ کرامو سره مشابهت (يوشان والے) پيدا شي. چې هغويؓ به په داسې قسم حلقو کښې ناسته کوله او يو قاري به ورکښې لوستل کول. فرق به صرف دا وي چې صحابهؓ کرامو ته عربي ژبه خپله معلومه وه او دا خلق به د ترجمې په ذريعه د قرآن مجيد په معنو پوهه شي.

۴. د قرآن مجيد د ترجمې ضرورت په ګوته کولو لړ کښې هغويؒ او فرمائيل "که په انصاف خبره وکړيشي نو د قرآن حکيم د نازليدو اولين مقصد هم د ده د وعظونو نه نصيحت او دده د هداياتونه رڼا اخستل دي نه دا چې د قرآن د لفظونو ولاړول سره ددې چې لفظونه ولاړول او تلاوت هم غنيمت دے. ولي هغه سړي ته به د اسلام د ځومره حقيقت **پته ولګي چاته چې د قرآن د مطلب او معنو پته ونۀ او لګي هغه ته به د قرآن پاک تلاوت کښې څه خوند مزه ملاؤ شي ځوک چې هلهو د کلام الٰهي په مطلب نه پوهېږي**". (مقدمه فتح الرحمٰن ترجمه قرآن فارسي از شاه ولي اللّٰه)

د قرآن پاک معني خلقوته د رسولو دې تحريک د پاره حضرت شاه ولي اللّٰه او د هغه متعلقه ملاتړ ملګرو شپه او ورځ کار وکړو. هغوي خپله د قرآن مجيد فارسي کښې او د هغوي دوؤ فرزندانو اُردو کښې ترجمې کولو سره د عامو مسلمانانو د پاره د قرآن پوهنې لارې پرانستلے او ددې تحريک نتيجه کښې اُردو او نورو ګڼو ژبو کښې د قرآن مجيد بې شمېره ترجمې او تفسيرونه وجود کښې راغلل.

قرآن مجيد يو درسي نصاب:

ديني نظام تعليم په رائج کولو د قرآني تعليماتو ګنجائش ختمولے شي د امت مسلمه د نشاة ثانيه د پاره د کار کوونکو خلقو، جماعتونو او ادارو د پاره ضروري ده چې هغوئ په خپلو تعليمي او تربيتي پروګرامونو کښې **د قرآن پاك تعليم ته مرکزی مقام** ورکړي او خپل ټول مال، بدني او ذهني قوتونو په جمع کولو دې هغه ټولې وسيلې پکار راولي کومو سره به چې د امت هره تپه د قرآن تعليم سره وتړلے شي او هر جمات، کور، حجره، دفتر، کلاس روم د قرآني تعليماتو مرکز وګرځي ځکه چې د امت اتحاد، سباؤن او ترقي د قرآن مجيد په نشر و اشاعت اړه لري. د نبي کريم صلي الله عليه و آله وسلم ارشاد پاک دے "چي دې **کتاب (قرآن) سره به الله پاک ډير قامونه د ترقی په بام اوخېژوي او ددې نه په غفلت کولو) ډير قامونوبه د ذلت ګړنګ ته ورلړه کړي**".

تعليم القرآن: (لفظي او روانه ترجمه)

د قرآن مجيد د تر نظر لاندي دا لفظي او روانه ترجمه (تعليم القرآن) د غټو عالمانو د ترجمو او تفسيرونو نه اخيستے شوې او چونړ کړې شوې ده. لفظي ترجمه کښې په سختی سره د لفظ د خيال ساتلو په ځائ د جملې ترون ته هم پاملرنه شوې ده چې د ښودلو په وخت څه خنډ محسوس نه شي. بلخوا روانه ترجمه کښې د وضاحت او رواني په غرض د غټو عالمانو په خير د قوسونو (بريکټونو) په ذريعه بېخي لنډو ټکو کښې تفسيري معلومات هم د ترجمې حصه جوړ کړيشوي دي. د ژبې او بيان په آسانتيا او د تيرو شوو نيکانو د منلي شوي تفسيرونو نه زړه پورې استفاده شوې ده کومو کښې چې د عربی د تفاسيرونه تفسير طبري، تفسير ماوردي، تفسير قرطبي، تفسير ابن کثير، تفسير قاسمي، تفسير کشاف القرآن، ترجمه فتح الرحمٰن (فارسي)، اُردو کښې په خصوصي توګه د ترجمه موضح القرآن او علاوه ددې نه ترجمه شاه رفيع الدين، تفسير عثماني، تفسير بيان القرآن، تفهيم القرآن، کنز الايمان او تفسير معارف القرآن تر ټولو دذکر وړ دي.

د خوږ وطن تقريباً د **ټولو مکاتب فکر عالمانو صاحبانو** خپلو ليکونو کښې د "تعليم القرآن" مننه کړېده او **د حکومت پاکستان د مذهبي امور و وزارت** سکولونو کښې د قرآن مجيد و ترجمې د تعليم د پاره ددي سفارش کړے دے. عالمانو او د قرآن مجيد شائقينو ته خواست دے چې "تعليم القرآن" مدرسو او د قرآن مجيد حلقو کښې جاري کړي او ددې ترجمې په نورې ښه کولو کښې مونږ سره ملاتړ وکړی. ستاسو د دعاګانو طلبګار:

جنوري ۲۰۰۲ء | ډاکټر محمد دين: پي ايچ ډي اسلاميات فاضل درس نظامي استاد (پخوانے) پيښور پوهنتون. پيښور. پاکستان

نوټ: د قرآن مجيد د ترجمې تحريک خورولو د پاره **"تعليم القرآن سوسائټي آف پاکستان"** جوړه کړې شوې ده. چې د هغې په اهتمام د "خط و کتابت او مشق" په ذريعه د قرآن د ترجمې، عربی ژبې او حديث او فقهي تعليم د عام کولو پروګرام په لويه پيمانه جاري دے.

د نورو معلوماتو او کوټلي ترون د پاره:
تعليم القرآن سوسائټي قصه خواني پيښور پاکستان. فون:091-214454
E-mail: taleemulquraan@hotmail.com

نمبر ____ رجسٹریشن نمبر 013

حافظ قاری عطاء اللہ

★ ایف۔اے اسلامیات (عربی) وفاق المدارس ★ تجوید روایت حفص ★ قراءات سبعہ ★ قراءات ثلاثہ ★ تفسیر قرآن ★ حافظ قرآن کریم
رجسٹرڈ پروف ریڈر (پنجاب قرآن بورڈ محکمہ اوقاف حکومت پنجاب)

تصدیق پروف ریڈر

میں نے تاج کمپنی کے (۱۰) سطری قرآن کریم برائے حوالجات

161, 61 وغیرہ

... پروف ریڈنگ کی۔
اغلاط پائی گئیں وہ درست کروالیں اب ان نسخوں میں
میرے علم کے مطابق کوئی غلطی موجود نہیں۔
میں پورے وثوق کے ساتھ ان نسخوں کے صحت مند اور غلطیوں
سے پاک ہونے کی تصدیق کرتا ہوں۔

العارض مہر

دستخط
قاری عطاء اللہ

حافظ قاری عطاء اللہ

رجسٹریشن نمبر 049

قاری اشرف خوشابی

○ ایم۔اے (عربی) ○ ایم۔اے (اسلامیات) ○ درس نظامی ○ تجوید قراءات ○ رجسٹرڈ پروف ریڈر (پنجاب قرآن بورڈ محکمہ اوقاف پنجاب)

نمبر ____

تصدیق پروف ریڈر

میں نے تاج کمپنی کے ۱۰ سطری قرآن مجید برائے حوالہ جات

161, 61 وغیرہ

کے متن کی حرف بحرف بغور پروف ریڈنگ کی۔ جو اغلاط
پائی گئیں وہ درست کروالیں اب اس نسخے میں میرے علم کے مطابق
کوئی غلطی موجود نہیں۔ انشاء اللہ تعالیٰ
میں پورے وثوق کے ساتھ اس نسخے کے صحت مند اور غلطیوں
سے پاک ہونے کی تصدیق کرتا ہوں۔

العارض مہر

دستخط
محمد اشرف خوشابی

قاری محمد اشرف خوشابی

آسان ترجمه

القرآن الكريم

تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:- ڈاکٹر محمد دین

تاج کتب خانه
قصه خوانی پشاور
091-2214454
091-2218720

آسان ترجمه

القرآن الكريم

تعليم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

تاج کتب خانه
قصه خوانی پشاور
091-2214454
091-2218720

سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ

سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝ | وَهِيَ سَبْعُ اٰيٰتٍ
سورة فاتحه مكى دے | (شروع) دَ الله په نوم سره (چه) لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے | او په دِے کښے اووۀ ایتونه دی

شروع کوم دَ الله په نوم سره چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ الرَّحْمٰنِ

ټول تعریفونه | الله لره دی | (کوم چه) پالونکے (دے) | دَ مخلوقاتو۔ | ډیر مهربان

ټول تعریفونه الله دَ پاره دی چه دَ ټولو مخلوقاتو پالونکے دے ډیر مهربان

الرَّحِيْمِ ۝ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ۝ اِيَّاكَ

ډیر بخښونکے | مالک (دے) | دَ ورځے | دَ قیامت | هم ستا

نهایت رحم کوونکے دے چه دَ جزا دَ ورځے مالک دے۔ (اے الله!) مونږ هم

نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ۝ اِهْدِنَا

مونږ عبادت کوو | او هم تا نه | مونږ مدد غواړو | ښایه مونږ ته

ستا عبادت کوو او مونږ هم تا نه مدد غواړو۔ مونږ ته

الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِيْنَ

لاره | نیغه | لار | (دَ هغو) خلقو

نیغه لاره ښایه دَ هغو خلقو لاره

اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ

(چه) تا انعام کړے دے | په هغوی | نه (دَ هغو چه) | غضب شوے دے

په کومو چه تا انعام کړے دے، نۀ دَ هغو خلقو (لاره) په کومو چه

عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ۝

په هغوی | او نۀ | (لاره دَ) ګمراهانو

غضب شوے دے او نۀ دَ هغو کوم چه ګمراه شول۔

المنزل الاول (١)

سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ

سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مِائَتَانِ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | وَسِتٌّ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُوْنَ رُكُوْعًا

سورة بقره مدنی دے او په دے کښے | (شروع) دَ الله په نوم سره (چه) لوئے مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے. | ۲۸۶ ایتونه او ۴۰ رکوع گانے دی

شروع کوم دَ الله په نوم سره چه لوئے مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے ۔

الٓمّٓ ۚ ① ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۛ ۚ فِيْهِ ۚ ۛ

الٓمّٓ | دا (هغه) | کتاب (دے) | (چه) شک نشته | په دے کښے

الف، لام، میم دا (قرآن) هغه کتاب دے چه په دے کښے (هیڅ) شک نشته

هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۙ ② الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

هدایت دے | پرهیزګارانو دَ پاره ۔ | هغه خلق | چه ایمان لري

پرهیزګارانو دَ پاره هدایت دے څوک چه په غیب باندِ ایمان

بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا

په غیب باندِ | او دروی | مونځ | او دَ هغے نه

لري او مونځونه کوی او څهٔ چه مونږ

رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۙ ③ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ

چه مونږ ورکړی دی هغوی ته | خرڅ کوی | او هغه خلق چه | ایمان راوړی

هغوئ ته ورکړی دی له هغے نه خرڅ کوی او کوم کتاب چه (اے محمدﷺ!) په تا باندِ

بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ

په هغے چه نازل کړے شو | په تا باندِ | او په هغے چه | نازل کړے شول

نازل کړے شوے دے او کوم کتابونه چه تا نه وړاندِ (پیغمبرانو باندِ) نازل کړے شول

مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ④ ؕ

له تانه وړاندِ | او په آخرت باندِ | هغوئ یقین لري ۔

په هغو ټولو باندِ ایمان راوړی او په آخرت باندِ یقین ساتی ۔

أُولَٰٓئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵﴾ إِنَّ

دغه خلق | په هدایت باندې دي | دَ خپل ربّ طرف نه | او دغه خلق | کامیابي موندونکی دي۔ | بیشکه

دَغه خلق دَ خپل پروردګار دَ طرف نه په سمه لار (روان) دي او هم دوی دَ عذاب (او دَ ملامتیا) نه خلاص دي. بیشکه

الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ

کوم خلق چه | کافران شول | برابره ده | په دوی | که ویرولے ته دوی | یا | نهٔ | ویروے ته دوی

هغه خلق کوم چه انکار وُکړو دَ هغوی په حق کښې برابره ده که ته هغوی (عذاب نه) ویروے یا نهٔ ویروے

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ

ایمان نهٔ راوړي دوی | مُهر ووهلو | الله | په زړونو دَ دوی | او په غوږونو دَ دوی

هغوی هیڅ کله منونکی نهٔ دی۔ الله تعالیٰ دَ هغوی په زړونو او غوږونو باندې مهر لګولے دے۔

وَعَلَىٰٓ أَبْصَٰرِهِمْ غِشَٰوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۷﴾ وَمِنَ النَّاسِ ع ۱

او په سترګو دَ دوی | پرده ده | او دوی دَ پاره | عذاب (دے) | لوئے۔ | او ځینی خلق

او دَ هغوی په سترګو پرده غوړیدلے ده او دَ هغوی دَ پاره ډیر لوئے عذاب مقرر دے۔ او په خلقو کښې

مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْءَاخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿۸﴾ وقف لازم

هغه دي | چه وائي | مونږ ایمان راوړے دے په الله | او په ورځ | دَ آخرت | او نهٔ دی هغوی | ایمان راوړونکی

ځینی داسے هم دی چه وائي چه مونږ په الله تعالیٰ او دَ آخرت په ورځ ایمان لرو، مګر هغوی مؤمنان نهٔ دی۔

يُخَٰدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ

هغوی دوکه ورکوی | الله (ته) | او هغه خلقو ته | چه ایمان ئے راوړے دے | او نهٔ ورکوی دوکه | مګر | ځانونو خپلو ته

هغوی (په خپل خیال کښې) الله تعالیٰ او مؤمنانو ته دوکه ورکوی حال دا دے چه (په حقیقت کښې) هم خپلو ځانونو ته دوکه ورکوی

وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۹﴾ فِى قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ

خو هغوی نهٔ پوهیږی | دَ هغوی په زړونو کښې | بیماری (ده) | پس زیاته کړه هغوی له | الله | بیماری

او په دے هم نهٔ پوهیږی. دَ هغوی په زړونو کښې (دَ نفاق) مرض دے، پس الله دَ داسے خلقو مرض نور هم زیات کړو

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿۱۰﴾ وَإِذَا قِيلَ

او دَ هغوی دَ پاره | عذاب (دے) | درد ورکوونکے | په وجه دَ هغے چه دروغ به ئے وئیل | او هر کله چه | وُوئیلے شی

او هغوی دَ پاره دردناکه سزا په دے جرم کښې مقرره ده چه همیشه به ئے دروغ وئیل۔ او کله چه هغوی ته وُوئیلے شی

لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِى الْأَرْضِ قَالُوٓا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿۱۱﴾

هغوی ته | (چه) فساد مهٔ خورَوئ | په زُمکه کښې | نو وائي | چه مونږ خو | اصلاح کوونکی یُو

چه دَ زُمکے په مخ فساد مهٔ کوئ نو وائي چه مونږ خو صرف اصلاح کوونکی یُو

أَلَآ إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿۱۲﴾ وَإِذَا قِيلَ

خبردار | بیشکه هم هغه خلق | فساد کوونکی دی | لیکن | هغوی نهٔ پوهیږی | او هر کله چه وُوئیلے شی

خبردار! هم دغه خلق فساد کوونکی دی لیکن دوی نهٔ پوهیږی۔

لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ

هغوی ته (چه) | ایمان راوړئ | ښکه چه | ایمان راوړی دی نورو خلقو | (نو) وائی | آیا مونږ (هم) ایمان راوړو

وو ویلے شی چه (ږ ښتونو) مؤمنانو په شان تاسو هم ایمان راوړئ نو وائی چه آیا مونږ (هم هغه شان) ایمان راوړو ښکه

كَمَآ اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ؕ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ

لکه ښکه چه | ایمان راوړی دی | بے عقلو | خبردار | بیشکه هم دوئ دی | کم عقل | لیکن

چه (دے) بے وقوفانو ایمان راوړے دے یاد ساتئ چه هم هغوی په خپله بے وقوفان دی ، لیکن

لَّا يَعْلَمُوْنَ ⑬ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚۖ

هغوی نهٔ پوهیږی | او هر کله چه ملاقات کوی | هغو خلقو سره | کوم چه ایمان راوړے دے | نو وائی | ایمان راوړے دے مونږه

هغوی پوهیږی نه . او هر کله چه دا خلق مؤمنانو سره ملاویږی نو وائی چه مونږ هم ایمان راوړے دے .

وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ

او هر کله چه ځان له شی | دَ خپلو شیطانانو سره | (نو) وائی | چه مونږ (خو) | تاسو سره یُو

او هر کله چه دَ خپلو شیطانانو سره ځان له شی ، نو وائی چه مونږ تاسو سره یُو

اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ⑭ اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ

بیشکه مونږ خو | ټوقے کوونکی یُو | الله | ټوقے کوی | دَ هغوی سره | او مهلت ورکوی هغوی ته

مونږ خو په مسلمانانو پورے ملنډے کوؤ الله تعالیٰ هغوی ته دَدے ملنډو سزا ورکوی او مهلت ورکوی

فِىْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ⑮ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ

په ګمراهئ دَ هغوی کښے | سرګردانه شوی . | هم دا هغه خلق دی | کوم چه | واخستله | ګمراهی

چه په خپله سرتیزئ کښے سرګردانه ګرځی - دا هغه خلق دی کوم چه دَ هدایت په بدله کښے

بِالْهُدٰى ۠ فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ⑯ مَثَلُهُمْ

دَ هدایت په بدله کښے | پس ګټه ونهٔ کړه | دَ هغوی تجارت | او نهٔ شول هغوی لاره موندونکی . | مثال دَ هغوی

ګمراهی واخستله نو نهٔ خوځے په دے تجارت کښے ګټه وکړه اونه ئے (دَ حق) لاره بیا موندله . دَ دے خلقو

كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ اَضَآءَتْ مَا حَوْلَهٗ

دَ هغه چا په شان دے | کوم چه | بل کړو | اور | پس هر کله چه روښانه کړو (اور) | چار چاپیره دَ هغهٔ

مثال دَ هغه چا په شان دے چه اور ئے (په تیارهٔ کښے) بل کړو نو هر کله چه ګیر چاپیره ئے رڼا شوه نو الله تعالیٰ

ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِىْ ظُلُمٰتٍ لَّا يُبْصِرُوْنَ ⑰ صُمٌّۢ

نو واخستله | الله | دَ هغوی رڼا | او پریخودل هغوی | په تیارو کښے | (چه) هیڅ نهٔ وینی | کاڼهٔ دی

دَ هغوی (دَ سترګو) رڼا لرے کړه او په تورو تیارو کښے ئے پریښودل چه هیڅ نهٔ وینی . (هغوی) کاڼهٔ دی

بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ۙ⑱ اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيْهِ

ګونګیان دی | ړاندهٔ دی | پس هغوی | واپس نهٔ راګرځی | یا په شان دَ ډیر باران | دَ آسمان دے | چه وی په هغه کښے

ګونګیان دی ړاندهٔ دی نو (دَ خپلے ګمراهئ نه) بیرته نهٔ راګرځی . یا دَ دوی مثال دَ هغه چا دے چه په شیبو شیبو باران

ظُلُمٰتٌ وَّرَعۡدٌ وَّبَرۡقٌ ۚ يَجۡعَلُوۡنَ اَصَابِعَهُمۡ فِىۡٓ اٰذَانِهِمۡ

تیارے | او گړزار | او برېښنا | نو دوی ننباسي | ګوتې خپلې | په غوږونو خپلو کښې

پرې وریږي چه په کښې تیارې وي او ګړزار او برېښنا وي نو داخلق د تندر د ګړزار د لاسه خپلې ګوتې په غوږونو

مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الۡمَوۡتِ ؕ وَاللّٰهُ مُحِيۡطٌ ۢ بِالۡكٰفِرِيۡنَ ﴿١٩﴾

د تندر د ګړزار د لاسه | د مرګ د ویرې نه | او الله | راګېر کړې دي | کافران .

کښې ننباسي د مرګ له ویرې نه، او (یاد ساتئ چه) الله تعالیٰ کافران (د هر طرف نه) راګېر کړي دي .

يَكَادُ الۡبَرۡقُ يَخۡطَفُ اَبۡصَارَهُمۡ ؕ كُلَّمَآ اَضَآءَ لَهُمۡ

نږدې ده (چه) | برېښنا | وتښتوي | د دوی بینائي | هر کله چه | رڼا وشي | په دوی باندې

نږدې ده چه اسماني برېښنا د هغوی بینائي وتښتوي هر کله چه رڼا شي په دوی نو دوی

مَّشَوۡا فِيۡهِ ۙ وَاِذَآ اَظۡلَمَ عَلَيۡهِمۡ قَامُوۡا ؕ وَلَوۡ شَآءَ

(نو) روان شي | په هغې کښې | او هر کله چه | تیاره شي | په دوی باندې | نو ودرېږي | او که چرې | غوښتلې

په کښې روان شي . او هر کله چه په دوی باندې تیاره خوره شي نو ودرېږي او که چرې الله تعالیٰ

اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمۡعِهِمۡ وَاَبۡصَارِهِمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ

الله | نو خامخا به یې بوتلل | غوږونه د دوی | او سترګې د دوی | بېشکه | الله | په هر څيز باند

غوښتلې نو د دوی د اورېدلو او کتلو قوت به یې ختم کړے وو ، بېشکه الله تعالیٰ په هره څیزه باندې

قَدِيۡرٌ ﴿٢٠﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اعۡبُدُوۡا رَبَّكُمُ الَّذِىۡ خَلَقَكُمۡ وَالَّذِيۡنَ

قادر دے | اے خلقو ! | عبادت کوئ | د خپل رب | هغه چا چه | پیدا کړئ تاسو | او هغه خلق

قدرت لري اے خلقو ! د خپل ربّ عبادت کوئ کوم چه تاسو او هغه خلق چه تاسو نه وړاندې تېر

مِنۡ قَبۡلِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُوۡنَ ﴿٢١﴾ الَّذِىۡ جَعَلَ لَـكُمُ الۡاَرۡضَ فِرَاشًا

چه له تاسو نه وړاندې وو | دے د پاره چه تاسو | تقوىٰ اختیار کړئ | چا چه | جوړه کړه | تاسو د پاره | زمکه | فرش (غوړېدلې)

شوي دي، پیدا کړي دي چه تاسو پرهیزګار جوړ شئ . هغه رب کوم چه ستاسو په خاطر زمکه فرش او اسمان

وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً وَّاَنۡزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخۡرَجَ بِهٖ

او آسمان | چت | او رانبکته ئې کړے | د اسمان نه | اوبه | بیائې را ووېستلو | د هغې په ذریعه

چت غوندې جوړ کړو او د آسمان له اړخه ئې باران وورولو ، د کوم په ذریعه چه ئې ستاسو

مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزۡقًا لَّـكُمۡ ۚ فَلَا تَجۡعَلُوۡا لِلّٰهِ اَنۡدَادًا

د میوو نه | رزق | تاسو د پاره | پس مه جوړوئ | الله د پاره | شریک

د خوراک د پاره رنګ په رنګ میوے پیدا کړے نو اوس سره د پوهې خدائے پاک له

وَّاَنۡتُمۡ تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٢٢﴾ وَاِنۡ كُنۡتُمۡ فِىۡ رَيۡبٍ مِّمَّا

او تاسو | پوهېږئ | او که چرے | یئ تاسو | په شک کښې | له هغه څه نه

شریکان مه جوړوئ . او که چرے تاسو ته په دے (کتاب) کښې کوم چه مونږ په خپل

نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَأْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ ۠ وَادْعُوْا

چه نازل کړې مونږ | په خپل بنده بانډې | نو راوړئ | .یو سورت | دَدې په شان | او راوغواړئ

بنده (محمدؐ) باندې نازل کړې دې څه شک وی نو تاسو هم دا سې یو سورت جوړ (کړې) راوړئ او دَ الله تعالیٰ

شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۲۳ فَاِنْ

خپل مدد ګاران | سوا | دَ الله نه | که چرې | یئ تاسو | رښتونی | خو که

نه سوا خپل ټول مدد ګاران هم راوغواړئ که چرې تاسو (په خپله دعوی کښې) رښتونی یئ، بیا که چرې تاسو

لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ وَقُوْدُهَا النَّاسُ

تاسو ونه کړې شئ | او هیڅ کله به ئې ونه کړې شئ | نو ووېرېږئ | دَ اور نه | هغه | چه خشاک ئې | خلق

(دا سې) ونه کړې شئ او هیڅ کله به ونه کړې شئ نو دَ هغه اور نه ووېرېږئ چه خشاک به ئې (نافرمانه) انسانان

وَالْحِجَارَةُ ۚ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ۝۲۴ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

او کانړی دی | تیار کړې شوې دې | دَ کافرانو دَ پاره | او زیرې ورکړه | هغو (خلقو) ته | چه ایمان ئې راوړې دې

کانړی دی، (دا اور) کافرانو دَ پاره تیار کړې شوې دې. او (اې نبیؐ!) هغه خلقو ته کوم چه ایمان راوړې او

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ

او کار و نیک کړې دې | ښه | چه بیشکه دَ هغوی دَ پاره | باغونه دی | بهیږی | دَ هغې لاندې | نهرونه

نیک عمل وکړی، زیرې ورکړه چه هغوی دَ پاره به دا سې باغونه وی چه دَ هغې لاندې به نهرونه بهیږی.

كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ

کله چه هم | ورکړې شی هغوی ته | دَ هغې نه | څه میوه | دَ خوراک دَ پاره | نو وُ به وائی | چه دا خو | هم هغه دَه

هر کله چه به هغوی ته (دَ دې باغونو نه) څه میوه خوراک دَ پاره ورکولے شی. نو وائی به دا خو مونږ ته ورانې

رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۙ وَاُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا ؕ وَلَهُمْ

چه راکړې شوې وه مونږ ته | له دې نه وړاندې | او وَر به کړې شی هغوی ته | (میوه) په شان دَ یو بل | او دَ هغوی دَ پاره

هم راکړې شوې ده. او هغوی ته به (دَ دُنیا دَ میوو سره) متشابه (میوې) ورکولے شی، او په دې (باغونو)

فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙ وَّهُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۲۵ اِنَّ اللّٰهَ

په دې (جنتونو) کښې | بیبیانې (به وی) | پاکې | او هغوی به په دې (باغونو) کښې | همیشه (وی) | بیشکه الله

کښې به دَ هغوی دَ پاره پاکې ښځې وی، او هغوی به په دې باغونو کښې همیشه وی، بیشکه الله دَ دې خبرې

لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ

نه شرمیږی | چه بیان کړی | څه مثال | دَ ماشی | یا دَ دې نه زیات (معولی) | پس کوم خلقو چه

نه نه شرمیږی چه هغه دَ ماشی یا دَ دې نه هم دَ زیات (معولی) څیز مثال (دَ بندګانو دَ پوهولو دَ پاڼ) بیان کړی، پس کوم خلقو چه

اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ

ایمان راوړې دې | هغوی خو پوهیږی | چه دا مثال حق دے | دَ هغوی دَ رب دَ طرف نه | او کوم خلق چه

ایمان راوړې دې هغوی پوهیږی چه دا (مثال) دَ هغوی دَ رب دَ طرف نه برحق دے، لیکن هغه خلق کوم چه

كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا
کافران دی | هغوی وائی | څهٔ اراده ده | دَ الله | دَ دے مثال نه | ګمراه کوی | په دے سره | ډیر
انکار کوونکی وائی چه دَ الله دَ دے (مثال دَ بیانولو) نه څهٔ مقصد دے؟ الله ډیر خلق (دَ دے مثالونو په ذریعه) ګمراه
وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا ؕ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۶﴾
او هدایت کوی | په دے سره | ډیرو ته | او نهٔ | بے لارے کوی په دے سره | مګر فاسقان
کوی او ډیرو ته دَ دے په ذریعه هدایت کوی۔ او په دے سره هغه صرف نافرمانه خلق ګمراه کوی۔
الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ ۪ وَيَقْطَعُوْنَ
کوم چه | ماتوی | وعده دَ خدائے | دَ هغے دَ ټینګولو نه پس | او پریکوی
هغه خلق چه دَ خدائے پاک سره په ښهٔ شان سره پخه کړے وعده بیا بیا ماتوی او هغه تعلقات ختموی
مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ
هغه (تعلق) چه حکم ورکړو الله | چه پیوند کړے شی | او فساد خوروی | په زمکه کښے | هم هغه خلق دی
دَ کومو دَ جوړولو چه خدائے پاک حکم کړے دے، او په زمکه کښے فسادونه جوړوی هم دغه خلق
الْخٰسِرُوْنَ ﴿۲۷﴾ كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا
زیان کاران | څنګه | انکار کوئی تاسو | دَ الله | او (حال دا دے چه) تاسو وئ | مړهٔ (غیر موجود)
زیان کاران دی، تاسو دَ خدائے (دَ وجود) نه څهٔ رنګ انکار کولے شئ حال دا دے چه تاسو موجود نهٔ وئ
فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۸﴾
پس هغهٔ ژوندی کړئ تاسو | بیا به هم هغه تاسو مړهٔ کړی | بیا به ژوندی کړی تاسو | بیا به دَ هغهٔ طرفته | تاسو ګرځولے شئ۔
هغه تاسو پیدا کړئ، بیا به تاسو له مرګ راولی، بیا به مو (په آخرت کښے) ژوندی کړی، بیا به دَ هغهٔ طرفته راګرځولے شئ۔
هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۗ ثُمَّ اسْتَوٰٓى
هم هغه دے کوم چه | پیدا کړل تاسو دَ پاره | څهٔ چه په زمکه کښے دی | ټول | بیائے اراده وکړه
الله هغه ذات دے کوم چه تاسو دَ پاره دَ زمکے ټول څیزونه پیدا کړل۔ بیا آسمان طرف ته
اِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
آسمان طرف ته | پس سمے کړل هغه | اووهٔ | آسمانونه | او هغه | په هر څیز باندِ
متوجه شو او اووهٔ آسمانونه ئے پیدا کړل۔ او هغه په هر څه خبره باندِ
عَلِيْمٌ ﴿۲۹﴾ وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ
ښهٔ پوهه دے۔ | او هر کله چه ووئیل | ستا رب | فرښتو ته | چه زهٔ جوړوونکے یم | په زمکه کښے
پوهیږی۔ او (اے نبی! یاد کړه) کله چه ستا رب فرښتو ته ووئیل چه زهٔ په زمکه باندِ یو نائب جوړول
خَلِيْفَةً ؕ قَالُوْٓا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ
(یو) جانشین | دوئیل هغوی | آیا جوړوے ته | په دے کښے | داسے څوک | چه فساد به کوی | په دے کښے | او تویوی به
غواړم۔ فرښتو عرض وکړو (چه اے الله!) آیا داسے مخلوق پیدا کوے چه فسادونه به کوی او (دَ یو بل) وینے

الدِّمَآءَ ۚ وَنَحۡنُ نُسَبِّحُ بِحَمۡدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ

وینه | او مونږ | پاکی بیانوؤ | او بزرګی بیانوؤ | ستا د حمد سره | ستا | وفرمائیل (الله)

په تویوی حال دا دے چه مونږ (هر وخت) ستا حمد او ثناء کښے مشغول یو۔ الله ورته په جواب کښے

اِنِّیۡۤ اَعۡلَمُ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ اٰدَمَ الۡاَسۡمَآءَ

بیشکه زهٔ | پوهیږم | په هغه څهٔ چه نهٔ پوهیږئ تاسو | او ورښودل (الله) | آدمؑ ته | نومونه

وویل چه زهٔ په هغه کارونو ښهٔ پوهیږم چه تاسو پرے نهٔ پوهیږئ۔ او الله تعالیٰ آدمؑ ته ټول نومونه

کُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمۡ عَلَی الۡمَلٰٓئِکَةِ ۙ فَقَالَ اَنۡۢبِـُٔوۡنِیۡ بِاَسۡمَآءِ

د ټولو (څیزونو) | بیائے | وړاندې کړل هغه څیزونه | فرښتو ته۔ | او وئے فرمائیل | وښایئ ماته | نومونه

وښودل بیائے هغه څیزونه فرښتو ته وړاندې کړل۔ او وئے ویل چه ماته د دے نومونه وښایئ

هٰۤؤُلَآءِ اِنۡ کُنۡتُمۡ صٰدِقِیۡنَ ﴿٣١﴾ قَالُوۡا سُبۡحٰنَکَ لَا عِلۡمَ لَنَاۤ

د دے (څیزونو) | که چرے یئ تاسو | رښتونی۔ | هغوی ووئیل | تهٔ پاک یئے | مونږ ته (هیڅ) علم نشته

که چرے تاسو په خپله دعوی کښے رښتونی یئ (په دے باندې فرښتو) ووئیل اے الله! تهٔ پاک یئے۔ مونږ خو د ومره

اِلَّا مَا عَلَّمۡتَنَا ؕ اِنَّکَ اَنۡتَ الۡعَلِیۡمُ الۡحَکِیۡمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ یٰۤاٰدَمُ

مګر | کوم چه | تا مونږ ته ښودلے دے | بیشکه هم تهٔ یئے | دانا | د حکمت خاوند | وے فرمائیل | اے آدمؑ!

پوهیږو څومره چه تا مونږ ته علم راکړے دے بیشکه چه تهٔ په هر څهٔ باندې پوهه او د حکمتونو مالک یئے (الله) وفرمائیل اے آدمؑ!

اَنۡۢبِئۡهُمۡ بِاَسۡمَآئِهِمۡ ۚ فَلَمَّاۤ اَنۡۢبَاَهُمۡ بِاَسۡمَآئِهِمۡ ۙ قَالَ اَلَمۡ اَقُلۡ

وښایه دوی ته | نومونه د دے | پس هرکله چه | هغهٔ وښودل هغوی ته | د هغے نومونه | نو دے فرمائیل | آیا ما نهٔ وو وئیلی

تهٔ دوی ته د دے نومونه وښایه۔ پس هرکله چه آدمؑ فرښتو ته د هغے نومونه وښودل نو ارشاد وشو چه آیا ما تاسو ته

لَکُمۡ اِنِّیۡۤ اَعۡلَمُ غَیۡبَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ ۙ وَاَعۡلَمُ مَا تُبۡدُوۡنَ

تاسو ته | چه هم زهٔ پوهیږم | په پټو خبرو | د آسمانونو | او د زمکے | او زهٔ پوهیږم په هغے چه تاسو ئے ښکاره کوئ

نهٔ وو وئیلی چه زهٔ د آسمانونو او د زمکے په پټو رازونو باندې ډیر ښهٔ پوهیږم او ستاسو په ښکاره خبرو او په

وَمَا کُنۡتُمۡ تَکۡتُمُوۡنَ ﴿٣٣﴾ وَاِذۡ قُلۡنَا لِلۡمَلٰٓئِکَةِ اسۡجُدُوۡا لِاٰدَمَ

او په هغه څهٔ | چه تاسو ئے | پټوئ | او هرکله چه ووئیل مونږه | فرښتو ته | سجده وکړئ | آدمؑ ته

پټو خیالاتو باندې هم ښه پوهه یم۔ او (یادکړه) کله چه مونږ فرښتو ته حکم وکړو چه آدمؑ ته سجده وکړئ

فَسَجَدُوۡۤا اِلَّاۤ اِبۡلِیۡسَ ؕ اَبٰی وَاسۡتَکۡبَرَ ٭ۚ وَکَانَ

پس سجده وکړه دوی | سوا | د ابلیس نه | هغهٔ انکار وکړو | او تکبر ئے وکړو | او شو

نو بغیر د ابلیس نه نورو ټولو سجده وکړه هغهٔ انکار وکړو او لوئی ئے وکړه او د کافرانو په ټولی

مِنَ الۡکٰفِرِیۡنَ ﴿٣٤﴾ وَقُلۡنَا یٰۤاٰدَمُ اسۡکُنۡ اَنۡتَ وَزَوۡجُکَ الۡجَنَّةَ

د کافرانو نه۔ | او مونږ ووئیل | اے آدمؑ! | وسیږه ته | او بی بی ستا | په جنت کښے

کښے شمیر شو۔ او مونږ حکم وکړو چه اے آدمؑ! تهٔ او ستا بی بی په جنت کښے وسیږئ۔

وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۖ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ

او خورئ | دَ هغې نه | فراخه | كوم ځائے نه چه غواړئ | او مه نزدې كيږئ | دې اُونې ته ۔

او خورئ دَ هغې نه دوچه خوښه وي بشه خوړئ او (يادساتئ) دغې (خاص) اُونې ته نزدې مه ورځئ

فَتَكُونَا مِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا

پس شئ به تاسو | دَ ظالمانو نه | پس دوكه وركړه هغوئ ته | شيطان | دَ هغې نه | پس راوړے وبيستل دواړه

او دَ كوم ځائے نه موچه خوښه وي ... پس شئ به تاسو ... بيا شيطان دواړه وُخوئيول او دَ هغه ځائے نه ئے وُوبيستل

كمې په ځان به زياتے وُكړئ ۔

مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ

دَ هغه (جنت) نه چه هغه دواړه وو | په هغې كښې | او مونږ وُوئيل | تاسو ټول لاندې كوز شئ | تاسو نه ځنے | دَ ځنو

كوم ځائے چه هغه دواړه وُو او مونږ حكم وركړو چه (ښكته زمكې ته) كوز شئ تاسو به دَ يو بل دُښمنان

عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِينٍ ﴿٣٦﴾

دښمنان (به وي) او تاسو ځ پاره | په زمكه كښې | دَ استوګنې ځائے (دے) | او فائده | ترڅه موده پورے ۔

يئ او تاسو دَ پاره په زمكه باندې ترېو وخته پورے استوګنه او ګذاره مقرر كړے شوے ده ۔

فَتَلَقّٰى اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۗ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ

بيا زده كړے | آدم | دَ خپل رب نه | څو كلمے | پس توجه وفرمائيله په هغه الله | بيشكه | هم هغه دے لوئے توبه قبلوونكے

بيا آدم عليه السلام دَ خپل رب نه (دَ معافئ) يو څو كلمے زده كړے نو الله دَ دهٔ توبه قبوله كړله بيشكه الله تعالىٰ معاف كوونكے

الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ

مهربان | وُفرمائيل مونږ | ښكته لاړ شئ | دَ دے ځائے نه | ټول | پس كه چرے | راشي تاسو ته

مهربان دے ۔ مونږ ورته ووئيل چه دَ دے ځائے نه ټول په يو ځائے كوز شئ بيا چه تاسو ته زما دَ اړخ نه

مِّنِّي هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ

زما دَ طرف نه | څهٔ هدايت | پس چا چه پيروي وُكړه | زما دَ هدايت | نو نهٔ به څهٔ ويره وي | په هغوی

هدايت درشي نو چا چه زما د (كتاب) هدايت پيروي وُكړه هغوی له نهٔ هيڅ قسم له ويره شته او نهٔ

وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ

او نهٔ به هغوی غمژن وی ۔ | او كومو خلقو چه | انكار وُكړو | او دروغ ئے وُګڼړل | زمونږ آيتو نه | هم هغه دى

به پرے خفګان راځي ۔ او چا چه انكار وُكړو او زما آيتونه ئے دروغ وُګڼړل هغوی

اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿٣٩﴾ يٰبَنِيٓ اِسْرَآءِيلَ اذْكُرُوا

دوزخيان | هغوی به | په هغې كښې | هميشه وی | اے بنی اسرائيلو! | ياد كړئ

دوزخيان دی او په دوزخ كښې به تل ترتله پراته وی اے دَ يعقوب اولاده! زما هغه

نِعْمَتِيَ الَّتِيٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا بِعَهْدِيٓ اُوفِ

زما نعمتونه | كوم چه | ما كړی دی | په تاسو | او پوره كړئ | وعدهٔ زما | چه پوره كړم

احسانات را ياد كړئ كوم چه ما په تاسو كړی دی او ما (سره كړے) وعده پوره كړئ چه زهٔ هم تاسو

ربع

بِعَهْدِكُمْ ۚ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٣٠﴾ وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ

ستاسو عهد | او هم له مانه | ویرېږئ | او ایمان راوړئ | هغه (کتاب) باندې | چه ما نازل کړو

شوے وعده پوره کړم او صرف هم زمانه ویرېږئ او په هغه کتاب باندې ایمان راوړئ کوم چه ما ستاسو د

مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ

چه تصدیق کوی | دَ هغه څه چه | تاسو سره دی | او مه جوړېږئ (هم تاسو) | ورومبنی انکاریان دَ دے

کتابونو په تصدیق کښے نازل کړے دے ، او دَ توکو نه وړاندې هم تاسو دَ دے منکر مه جوړېږئ

وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٣١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا

او مه اخلئ | زما په آیتونو | قیمت لږ | او هم له مانه | ویرېږئ | او مه ګډوئ

او زما دَ آیتونو په بدل کښے لږه (دنیاوی) معاوضه مه اخلئ او صرف له مانه ویرېږئ ۔ او رښتیا

الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ وَأَقِيمُوا

حق | دَ دروغو سره | او (مه) پټوئ | رښتونی خبره | او تاسو ښه پوهېږئ | او دُ دروئ

په دروغو کښے مه ګډوئ ، او رښتیا مه پټوئ په دے حال کښے چه تاسو په حقیقت باندې پوهېږئ او مونځ

الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٣٣﴾ أَتَأْمُرُونَ

مونځ | او ورکوئ | زکوٰة | او رُکوع کوئ | دَ رکوع کوونکو سره ۔ | آیا حکم کوئ تاسو

کوئ او زکوٰة ادا کوئ او دَ عاجزی کوونکو سره (په شریکه الله ته) عاجزی کوئ آیا تاسو نورو خلقو ته خو

النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ

خلقو (ته) | دَ نیکئ | او هېروئ تاسو | ځانونه خپل | او تاسو | تلاوت کوئ | دَ کتاب

دَ نیکئ حکم ورکوئ او خپل ځانونه درنه هېردی حال دا دے چه تاسو دَ الله کتاب لولئ ۔

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٤﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ

نو آیا تاسو عقل نه لرئ ؟ | او مدد غواړئ | په صبر | او مونځ (سره) | او یقیناً هغه | خامخا درونده دے

آیا تاسو نه پوهېږئ ؟ پکار دی چه په صبر کولو او مونځ اداکولو سره دَ الله نه مدد غواړئ ، بیشکه چه مونځ ګران

إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٣٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ

مګر | په عاجزی کوونکو (نه) | کوم چه یقین لری | چه هغوی | ملاقات کوونکی دی | خپل رب سره

کار دے ، مګر هغه چا ته (آسان دے) چه دَ الله نه ویرېږی ، چه دا ګڼری چه هغوی دَ خپل رب سره ملاوېدونکی دی ۔

الربع ٥/٧/٥

وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٣٦﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ

او چه هغوی | دَ هغهٔ طرف ته | ورګرځیدونکی دی | اے بنی اسرائیلو ! | یاد کړئ | زما نعمت

او دوی به دَ هغهٔ طرف ته ورګرځی ۔ اے دَ یعقوب اولاده ! زما هغه احسانات یاد کړئ

الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

هغه چه | ما کړے وو | په تاسو | او دا چه ما | فضیلت درکړے وو تاسو ته | په ټولو عالمونو ۔

کوم چه ما په تاسو کړی دی او دا چه ما تاسو ته په ټول اهل جهان باندې فضیلت درکړے وو

وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِىْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ

اوووېرېږئ | د هغه ورځې نه | چه په کار به نهٔ راځي | يو كس | دَ بل كس | په څهٔ څيز كښې | او نهٔ به شي قبلولے

او ځان د هغه ورځې (د عذاب) نه بچ وُساتئ چه هيڅوک به د بل چا هيڅ په كار نهٔ راځي | او نهٔ به د چا سفارش

مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٤٨﴾

د هغهٔ نه | (څهٔ) سفارش | او نهٔ | به اخستے شي | د هغهٔ نه | (څهٔ) معاوضه | او نهٔ به د هغوئ څهٔ مدد كولے شي

قبلولے شي۔ او نهٔ به د چا نه څهٔ معاوضه اخستے شي | او نهٔ به د هغوی مدد كولے شي۔

وَاِذْ نَجَّيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ

اوكله چه خلاصے دركړو موږ تاسو ته | قوم د فرعون نه | چه دركولو به هغوی تاسو ته | سخت عذاب

او (ياد كړئ) كله چه موږ تاسو ته د فرعون د قوم نه خلاصے دركړو چه تاسو ته به ئے سخت عذاب رسولو

يُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ؕ وَفِىْ ذٰلِكُمْ

چه ذبح كول به ئے | ستاسو ځامن | او ژوندئ به ئے پرېښودلے | ستاسو ښځے | او په دے كښے ستاسو

ستاسو ځامن به ئے ذبح كول | او ستاسو جينكئ به ئے (د وينځو توب د پاره) ژوندئ ساتلے۔ او په دے كښے

بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿٤٩﴾ وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ

ازمېښت وُو | ستاسو د رب د طرف نه | ډېر لوئے۔ | او كله چه | وُشلولو موږ | تاسو د پاره | سمندر

ستاسو د پروردګار د طرف نه ډېر لوئے ازمېښت وُو۔ او هغه وخت (را ياد كړئ) چه موږ تاسو د پاره سمندر وُشلولو

فَاَنْجَيْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَاِذْ

پس خلاصے دركړو موږ تاسو ته | او موږ غرق كړلو | قوم د فرعون | او تاسو | ورته كتل | او هر كله چه

نو تاسو مو خلاص كړئ | او ستاسو په وړاندِ مو د فرعون قوم ډوب كړلو۔ او بيا موږ موسٰى سره

وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ

وعده واخستله موږ | موسٰى نه | د څلوېښتو | شپو | بيا | جوړ كړو تاسو | سخے (معبود) | د هغهٔ نه پس

(د تورات دركولو د پاره) د څلوېښتو شپو وعده وُكړه نو تاسو د هغهٔ نه پس (د سامري په وينا) سخے (په خدائے) وُنيولو (د هغهٔ شان)

وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ

او تاسو | ظالمان وئ | بيا معاف كړئ موږ | تاسو | پس له دے نه | چه تاسو

تاسو په خپل ځان باندِ ظلم وُكړو۔ بيا موږ تاسو د دے (لوئے جرم) نه پس هم معاف كړئ چه تاسو

تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٢﴾ وَاِذْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ

شكر وُكړئ۔ | او هر كله چه موږ وركړو | موسٰى ته | كتاب | او فيصله كن قانون | چه تاسو

شكر وُباسئ ۔ او (ياد كړئ) كله چه موږ موسٰى ته كتاب او فيصله كن قانون وركړو | چه تاسو سمه

تَهْتَدُوْنَ ﴿٥٣﴾ وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ

لاره بيا مومئ۔ | او هر كله چه | وُ وئيل | موسٰى | خپل قوم ته | اے زما قومه! | بيشكه تاسو | ظلم وُكړو

لار بيا مومئ۔ او (هغه وخت هم ياد كړئ) كله چه موسٰى خپل قوم ته وُوئيل چه اے زما قومه! | بيشكه تاسو

اَنۡفُسَكُمۡ بِاتِّخَاذِكُمُ الۡعِجۡلَ فَتُوۡبُوۡۤا اِلٰى بَارِٕئِكُمۡ فَاقۡتُلُوۡۤا

په خپل ځان | په (معبود) نیولو | دَ شخي | پس توبه وُکړئ | دَ خپل خالق په بارګاه کښے | بیا قتل کړئ

په معبود جوړولو په خپلو ځانونو باندِ لوئے ظلم وکړو پس دَ خپل خالق طرف ته رجوع وُکړئ او خپل کسان

اَنۡفُسَكُمۡ ؕ ذٰلِكُمۡ خَيۡرٌ لَّكُمۡ عِنۡدَ بَارِٕئِكُمۡ ؕ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡ ؕ

خپل ځانونه | هم دا غوره ده | تاسو دَ پاره | ستاسو دَ خالق په نزد | بیا هغه توبه قبوله کړه | ستاسو

وُوژنئ (چا چه شرک وکړو) چه تاسو دَ پاره ستاسو دَ پروردګار په نزد هم دا غوره ده بیا الله ستاسو توبه قبوله کړه ،

اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ﴿۵۴﴾ وَاِذۡ قُلۡتُمۡ يٰمُوۡسٰى لَنۡ نُّؤۡمِنَ

بیشکه هم هغه دے | لوئے توبه قبلوونکے | نهایت رحم والا | او هر کله چه تاسو ووئیل | اے موسیٰ ؑ! | مونږ به هرګز یقین نه کوو

بیشکه چه هغه معاف کوونکے مهربان دے ۔ او (یاد کړئ) هر کله چه تاسو ووئیل اے موسیٰ ؑ! مونږ به هرګز په تا

لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهۡرَةً فَاَخَذَتۡكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنۡتُمۡ

ستا | ترڅو چه وُ (نهٔ) ګورو | الله | ښکاره | پس وُنیوله تاسو | تندر | او تاسو

ایمان نهٔ راوړو ترڅو مے چه الله په خپلو سترګو ښکاره وُنهٔ ګورو نو تاسو باندِ تندر راغے او تاسو ورته ښکاره کتل او

تَنۡظُرُوۡنَ ﴿۵۵﴾ ثُمَّ بَعَثۡنٰكُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ مَوۡتِكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿۵۶﴾

کتل | بیا مونږ تاسو ژوندی کړئ | ستاسو دَ مرګ نه پس | چه تاسو | شکر وکړئ .

تاسو مړهٔ شوئ) .بیا مونږ ستاسو دَ مرګ نه پس تاسو بیا ژوندی کړئ چه تاسو شکر وکړئ ۔

وَظَلَّلۡنَا عَلَيۡكُمُ الۡغَمَامَ وَاَنۡزَلۡنَا عَلَيۡكُمُ الۡمَنَّ وَالسَّلۡوٰى

او سورے وکړو مونږ | په تاسو | دَ ورېځے | او نازل کړل مونږ | په تاسو | ترنجبین | او مړزان

او مونږ په تاسو دَ ورېځو سورے جوړ کړو او په تاسو مو مَن او سلوٰی نازل کړل او وُمو وئیل

كُلُوۡا مِنۡ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقۡنٰكُمۡ ؕ وَمَا ظَلَمُوۡنَا وَلٰكِنۡ كَانُوۡۤا

(چه) خورئ | دَ پاکو څیزونو نه | کوم چه مونږ تاسو ته درکړل | او هغوی په مونږ ظلم وُنهٔ کړو | لیکن هغوی پخپله

چه کوم پاک څیزونه مونږ تاسو ته درکړی دی هغه (په شوق سره) خورئ بیا هغوی زمونږ هیڅ نقصان وُنهٔ کړو بلکه په

اَنۡفُسَهُمۡ يَظۡلِمُوۡنَ ﴿۵۷﴾ وَاِذۡ قُلۡنَا ادۡخُلُوۡا هٰذِهِ الۡقَرۡيَةَ فَكُلُوۡا مِنۡهَا

په خپلو ځانونو | ظلم کولو | او هر کله چه مونږ وُوئیل | داخل شئ | په دِے کلی کښے | بیا خورئ | دَ دِے نه

خپلو ځانونو لوئے زیاتے کولو او هر کله چه مونږ وُوئیل چه په دِے کلی کښے داخل شئ او دَ دِے نه کوم ځائے چه

حَيۡثُ شِئۡتُمۡ رَغَدًا وَّادۡخُلُوا الۡبَابَ سُجَّدًا وَّقُوۡلُوۡا حِطَّةٌ

کوم ځائے چه غواړئ تاسو | په فراخئ سره | او داخل شئ | په دروازه کښے | سجده کوونکی | او وایئ | توبه

غواړئ ښهٔ وُخورئ او (دَ ښار) په دروازه کښے سجده کوونکی داخل شئ او بخښنه غواړئ (چه

نَّغۡفِرۡ لَكُمۡ خَطٰيٰكُمۡ ؕ وَسَنَزِيۡدُ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۵۸﴾ فَبَدَّلَ

مونږ به معاف کړو تاسو ته | ستاسو خطاګانے | او زیات به ورکړو بدله | نیکی کوونکو ته | پس بدله کړله

بیا ظالمانو هغه

مونږ ستاسو خطاګانے معاف کړو او نیکانو ته به زیات اجر ور کړو ۔

فَاَنْزَلْنَا لَهُمْ قِيْلَ غَيْرَ الَّذِيْ قَوْلًا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا

پس مونږ نازل کړو | هغوی ته | څه چه وئیلے شوی وُو | په ځائے دَ هغې | (یوه بله) کلمه | هغو ظالمانو

دَ نو مونږ په ظلم کوونکو باند (اوا ستغفار نهٔ ئے توقه جوړه کړه) هغوظالمانو
ښودلے شوے لفظ په بل لفظ بدل کړو

ع
عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٥٩﴾

په وجه دَ هغوی دَ نافرمانئ | عذاب دَ اسمان نه | په هغو ظالمانو

وو ۔ ځکه چه هغوی نافرمانه شوی
اسمان ته عذاب راولیږلو

وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ

کانړے | په خپله همسا | وُوهه | نو مونږ ووئیل | دَ خپل قوم دَ پاره | موسیٰ | اوبهٔ وُغوښتلے | او کله چه

او (یاد کړئ) کله چه موسیٰ دَ خپل قوم دَ پاره اوبهٔ وغوښتلے نو مونږ ورته ووئیل چه دغه کټه په خپله همسا وُوهه

فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ

خپل دَ څښلو ځائے | هر قوم | وُپیژندلو | چینے | دولس ۱۲ | دَ هغې نه | پس روانے شوے

نو دَ هغې نه دولس چینے راوُخوټیدلے هرے قبیلے خپل خپل سبیل جُدا جُدا وُپیژندو ۔

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا مِنْ رِّزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٦٠﴾

فساد کوونکی | په مزکه کښے | او مهٔ ګرځئ | دَ الله دَ رزق نه | او څښئ | خورئ

او مونږ حکم ورکړو چه) دَ الله دَ ورکړے شوی رزق نه خورئ څښئ او په مزکه کښے فساد مهٔ کوئ ۔

وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ

پس دُعا وکړه | هم دَ یو (قسم) | په خوراک باند | مونږ به هرګز صبر نهٔ کوُو | اے موسیٰ | او هر کله چه تاسو ووئیل

او (یاد کړئ) کله چه تاسو ووئیل چه اے موسیٰ! مونږ هرګز دَ یو قسم په خوراک باندِ صبر نهٔ شو کولے پس تهٔ دَ خپل

لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْاَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا

(لکه) ساګ | مزکه | کوم څیزونه چه راټوکوی | زمونږ دَ پاره | چه پیدا کړی | دَ خپل رب نه | مونږ دَ پاره

رب نه مونږ دَ پاره دُعا وُکړه چه مونږ دَ پاره دَ مزکے نه راټوکیدونکی څیزونه ته مثلاً ساګ

وَقِثَّآئِهَا وَفُوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ

ایا تاسو اخستل غواړئ | (موسیٰ) وُوئیل | او پیاز | او مسور | او غنم | او بادرنګ

بادرنګ غنم مسور او پیاز پیدا کړی ۔ (موسیٰ) وُوئیل ایا تاسو دَ یو غوره څیز

الَّذِيْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِيْ هُوَ خَيْرٌ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ

حلته به وی تاسو دَ پاره | یو ښار ته | لاهی شئ | کوم چه غوره دے | په بدله دَ هغې کښے | کوم چه معمولی دے | هغه

په بدله کښے یو معمولی څیز اخستل غواړئ؟ پس لاهی شئ یو ښار ته داخل شئ څهٔ چه تاسو

مَّا سَاَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ

په غضب کښے | او هغوی اخته شول | او محتاجی | ذلت | په دوی باندِ | او واچولے شو | کوم چه تاسو غواړئ

غوښتی دی تاسو ته به ملاؤ شی او هغوی باندِ ذلت او محتاجی مسلط کړے شول او هغوی دَ الله دَ غضب

مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ كَانُوۡا يَكۡفُرُوۡنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقۡتُلُوۡنَ

دَ الله | دا | په دے وجه چه هغوی | انکار کولو | دَ الله دَ آیتونو | او قتلول به ئے

مستحق شول په دے وجه چه هغوی دَ الله تعالیٰ دَ حکمونو نه انکار کړے وُو او دوی به په

النَّبِيّٖنَ بِغَيۡرِ الۡحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوا وَّ كَانُوۡا يَعۡتَدُوۡنَ ﴿٦١﴾ ع

نبیان | په ناحقه | دا | په دے وجه چه هغوی نافرمانی وُکړه | او حد نه به زیاتیدل ۔

ناحقه پیغمبران وژل او دا په دے وجه چه هغوی به گناه کوله او له حد نه به وتل

اِنَّ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَالَّذِيۡنَ هَادُوۡا وَالنَّصٰرٰى وَالصّٰبِـِٕيۡنَ

بیشکه کوم خلقو چه | ایمان راوړو | او هغه چه یهودیان شول | او نصرانیان (عیسایان) شول | او صابیان شول

بیشکه کوم خلق چه مؤمنان دی او هغه چه یهودیان، نصرانیان او صابیان شول ۔

مَنۡ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمۡ اَجۡرُهُمۡ

هغه چا چه ایمان راوړو | په الله | او په ورځ دَ آخرت | او عمل ئے وُکړو | نیک | نو هغوی ح پاره | دَ هغوی اجر دے

دَ دوی نه چه کوم په الله تعالیٰ او په ورځ دَ آخرت ایمان راوړی او نیک عمل وُکړی نو دَ هغوی دَ پاره دَ هغوی

عِنۡدَ رَبِّهِمۡ ۚ وَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُوۡنَ ﴿٦٢﴾ وَاِذۡ اَخَذۡنَا

دَ هغوی دَ رب سره | او نهٔ به څهٔ ویره وی | په هغوی | او نهٔ به هغوی | غمژن وی | او هر کله چه وانسته مونږ

دَ رب سره اجر دے او نهٔ به په هغوی څهٔ ویره وی او نهٔ به هغوی غمژن وی او (یاد کړئ) کله چه مونږ

مِيۡثَاقَكُمۡ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَكُمُ الطُّوۡرَ ؕ خُذُوۡا مَآ اٰتَيۡنٰكُمۡ

کلکه وعده تاسو نه | او اوچت کړو مونږ | تاسو دَ پاسه | کوهِ طور | (چه) وُنیسئ | کوم (هدایت) چه مونږ درکړے دے تاسو

تاسو نه وعده واخسته او ستاسو دَ پاسه مو کوهِ طور اوچت کړو، وُ درولو (او حکم مو درکړے وُو چه) کوم هدایت نامه مونږ تاسو

بِقُوَّةٍ وَّاذۡكُرُوۡا مَا فِيۡهِ لَعَلَّكُمۡ تَتَّقُوۡنَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيۡتُمۡ

مضبوطئ سره | او یاد ساتئ | څهٔ چه په دے کښے دی | چه تاسو | پرهیزګاران جوړ شی | بیا | تاسو مخ واړولو

درکړے دهٔ هغه په کلکه وُنیسئ او کوم (هدایت) چه په دے کښے دے هغه یاد ساتئ چه تاسو پرهیزګاره جوړ شئ. بیا تاسو دَ دے نه پس

مِّنۡۢ بَعۡدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوۡلَا فَضۡلُ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ وَرَحۡمَتُهٗ لَكُنۡتُمۡ

پس | له دے نه | پس که چرته نه وے | فضل | دَ الله | په تاسو | او دَ هغهٔ مهربانی | نو شوی به وئ

مخ وُګرځولو ۔ پس که چرے دَ الله تعالیٰ فضل او مهربانی په تاسو نهٔ وے نو تاسو به ضرور

مِّنَ الۡخٰسِرِيۡنَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ الَّذِيۡنَ اعۡتَدَوۡا مِنۡكُمۡ

تاسو دَ نقصان مونږ و نکو نه ۔ | او بیشکه پوهه یئ تاسو | په هغه کسانو | چه زیاتے ئے وکړو | له تاسو نه

نقصان مونده وُو ۔ او یقینًا تاسو ته دَ هغو خلقو حال هم معلوم شوے دے کوم چه دَ تاسو نه دَ خالی دَ ورځے

فِي السَّبۡتِ فَقُلۡنَا لَهُمۡ كُوۡنُوۡا قِرَدَةً خٰسِـِٕيۡنَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلۡنٰهَا

دَ سبت په باره کښے | پس وویئیل مونږ | هغوی ته | چه جوړ شئ | بیزوګان | ذلیله | پس وګرځولو مونږ دا قصه

(په حقله دَ الله دَ حکمونو نه) تجاوز وکړو نو مونږ دوی ته وُوئیل چه (ځئ او س) ذلیل او خوار بیزوګان جوړ شئ پس مونږ دا قصه

نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَ

عبرت | دَهغوٖ دَپاره | چه هغه وخت (موجود) وو | او کوم چه وروستو راتلونکی ؤو | او

دَدے زمانے دَپاره او دِے نه پس راتلونکو خلقو دَپاره دَ عبرت ذریعه او دَ الله دَعذاب نه ویریدونکو

مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖٓ إِنَّ اللّٰهَ يَأْمُرُكُمْ

نصیحت | دَ پرهیزګارانو دَپاره | او کله چه ووئیل | موسیٰ | خپل قوم ته | چه بیشکه الله | حکم درکوی تاسو ته

دَپاره نصیحت جوړ کړو۔ او (یاد کړه) کله چه موسیٰ خپل قوم ته ووئیل چه الله تاسو ته حکم درکوی

أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۖ قَالُوٓا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِاللّٰهِ

چه ذبح کړئ | یوه غوا | هغوی ووئیل | آیا ته مونږ پورے ټوقے کوے | ووئیل | زهٔ پناه غواړم | دَ الله

چه یوه غوا ذبح کړئ هغوی ووئیل آیا ته مونږ پورے ټوقے کوے (موسیٰ) ووئیل، الله م دِ (دَ دے خبرے

أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

له دے نه چه زهٔ شم | دَ جاهلانو نه | هغوی ووئیل | دُعا وُکړه | مونږ دَپاره | دَ خپل رب نه

نه) په پناه کښے وُساتی چه په ناپوهه خلقو کښے دِ شمیر شم۔ هغوی ووئیل (کهٔ داسے وی نو) خپل رب ته ووایه چه مونږ ته

يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۚ قَالَ إِنَّهٗ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ

چه بیان کړه | مونږ ته | څنګه ده هغه (غوا) | ووئیل | هغه | فرمائی | چه هغه | یوه غوا ده | نهٔ بوډئ

په واضحه ووائی چه دا غوا به څنګه وی۔ (موسیٰ) ووئیل چه الله فرمائی چه دا غوا به داسے وی چه نهٔ بوډئ وی

وَّلَا بِكْرٌ ۖ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ

او نهٔ چیرهٔ وړه | ځوانه (ده) | په مینځ دَ دے ده | پس وکړئ | هغه کوم چه درته حکم کیږی | هغوی ووئیل | دُعا وُکړه

او نهٔ وړه، دَ درمیانی عمر به وی پس تاسو ته چه کوم حکم درکړے شوے په هغے عمل وُکړئ۔ هغوی ووئیل چه خپل رب ته

لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ إِنَّهٗ يَقُولُ إِنَّهَا

مونږ دَپاره دَ خپل رب نه | چه بیان کړه | مونږ ته | چه څهٔ دے رنګ دَ هغے | ووئیل | بیشکه هغه | فرمائی | چه هغه

ووایه چه مونږ ته (دا هم) وُښائی چه دَ هغے رنګ به څنګه وی؟ (موسیٰ) ووئیل چه الله فرمائی چه دا یوه

بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ

یوه غوا ده | زیړه | بنهٔ زیړ دے | رنګ دَ دے | خوشحالوی | لیدونکی | هغوی ووئیل | دُعا وُکړه

غوا ده تکه زیړه چه په کتوئے دَ خلقو زړونه خوشحالیږی۔ هغوی ووئیل، خپل رب ته

لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ إِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ

مونږ دَپاره | دَ خپل رب نه | چه بیان کړی | مونږ ته | چه دَ څهٔ قسم ده هغه | یقیناً | هغه غوا | مشتبه شوے ده

ووایه چه هغه مونږ ته صفا صفا ووائی چه هغه غوا به څنګه وی؟ بیشکه دَ هغے غوا پیژندل مونږ دَپاره ګران

عَلَيْنَا ۖ وَإِنَّآ إِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهٗ يَقُولُ إِنَّهَا

په مونږ | او بیشکه مونږ | کهٔ چرے وغواړی الله | لاره موندونکی یو۔ | ووئیل | بیشکه هغه | فرمائی | چه هغه

شوی دی او کهٔ چرے الله وغواړی نو (اوس) به مونږ ضرور صحیح پته ولګوو (موسیٰ) ووئیل الله فرمائی چه هغه

بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ

یوه غواده | جوتۍ نه ده | چه اړوی | مزکه | او نهٔ اوبهٔ ورکوی | فصل ته | بالکل سالمه ده

یوه غواده چه نهٔ خو په ایوه کښے جوتۍ شوی وی او نهٔ فصل ته اوبهٔ ورکوی صحیح سالمه

لَّا شِيَةَ فِيهَا ۚ قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ۚ فَذَبَحُوهَا

نشته دے (هیڅ) داغ | په هغے کښے | هغوی ووئیل | اوس | تا راوړه | سمه خبره | پس هغوی هغه ذبح کړله

او بے داغه به وی هغوی ووئیل چه اوس تاسو ټیک خبره وکړه۔ نو هغوی هغه غوا ذبح کړله

وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧١﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا ۚ ع ۱۰ ۸

او نهٔ وو دوی دے ته نژدے | چه (داسے) ئے کړی وے | او هغه وخت چه ووژلو تاسو | یو سړے | نو تاسو جګړه وکړه | په هغے کښے

اګرچه هغوی (داسے) کولو ته تیار نهٔ وُو۔ او (یاد کړئ) کله چه تاسو یو سړے ووژلو او په یو بل باندِ مو الزام ولګولو

وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ

او الله | ښکاره کوونکے وو | کوم چه تاسو پټولو | بیا مونږ ووئیل | ووهئ دا (مقتول)

او الله پاک ښکاره کړلو کوم څیز چه تاسو پټولو۔ نو مونږ حکم ورکړو چه دا (مقتول) دَ ذبح شوے

بِبَعْضِهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ

دَ دے (ذبیحے) په یوه حصه | دغه شان | ژوندی کوی الله | مړی | او ښائی تاسو ته | خپلے نخښے | چه تاسو

غوا په یوه یو ټوټه ووهئ الله تعالیٰ دغه شان مړی ژوندی کوی او تاسو ته دَ خپلو قدرتونو نخښے نښانے ښائی چه تاسو

تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

پوهه شئ | بیا سخت شول | ستاسو زړونه | پس | دَ دے نه | نو هغه | په شان دَ کاڼړی دی

دَ عقل نه کار واخلئ۔ بیا دَ دے واقعے نه پس (هم) ستاسو زړونه سخت شول نو دا زړونه داسے (سخت) دی لکه کاڼړی

أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۚ وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ ۚ

یا دَ هغے نه هم زیات سخت | او په کاڼړو کښے خو څنے (داسے هم) دی | چه | رابهیږی | دهغے نه | ولے

یا دَ کاڼړو نه هم زیات سخت دی او بیشکه په کاڼړو کښے څنے (داسے کاڼړی هم) دی چه دَ هغے نه دَ اوبو لوئے لوئے ولے رابهیږی

وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا

او په هغے کښے څنے | هغه هم دی | چه وچوی | پس راوځی | دهغے نه اوبهٔ | او په هغے کښے خو څنے | هغه هم دی

او په هغے کښے یقیناً داسے کاڼړی هم دی چه چوی او دَ هغے نه اوبهٔ بهر ته راوځی او څنے داسے هم دی چه دَ

يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٧٤﴾ أَفَتَطْمَعُونَ

چه راوُرغړی | دَ الله دَ ویرے نه | او نهٔ دے الله | بے خبره | دَ هغے نه کوم چه تاسو کوئ | آیا تاسو اُمید کوئ

الله دَ ویرے ته ښکته رارغړی۔ او (یاد ساتئ) چه الله تعالیٰ ستاسو دَ عملونو نه غافل نهٔ دے (اے مسلمانانو!) آیا او تاسو

أَن يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ

چه هغوی به ایمان راوړی | ستاسو په وینا | او بیشکه | یو ډلے | دَ هغوی نه | چه اوریدل به ئے | کلام

هم تاسو ته اُمید دے چه دا (اهل کتاب) به ستاسو خبره ومنی، حال دا دے چه په دوی کښے یو ټولے داسے وو چه دَ الله کلام به ئے اوریدو

اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۵﴾ وَاِذَا

دَ الله | بيا بيئ | بدلولو هغه | پس په دے | دَ پوهيدو نه | او هغوي پوهيدل | او هر كله چه

اوچه بيا به ئې پرے ځان پوهه كړو نو بيا به ئې په كينې سره دَ علمه اوسره دَ پوهے كمے زياتے كولو۔ او هر كله چه

لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚۖ وَاِذَا خَلَا

هغوي يو ځائ شي | هغو خلقو سره | كوموچه ايمان راوړے دے | نو وائي | مونږ هم ايمان راوړے دے | او هر كله چه ځان له شي

دوي مؤمنانو سره مخامخ شي نو وائي مونږ خو ايمان راوړے دے او هر كله چه په

بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ

دَ يو بل سره | نو وائي | آيا خبرے كوئي تاسو دوي ته | دَ هغه څه چه پرانستلي دي الله | په تاسو باندې

خپل مينځ كښے ځان له شي نو وائي چه آيا تاسو مسلمانانو ته هغه خبرے ښايئ كومے چه الله تاسو ته ښكاره كړي

لِيُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۷۶﴾ اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ

چه مناظره وكړي دوي تاسو سره | په هغې | په نزد دَ رب ستاسو | پس آيا تاسو نه پوهيږئ؟ | آيا هغوي نه پوهيږي؟

دي چه ستاسو دَ رب په مخكښے پرے تاسو سره جګړے كوي؟ آيا تاسو دَ عقل نه كار نه اخلئ۔ آيا هغوي ته معلومه نه ده

اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۷۷﴾ وَمِنْهُمْ اُمِّيُّوْنَ

چه الله | پيژني | هغه څه چه پټوي ئې دوي | او هغه څه چه ښكاره كوي ئې دوي | او ځينے له دوي نه | اميان دي

چه الله تعالى ته دَ هغوي ټولے پټے او څرګندے خبرے ښكاره او معلومے دي او په هغوي كښے ځينے خلق اميان دي

لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّآ اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿۷۸﴾

چه نه پوهيږي | په كتاب | سوا دَ دروغو آرزوګانو | او نه دي دوي | مګر | ګمان كوونكي۔

كوموته چه دَ دروغو دَ ارمانونو نه سوا دَ كتاب الله علم نشته او هغوي صرف ګمانونه چلوي۔

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ۗ ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا

پس خرابي ده | هغو دَ پاره | چه ليكي | كتاب | په خپلو لاسونو | بيا وائي | (چه) دا

پس افسوس دے دَ هغه چا په حال چه اول په خپلو لاسونو كتاب وليكي بيا وائي چه دا كتاب دَ

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ

دَ الله دَ طرف نه دے | دَ پاره دَ دے چه واخلي | دَ هغې په بدله كښے قيمت لږ | پس خرابي ده | دوي دَ پاره | په سبب | دَ ليكلو

خدائے دَ طرف نه دے دَ پاره دَ دے چه دَ دے په بدل كښے لږ قيمت واخلي۔ پس دَ دوي لاسونو چه څه وليكل هغه دَ دوي

اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ﴿۷۹﴾ وَقَالُوْا

دَ لاسونو دَ دوي | او خرابي ده | دوي دَ پاره | په سبب دَ هغې | چه هغوي ګټلو | او هغوي وائي

دَ پاره دَ بربادئ (باعث) دي او كوم څه چه دوي (دَ غه شان) ګټي هغه به هم دوي دَ پاره دَ افسوس سامان وي۔ او دوي وائي

لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ؕ قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ

هر ګز به نه رسي مونږ ته | اور | مګر يو څو ورځے | دَ شمير | ووايه | آيا اخستے دے تاسو | له خدائے نه

مونږ ته به دَ شمير دَ څو ورځو نه سوا دَ دوزخ اور هر ګز نه رانږدے كيږي، ووايه چه ،سو دَ الله نه داسے څه وعده

عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا
خئ وعده | چه هیڅ کله به خلاف نهٔ کوی | الله | دَ خپلے وعدے | یا وایئ | په الله باندې | هغه څهٔ چه
اخستے ده چه الله تعالیٰ به دَ خپلے وعدے خلاف نهٔ کوی یا تاسو (هم داسے) الله سره هغه خبرے تړئ
لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۰﴾ بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓئَتُهٗ
تاسو پرے نهٔ پوهیږئ | ولے نه | چا چه وُکړه | (څهٔ) گناه | او راگیر کړو | هغه | دَ هغهٔ گناه
کومے چه تاسو ته معلومے نهٔ دی۔ البته چا چه څهٔ بدی وُکړه او هغه دَ هغهٔ گناهونو دَ هر طرف نه راگیر کړو
فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۸۱﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
پس هغوی دی | اوسیدونکی دَ دوزخ | (چه) هغوی به هغے کښے | همیشه وی | او هغه خلق | چه ایمان راوړی
نو هم داسے خلق دوزخیان دی او هغوی به په دے کښے همیشه وی۔ او هغه خلق چه ایمان ئے راوړو
۹ ع ۱۱ ۹ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۸۲﴾ ع
او عملونه ئے وُکړل | نیک | هغه خلق دی | جنتیان | (چه) هغوی به | په هغے کښے | همیشه وی۔
او نیک عملونه ئے وُکړل هغه خلق جنتیان دی او هغوی به همیشه په دے کښے وی۔
وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ قف
او هغه وخت | چه واخستلو مونږ | کلکه وعده | بنی اسرائیلو نه | چه عبادت به نهٔ کوئ | مگر صرف | دَ الله
او (یاد ساتئ) کله چه مونږ دَ بنی اسرائیلو نه کلکه وعده واخستله چه دَ الله تعالیٰ نه سوا دَ تورو چا عبادت مهٔ کوئ
وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا
او مور پلار سره به | ښیگړه کوئ | او | خپلوانو | او یتیمانو | او مسکینانو سره | او وایئ
او دَ مور پلار سره نیکی کوئ او دَ خپلوانو او یتیمانو او مسکینانو سره (به هم نیکی کوئ) او خلقو سره
لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۭ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا
خلقو ته | ښے خبرے | او دَرَوُئ | مونځ | او ورکوئ | زکوٰة | بیا واوړیدئ تاسو مگر
په خوږه ژبه خبرے کوئ او مونځ ادا کوئ او زکوٰة ورکوئ ، بیا دَ یو څو کسانو نه سوا تاسو
قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۸۳﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ
لږ | له تاسو نه | او تاسو یئ | مخ گرځوونکی | او هغه وخت چه واخستلو مونږ | کلکه وعده تاسو نه | چه مهٔ توبوئ
ټول (دَ وعدے نه) واوړیدئ او تاسو مخ گرځوونکی یئ۔ او (یاد کړئ) کله چه مونږ تاسو نه وعده اخستے وه چه په خپل
دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ
وینے دَ یو بل | او مهٔ وُباسئ | قوم خپل | دَ کورونو خپلونه | بیا | تاسو اقرار وُکړو
مینځ کښے وینے مهٔ تویوئ او مهٔ خپل خپلوان دَ کورو کلی نه شړئ. بیا تاسو دَ دے لوظ کلک اقرار کړے وُو
وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿۸۴﴾ ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ
او تاسو گواه یئ | بیا | تاسو هغه ډله یئ | چه وژنئ | خپل خلق | او بهر ته وُباسئ
او تاسو دَ دے گواهی هم ورکوئ۔ او بیا تاسو هغه خلق یئ چه خپل خپلوان وژنئ او یو ټولے دَ هغوی

فَرِيقًا مِّنكُم مِّن دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن

یو ډلې | دَخپل قوم نه | دَ دوی دَکورونو نه | مدد کوئ | دَدوی خلاف | په ګناه سره | او ظلم سره

دَ کورونو نه وُباسئ او دَ هغوی خلاف په ګناه او زیاتی کولو کښې دَ یو بل امداد کوئ

وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ

او که راشی تاسو ته | قیدیان | (نو) فدیه ورکوئ په (بدل) دَهغوی کښې | او حال دا دے چه حرام دَے | په تاسو باندې

او که هغه خلق قیدیان شی او تاسو ته راشی نو دَهغوی دَخلاصی دَپاره فدیه ورکوئ حال دا دے چه هغوی دَ کورونو

إِخْرَاجُهُمْ ۚ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۚ

وُېستل دَدوی | نو آیا تاسو منئ | ځنې (حکم) | دَ کتاب | او انکار کوئ | دَ ځنې

نه وېستل دَ سره په تاسو حرام وو، آیا تاسو دَ الله دَ کتاب ځنې حصے منئ او دَ ځنو نه انکار کوئ

فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ

پس څه سزا ده | دَ هغه چه وُکړی | دا سے | له تاسو نه | سوا دَ رسوائی نه | دَ دنیا په ژوند کښے

پس په تاسو کښے چه کوم سړے داسے وُکړی دَ هغه سزا دَ دنیا په ژوند کښے دَ ذلت او رسوائی نه سوا نور څه کیدے شی

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا

او په ورځ دَ قیامت | به واچولے شی | ډیر سخت عذاب کښے | او نه دے الله | بے خبره | دَ هغے نه

او دَ قیامت په ورځ به داسے خلق په ډیر سخت عذاب کښے اچولے شی او خدائے پاک ستاسو دَ عملونو نه

تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۖ

چه تاسو ئے کوئ | دا | هغه (خلق) دی | چا چه واخستلو | ژوند | دَ دُنیا | په بدله دَ آخرت کښے

بے خبره نه دے. دا هغه خلق دی کوم چه دَ آخرت په بدل کښے دَ دُنیا (یو څو ورځے) ژوندون غوره کړے دے

ع ۱۰

فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

پس نه به شی سپکولے | له دوی نه | عذاب | او نه به دوی ته مدد ورکولے شی | او بیشکه مونږ ورکړو | موسیٰ ته

پس دَدوی په عذاب کښے به کمے نه شی کولے او نه به ئے هیڅ قسم امداد کیدے شی او مونږ موسیٰ ؑ له کتاب

الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِن بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ

کتاب | او پرله پسے راولیږل مونږ | ورو ستو دَ دهٔ نه | پیغمبران | او ورکړے مونږ | عیسیٰ ځوئے دَ مریم ته

ورکړو او دَ هغهٔ نه پس مو نور پیغمبران پرله پسے راولیږل او حضرت عیسیٰ ؑ ځوئے دَ مریم له مو ښکاره او څرګند دے

الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ

ښکاره معجزے | او قوت ورکړو مونږ هغهٔ ته | په روح القدس سره | آیا هر کله (چه) | راشه درو تاسو ته | یو پیغمبر

معجزے ورکړے او دَ روح القدس (جبرائیل) په ذریعه مو دَ هغهٔ مدد وُکړو (دا ستاسو عادت شوے دے چه) کله هم تاسو ته یو پیغمبر ستاسو

بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا

هغه حکم | چه نه ئے خوښوی | نفسونه ستاسو | نو تاسو غرور وُکړو | پس یوه ډله | تاسو دروغژن وګڼله | او یوه ډله

دَ مرضئ خلاف څهٔ حکم راؤړو راغلو نو تاسو سرکشی وُکړه بیا څهٔ پیغمبران تاسو دروغژن کړل او څهٔ تاسو

تَقْتُلُوْنَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ

موقتلوله | او هغوی وائی | زمونږه زړونه | په پرده کښې دی (نه) بلکه | لعنت کړے دے په دوی | الله | دَ دوی دَ کفر په وجه

وُوژل او (یهود) وائی چه زمونږ په زړونو باندې پرده پرته ده، بلکه الله دَ دوی دَ کفر په وجه په دوی لعنت کړے دے

فَقَلِيْلًا مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ

پس لږ | ایمان راوړی دوی | او هر کله چه | راغے دوی ته | کتاب | دَ الله دَ طرف نه

نو ډیر لږ کسان په کښې ایمان راوړی او هر کله چه دوی ته دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه هغه کتاب راغلو چه دَ

مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ

تصدیق کوونکے | دَ هغه څه چه | دوی سره دے | او وو دوی دَ دے نه وړاندې | چه کامیابی ئے غوښتله

هغه (کتابونو) تصدیق کوی کوم چه دوی سره موجود دی او (دَ کوم په اُمید چه) دے خلقو دَ دے (دَ نزول) نه وړاندې

عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚۖ فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ

په کفارو باندې | پس هر کله چه | راغے دوی ته | هغه چه پیژندلو دوی | نو دَ هغے نه ئے انکار وُکړو

دَ کافرانو په مقابله کښې دَ فتح دُعاګانې غوښتلے۔ پس هر کله چه دوی ته هغه (هدایت) راورسیدو کوم چه دوی وپیژندو نو دَ هغے

فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٩﴾ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ

پس لعنت دَ الله دے | په کافرانو باندې | بد دے هغه څیز | چه خرڅ کړل هغوی دَ کوم په بدل کښې | خپل ځانونه

نه ئے انکار وُکړو نو په داسے انکار کوونکو باندې تل دَ خدائے لعنت وریږی، ډیر بد دے هغه څیز چه دوی پرے خپل ځانونه خرڅ کړی دی۔

اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ

چه انکار کوی | دَ هغے | چه نازل کړو | الله | په سبب دَ حسد کولو | چه نازلوی | الله | خپل رحمت | په چا باندې

(او هغه) دا چه دَ خدائے دَ کتاب نه دَ بغض په وجه انکار کوی چه (ولے) خدائے پاک خپل فضل په هغه چا کوی څوک چه

يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُوْ بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ

چه غواړی ئے له خپلو بندګانو نه | پس اخته شول دوی | په غضب دَ پاسه دَ بل غضب | او کافرانو دَ پاره | عذاب دے

په خپلو بندګانو کښې دَ هغه خوښ وی پس دوی په لاندې باندې غضب کښې اخته شول او کافرانو دَ پاره دَ ذلت عذاب

مُّهِيْنٌ ﴿٩٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ

دَ ذلت | او هر کله چه وو ویلے شی | دوی ته | چه ایمان راوړئ | په هغے | چه نازل کړل الله | (نو) وائی | مونږ خو منو

مقرر دے۔ او هر کله چه دوی ته وویلے شی چه کوم څه الله نازل کړی دی په هغے ایمان راوړئ نو وائی کوم چه په مونږ نازل

بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ ۗ وَهُوَ الْحَقُّ

هغه | چه نازل شوی دی | په مونږ | او انکار کوی دوی | دَ هغے نه | کوم چه دَ هغے نه سیوا دی | حال دا دے چه هغه (قران) حق دے

کړے شول په هغے خو به ایمان راوړو او دَ دے نه سوا چه څه دی دَ هغے نه انکار کوی حال دا دے چه دا (قرآن) رښتونے دے

مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ؕ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ

تصدیق کوی | دَ هغه څه | چه دَ دوی سره دی | ووایه | پس ولے | وژل تاسو | نبیان | دَ الله | دَ دے نه وړاندې

او کوم چه (پیغواتے اسمانی علم) دَ دوی سره دے دَ هغے تصدیق کوی (دوی ته) تپوس وُکړئ دَ دے نه وړاندې تاسو نبیان ولے وژل کۀ

اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ
بیا تاسو جوړ کړو | په روښانه نښو سره | او بیشکه راغلی ؤ تاسو ته موسیٰ |
که چرے وئ تاسو مؤمنان ۔ | او بیشکه موسیٰ تاسو ته ښکاره نښے راوړے راغلو بیا تاسو دَدے نه
چرے تاسو مؤمنان یئ ۔
الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا
او وچت کړو مونږ | کلکه وعده تاسو نه | او هرکله چه واخسته مونږ | ظالمان | او تاسو وئ | پس له دے نه | خخ (معبود)
پس دَ خخی عبادت شروع کړو او تاسو ظلم کولو والا یئ ۔ او (یاد کړئ) کله چه مونږ تاسو نه پخه وعده اخستے وه او
فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوْا ؕ قَالُوْا سَمِعْنَا
مونږ واؤریدل | دوی ووئیل | او واؤرئ | په قوت سره | مونږ درکړل تاسو ته | هغه څه چه | ونیسئ | طور | تاسو دَپاسه
کوهِ طور مو تاسو د پاسه اُوچت کړے ؤ (او حکم مو درکړے ؤ) چه مونږ کوم (کتاب) درکړے دے هغه مضبوط ونیسئ او ښهٔ واورئ هغوی ووئیل
وَعَصَيْنَا ۗ وَاُشْرِبُوْا فِىْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ؕ قُلْ بِئْسَمَا
او وُنهٔ منل مونږ | او وڅښولے شوه | دَدوی په زړونو کښے | مینه دَ خخی | دَدوی دَ کفر په وجه | وُوایه | بد ده هغه خبره
مونږ واؤریدل لیکن منوئے نه او دَدوی دَ کفر په وجه دَ دوی زړونه دَ خخی په مینه خړوب شوی وو (اے نبی!) ووایه چه
يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٣﴾ قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ
دَ کومے چه حکم درکوی تاسو ته | ایمان ستاسو | که چرے | تاسو یئ | مؤمنان | وُوایه | که چرے وی | تاسو دَپاره
ستاسو دا (ناقص) ایمان خو تاسو ته ډیر خراب تعلیم درکوی که چرے واقعی تاسو مؤمنان یئ ۔ ورته ووایه چه که چرے دَ آخرت
الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا
کور | دَ آخرت | دَ الله په نزد | خصوصیت سره | سوا | دَ نورو خلقو نه | نو تاسو آرزو وکړئ
کور دَ الله سره دَ نورو په ځائے تاسو دَ پاره مخصوص وی نو بیا دَ مرګ آرزو خو وکړی
الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًاۢ بِمَا
دَ مرګ | که چرے تاسو یئ | رښتونی ؟ | او هیڅ کله به آرزو ونهٔ کړی دَ دوی دَدے | همیشه | په سبب دَ هغه څهٔ
که تاسو (په خپله دعویٰ کښے) رښتونی یئ ۔ او (یاد ساتئ) دوی دَ خپلو هغو (بدو) عملونو په وجه کوم چه
قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ
چه وړاندے لیږلی دی | دَ دوی لاسونو | او الله | ښهٔ پوهه دے | په ظالمانو ۔ | او خامخواه به بیا مومے ته دوی
دَ دوی دَ لاسه شوی دی، هیڅ کله به دَ دے آرزو نهٔ کوی او الله ظالمان خلق ډیر ښهٔ پیژنی ۔ او ته به دوئ په ژوندون
اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ ۛ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۛ
زیات لالچیان | دَ خلقو نه | په ژوند | او له هغو خلقو نه | کوم چه مشرکان دی
پسے دَ ټولو خلقو نه زیات حرصناک بیا مومے تر دے چه دَ مشرکانو نه هم زیات حرصناک ۔
يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ
غواړی هر یو له دوی نه | چه کاش عمر ورکړے شی دهٔ ته | زر کاله | او نهٔ دے خلاصوونکے دَ دهٔ
په دوی کښے هر یو تن دا غواړی چه کاش دَ دهٔ عمر زر کاله شی خوشحال دا دے که چرے ددی او ږد عمر هم بیا مومی

معانقة ٣

ع

مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ

دَ عذاب نه | چه (اوږد) عمرورکړےشي | اوالله | کوری | کوم چه دوی کوی | ووایه | کوم چه وی

نو هم دَ عذاب نه نهٔ شی خلاصیدے ے او الله تعالیٰ دَ دوی کارونه ډیر ښهٔ وینی کوری۔ (اے نبی! تهٔ) ووایه چه

عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ

دُښمن | دَ جبرائیل | بیشکه چه هم هغه | نازل کړے دے (قران) | ستا په زړهٔ | به حکم دَ خدائے

هر څوک چه دَ جبرائیل دُښمن دے (وی دی) بیشکه هغهٔ دَ الله تعالیٰ په حکم سره ستا په زړهٔ دا کتاب نازل کړے دے

مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾

چه تصدیق کوی | دَ هغه (کتابونو) | چه دَ دے نه وړاندې وُو | او هدایت | او زیرے دے | مؤمنانو دَ پاره

چه دَ هغه کتابونو کوم چه دَ دے نه وړاندې وُو تصدیق کوی او دَ ایمان والوُ دَ پاره هدایت او زیرے دے۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰلَ

څوک چه وی | دُښمن | دَ الله | او دَ هغهٔ دَ فرښتو | او دَ هغهٔ دَ رسولانو | او دَ جبرائیل | او میکائیل

څوک چه دَ الله او دَ هغهٔ دَ فرښتو او دَ هغهٔ دَ رسولانو او دَ جبرائیل او میکائیل دښمن وی

فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ

پس بیشکه الله | دښمن دے | دَ کافرانو۔ | او مونږ نازل کړی دی | ستا طرف ته | ایتونه

نو یقینًا الله تعالیٰ هم دَ داسے کافرانو دُښمن دے۔ او (اے پیغمبره!) مونږ په تا باندې څرګند حکمونه نازل

بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا

ښکاره | او نهٔ کوی انکار | دَ دے | مګر | بدکاران۔ | آیا هر ځلے چه | وُکړله دوی

کړی دی او دَ فاسقانو نه سوابل څوک دَ دے نه انکار نهٔ کوی۔ آیا (دا رښتیا نهٔ دی چه) کله هم دوی څهٔ

عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾

څهٔ وعده | نو وُغورزوله هغه | یو ډلے | له دوئ نه | بلکه | اکثر دَ دوئ نه | ایمان نهٔ لری

لوظ نامه وکړه نو هغه دَ دوی نه یو نیمے ډلے شا ته وُغورزوله؟ بلکه اکثر دَ دوی نه ایمان نهٔ راوړی۔

وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا

او هر کله چه | راغے دوئ ته | یو رسول | دَ الله دَ طرف نه | (چه) تصدیق کوونکے دے | دَ هغه څه

او هر کله چه دوی ته دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه یو پیغمبر راغلو چه دَ هغه کتابونو کوم چه دَ وړاندې نه دَ دوی

مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ ۙ كِتٰبَ اللّٰهِ

چه دوی سره دے | نو وُغورځولو | یو ډلے | دَ هغو خلقو نه | کوم ته چه ورکړے شوے وو کتاب | دَ الله کتاب

سره ؤو تصدیق کوی نو دَ دغے اهل کتابو نه یو ټولی دَ الله کتاب داسے شا ته وُغورزولو

وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾ وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا

دروستو | دَ شا ګانو خپلونه | لکه چه دوی | نهٔ پوهیږی۔ | او پیروی وُکړه دوی | دَ هغه څهٔ چه لوستلو

لکه چه دوی هډو دَ سره پوهه نهٔ وی۔ (او دوی هغه (جادو) پسے روان شول کوم چه

الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ

شیطانانو | په بادشاهئ دَ سلیمان کښې | او کفر نهٔ وو کړے سلیمان | لیکن (هم) شیطانانو

به دَ سلیمانؑ په بادشاهئ کښې شیطانانو لوستلو او سلیمانؑ هیڅ کله کفر نه وو اختیار کړے، کفر خو به شیطانانو کولو چه

كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ

کفر کړے وو | ښودلو به دوی | خلقوته | جادو | او هغه چه نازل شوے وو | په دوؤ فرښتو | په بابل کښې

(ناپوهه او ساده) خلقوته به ئې جادو ښودلو او په هغې پسې روان شول چه په دوؤ فرښتو هاروت او ماروت

هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ ۗ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ

هاروت | او ماروت باندې | او دوی به نهٔ ښودلو | هیڅ یو کس ته | تردے چه وئیل به دوی | چه مونږ خو

باندې په بابل (ښار) کښې نازل شوے وو او هغوی دواړو به تر هغې هیچا ته تعلیم نهٔ ورکولو چه اول به ئې ورته ونهٔ وئیل

فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۗ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ

ازمیښت (دَ پاره) یُو | پس مهٔ کافر کیږئ | پس دوی به زده کولو | دِ دے دواړو نه | هغه (دم) چه جدائی به راوستله دوی په هغې سره

چه کوره مونږ ازمیښت (له راغلی) یُو پس تاسو کافر کیږئ مه۔ (دَ دے باوجود) دِ خلقو به دَ دوی نه هغه خبرے زده کولے دَ

بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ۗ وَمَا هُمْ بِضَآرِّيْنَ بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ

په مینځ دَ سړی | او دَ هغهٔ دَ ښځے | او دوی نهٔ وو | ضرر رسوونکی | په دے سره | هیڅ کس ته | بغیر | دَ حکم

کوم په ذریعه چه به ئې دَ خاوند او ښځے ترمینځه جدائی راوستله، او دوی دَ الله دَ حکم نه بغیر هیچا ته هم ضرر نهٔ شو

اللّٰهِ ۗ وَيَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۗ وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ

دَ الله نه | او دوی به زده کولو | هغه څهٔ چه ضرر به ئې رسولو دوی ته | او فائده به ئې نهٔ رسوله دوی ته | او بیشکه دوی پوهه ؤو | چه چا

رسولے او دِ خلقو هغه خبرے زده کړے چه په خپله دوی ح پاره مضر وے او دوی ته به ئې هیڅ فائده نهٔ رسوله او یقیناً دوی ته معلومه وه

اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۗ وَلَبِئْسَ مَا

واخستو هغه (جادو) | نشته دے هغهٔ دَ پاره | په آخرت کښې | څهٔ حصه | او ډیر بد دے | هغه څیز

چه کومو خلقو دا (جادو) اختیار کړو دَ هغوی دَ پاره به په آخرت کښې هیڅ حصه نهٔ وی۔ او یقیناً بد دے هغه څیز (یعنی

شَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ ۗ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا

دَ کوم په بدله کښې چه خرڅ کړل دوی | خپل ځانونه | کاش! | چه دوی پوهیدلے | او که چرے دوی | ایمان راوړے وے

کفر) دَ کوم په بدله کښې چه دوی خپل ځانونه خرڅ کړی دی کاش دوی ته علم وے۔ او که چرے دوی ایمان راوړے وے او ځان

وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ۗ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠٣﴾ ع ٧ ١٢ ١٢

او پرهیزګاری ئې کړے وے | نو ثواب | له طرفه دَ خُدائے نه | ډیر غوره وو | کاش! | چه دوی پوهیدلے

ئې (دَ جادو نه) بچ ساتلے وے نو دَ خدائے دَ طرف نه ثواب ډیر غوره وو، کاش! که دوی پوهیدلے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَقُوْلُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا ۗ

اے مؤمنانو! | مهٔ وایئ | "رَاعِنَا" | او وایئ | اُنظُرنا | او ښهٔ واورئ

اے مسلمانانو! تاسو هیچرے "راعنا" لفظ مهٔ وایئ او (دَ دے په ځائے) اُنظرنا وایئ او خبرے ته ښهٔ غوږ نیسئ۔

وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٠٤﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

او کافرانو دَپاره | عذاب دے | دردناک۔ | نۀ غواړی | هغه (خلق) | کوم چه کافران دی | دَ اهل کتابو نه

او کافرانو دَپاره دردناک عذاب مقرر دے۔ نۀ دَ اهل کتابو نه هغه خلق کوم چه کفر اختیار کړو دا خبره خوښوی او نۀ

وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ

او نۀ مشرکان | چه نازل کړے شی | په تاسو باندِ | څۀ ښۀ خبره | ستاسو دَ رب دَطرف نه

مشرکان چه ستاسو دَ رب دَ طرف نه دِ په تاسو باندِ څۀ خیر نازل شی۔

وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿١٠٥﴾

او الله | خاص کوی | په خپل رحمت سره | چالره چه غواړی | او الله | خاوند دَ لوئے فضل دے۔

او خدائے خپل رحمتونه خاص هغه چاله ورکوی چه چاله ئے رضا شی او الله دَ لوئے فضل خاوند دے۔

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ؕ

کوم چه منسوخ کړو مونږ | څۀ ایت | یا هغه هیر کړو | نو مونږ راوړو | دَ هغې نه ښۀ | یا په شان دَ هغې

مونږ چه کوم حکم (یا شریعت) منسوخ کړو، یائے (ستاد زړۀ نه) هیرَ وُو نو دَ دِے نه غوره یا دَ دے په شان (بل حکم) راولیږو

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ

'ایا تۀ نۀ پوهیږے | چه الله تعالیٰ | په هر څیز قادر دے۔ | 'ایا تۀ نۀ پوهیږے

'ایا تا ته معلومه نۀ ده چه الله تعالیٰ په هر څیز باندِ قدرت لری۔ 'ایا تا ته معلومه نۀ ده

اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ

چه الله دَ پاره ده | بادشاهی | دَ 'اسمانونو | او دَ زمکے | او نشته | تاسو دَ پاره | سوا | دَ الله نه

چه دَ 'اسمانونو او دَ زمکے بادشاهت هم دَ الله دَ پاره دے۔ او دَ الله تعالیٰ نه سوا ستاسو نه څوک

مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا

څوک دوست | او نۀ مددګار | 'ایا تاسو غواړئ | چه سوال وُکړئ | دَ خپل رسول نه | لکه چه

دوست کیدے شی او نۀ څوک مددګار۔ (اے مسلمانانو!) 'ایا ستاسو اراده ده چه تاسو هم دَ خپل رسول نه هغسے سوالونه

سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ

سوال شوے وو دَ موسیٰ نه | له دِے نه وړاندِ | او څوک چه | بدل کړی | کفر | په ایمان

وُکړئ څنګه چه دَ دِے نه وړاندِ موسیٰ نه شوی وو۔ او چا چه کفر په ایمان بدل کړو

فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ

نو هغه ګمراه شو | دَ نیغ لارے نه | غواړی | اکثر خلق | دَ اهل کتابو نه

نو بیشکه چه هغۀ سمه لار ورکه کړله اکثر اهلِ کتاب دَ خپل ذاتی حسد په وجه

لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ

چه کاش راوګرځوی تاسو | ستاسو دَ ایمان راوړو نه پس | کفر ته | دَ حسد په وجه | کوم چه دَ دوی په زړونو کښے دے۔

داغواړی چه په څۀ شان تاسو دَ ایمان راوړو نه پس بیا کفر طرف ته بستنه کړی۔

مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ
پس له هغې نه | چه واضح شو | په دوی باندې | حق | پس معاف کړئ | او مخ واړوئ | تر هغې پورې چه | راوړي
د دې نه پس (هم) چه حق په دوی ظاهر شوے دے پس تاسو (دوی) معاف کړئ او مخ ترے واړوئ ترد ے چه

اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
الله | خپل حکم | بیشکه الله | په هر څیز باندې | قادر دے۔ | او ودروئ | مونځ
د الله حکم راشی . بیشکه چه الله تعالیٰ په هر څهٔ پوره پوره قدرت لری او مونځونه کوئ

وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۭ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ
او ورکوئ | زکوٰة | او هغه څهٔ چه | وړاندې لیږئ | د خپلو ځانونو د پاره | د نیکئ نه | بیا به مومئ تاسو هغه
او زکوٰة ورکوئ او تاسو چه ځان له وړاندې هر څهٔ نیکی ولیږئ نو هغه به الله سره (موجود) بیا مومئ

عِنْدَ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ
د الله سره | بیشکه | الله | هغه څهٔ چه | تاسو ئے کوئ | ګوري وینی۔ | او دوی وویل | هیڅ کله به داخل نشی
بیشکه چه الله ستاسو کارونه وینی ګوري۔ او (اهل کتاب) وائی چه هیڅ کله به

الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ۭ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ۭ قُلْ هَاتُوْا
جنت ته | سوا د هغهٔ نه چه وی | یهودی یا نصرانی | دا د دوی باطلې ارزوګانې دي | و وایه | راوړئ
یهودو یا نصاراؤ نه سوا بل څوک جنت کښې نهٔ داخلیږی۔ دا صرف د دوی ارزوګانې دی ته وروایه چه

بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١١١﴾ بَلٰى ۚ مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ
خپل دلیل | که چرے یئ تاسو | رښتونی ؟ | (نهٔ) بلکه | چاچه تسلیم کړو | خپل مخ | الله ته
که چرے تاسو رښتونی یئ نو (د دې خبرې) دلیل پیش کړئ ؟ هو ! څوک چه خپل ځان الله تعالیٰ ته وسپاری

وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۠ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
او هغه نیکی کوونکے وی | نو د هغهٔ د پاره | اجر د هغهٔ دے | د هغهٔ د رب سره | او نهٔ به وی څهٔ ویره | په هغوی
او نیک کارونه وکړی نو د هغهٔ جزا د خپل رب سره مقرر ده او په داسے خلقو به نهٔ هیڅ قسم ویره

وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١١٢﴾ وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَيْءٍ
او نهٔ به هغوی | غمژن وی | او وائی | یهود چه | نهٔ دی نصاریٰ (عیسایان) | په څه لار
راځی او نهٔ هیڅ قسم خفګان۔ او یهودیان وائی چه د نصاراؤ دین هیڅ دین نهٔ دے

وَّقَالَتِ النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ ۙ وَّهُمْ يَتْلُوْنَ
او وائی | نصاریٰ | نهٔ دی | یهود | په څهٔ لار | او هغوی (تول) لولی
او نصاریٰ وائی چه د یهودو مذهب هیڅ مذهب نهٔ دے، حال دا دے چه هغوی دواړه (اسمانی)

الْكِتٰبَ ۭ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ
کتاب | دغه شان | وائی | هغه خلق | چه علم نهٔ لری | په شان د خبرې د هغوی | پس الله به فیصله وکړی
کتابونه لولی ـ دغه شان خبره هغه خلق هم کوی کوم چه نهٔ پوهیږی (یعنی مشرکان) نو د قیامت په ورځ به

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ
دَ دوی په مینځ کښې | په ورځ دَ قیامت | په کومه خبره کښې | چه هغوی اختلاف کولو | او څوک دے | زیات ظالم
الله تعالیٰ دَ دوی دَ اختلافاتو په حقله په خپله فیصله کوی۔
او دَ هغه چانه لوئے ظالم بل
مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى
دَ هغهٔ نه | چه منع کړی | دَ الله دَ جماتونو نه | چه ذکر کړے شی په هغے کښې | دَ هغهٔ نوم | او کوشش وُکړی
څوک کیدے شی چه جُماتونه دَ دے خبرے نه بندوی چه په هغے کښے دَ الله نوم واخستے شی او دَ هغے دَ
فِيْ خَرَابِهَا ؕ اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ ؕ
دَ هغے په وُرانولو کښے | دَ دا سے خلقو حق نهٔ دے | چه داخل شی هغے (جماتونو) کښے | مګر ویریدونکی
شاړَولو کوشش کوی، هغه خلقو دَپاره خومناسب دو چه دِ دے جماتونو ته په ویره ویره ورننوتے (یادساتئ)
لَهُمْ فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ وَّلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ
دَ هغوی دَپاره | په دُنیا کښے | رسوائی ده | او هم هغوی دَپاره دے | په آخرت کښے | عذاب
هغوی دَ پاره په دنیا کښے خواری او رسوائی ده او په آخرت کښے ډیرلوئے عذاب مقرر
عَظِيْمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ق فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ
ډیر لوئے | او هم دَ الله دے | مشرق | او مغرب | پس هر طرف ته | چه مخ کړئ | هم هغه ځائے کښے دے
دے۔ او مشرق دے که مغرب ټول اړخونه دَ الله دی نو چه کوم اړخ ته مخ وُکړځوئ هغه اړخ ته
وَجْهُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ
مخ دَ الله | بیشکه الله | خاوند دَ فراخئی | او دانا دے | او هغوی وائی | جوړ کړے دے الله | ځوئے
خدائے شته، الله دَ وسعتونو خاوند دے او ښهٔ پوهه دے۔ او یهود او نصاریٰ وائی چه خدائے پاک ځوئے لری
سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ لَّهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ
هغه خو پاک دے | بلکه | دَ هغهٔ دی | کوم چه | په آسمانونو | او زُمکه کښے دی | ټول | دَ هغهٔ
(حال دا دے چه) هغه (دَ دا سے خبرو نه) پاک دے بلکه څهٔ چه په آسمانونو او زمکه کښے دی هم دَ هغه دی ټول دَ هغهٔ
قٰنِتُوْنَ ﴿١١٦﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا
فرمانبرداردی | پیدا کوونکے | دَ آسمانونو | او زُمکے دے | او هر کله چه هغه اراده وُکړی | دَ یو کار
حکم منونکی دی، الله دَ آسمانونو او دَ زمکے پیدا کوونکے دے او هغه چه دَ یو کار فیصله وُکړی
فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ
نو بیشکه چه وائی | هغهٔ ته | چه شه | نو هغه شی | او وائی | هغه (خلق) | کوم چه نهٔ پوهیږی
نو وائی چه "شه" نو هغه کار (خوامخا) وُشی او ناپوهه خلق وائی چه الله تعالیٰ مونږ سره په
لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَآ اٰيَةٌ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ
ولے خبرے نهٔ کوی مونږ سره الله | یا ولے نهٔ راځی مونږ ته | (څهٔ) نخښه | دغه شان | ویلی دد
ځپله ولے خبرے نهٔ کوی یا ولے مونږ ته (ستا دَ صداقت) نخښے نهٔ رالیږی؟ دغسے دَ هغوی نه وړاندې

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ قَدْ

هغه خلقو | چه د دوی نه وړاندې وو | په شان د دوی د وینا | یو شان دی | د هغوی زړونه۔ | بیشکه

خلقوهم د دوی په شان خبرې کړې وې، د دوی او د هغوی زړونه (په کفر کښې) یو رنګ شوی دی۔ مونږ

بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿١١٨﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ

بیان کړی دی مونږه | نخښې | د پاره د هغه قوم | چه یقین کوی | بیشکه مونږ رالیږلے ئې ته | په رښتینی دین سره

یقین لرونکو ته نخښې ښکاره په ښه شان څرګندې کړې دی۔ (اے نبی!) بیشکه مونږ ته ئې په رښتینی دین سره

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۙ وَّلَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١١٩﴾

زیرے ورکوونکے | او ویرونکے | او تپوس به نه شی کولے تا نه | د دوزخیانو په حقله

زیرے ورکوونکے او ویره ورکوونکے جوړ کړے لیږلے یئې او تا نه به د دوزخیانو په حقله هیڅ تپوس پوښتنه نه شی کیدے۔

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ

او هیڅ کله به راضی نه شی | له تا نه | یهودیان | او نه | نصاریٰ | تر دے چه | ته پیروی ونه کړے

او یهود او نصاریٰ تا نه هیڅ کله نه رضا کیږی ترڅو چه ته د دوی په مذهب

مِلَّتَهُمْ ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ

د هغوی د دین | ووایه | بیشکه چه هدایت | هم د الله | اصل هدایت دے | او که چرے پیروی وکړه تا

روان نه شے، ته ورته ووایه چه الله ماته کومه لار ښودلے ده هم هغه سمه لار ده او که د دې کامل علم

اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ

د هغوی د آرزوګانو | پس د هغه نه | چه راغلے دے تا ته | علم | نو نه به وی تا د پاره

نه پس هم ته د دوی په خواهشاتو پسے روان شوے، نو د خدائے نه د بچ ساتلو د

مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٢٠﴾ اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ

الله سره | څوک دوست | او نه څوک مددګار | هغه خلق (چا ته چه) | ورکړو مونږ | کتاب | چه هغوی د دے تلاوت کوی

پاره به هیڅوک ستا دوست یا مددګار پیدا نه شی۔ چا ته چه مونږ کتاب (تورات) ورکړے دے، هغوی دا دا سے

حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ

په حق | تلاوت د دے سره | هم هغه خلق | ایمان راوړی | په هغے باندې | او څوک چه | د هغے نه انکار کوی۔

لولی لکه څنګه چه د دے د لوستلو حق دے. هغوی په دې کتاب (قرآن) هم ایمان راوړی او څوک چه د دے نه انکار کوی

فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢١﴾ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ

پس هغه خلق دی | زیان کاران | اے بنی اسرائیلو! | یاد کړئ | زما نعمتونه | هغه چه

هغوی یوازے خپل تاوان کوی۔ اے د یعقوب (علیه السلام) اولاده! زما هغه نعمتونه رایاد کړئ کوم چه ما

اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوْا

کړی وو ما | په تاسو باندې | او دا چه فضیلت درکړے وو ما تاسو ته | په جهانونو باندې | او وویریږئ

په تاسو کړی وو، او دا چه ما تاسو له په ټول جهان والو باندې فضیلت درکړو او د هغه ورځے

يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ

دَ هغه ورځې نه | چه په کار به رانهٔ شي | يو کس دَ بل کس | په هيڅ څيز کښې | او قبول به نهٔ شي | دَ هغهٔ نه | څهٔ بدل

نه وُويرېږئ چه يو بنده به دَ بل بنده هيڅ په کار نهٔ راځي۔ او نهٔ به دَ هغه نه څهٔ بدله قبلولے شي

وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿١٢٣﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهٖمَ

او نفع به ورنهٔ کړي هغهٔ ته | سفارش | او نهٔ به دَ هغوی مدد وُکړے شي۔ | او هرکله چه وُ ازمائيلو | اِبراهيم

او نهٔ به هغهٔ ته سفارش فائده رسولے شي او نهٔ به دَ هغوی هيڅ قسم امداد کيدے شي۔ او (ياد کړه) هرکله چه دَ ابراهيم

رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ؕ قَالَ اِنِّيْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ

رب خپل | په څو خبرو سره | پس پوره کړے دهٔ هغه | نو وے فرمائيل | بيشکه زهٔ | به جوړ کړم تا | دَ ټولو خلقو

خدائے په بعضو خبرو کښے دَ هغهٔ ازميښت وُکړو نو هغهٔ ټول حکمونه پوره کړل۔ نو الله وُفرمائيل چه زهٔ تا دَ ټولو خلقو امام

اِمَامًا ؕ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ؕ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٢٤﴾

پيشوا | دَهٔ وئيل | او زما دَ اولاد نه (هم)؟ | وے فرمائيل | نهٔ به رسي | زما وعده | ظالمانو ته۔

جوړوونکے يم (ابراهيمؑ) وُوئيل او زما اولاد هم؟ (الله) وُفرمائيل (بښه ده خو) ظالمان زما په عهد کښے داخل نهٔ دي۔

وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ؕ وَاتَّخِذُوْا

او هرکله چه جوړه کړله مونږ | کعبه | ځائے دَ عبادت | دَ خلقو دَ پاره | او (د) امن (ځائے) | چه جوړ کړه

او (ياد کړه) هرکله چه مونږ خانه کعبه خلقو دَ پاره دَ عبادت مرکز او دَ امن ځائے جوړ کړو او (حکم مو ورکړو) چه

مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ؕ وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ

مقام دَ ابراهيم | دَ مونځ ځائے | او مونږ حکم ورکړو | ابراهيمؑ ته | او اسماعيلؑ ته

مقام ابراهيم دَ مونځ ځائے جوړ کړه او مونږ ابراهيمؑ او اسماعيلؑ ته عهد واخستو چه تاسو زما کور دَ

اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿١٢٥﴾

چه تاسو پاک ساتئ | زما کور | دَ پاره دَ طواف کوونکو | او دَ اعتکاف کوونکو | او دَ رکوع او سجده کوونکو

طواف کوونکو او اعتکاف کوونکو او رکوع او سجده کوونکو دَ پاره پاک او صفا ساتئ۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ

او هرکله چه وُوئيل | ابراهيمؑ | اے زما ربه! | جوړ کړه | دا ښار | امن والا | او روزي ورکړه

هرکله چه ابراهيمؑ وُوئيل اے زما ربه! دا ښار دَ امن ځائے وُګرځوه او په دے کښے دَ اوسيدونکو

اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ

دَ دے اوسيدونکو ته | دَ ميوو نه | څوک چه | ايمان راوړي | دَ هغوی نه | په الله | او په ورځ

نه کوم چه په الله او په ورځ دَ آخرت ايمان راوړي هغوی ته دَ خوراک دَ پاره ميوے

الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗٓ

دَ آخرت | دے فرمائيل | او کوم چه انکار وُکړي | نو فائده به ورکړم هغهٔ ته | لږه | بيا به | وُشړم هغه په ذلت سره

ورکړه۔ (الله) وُفرمائيل او څوک چه کافر شي هغهٔ له به هم څهٔ موده فائده ورکړم. بيا به هغه دَ جهنم

اِلٰى عَذَابِ النَّارِؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٢٦﴾ وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ

دَ دوزخ عذاب ته | او هغه بد | ځائے دے | او هر کله چه اُوچتول | ابراهیم | بنیادونه

عذاب ته وُرسوَم او هغه دَ استوګنے ډیر خراب ځائے دے ۔ او یاد کړه هر کله چه ابراهیم او اسماعیل علیهم السلام

مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيْلُؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّاؕ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ

دَ کعبے | او اسماعیل | اے زمونږ ربه! | قبول کړه | له مونږ نه | بیشکه هم ته یئے | لوئے اورېدونکے

دَ بیت الله دَ دیوالونو بنیادونه وُچتول ۔ (او دُعائے غوښتله چه) اے زمونږ ربه! ځمونږ دا خدمت قبول کړه بیشکه ستا

الْعَلِيْمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَاۤ

دانا ۔ | اے زمونږه ربه! | اوګرځوه مونږ | فرمانبردار | ستا | او زمونږ دَ اولادنه (هم)

اُورېدونکے او پوهه یئے ۔ اے زمونږ ربه! مونږ دواړه خپل تابعدار او فرمانبردار وګرځوه او زمونږ په اولاد کښے هم یوتولے

اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۪ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ

یوه ډله | فرمانبرداره | ستا | او وُښایه مونږ ته | زمونږ دَ حج طریقے | او توبه قبوله کړه زمونږ | بیشکه هم ته یئے

خپل فرمانبردار کړه او مونږ ته زمونږ دَ عبادت طریقے وُښایه او زمونږ توبه قبوله کړه بیشکه ته توبه

التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا

توبه قبلوونکے | مهربان | اے زمونږ ربه! | راولېږه | په دوی کښے | یو رسول | له دوی نه | چه تلاوت کوی

قبلوونکے او رحم کوونکے یئے ۔ اے زمونږه ربه! په دوی کښے له دوی نه یو رسول راولېږه چه دوی ته ستا

عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْؕ اِنَّكَ اَنْتَ

دوی ته | ستا اٰیتونه | او زده کوی دوی ته | کتاب | او دانائی | او پاک کړی دوی | بیشکه هم ته یئے

حکمونه اوروی او دَ کتاب (قرآن مجید) او دَ هوښیارتیا تعلیم ورکوی او دَ ګناهونو نه ئے پاکوی بیشکه ته غالب

الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ ع ١٥ ٨ ١٥

غالب | دَ حکمت خاوند | او څوک دے | چه مخ واړوی | ملّت دَ ابراهیم نه | سوا دَ هغه نه | چه احمق کړی خپل ځان

او دَ حکمت خاوند یئے ۔ او دَ ملّت ابراهیمی نه څوک مخ اړولے شي، سوا دَ هغه چا نه چه خپل ځان ئے کم عقل

وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٣٠﴾

او بیشکه | مونږ غوره کړو هغه | په دُنیا کښے | او بیشکه هغه | په آخرت کښے (هم) | به له صالحانو نه وی

کړے وی او مونږ (ابراهیم) په دُنیا کښے (هم) غوره کړے وُو او په آخرت کښے به هم دَ نیکانو دَ ټولی نه شمیر وی ۔

اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗۤ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٣١﴾

هر کله چه وُوئیل | هغهٔ ته | دَ هغهٔ رب | فرمانبردار شه | نو وُئے وئیل | زهٔ فرمانبردار یم | دَ جهان دَ پروردګار

یاد کړه کله چه (ابراهیم ته) دَ هغهٔ رب وُوئیل چه (زما حکم ته) غاړه کیږده هغهٔ ووئیل چه ما دَ ټول جهان رب ته غاړه ایښے ده ۔

وَوَصّٰى بِهَاۤ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُؕ يٰبَنِىَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى

او وصیت وُکړو | دَ دے خبرے | ابراهیم | خپلو ځامنو ته | او یعقوب هم | (چه) اے زما ځامنو! | بیشکه الله | غوره کړو

او بیا دَ دے خبرے وصیت ابراهیمؑ او (دَ هغه نوَسی) یعقوبؑ خپل اولاد ته هم کړے وو چه اے ځامنو! بیشکه الله تاسو دَ پاره

لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿١٣٢﴾ؕ
تاسو دَ پاره | دا دين | پس تاسو مه مرئ | مگر (په هغه حال کښې چه) تاسو | مسلمانان يئ۔
دين (دَ اسلام) غوره کړے دے پس تاسو تر مرګه پورے مسلمانان وُسيږئ۔

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ
آيا وئ تاسو حاضر | کله چه حاضر شو | يعقوب ته | مرګ ۔ | کله چه وُوئيل هغه | خپلو ځامنو ته
بيا آيا تاسو هغه وخت موجود دئ کله چه دَ يعقوبؑ آخرى وخت راغے (او) کله چه هغهٔ دَ خپلو ځامنو نه

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِيْ ؕ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ
چه دَ چا عبادت به کوئ ؟ | زما نه پس | هغوى ووئيل | مونږ به عبادت کوُو | دَ معبود ستا
تپوس وُکړو چه زما نه پس به تاسو دَ چا عبادت کوی؟ هغوى ووئيل چه مونږ به هم دَ هغه يو خدائے عبادت کوو

وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚۖ
او دَ معبود دَ پلار نيکهٔ ستا | (چه) ابراهيمؑ | او اسماعيلؑ | او اسحاق (دُو) | چه معبود دے | يو ۔
دَ کوم عبادت چه ستا او ستا بزرګانو ابراهيم او اسماعيل او اسحاق (عليهم السلام) کولو ۔

وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا
او مونږ | هم دَ هغهٔ | فرمانبرداريُو | دايوه ډله وه | چه تيره شوے ده | هغوى دَ پاره دى | کوم چه
او مونږ هم دَ هغه الله فرمانبرداريُو ۔ دا يو اُمّت وُو چه تير شو دَ هغوى عملونه به

كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٤﴾
وُکړل هغوى | او تاسو دَ پاره دى | کوم چه تاسو وُکړل | او له تاسو نه به تپوس نه شى کولے | دَ هغه څهٔ | چه کول به هغوى ۔
دَ هغوى په کار راځى او ستاسو عملونه به ستاسو په کار راځى او تاسو نه به دَ هغوى دَ عملونو په حقله تپوس نهٔ کيږى ۔

وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ
او هغوى وائى | چه شئ تاسو | يهود يا نصارىٰ | (چه) تاسو لار بيا مومئ | وُوايه (دنا) | بلکه | (مونږ خو به) په ملّت دَ ابراهيم (يو)
او هغوى وائى چه يهوديان يا نصارىٰ شئ چه سمه لار بيا مومئ ۔ تهٔ وُوايه چه ملت دَ ابراهيم (په پيروئ کښې هدايت

حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٥﴾ قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ
چه دَ يو خدائے منونکے وو | او نهٔ وو | له مشرکانو نه | ووايئ تاسو | ايمان راوړے دے مونږ په الله | او په هغه څهٔ
دے) چه دَ يو الله بندهٔ وو او (ستاسو په شان) مشرک نهٔ وُو ۔ وُوايه چه مونږ الله باندې ايمان لرو او په هغه کتاب

اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ
چه نازل شول | په مونږ | او څهٔ چه | نازل شول | ابراهيمؑ | او اسماعيلؑ | او اسحقؑ | او يعقوبؑ ۔
چه مونږ ته رالیږلے شوے دے او په هغه (کتابونو) هم چه حضرت ابراهيم ، اسحاق او يعقوب عليهم السلام ته او دَ دوى

وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ
او (دَ هغه) اولادې باندې | او څهٔ چه ورکړے شوی وُو | موسىٰ او عيسىٰ ته | او څهٔ چه ورکړے شوی وُو | نورو نبيانو ته | دَ هغوى دَ رب دَ طرفه
اولاد ته رالیږلی شوی دی او په هغه کتابونو باندې کوم چه موسىٰ، عيسىٰ او تولو پيغمبرانو عليهم السلام ته دَ خپل رب دَ طرفه ورکړے شوی وو

لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۫ۖ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ اٰمَنُوْا

مونږ فرق نه کوو | په مينځ د هيچا کښې | له هغوئ کښې | او مونږ خو | هم د هغه | فرمانبردار يو | پس که چرې ايمان راوړي هغوی

مونږ فرق نه کوو او مونږ خو هم د هغه فرمانبردار يو۔ پس که چرې داخلق هغسې

مونږ په دوی کښې د چا په مينځ کښې هيڅ فرق نه کوو او مونږ خو هم د هغه فرمانبردار يو۔ پس که چرې داخلق هغسې

بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ

څنګه چه | تاسو ايمان راوړے دے | په دے (کتاب) | نو هغوی هم لار بيا موندله | او که چرې هغوی مخ واړولو | پس بيشکه هغوی

ايمان راوړي څنګه چه تاسو خلقو په دے کتاب ايمان راوړے دے نو يقيناً هغوی هدايت بيا موندو او که هغوی شاګړه نو بيا دا د هغوی

فِيْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٣٧﴾ؕ

په مخالفت کښې دی | پس کافی دے تا د پاره الله د هغوی په مقابله کښې | او هغه دے | آورېدونکے | ډير ښه پوهه۔

په مخالفت کښې دی پس کافی دے تا د پاره تاله الله کافی دے او هغه آورېدونکے او پوهه دے۔

بے ځايه ضد دے، اے پيغمبره د دوی د شرنه د بچ ساتلو د پاره تاله الله کافی دے

صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ ﴿١٣٨﴾

د الله رنګ ! | او څوک | غوره دے | د الله نه | په رنګ ورکولو کښې | او مونږ خو د هغه | عبادت کوو۔

مونږ د الله رنګ قبول کړے دے او د الله د رنګ نه نور د چا رنګ غوره کيدے شي او مونږ خو يوازے د الله عبادت کوونکي يو۔

قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا

ووايه | ايا تاسو جګړه کوئ مونږ سره | د الله په نسبت | او هغه زمونږ رب دے | او رب ستاسو | او مونږ د پاره | زمونږ عملونه دی

ووايه چه ايا تاسو مونږ سره د الله په باره کښې جګړے کوئ حال دا دے چه هم هغه زمونږ رب دے او ستاسو (هم) مونږ د پاره زمونږ عملونه

وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ﴿١٣٩﴾ۙ اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ

او تاسو د پاره | ستاسو عملونه | او مونږ | هم د هغه په اخلاص سره عبادت کوو، | يا تاسو وايئ | چه بيشکه ابراهيم

دی او تاسو د پاره ستاسو عملونه او مونږ هم د هغه مخلص (بندګان) يو۔ ايا تاسو دا وايئ چه ابراهيم ،

وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ قُلْ

او اسماعيل | او اسحاق | او يعقوب (عليهم السلام) | او (د هغه) اولاد وو | يهوديان يا عيسايان | ووايه

اسماعيل ، اسحاق ، يعقوب عليهم السلام او د هغه اولاد يهوديان يا عيسايان وو درته ووايه

ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ

ايا تاسو | زيات پوهه يئ | يا الله | او څوک زيات ظالم دے | د هغه نه | چه پټه کړي | ګواهي | چه هغه سره وی

چه تاسو ښه خبر يئ او که الله۔ او د هغه چا نه لوئے ظالم به څوک وی؟ چه د خدائے شهادت ورسره پروت وی او هغه

مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا

د الله د طرفه | او نه دے الله | بے خبره | د هغه څه نه چه تاسو کوئ | هغه يو ټولے وو | چه تير شو | د هغوی د پاره دی

ئے پټوی او خدائے ستاسو د کارونو نه ناخبره نه دے هغه يو ټولے وو چه تير شو د هغوی علونه به

مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤١﴾ع

د هغوی عملونه | او تاسو د پاره دی | ستاسو عملونه | او پوښتنه به نه کيږي له تاسو نه | د هغه څه چه | هغوی به کول۔

د هغوی په کار راځي او ستاسو عملونه به ستاسو کار راځي او تاسو نه به د هغوی د عملونو په حقله هيڅ تپوس نه کيږي

ع ١٦
١٢
١٦

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي

زر دہ چہ وبہ وائی | بے عقلہ | لہ خلقو نہ | چہ کوم شیز وگرخول دوی | لہ ہغہ قبلے د دوی نہ | چہ

اوس خو بہ دابے وقوف خلق ضرور وائی چہ مسلمانان کوم شیز د چلے ہغہ قبلے (بیت المقدس) نہ وگرخول چہ

كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَنْ

دوی پہ ہغے بانڈ | وو ابہ | اللہ د پارہ دے | مشرق | او مغرب | لارہ ښائی | ہغہ چا تہ

تراوسہ پہ ہغے ورتہ مخ کولو (اے پیغمبرہ!) وو ابہ چہ مشرق او مغرب ټول یوازے د خدائے دی او چہ د چا پہ حقلہ

يَشَاءُ إِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ أُمَّةً

چہ وغواړی | نیغ لارے طرف تہ ۔ | او ھم دغہ شان | مونږ جوړ کړی تاسو | یو امت

ئے رضا شی نو ھغہ پہ سمہ لار روان کړی ۔ او دغہ شان (اے مسلمانانو!) مونږ تاسو یو غوره تولے

وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ

معتدل | د پارہ د دے چہ تاسو شئ | گواہان | پہ خلقو بانڈ | او شی | رسول

وگرخولئ چہ تاسو پہ نورو خلقو بانڈ گواہان شئ او (د اللہ) رسول پہ تاسو بانڈ

عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا

پہ تاسو بانڈ | گواہ | او نہ وہ مقرر کړے مونږ | ہغہ چہ | قبلہ | تہ وے پہ ہغے بانڈ

گواہ شی او مونږ ہغہ قبلہ چہ تا بہ ورتہ (پہ مکہ کښے) مونځ کولو پہ دے غرض بیا

إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ

مگر | د پارہ د دے چہ مونږ معلوم کړو ہغہ څوک | چہ پیروی کوی | د رسول | لہ ہغہ کس نہ | چہ بیرتہ راگرځی

مقرر کړہ چہ معلومہ کړو چہ څوک د پیغمبر پیروی کوی او څوک پہ اړولو پوندو بیرتہ

عَلٰى عَقِبَيْهِ ۚ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى

پہ چیلودوا پوندو | او بیشکہ دا خبرہ درنہ دہ | مگر | پہ ہغو خلقو نہ | چا تہ چہ ہدایت وکړو

گرځی او یقینًا دا خبرہ (دیرہ) گرانہ وہ مگر ہغہ خلقو د پارہ (ہیڅ گرانہ) نہ دہ چا تہ چہ

اللّٰهُ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۚ إِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ

اللہ | او اللہ نہ ضائع کوی | ایمان ستاسو | بیشکہ اللہ | پہ خلقو

اللہ ہدایت کړے وی او (یاد ساتئ) اللہ داسے نہ دے چہ ستاسو ایمان (او عملونہ) ضائع کړی، بیشکہ اللہ پہ خلقو

لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ۚ

خامخا مہربان | بخښونکے دے | بیشکہ | مونږ وینو | گرځیدل | د مخ ستا | د آسمان طرف تہ

بانڈ دیر مہربانہ رحم کوونکے دے ۔ (اے پیغمبرہ!) مونږ وینو چہ تہ بیا بیا آسمان طرف تہ گورے نو مونږ

فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا ۠ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ

پس ضرور بہ وگرځوو مونږ تا | ہغہ قبلے تہ | کومہ چہ ستا خوښہ دہ | پس وگرځوہ | مخ خپل | پہ طرف

بہ تا ضرور ہغہ قبلے تہ وگرځوو چہ کومہ ستا خوښہ دہ نو خپل مخ د مسجد حرام (کعبے) پہ

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ

دَ مسجد حرام | او هر ځائے کښے چه | یئ تاسو | پس وګرځوئ | مخونه خپل | دَ هغه طرف ته

نو ِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِِ هر ځائے کښے چه تاسو یئ نو دَ مسجد حرام (کعبې) طرف ته مخ کوئ. او (اے مسلمانانو!) وګرځوه.

وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ ۗ

او بیشکه | هغه خلق | کوم ته چه ورکړے شو | کتاب (تورات) | یقیناً پوهیږی | چه بیشکه دا حق دے | دَ دوی دَ رب دَ طرف نه

او کوم خلقو ته چه کتاب ورکړے شوے هغوی ډیر ښه پوهیږی چه (دَ قبلې بدلیدل) دَ هغوی دَ رب دَ طرف نه

وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ

او نه دے الله | بے خبره | له هغه څه نه چه دوی ئے کوی | او که چرے | راوړے ته | هغوی ته

بالکل برحق دی او الله دَ هغه څه نه بے خبره نه دے کوم چه دوی کوی. او که چرے ته هغه خلقو ته چه کتاب

أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ

چاته چه ورکړے شو | کتاب | هر قسم دلیل | نو (هم) به هغوی نه منی | قبله ستا | او نه ته پیروی کوونکے یے

ورکړے شوے دے ټول دلیلونه راوړے نو هم به هغوی ستا قبله ونه منی او نه ته دَ هغوی قبله

قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ

دَ قبلې دَ هغوی | او نه دی ځینے له هغوی نه | پیروی کوونکی | دَ قبلې دَ ځینے نورو | او که چرے | پیروی وکړه تا

قبلولے شے او هغوی په خپل مینځ کښے هم دَ یو بل دَ قبلې منلو ته تیار نه دی او که چرے ته دَ دے

أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا

دَ هغوی دَ خواهشاتو | دَ دے نه پس چه | راغلے دے تا ته | علم | نو بیشکه ته هم | دغه وخت

واضح علم راتلو نه پس هم دَ دوی په خواهشاتو پسے لاړے نو په ظالمانو کښے

لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا

(به) دَ ظالمانو نه (شے) | هغه خلق | چاته چه ورکړے دے مونږ | کتاب | هغوی دا (رسول) پیژنی | لکه چه

به شمیر شے. چاته چه مونږ کتاب ورکړے دے هغوی دا (نبی) داسے پیژنی لکه څنګه

يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ ۖ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ

هغوی پیژنی | خپل ځامن | او بیشکه | څه خلق | دَ هغوی نه | ضرور پټوی | حقه خبره | او هغوی

چه هغوی خپل ځامن پیژنی او بیا هم په دوی کښے یو ټولے سره دَ علم حق

يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ

پوهیږی | دا حق دے | ستا دَ رب دَ طرف نه | پس مه کیږه ته | دَ شک کوونکو نه | او هر یو دَ پاره

پټوی دا (دَ قبلې بدلیدل) دَ الله دَ طرف نه حقه خبره ده نو هیڅ قسم له شک شبهه په کښے مه کوه. او هر چا

وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا ۖ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ

یو طرف (مقرر) دے | چه هغه مخ کوونکے دَ هغے دے | پس وړاندې ځئ | په نیکیو کښے | هر ځائے کښے چه یئ تاسو | را به ولی

دَ پاره یو طرف دے کوم ته چه هغه متوجه کیږی، پس تاسو دَ نیکئ په کارونو کښے دَ یو بل نه مخکښې شئ هر ځائے کښے چه تاسو یئ

وقف لازم

ع ۱۷ وقف منزل

وقف النبي ﷺ

بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۴۸﴾ وَمِنْ حَیْثُ

تاسو | الله | تول | بیشکه | الله | په هر څیز باندِ | قادر دے | او د کوم ځلئے نه چه

الله به مو بیا یو ځائے کړی بیشکه الله په هر کار قدرت لری۔ او د کوم ځائے نه چه ته

خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۭ وَاِنَّهٗ

ته ووځے | پس واړوه | مخ خپل | په طرف | د مسجد حرام | او بیشکه دا

(په سفر) وتلے یئے! د هغه ځائے نه مسجد حرام طرف ته (په مونځ کښے) مخ کوه حکم چه دا ستاد

لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۹﴾ وَمِنْ حَیْثُ

ضرور حق دے | له طرفه د رب ستا | او نه دے الله | بے خبره | د هغه څه نه چه تاسو کوئ | او کوم ځائے نه چه

پاک رب له طرفه برحقه فیصله ده او خدائے پاک ستاسو د عملونو نه بے خبره نه دے۔ او (اے نبی!) هر ځائے

خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۭ وَحَیْثُ مَا

ته ووځے | نو اړوه | خپل مخ | طرف | د مسجد حرام ته | او هر ځائے کښے چه

ته چه ته لاړ شے د هغه ځائے نه (په مونځ کښے) مسجد حرام طرف ته مخ کوه۔ او (اے مسلمانانو!) په هر ځائے

كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ لِئَلَّا یَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَیْكُمْ

یئ تاسو | نو واړوئ | مخونه خپل | د هغے طرف ته | د پاره د دے چه نه وی | خلقو د پاره | په تاسو

کښے چه تاسو یئ نو هغے طرف ته برابر مخ کوئ (د قبلے د بدلولو حکم ځکه ورکولے شی) چه په تاسو باندِ سوا د هغو خلقو

حُجَّةٌ ۗ اِلَّا الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ ۗ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِیْ ۗ

(څه) الزام | سوا | د هغو خلقو نه | چه ظالمان دی | له دوئی نه | پس مه ویریږئ د هغوی نه | او ویریږئ له مانه

نه کوم چه په دوی کښے بے انصافه دی د چا څه اعتراض پاتے نه شی پس تاسو د دوئی نه (هیڅ کله) مه ویریږئ او صرف مانه

وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِیْ عَلَیْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۰﴾ ۙ كَمَآ اَرْسَلْنَا

او چه زهٔ پوره کړم | خپل نعمت | په تاسو | او د پاره د دے چه تاسو | لاره بیا مومئ | لکه څنګه چه | مونږ راولیږلو

ویریږئ او د پاره د دے چه زهٔ په تاسو باندِ خپل نعمتونه پوره کړم او د دے د پاره چه تاسو هدایت بیا مومئ۔ (دا د قبلے بدلول)

فِیْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ یَتْلُوْا عَلَیْكُمْ اٰیٰتِنَا وَیُزَكِّیْكُمْ

په تاسو کښے | یو رسول | هم له تاسو نه | چه تلاوت کوی | په تاسو | زمونږ ایتونه | او پاکوی تاسو

هم یو داسے نعمت دے) څنګه چه هغه رسول کوم چه مونږ هم تاسو نه ستاسو طرفته لیږلے دے چه تاسو ته زمونږ حکمونه اورَوی، تاسو

وَیُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَیُعَلِّمُكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا

او زده کوی تاسو ته | کتاب | او حکمت | او زده کوی تاسو ته | هغه څه چه تاسو نهٔ

پاکوی، او قران او حکمت درته ښائی ، او د داسے خبرو تعلیم درکوی چه تاسو نه معلوے

تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۵۱﴾ ۛ فَاذْكُرُوْنِیْٓ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِیْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿۱۵۲﴾ ع

پوهیدئ۔ | پس یاد کړئ ما | چه یاد کړم زهٔ تاسو | او شکر وکړئ زما | او ناشکری ونهٔ کړئ زما۔

هم نهٔ وے نو تاسو ما یادوئ زهٔ به تاسو یاد لرم او زما شکر ادا کوئ او ناشکری مهٔ کوئ۔

ع ۱۸ ۵ ۴ ۲

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
اے | دَاایمان خاوندانو! | تاسو مدد اخلئ | په صبر | او مونځ سره | بیشکه | الله دَ
اے مؤمنانو! (په هره سختۀ کښے) په صبر او مونځ سره مدد حاصلوئ بیشکه الله دَ صابرانو
مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٥٣﴾ وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُّقْتَلُ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ ؕ
سره دَ صبر کوونکو | او مهٔ وايئ | هغه چا ته | چه شهيدان شي | دَ الله په لاره کښے | مړهٔ
سره دَ صبر کوونکو | او هغو خلقو ته چه دَ الله په لاره کښے وژلے شي مړهٔ مهٔ وايئ.
خلقو ملګرے دے.
بَلْ اَحْيَآءٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَشْعُرُوْنَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَىْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ
بلکه هغوی ژوندی دی | لیکن | تاسو نهٔ پوهیږئ | او مونږ به ضرور وازمايونا سو | په څهٔ خیز | له ویرے نه
هغوی (په حقیقت کښے) ژوندی دی خو تاسو پرے نهٔ پوهیږی | او مونږ به ضرور په ويره او
وَالْجُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرٰتِ ؕ وَبَشِّرِ
او له لوږے نه | او له نقصان دَ مالونو نه | او دَ ځانونو نه | او دَ میووه نه | او زیرے ورکړه
په لوږه کښے او دَ مالونو او دَ ځانونو او دَ میوو په نقصان کښے ستاسو ازمینبت کوو او (اے پیغمبره!)
الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٥٥﴾ الَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا لِلّٰهِ
صبر کوونکو ته | هغه چا ته چه | هر کله وُرسیږی هغوی ته | (څهٔ) مصیبت | نو وائی | بیشکه مونږ | دَ الله یو
صبر کوونکو ته زیرے ورکړه. دا هغه خلق دی چه څهٔ مصیبت پرے راشی نو (دَ ژړا فریاد په ځائے) وائی چه مونږ تول
وَاِنَّآ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿١٥٦﴾ اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ
او بیشکه مونږ به دَ هغهٔ طرفه | بیرته ورګرځو | دا هغه خلق دی | په کومو چه | مهربانیلنے دی | دَ هغوی دَ رب دَ طرف نه
دَ الله مال یُو او مونږ تول به هغهٔ ته واپس ګرځو. هم دا هغه خلق دی په کومو چه به دَ خپل رب دَ طرف نه مهربانئ
وَرَحْمَةٌ ۫ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ
او رحمت | او هم دوی دی | هدایت موندونکی. | بیشکه | صفا | او مروه
او رحمتونه وریږی او هم صرف دا خلق په سمه لاره باندے دی. بیشکه صفا او مروه دَ الله (دَ عبادت)
مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ
دَ الله تعالیٰ دَ نخښو نه دی | پس څوک چه | حج دَ خانه کعبے کوی | یا عمره کوی | نو نشته ګناه
په نخښو کښے شامل دی پس څوک چه دَ خانه کعبے حج ادا کوی یا عمره کوی نو په هغهٔ څهٔ ګناه
عَلَيْهِ اَنْ يَّطَّوَّفَ بِهِمَا ؕ وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ
په هغهٔ باندِ | چه طواف وُکړی | په هغو دواړو کښے | او څوک چه | په خوشحالئ سره وُکړی نیکی | نو بیشکه | الله
نشته چه هغه دَ دے دواړو ځایونو په مینځ کښے سعی وُکړی او څوک چه په خپله مینه دَ نیکئ کار وُکړی نو الله یقیناً قبلون
شَاكِرٌ عَلِيْمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلْنَا
قدردان | پوهه دے | بیشکه | هغه خلق چه | پټوی | غه څهٔ چه | نازل کړل مونږ
او په هر څهٔ ښهٔ پوهه دے. څوک چه زمونږ نازل کړی ښکاره ایتونه او دَ هدایت تعلیم

مِنَ الۡبَيِّنٰتِ وَالۡهُدٰى مِنۡۢ بَعۡدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ

له ښکاره دليلونو | او هدايت نه | پس له هغې نه چه | مونږ بيان کړې دی هغه | دَ خلقو دَ پاره

پټوی دَ هغې نه پس چه مونږ دَ خلقو دَ (فائدے دَ) پاره په خپل کتاب کښې په ښه شان سره

فِى الۡكِتٰبِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَلۡعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلۡعَنُهُمُ اللّٰعِنُوۡنَ ﴿۱۵۹﴾

په کتاب کښې | هم دا (هغه خلق) دی | چه لعنت کوی په هغوی باندِ الله | او لعنت کوی په هغوی باندِ | لعنت کوونکی

واضح کړی دی ، نو په هغوی باندِ الله هم لعنت وروی او ټول لعنت کوونکی پرے هم لعنت وائی ۔

اِلَّا الَّذِيۡنَ تَابُوۡا وَاَصۡلَحُوۡا وَبَيَّنُوۡا فَاُولٰٓئِكَ اَتُوۡبُ عَلَيۡهِمۡ ۚ

مګر | هغه خلق | چه توبه ئے وُکړه | او خپل عمل ئے سم کړو | او ظاهر ئے کړو (حق) | پس هم دا خلق دی | چه زهٔ توبه قبلوم | دَ هغوی

لیکن بیشکه څوک چه توبه وُباسی او خپل عمل سم کړی (او کوم تعلیم چه ئے پټولو هغه) څرګند کړی نو زهٔ به هغوی

وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ﴿۱۶۰﴾ اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَمَاتُوۡا وَهُمۡ

او زهٔ یم | توبه قبلوونکے | مهربانه | یقینًا | کوم خلق چه | انکار کوی | او مړهٔ شول | په دے حال کښې

معاف کړم، او زهٔ توبه قبلوونکے مهربان یم ۔ بیشکه کوم خلقو چه انکار وُکړو او دَ انکار په دے حالت

كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ عَلَيۡهِمۡ لَعۡنَةُ اللّٰهِ وَالۡمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ

چه هغوی کافران وو | دا (هغه خلق) دی | په کوم چه | لعنت دے | دَ الله | او دَ فرښتو | او دَ خلقو

کښې مړهٔ شول نو په هغوی دَ الله تعالیٰ او دَ فرښتو او دَ ټولو بنیادمو لعنتونه

اَجۡمَعِيۡنَ ﴿۱۶۱﴾ ۙ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنۡهُمُ الۡعَذَابُ

ټولو | همیشه به وی هغوی | په دغه لعنت کښې | سپک به نهٔ کړے شی | له هغوی نه | عذاب

وریږی شی ، هغوی به په دغه لعنت کښې همیشه وی ، نهٔ به دَ هغوی نه عذاب کمولے شی ۔

وَلَا هُمۡ يُنۡظَرُوۡنَ ﴿۱۶۲﴾ وَاِلٰهُكُمۡ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

او نهٔ به هغوی ته | مهلت ورکولے شی | او معبود ستاسو | خدائے یو دے | نشته هیڅ معبود | بے دَ هغهٔ نه

او نهٔ به هغوی ته (څهٔ قدرے) مهلت ورکولے شی ۔ او (اے خلقو!) ستاسو معبود هم یو معبود دے دَ هغهٔ نه سوا بل څوک

ع ۲ الرَّحۡمٰنُ الرَّحِيۡمُ ﴿۱۶۳﴾ اِنَّ فِىۡ خَلۡقِ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ

بخښونکے | مهربان دے | بیشکه | په پیدا کولو کښې | دَ اسمانونو | او زمکے

معبود نشته، ډیر بخښونکے مهربان دے ۔ بیشکه دَ اسمانونو او دَ زمکے په پیدا کولو کښې

وَاخۡتِلَافِ الَّيۡلِ وَالنَّهَارِ وَالۡفُلۡكِ الَّتِىۡ تَجۡرِىۡ فِى الۡبَحۡرِ

او په تلو راتلو | دَ شپے | او ورځے کښې | او په هغه کشتئ کښې | چه روانه وی | په دریاب کښې

او دَ شپے او دَ ورځے په یو بل پسے تګ راتګ (او لوئیدو وړیدو) کښې، او په هغه کشتیو کښې چه په دریابونو کښې دَ خلقو

بِمَا يَنۡفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنۡزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنۡ مَّآءٍ

په هغه څیزونو سره | چه نفع ورکوی | خلقو ته | او په هغې کښې | چه نازل کړے | الله | له اسمان نه | اُوبهٔ

دَ فائدے سامانونه اُوړی راوړی ، او په هغې اُوبو کښې چه الله تعالیٰ ئے دَ پورته نه راوړی

مِنْ كُلِّ فِيهَا وَبَثَّ مَوْتِهَا بَعْدَ الْأَرْضَ بِهِ فَأَحْيَا
بیا ژوندۍ ئې کړله | په هغې سره | ځمکه | پس د مرګ (وچیدو) د هغې نه | او خوارهٔ ئې کړل | په دې کښې | د هر قسم
او د دې په ذریعه مړه (یعنی اوچه) ځمکه ژوندۍ کړه او په دې کښې ئې هر قسم ځناور

السَّمَاءِ بَيْنَ الْمُسَخَّرِ وَالسَّحَابِ الرِّيَاحِ وَتَصْرِيفِ دَابَّةٍ
ځناور | او په ګرځولو | د هوا ګانو کښې | او په وریځو کښې | چه په قابو کښې دی | په مینځ | د آسمان
خوارهٔ کړل او د بیلو بادونو په چورلولو کښې او په هغه وریځو کښې چه د ځمکې او آسمان په مینځ کښې زورندې

يَتَّخِذُ مَنْ النَّاسِ وَمِنَ ١٦٤ يَعْقِلُونَ لِقَوْمٍ لَآيَاتٍ وَالْأَرْضِ
او ځمکه کښې | خامخا نخښې دی | هغه خلقو د پاره | چه عقل لری | او له خلقو نه | هغه څوک دی | چه جوړوی
دی کوم چه عقلمند دی۔ او په خلقو کښې ځنې داسې هم دی چه د الله نه

وَالَّذِينَ اللَّهِ كَحُبِّ يُحِبُّونَهُمْ أَنْدَادًا اللَّهِ دُونِ مِنْ
ولاړې وی په دې ګڼولو کښې د هغې خلقو د پاره نخښې دی کوم چه عقلمند دی
بې له خدائې نه | شریکان | محبت کوی هغوی سره | په شان د محبت د الله | او هغه خلق چه
سوا نور څیزونه هغه سره په برابرئ نیسی او د هغوی سره داسې محبت ساتی څنګه چه د الله سره محبت کول پکار دی او

ظَلَمُوا الَّذِينَ وَلَوْ يَرَى لِلَّهِ حُبًّا أَشَدُّ آمَنُوا
ایمان والا دی | هغوی خود ډیر زیات محبت الله سره لری | او کاش چه کتلې | هغه خلقو | چه ظالمان دی
کوم خلق چه په الله ایمان لری هغوی ته هم د الله محبت د ټولو نه زیات وی او کاش چه ظالمانو ته د دې حالت اندازه کیدې

اللَّهَ وَأَنَّ جَمِيعًا لِلَّهِ الْقُوَّةَ أَنَّ الْعَذَابَ إِذْ يَرَوْنَ
هر کله چه به ئې وګوری | عذاب | چه قوت الله د پاره دے ټول | او دا چه | الله
هر کله چه هغوی عذاب وینی او وګمنی چه ټول قوت او طاقت صرف هم الله ته حاصل دے او دا چه الله تعالیٰ

الَّذِينَ مِنَ اتَّبَعُوا الَّذِينَ تَبَرَّأَ إِذْ ١٦٥ الْعَذَابِ شَدِيدُ
سخت | عذاب ورکوونکے دے | هر کله چه ویزاره شی | هغه خلق | د کومو چه پیروی شوې وه | د هغو خلقو نه
په عذاب ورکولو کښې هم ډیر سخت دے۔ هغه وخت (لږ یاد کړئ) هر کله چه هغه خلق د چا پیروی چه شوې وه د خپلو

الْأَسْبَابُ ١٦٦ بِهِمُ وَتَقَطَّعَتْ الْعَذَابَ وَرَأَوُا اتَّبَعُوا
چا چه پیروی کړې وه | او هغوی به ووینی | عذاب | او غوڅ به شی | د هغوی | تعلقات
پیروی کوونکو نه د ویزارئ اظهار وکړی او هر کله چه هغوی عذاب په خپلو سترګو ووینی او د هغوی ټول رشتې او وسیلې

مِنْهُمْ فَنَتَبَرَّأَ كَرَّةً لَنَا أَنَّ لَوْ اتَّبَعُوا الَّذِينَ وَقَالَ
او وبه وائی | هغه څوک چه پیروی ئې کړې وه | چه کاش مونږ له | دوباره (تګ وې) | پس چه ویزاره شو مونږ | د هغوی نه
پری کړې شی او چا چه په دنیا کښې د هغوی پیروی کوله وبه وائی، کاش! که مونږ ته د واپس تللو یوه موقع راکړې شی

حَسَرَاتٍ أَعْمَالَهُمْ اللَّهُ يُرِيهِمُ كَذَٰلِكَ مِنَّا تَبَرَّءُوا كَمَا
څنګه چه | ویزاره شول هغوی | له مونږ نه | دغه شان | وبه ښائی هغوی ته | الله | عملونه د هغوی | پښیمانتیا
نو مونږ به هم ترې داسې ویزاره شو لکه چه مونږ نه ویزاره شوی دی دغه شان به الله دوی ته د دوئی کاره عملونه د حسرت او

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ
په هغوئ | او نه دي هغوئ | بهرته وتونکي | دَ دوزخ نه | اے خلقو!
دَ پښیمانئ دَ پاره دړاندِ کوی۔ او په هیڅ چل به دَ اور نه بهر وتلے نه شی ۔ اے خلقو!

كُلُوْا مِمَّا فِى الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ
خورئ | له هغه څه نه | چه په زمکه کښے دی | حلال پاکیزه | او پیروی مه کوئ | دَ قدمونو
دَ زمکے په سر چه کوم حلال او پاکیزه ځیزونه موجود دی هغه خورئ او دَ شیطان په جوړه کړے لاره پسے

الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ
دَ شیطن | بیشکه هغه | ستاسو | ښکاره دښمن دے | بیشکه چه هغه حکم کوی تاسوته
مه ځئ . بیشکه هغه ستاسو ښرکند دښمن دے۔ هغه خو به تاسو ته دَ بدئ او

بِالسُّوْٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا
دَ بدکارئ | او دَ بے حیایئ | او دا چه | (له ځانه) وایئ | په الله باندِ | هغه خبرے
دَ بے حیایئ دَ کارونو حکم درکوی او (دا به درته ښائی) چه دَ الله په نوم دا سے (دروغ) خبرے جوړے کړئ چه دَ هغے

لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٦٩﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ
چه تاسو پرے نه پوهیږئ | او هرکله چه وویلے شی | هغوی ته | چه پیروی وکړئ دَ هغه څه | چه نازل کړی دی | الله
نه تاسو په خپله هم خبر نه یئ۔ او هرکله چه هغوی ته وویلے شی چه الله څه نازل کړی دی دَ هغے پیروی وکړئ

قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ
نو وویل هغوی | بلکه مونږ خو به پیروی کوو | دَ هغه څه | چه موندلی دی مونږ | په هغے | خپل پلار نیکه | آیا اگر که وی
نو وائی چه مونږ خو به په هغه لار چلیږو په کومه چه مونږ خپل مشران روان موندلی دی اگر که دَ هغوی

اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ
دَ هغوی پلار نیکه | چه نه پوهیدل | په هیڅ ځیز | او نه یے سمه لار موندله | او مثال
پلار نیکه په هیڅ ځیز نه پوهیږی او سمه لار یے موندلے نه وی (نو بیا به هم دَ هغوی په لار روان وی!) او دَ کافرانو

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِىْ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
دَ هغو چه | کافران دی | په شان | دَ هغه چا دے | چه آواز کوی | هغه ځیز ته | چه نه اوری
مثال دَ هغه چا په شان دے چه یو داسے ځیز پسے چغے وهی چه سوا دَ بلنے او آواز

اِلَّا دُعَآءً وَّنِدَآءً ؕ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٧١﴾
مگر بلنه | او چغه | کانړه دی | گونگیان دی | ړانده دی | پس هغوی | په هیڅ نه پوهیږی
نه نور هیڅ نه اوری، دا خلق کانړهٔ، گونگیان او ړانده دی، نو دوی په هیڅ نه پوهیږی.

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ
اے | دَ ایمان خاوندانو! | خورئ | دَ پاکیزه ځیزونو نه | چه درکړی دی مونږ تاسو ته
اے ایماندارو! زمونږ درکړے پاکیزه (حلال) روزی خورئ.

وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّمَا
او شکر کوئ | دَ الله | کهٔ چرے تاسو | هم دَ هغهٔ | عبادت کوئ۔ | بیشکه
او دَ الله شکر کوئ کهٔ تاسو په رښتیا یوازے دَ هغهٔ عبادت کوئ۔ بیشکه الله

حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ
هغهٔ خو حرامه کړے ده په تاسو | مرداره | او وینه | او غوښه | دَ خنزیر | او هغه څاروے
په تاسو باندِ مرداره ، وینه ، دَ خنزیر غوښه او داسے حلال چه دَ الله نه بغیر

اُهِلَّ بِهٖ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ
په کوم چه ذبح شی (نوم) | دَ غیر الله | پس څوک چه | مجبوره شی | نهٔ سرکشی کوونکے دی | او نهٔ دَ حد نه تیریدونکے وی
دَ بل چا نوم پرے اخستے شوے وی حرام کړی دی پس څوک چه نافرمانی کوونکے او دَ حد نه تیریدونکے نهٔ وی

فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ
پس نشته گناه | په هغهٔ | بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | یقینًا
(په حالت دَ مجبورئ کښے کهٔ چرے دَ دے استعمال وُکړی) نو په هغهٔ څهٔ گناه نشته) بیشکه الله بخښونکے مهربان دے۔ کوم خلق چه

الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ
کوم خلق چه | پټوی | هغه څهٔ چه | نازل کړی دی | الله | له کتاب نه | او اخلی
هغه حکمونه کوم چه الله تعالیٰ په خپل کتاب کښے نازل کړی دی، پټوی او دَ دے په بدله کښے

بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۙ اُولٰٓئِكَ مَا يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ
په بدله دَ هغے کښے | قیمت | لږ | دغه خلق | نهٔ خوری | په خیټو خپلو کښے
دَ دُنیا معمولی فائدے حاصلوی ، هغوی په حقیقت کښے نورِ څهٔ نهٔ کوی خو خپلے گیډے

اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۚ
مگر اور | او نهٔ به کوی خبرے دَ هغوی سره | الله | په ورځ | دَ قیامت | او نهٔ به پاک کړی هغوی
په اور ډکوی او الله تعالیٰ به ورسره دَ قیامت په ورځ (دَ قهرنه) خبرے نهٔ کوی او نهٔ به ئے (دَ گناه نه) پاک

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٧٤﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ
او دَ هغوی دَ پاره | عذاب دے | دردناک | هم دا هغه (خلق) دی | کوم چه | واخستلو | گمراهی
کړی او دَ هغوی دَ پاره به دردناک عذاب وی ۔ دا هغه خلق دی چا چه دَ هدایت په بدل کښے گمراهی

بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَآ اَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾
په بدله دَ هدایت کښے | او عذاب | په بدله دَ بخښنه کښے | پس څومره | لوئے صبر دے هغوی ته | په دوزخ
او دَ بخښنے په بدل کښے عذاب په بیعه اخستے دے نو څهٔ عجیبه حوصله لری چه دَ دوزخ په اور باندِ راضی دی

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ
دا | دِ دے دَ پاره چه الله | نازل کړو | کتاب | په رښتیا سره | او بیشکه | کومو (خلقو) چه
دا حُکم چه الله تعالیٰ خپل کتاب په حقه رالیږلے دے او کومو خلقو چه دَ (الله دَ) کتاب په

اخْتَلَفُوْا فِی الْکِتٰبِ لَفِیْ شِقَاقٍۢ بَعِیْدٍ ۝١٧٦ لَیْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوْا

اختلاف وکړو | په کتاب کښې | خامخا پر یو تل په ضد کښې | ډیر لرې | نهٔ ده | نیکی | دا چې تاسو وګرځوئ

مسئلو کښې اختلاف وکړو هغوی په جګړو کښې تر ډیر لرې لاړل۔ نیکی دے نه نهٔ شی و ډیلے چه تاسو

وُجُوْهَکُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰکِنَّ الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ

خپل مخونه | مشرق او مغرب طرف ته | لیکن نیکی (خو دا ده) | چه ایمان راوړی

خپل مخونه مشرق نه وګرځول کهٔ مغرب ته بلکه نیکی دے ته ویلے شی چه بنده په

بِاللّٰهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِکَةِ وَالْکِتٰبِ وَالنَّبِیّٖنَ

په الله | او په ورځ | دَ قیامت | او په فرښتو | او په کتابونو | او په پیغمبرانو ،

الله تعالیٰ ، په ورځ دا آخرت ، په فرښتو په کتابونو او په پیغمبرانو باندې پوخ یقین وساتی

وَاٰتَی الْمَالَ عَلٰی حُبِّهٖ ذَوِی الْقُرْبٰی وَالْیَتٰمٰی وَالْمَسٰکِیْنَ

او ورکوی | مال | دَ هغهٔ په محبت کښې | خپلو خپلوانو ته | او یتیمانو ته | او مسکینانو ته

او چه خپل مال دَ الله تعالیٰ په محبت کښې په خپلو نزدے رشته دارانو، یتیمانو، مسکینانو

وَابْنَ السَّبِیْلِ وَالسَّآئِلِیْنَ وَفِی الرِّقَابِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ

او مسافرو ته | او سوال کوونکو ته | او په (غلاصولو دَ) ستونو کښې | او ودروی | مونځ

مسافرو، سوال کوونکو او دَ غلامانو په آزادولو کښې خرڅ کړو ، او چه دَ مونځ پابندی کوی

وَاٰتَی الزَّکٰوةَ وَالْمُوْفُوْنَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عٰهَدُوْا وَالصّٰبِرِیْنَ

او ورکوی | زکوٰة | او چه پوره کوونکی دی | دَ خپلو وعدو | هر کله چه هغوی تړ وعده وکړی | او صبر کوونکی دی

او زکوٰة ورکوی او کوم (خلق) چه وعده وکړی نو هغه په ښهٔ شان سره پوره کوی او په تنګ دستئ او

فِی الْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِیْنَ الْبَاْسِ اُولٰٓئِکَ الَّذِیْنَ صَدَقُوْا

په تنګ دستئ | او په سختئ کښې | او په وخت دَ جنګ کښې | هم دا خلق دی | رښتونی

تکلیف کښې او (دَ حق او باطل) په جنګ کښې صابره وُسیږی هم دا خلق رښتونی (نیکان) دی۔

وَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ۝١٧٧ یٰٓاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا کُتِبَ عَلَیْکُمُ

او هم دا دی | پرهیزګاران۔ | اے | مؤمنانو ! | فرض شوے دے | په تاسو باندې

او هم دا خلق پرهیزګاره دی۔ اے مؤمنانو ! تاسو دَ پاره دَ وژلی شوو کسانو

الْقِصَاصُ فِی الْقَتْلٰی اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ

قصاص | په وژلو شوو کښې | آزاد | په بدله دَ آزاد کښې | او غلام | په بدله دَ غلام کښې

په حقله دَ قصاص حکم لیکلے شوے دے داسے چه دَ آزاد په بدل کښې آزاد، دَ غلام په بدل کښې (یو قاتل) غلام

وَالْاُنْثٰی بِالْاُنْثٰی فَمَنْ عُفِیَ لَهٗ مِنْ اَخِیْهِ شَیْءٌ

او ښځه | په بدله دَ ښځه کښې | پس چا ته چه معافی وکړے شی | دَ هغهٔ دَ ورور دَ طرف نه | دَ څهٔ څیز

او دَ (یوې) ښځې په بدل کښې (یوه قاتله) ښځه، بیا کهٔ چرے قاتل ته دَ دهٔ (مقتول) ورور (دَ وارثانو) دَ طرف نه څهٔ قدرے معافی

فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوْفِ وَاَدَآءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍ ذٰلِكَ تَخْفِيْفٌ
نو مطالبه کول (پکاردی) | دَ دستور مطابق | او اداکول هم پکار دی هغه ته | په ښېګڼې سره | دا | کمی دہ
نو مطالبه کول (پکاردی) دَ دستور مطابق او اداکول هم پکار دی هغه ته په ښېګڼې سره. (رقم) اداکول پکاردی دا ستاسو دَ رب دَ طرف
وُکړے شوه نو دَ (خون بها) فیصله په مناسبه طریقه پکار دہ او په راستئ بانډې
مِّنْ رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۭ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ
ستاسو دَ رب دَ طرف نه | او مهربانی | پس څوک چه | زیاتے کوی | پس له دے نه | هغهٔ دَ پاره دے
نه یو قسم له آسانی او رحمت دے نو څوک چه دَدے نه پس هم دَ خپل حد نه ډیرانډې تیر شی نو هغهٔ له دردناک
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۸﴾ وَلَكُمْ فِى الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يّٰاُولِى الْاَلْبَابِ
عذاب | دردناک | او تاسو دَ پاره | په قصاص کښې | ژوندون دے | اے دَ عقل خاوندانو!
عذاب مقرر دے. او اے عقلمندو! تاسو دَ پاره په قصاص اخستلو کښې ژوندون دے.
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۷۹﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
چه تاسو | بچ شئ | فرض کړے شوے دے | په تاسو | چه هر کله | راشی | چاته په تاسو کښې | مرګ
چه تاسو (د ینے توپولو نه) منع شئ. هر کله چه په تاسو کښې دَ چا دَ مرګ وخت راشی. او هغه (په وراثت کښې)
اِنْ تَرَكَ خَيْرَا ۖۚ اۨلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ
که چرے هغه پریږدی مال | نو وصیت دِ کوی | دَ پلار او مور دَ پاره | او دَ خپلوانو دَ پاره | په ښهٔ طریقه سره
څهٔ مال دولت پریږدی نو دَ پلار او مور او دَ نږدے خپلو خپلوانو په حق کښې منصفانه دِ وصیت کوی
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۸۰﴾ ۭ فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ
لازم شو | په پرهیزګارانو باندې | پس څوک چه | بدل کړی هغه | پس له هغې نه چه | واورئے وریدو | نو بیشکه | دَ هغې ګناه
دَ پرهیزګارانو دَ پاره دا سے وصیت کول ضروری دی. پس څوک چه دَ وصیت اوریدو نه پس په دے کښې څهٔ بدلون وُکړی نو دَ
عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۸۱﴾ ۭ فَمَنْ خَافَ
هم په هغوی ده | کوم چه هغه بدلوی | بیشکه | الله | اوریدونکے | پوهه دے | پس څوک چه ویریږی
دے ګناه په هغو خلقو باندې ده کوم چه په دے کښې بدلون وُکړو. بیشکه الله هر څهٔ اوری او په هر څهٔ پوهه دے. البته که څوک چه
مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۭ
له وصیت کوونکی نه | دَ طرفدارئ | یا دَ ګناه | پس صلح دِ راولی | دَ هغوی په مینځ کښې | نو نشته ګناه | په هغهٔ
دَدے خبرے دَ ویرے نه چه وصیت کوونکی څه غلطی یا ګناه کړے ده او هغه په وارثانو کښې صلح وُکړی نو په هغهٔ څهٔ ګناه
اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۸۲﴾ ع يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
بیشکه الله | بخښونکے | مهربان دے | اے د ایمان خاوندانو! | فرض کړے شو دی | په تاسو
نشته. بیشکه الله بخښونکے مهربان دے. اے د ایمان خاوندانو! په تاسو بانډې روژے داسے فرض
الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۳﴾ ۙ
روژے | لکه چه فرض شوے وے | په هغو خلقو باندې | کوم چه تاسو نه وړاندې وو | چه تاسو | پرهیزګار جوړ شئ
کړے شوی دی لکه چه تاسو نه وړاندې خلقو باندې فرض کړے شوے وے چه تاسو دَ بدیو نه بچ شئ.

ع ۲۲ ۶

أَيَّامًا مَّعْدُودَٰتٍ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ

څو ورځې | دَ شمیر | پس څوک چه وی | په تاسو کښې | بیمار | یا | په سفر باندِ

روځې دَ شمیر یو څو ورځې دی ، نو که په تاسو کښې څوک بیمار دی یا په سفر (وتلے) وی

فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى ٱلَّذِينَ يُطِيقُونَهُۥ فِدْيَةٌ

نو شمیر (پوره کړی) | دَ ورځو | نورو نه | او په هغه خلقو | چه په تکلیف سره روژه نیسی | فدیه ده

نو هغه دِ په نورو ورځو کښې دَ شمیر پوره کړی او څوک چه ډیر په تکلیف سره روژه نیسی (لکه بوډا ګان) نو هغه دِ فدیه

طَعَامُ مِسْكِينٍ ۖ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُۥ ۚ

خوراک | دَ یو مسکین | بیا څوک چه | په خوشحالئ کوی | نیکی | نو هغه غوره ده | دَ هغه دَ پاره

ورکوی (دَ یوې روژے په بدل کښې) دَ یو مسکین (په مړه ګیډه) خوراک، او څوک چه په خپله خوښه زیات خیرات ورکړی نو هغه دَ هغه

وَأَن تَصُومُوا۟ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ

او چه | روژه ونسائیٔ | غوره ده | تاسو دَ پاره | که چرے تاسو پوهیږئ ؟ | میاشت دَ رمضان

دَ پاره غوره ده او روژه ساتل تاسو دَ پاره ډیر غوره دی په شرط دَ دے که تاسو پوهیږئ ۔ رمضان هغه (مبارکه) میاشت ده

ٱلَّذِىٓ أُنزِلَ فِيهِ ٱلْقُرْءَانُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَٰتٍ مِّنَ ٱلْهُدَىٰ

هغه ده چه نازل کړے شو په هغے کښې | قران | چه هدایت دے | دَ خلقو دَ پاره | او ځیرے روښانه | له هدایت نه

چه په کښې قران نازل کړے شو کوم چه دَ خلقو دَ پاره رهنمائیٔ، هدایت او په حق او باطل کښې دَ فرق کولو

وَٱلْفُرْقَانِ ۚ فَمَن شَهِدَ مِنكُمُ ٱلشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۖ وَمَن كَانَ

او فرق کونکے دے | پس هر هغه کس چه | بیاموی | په تاسو کښې | دا میاشت | نو دَ دِے روژه دِ ساتی | او څوک چه وی

ذریعه ده ۔ پس څوک چه دا مبارکه میاشت بیاموی هغه له پکار دی چه هغه دَ دِے روژے ونیسی ۔ او څوک چه

مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ ٱللَّهُ

بیمار | یا په سفر کښې | نو شمیر (دِ پوره کړی) | له نورو ورځو نه | غواړی | الله

ناروغه وی یا په سفر کښې وی نو هغه دِ په نورو ورځو کښې (دَ دغو روژو) شمیر پوره کړی ۔ الله تاسو سره نرمی کول

بِكُمُ ٱلْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ ٱلْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا۟ ٱلْعِدَّةَ

په تاسو | آسانی | او نه غواړی | په تاسو | تنګی | او دِ دے دَ پاره چه پوره کړئ | شمیر

غواړی او سختی کول نه غواړی (او دا چل د رته ځکه ښائی) چه تاسو دَ روژو شمیر پوره کړئ

وَلِتُكَبِّرُوا۟ ٱللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَإِذَا

او په لویئ یاد کړئ | الله | په دِے چه هدایت ئے کړو هغه تاسو ته | او چه تاسو | شکر ؤ کړئ | او هر کله چه

او په دِے هدایت باندِ دَ الله لوئی بیانوئ او چه دَ هغه شکر ادا کوئ ۔ او (اے پیغمبره!) هر کله

سَأَلَكَ عِبَادِى عَنِّى فَإِنِّى قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ ٱلدَّاعِ

سوال ؤ کړی تا نه | بندګان زما | زما په حقله | پس بیشکه زهٔ | نزدے یم | قبلوم | دُعا | دَ دُعا کوونکی

چه زما بندګان زما په حقله تا نه تپوس ؤ کړی (نو ورته ؤ وایه چه) زهٔ (هغوئ ته) ډیر نزدے یم یو غوښتونکے چه څهٔ وخت ما ته

إِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾
نو پکاردي چه حکم زما | او ایمان راوړي په ما | چه هغوی | لار بیا مومي ـ
کوم دخت چه هغه ما ته اواز کوي | نو پکاردي چه هغوئ زما حکمونه قبول کړي او ما باندې یقین وکړي چه هغوی سمه لار بیا مومي
زه د هغه قبلوم نو پکاردي خواست وکړي

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ لِبَاسٌ
حلال کړے شو | تاسو د پاره | په شپه | د روژه کښے | کوروالے | د خپلو ښځو سره | هغوی پرده ده
تاسو ته په روژه کښے د شپے خپلو ښځو ته نزدیکت مباح کړے شوے دے، هغوی ستاسو پرده دی

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
تاسو د پاره | او تاسو | پرده یئ | د هغوئ د پاره | الله ته معلومه ده | چه تاسو | کولو خیانت
او تاسو د هغوئ پرده یئ ـ الله ته معلومه ده چه تاسو د خپلو ځانو نو سره (پټ پټ)

أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۖ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ
د خپلو ځانو نو سره | پس توبه ئے قبوله کړه | ستاسو | او معاف ئے کړئ | تاسو | نو اوس | کوروالے کوئ د هغوی سره
خیانت کولو، نو هغه ستاسو توبه قبوله کړه او تاسو ئے معاف کړئ نو اوس ورسره (په روژه کښے د شپے) کوروالے کوے

وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۚ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ
او غواړئ | څه چه لیکلی دی | الله | تاسو د پاره | او خورئ | او څښئ | تردے چه
شئ او کوم (اولاد) چه الله تاسو د پاره مقرر کړے دے د هغے خواهشمند وسیږئ (د دے نه علاوه) د شپے خوراک او څښاک هم

يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ
صفا ظاهر شي | تاسو د پاره | تار | سپین | له تار تور نه | د صبا
کوئ، تردے چه د صبا سپین تار درته د شپے د تور تار نه راښکاره شي او صبا را وُخیژي ـ

ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ ۙ
بیا | پوره کوئ | روژه | تر شپے پورے | او مه ورنزدے کیږئ ښځو ته | هر کله چه تاسو معتکف یئ
نو بیا تر ماښامه روژه کوئ او (بله دا چه) ښځو ته مه ورنزدے کیږئ کله چه تاسو په جماتونو کښے

فِي الْمَسَاجِدِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ
په جماتونو کښے | دا | حدونه دی د الله | پس مه ورنزدے کیږئ هغے ته | دغه شان | بیانوی
معتکف یئ ـ دا د الله مقرر کړی حدونه دی ځے ته نزدے هم مه ورځئ، الله دغه شان په وضاحت

اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
الله | خپل ایتونه | خلقو د پاره | چه هغوی | پرهیزګاره شي | او مه خورئ | خپل مالونه | په خپل مینځ کښے
سره خپل ایتونه خلقو د پاره بیانوی چه هغوئ د غلطو کارونو نه بچ شي ـ او په خپل مینځ کښے په ناحقه د یو بل

بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا
په ناحقه | او مه رسوئ | هغه (مالونه) | حاکمانو ته | د پاره د دے چه وُخورئ | څه حصه
مال مه خورئ او مه مال حاکمانو ته په دے نیت رسوئ چه د خلقو د مال نه څه حصه په ناجائز

ركوع ٢٣ / ٧

مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٨﴾ يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ

دَ خلقو دَ مالونو | په ظلم سره | حال دا دے چه تاسو پوهه یئ | پتپوس کوی دوی له تا نه | دَ میاشتو پاره کښے

طریقو سره وخورئ حال دا دے چه تاسو پوهیږئ ـ (اے نبی!) خلق تا نه دَ سپوږمئ (دَ نوئیدو دریدو)

قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۗ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا

ووایه | دا | اندازے دی دَ وخت | دَ خلقو دَ پاره | او دَ حج دَ پاره | او نه ده | نیکی | (دا) چه راشئ تاسو

په حقله تپوس کوی، ورته ووایه چه دا دَ خلقو دَ پاره دَ تاریخ پیژندلو او دَ حج دَ وخت معلومولو نخښے دی او دا څه نیکی نه ده چه تاسو

الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوْتَ

کورونو ته | دَ هغے دَ شاګانو دَ طرف نه | لیکن نیکی (خودا) ده | څوک چه پرهیزګاری وکړی | او راځئ تاسو کورونو ته

چلوکودو نو ته دَ شا دَ طرف نه ورننوځئ، بلکه نیکی دا ده چه بنده ځان دَ حرامو نه بچ کړی نو تاسو کورونو ته تیغ په

مِنْ اَبْوَابِهَا ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوْا

دَ هغے دَ دروازو نه | او وبیریږئ | دَ الله نه | دَ پاره دَ دے چه تاسو | خلاصے بیا مومئ | او جنګ وکړئ

دروازو ورننوځئ او دَ خدائے نه دیره کوئ چه کامیاب شئ. او دَ الله په لاره

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ

دَ الله په لاره کښے | دَ هغو خلقو سره | چه جنګ کوی تاسو سره | او زیاتے مه کوئ | بیشکه الله | نه خوښوی

کښے هغو خلقو سره جنګ کوئ څوک چه تاسو سره جنګ کوی، خو زیاتے مه کوئ، زیاتی کوونکی خلق دَ الله

الْمُعْتَدِيْنَ ﴿١٩٠﴾ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ حَيْثُ

زیاتے کوونکی | او قتل کړئ هغوئ | کوم ځائے چه | بیا مومئ هغوی | او وباسئ هغوی | کوم ځائے نه

خوښ نه دی. او دښمنان کوم ځائے چه بیا مومئ وژنئ ئے. او بهرے ئے وباسئ دَ کوم ځائے نه

اَخْرَجُوْكُمْ وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقٰتِلُوْهُمْ

چه ویستلی ئی هغوی تاسو | او فتنه | زیاته سخت ده دَ قتل نه | او جنګ مه کوئ دَ هغوی سره

نه چه ئے تاسو ویستلی یئ. او دَ کفر فتنه دَ قتل نه زیاته سخته ده او دَ مسجد حرام (کعبے) په خوا کښے دَ هغوی

عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوْكُمْ فِيْهِ ۚ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ

نزدے | مسجد حرام نه | تر دے چه | جنګ وکړی هغوی تاسو سره | په هغے کښے | پس که چرے | جنګ کوی هغوی تاسو سره

تر هغے جنګ مه کوئ، تر څو چه هغوی درسره جنګ نه کوی (او که چرے هغوئ (په حرم کښے) هم تاسو

فَاقْتُلُوْهُمْ ۭ كَذٰلِكَ جَزَاۗءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ

پس ووژنئ هغوی | هم دغه شان | سزا ده | دَ کافرانو | پس که چرے هغوی منع شول | نو بیشکه | الله

سره جنګیږی نو تاسو ئے هم وژنئ، دَ منکرانو هم دغه سزا ده ـ بیا که هغوی (دَ جنګ نه) لاس په سر شی نو الله

غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقٰتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ

بخښونکے | مهربان دے | او جنګ کوئ هغوی سره | تر دے چه | باقی نه شی | فتنه | او شی (قائم)

بخښونکے مهربان دے. او تاسو ورسره تر هغے پورے جنګیږئ چه فتنه باقی نه شی او دَ الله تعالیٰ دین

الدِّيْنُ لِلّٰهِ ۭ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۹۳﴾
دین | دَ الله | پس که چرې | هغوی منع شول | نو نشته سختي | مګر | په ظالمانو ـ
قائم شي پس که چرې هغوی منع شي نو دَ ظالمانو نه سوا په بل چا سختي مهٔ کوئ ـ

اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ۭ
میاشت | حرامه | په بدله دَ میاشتې | حرامې کښې دَه | او په ټولو حرمتونو کښې | قصاص دے ـ
دَ حرامې (یا حرمت) میاشتې بدل حرامه میاشت دَه او دَ ټولو محترمو څیزونو لحاظ به برابر ساتلے شي ـ

فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى
بیا څوک چه | زیاتے وُکړی | په تاسو | تاسو هم زیاتے وُکړئ | په هغه | په شان | دَ زیاتی کولو دَ هغهٔ
نو څوک چه په تاسو باندِ زیاتے وُکړی، تاسو هم دَ هغهٔ دَ زیاتی جواب ورکړئ څنګه چه هغهٔ په تاسو زیاتے

عَلَيْكُمْ ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۹۴﴾
په تاسو باندِ | او دویریږئ | دَ الله نه | او پوهه شئ | چه الله | دَ پرهیزګارانو سره دے ـ
وُکړو ـ او (په هرحال کښې) دَ الله نه ویریږئ او یقین ساتئ چه الله دَ پرهیزګارانو سره دے ـ

وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ڔ
او خرچ کوئ | دَ الله په لاره کښې | او مهٔ غورځوئ (ځانونه) | دَ خپله لاسه | په هلاکت کښې
او دَ الله په لاره کښې (مال) خرچ کړئ او په خپلو لاسو ځان هلاکت ته مهٔ غورځوئ ـ

ع وَاَحْسِنُوْا ڔ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۹۵﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ
او نیکی کوئ | بیشکه | الله | دوست لري | نیکی کوونکی | او پوره کړئ | حج
او نیکی کوئ، یقینًا الله تعالیٰ هغه خلق خوښوی کوم چه نیکوکار دی
او حج او عمره دَ الله دَ رضا

وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ۭ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ
او عمره | الله دَ پاره | پس که چرې | رامنع کړے شوئ تاسو | نو لازم دے هغه څیز چه اسان وی | له قربانئ نه
دَ پاره پوره کوئ او که چرے (په لاره کښې) حصار کړے شئ نو هرڅهٔ قربانی چه موندے شئ هغه ورکړئ

وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ۭ
او مهٔ خرایئ | خپل سرونه | تردے چه | ورسیږی | قرباني | خپل ځائے ته
او خپل سرونه تر هغې مهٔ خرایئ ترڅو چه قربانی خپل ځائے ته ونهٔ رسي ـ

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ
بیا څوک چه وی | له تاسو نه | بیمار | یا هغهٔ ته څهٔ تکلیف وی | دَ سر | نو فدیه دِ ورکړی
پس تاسو کښې که چرے څوک بیمار وی یا دَ هغهٔ په سر کښې څهٔ تکلیف وی (او سر خرئیل غواړی) نو دَ

مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ ۠ فَمَنْ تَمَتَّعَ
دَ روژو نه | یا | صدقې نه | یا قربانئ نه | بیا چه هرکله تاسو په امن شئ | پس څوک چه فائده واخلی
فدیئے په طور دِ روژے ونیسی یا دِ خیرات ورکړی یا قربانی دِ وُکړی بیا چه کله په امن شئ نو څوک
چه عمره دَ

بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ

عمرے نه | حج پورے | پس لازم دے هغه څیز چه اسان وی له قربانئ نه | بیا څوک چه | بیانه مومی (قربانی)

حج سره یوځائے کړی (او فائده حاصلول وغواړی، نو د خپل وس مطابق قربانی دِ وکړی او چا ته چه (د قربانئ څناور)

فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ؕ تِلْكَ

پس روژے دِ ونیسی | درے | د حج په ورځو کښے | او اووه ورځے | کوم وخت چه راوګرځئ تاسو | دا

ملاؤ نه شی نو هغه دِ د حج په ورځو کښے درے روژے ونیسی او اووه روژے دِ په واپسئ ونیسی دا پوره

عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِي

لس | پوره شوے | دا (حکم) | د هغه چا دپاره دے | چه نه وی | کورنئ د هغه | خواؤشا

لس (روژے) شوے، دا حکم هغه چا دپاره دے د کوم کورنئ چه د مسجد حرام په خواؤشا

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ

د مسجد حرام | او ووېرېږئ د الله نه | او پوهه شئ | چه بیشکه الله | سخت

کښے نه وسیږی۔ او د الله نه ووېرېږئ او ښه پوهه شئ چه الله تعالیٰ په عذاب ورکولو کښے

الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾ اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ

عذاب ورکوونکے دے | د حج | یو څو میاشتے دی | معلومے | پس چا چه | لازم کړو په ځان باندِ | په دے میاشتو کښے

ډیر سخت دے۔ د حج میاشتے (ټولو ته) معلومے دی۔ پس څوک چه په دے میاشتو کښے د

الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ ۙ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا

حج | نو نه دے جائز کورو ته ننوتل | او نه ګناه کول | او نه جنګ جګړے | (د) حج (په ورځو) کښے | او څه چه کوئ تاسو

حج اراده وکړی نو (هغه دِ خبر شی چه) د حج په ورځو کښے کور ته ورتلل، ګناهونه او جګړے (خاص طور سره) منع دی او هر څه نیک کار

مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى ۫

له نیکئ نه | نو پوهه دے په هغے باندِ الله | او توښه د ځان سره واخلئ | پس بیشکه غوره | فائده د توښے | پرهیزګاری ده۔

چه تاسو کوئ هغه الله ته معلوم دے، او ځان سره توښه اخلئ بیشکه چه د ټولو نه ښه توښه تقویٰ ده۔

وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا

او وویرېږئ له مانه | اے د عقل خاوندانو! | نشته دے | په تاسو | څه ګناه | چه ولټوئ

او اے عقلمندو! صرف هم مانه ووېرېږئ، په دے خبره کښے په تاسو څه ګناه نشته که (د حج په ورځو کښے) د الله فضل

فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ

فضل | د خپل رب | پس هر کله چه ورځئ تاسو | د عرفات نه | نو یاد کړئ | الله

(یعنی مال او دولت په ذریعه د تجارت) غواړئ نو هر کله چه د عرفات نه راوګرځئ نو د مشعر حرام (مزدلفے) سره

عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۪ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ

په نزد | د مشعر حرام | او یاد کړئ هغه | لکه چه هغه هدایت درکړو تاسو ته | او اګر چه وئ تاسو

نزدے د الله ذکر کوئ۔ او په هغه شان د الله ذکر کوئ څنګه یے چه درته چل ښودلے دے او د دے نه وړاندِ

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

مِّنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفِيْضُوْا

له دے نه دړاندې | له هېرونکو نه | بیا | واپس شئ

بیا کوم ځائے (میدان دَ عرفات) نه چه تاسو خلق یقینًا بے خبره دئ۔

مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ اِنَّ

کوم ځائے نه چه | واپس شول | خلق | او بخښنه غواړئ | دَ الله نه | بیشکه

خلق راګرځي تاسو هم (اے قریشو!) هم دَ هغه ځائے نه واپس شئ او دَ الله نه بخښنه غواړئ بیشکه

اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٩٩﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ

الله | بخښونکے | مهربان دے | پس هر کله چه | تاسو ادا کړئ | ارکان دَ حج خپل

الله بخښونکے مهربان دے۔ بیا چه دَ حج کارونه پوره کړئ

فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا

نو یاد کړئ | الله | لکه چه تاسو یادول | خپل پلار نیکهٔ | بلکه له دِے نه ډیر زیات یادول

نو څنګه چه خپل پلار نیکهٔ یادوئ نو دغه رنګ الله هم (په منی کښے) یادوئ بلکه دا ذکر دَ دے نه هم زیات (جذبے سره)

فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا

بیا دَ خلقو نه | هغه څوک دی چه وائی | اے زمونږه ربه! | راکړه مونږ ته | په دُنیا کښے

دِوی۔ بیا ځنے خلق وائی چه اے زمونږه ربه! مونږ له هم په دُنیا کښے راکړه (څه چه راکوے)

وَمَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ

او نشته دے هغهٔ دَ پاره | په آخرت کښے | څهٔ برخه | او په دوی کښے (ځنے) هغه دی

داسے بنده دَ پاره په آخرت کښے هیڅ برخه نشته او ځنے هغه دی چه

يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِى الْاٰخِرَةِ

چه وائی | اے زمونږه ربه! | راکړه مونږ ته | په دنیا کښے | ښیګړه | او په آخرت کښے

وائی اے زمونږه ربه! مونږ له په دُنیا کښے هم ښېګړه ژوندن راکړه او په آخرت کښے هم ښه

حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ نَصِيْبٌ

(هم) ښیګړه | او بچ کړه مونږه | دَ دوزخ دَ عذاب نه | هم دا دی | کوم دَ پاره چه | برخه ده

اجر راکړه، او مونږ دَ دوزخ عذاب نه وُساته۔ دغه خلق به دَ خپلو عملونو په وجه (په دواړو

مِّمَّا كَسَبُوْا ؕ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾ وَاذْكُرُوا

دَ هغې نه | کومه چه وُګټله دوی | او الله | زر حساب اخستونکے دے۔ | او ذکر کوئ

جهانونو کښے) برخه واخلی۔ او الله ډیر زر حساب اخستونکے دے او دَ شمیر په

اللّٰهَ فِىْٓ اَيَّامٍ مَّعْدُوْدٰتٍ ؕ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِىْ يَوْمَيْنِ

دَ الله | په څو ورځو | شمیرلے شوُو کښے | پس څوک چه تُندی وُکړی | په دوؤ ورځو کښے

دغو ورځو کښے الله یادوئ نو څوک چه په دوه ورځو کښے ورانه واپس شی

النّصف

فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۙ

پس نشته دے | گناه | په هغهٔ | او څوک چه | وروستو پاتے شي | پس نشته دے گناه | په هغهٔ

نو په هغهٔ هیڅ گناه نشته او څوک چه (يوه ورځ) زياته ولګوي په هغهٔ هم گناه نشته

لِمَنِ اتَّقٰى ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ

کوم چه وېرېږي (دَ الله نه) | او وُوېرېږئ | دَ الله نه | او پوهه شئ | چه تاسو | دَ هغهٔ طرف ته

دا هغه سړي دَ پاره دے چه دَ الله دَ نافرمانئ نه وېرېږي او هم دَ الله نه وُوېرېږئ او يقين ساتئ چه تاسو له هم دَ هغهٔ

تُحْشَرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّعْجِبُكَ قَوْلُهٗ

به جمع کولے شئ۔ | او ځنے له خلقو نه | هغه څوک دی | چه خوشحالوی تا | خبره دَ هغهٔ

سره جمع کيدل دی۔ او ځنے خلق داسے دی چه دَ دُنيا په حقله دَ هغهٔ خبرے په تاسو ښے او

فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فِىْ قَلْبِهٖ ۙ

دَ دُنيا په ژوند کښے | او گواه کوی | الله | په هغه څهٔ چه | دَ هغهٔ په زړهٔ کښے دی

خوږے لګی او هغه په خپله نيک نيتئ باندِ بيا بيا الله گواه نيسی، خو

وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾ وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِى الْاَرْضِ

حال دا دے چه هغه سخت جګړه مار دے | او هر کله چه واپس شي | نو منډے وهی | په زمکه کښے

په حقيقت کښے هغه په جګړه کښے ډير سخت دے او هر کله چه مرتبه بيا مومی نو په وطن کښے دَ دے کوشش کوی

لِيُفْسِدَ فِيْهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ؕ وَاللّٰهُ

چه تباهي راولی | په دے کښے | او تباه کړی | فصل | او جاندار | او الله

چه فساد خور کړی، او فصلونه کوبنمال کړی او دَ بنياد مو نسل هلاک کړی او الله

لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ

نهٔ خوښوی | فساد | او هر کله چه وويلے شي | هغهٔ ته | چه وُوېرېږه | دَ الله نه | نو نيارَ وی هغهٔ

فساد (خوروونکی) هيچرے نه خوښوی او هر کله چه ور ته وُويلے شي چه دَ الله نه وُوېرېږه نو په غرور کښے

الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهٗ جَهَنَّمُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾

غرور | په گناه باندِ | پس هغهٔ دَ پاره کافی دے | دوزخ | او خامخا هغه بد | ځائے دے۔

راشی او نور هم گناه کوی نو داسے کس له دوزخ بس دے۔ او هغه ډير خراب ځائے دے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِىْ نَفْسَهُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ ؕ

او له خلقو نه ځنے | هغه څوک دی | چه خرڅوی | خپل ځانونه | دَ پاره دَ حاصلولو دَ رضامندئ | دَ الله

او ځنے هغه خلق هم دی چه دَ الله دَ رضا دَ حاصلولو دَ پاره خپل سرونه ورکوی، او

وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِى السِّلْمِ

او الله | ډير مهربان دے | په بندګانو خپلو | اے ايمان والوٴ | داخل شئ | په اسلام کښے

الله په خپلو (نيکو) بندګانو ډير مهربان دے۔ اے مؤمنانو! په اسلام کښے پوره پوره

كَآفَّةً ۪ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٠٨﴾

ټول پوره | او پیروي مه کوی | د قدمونو | د شیطان | بیشکه هغه ستاسو | ښکاره دښمن دے

ټول پوره. او د شیطان په جوړه کړے لارو مه ځئ، هغه یقینًا ستاسو ښکاره دښمن دے

درننوځئ.

فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْكُمُ الْبَيِّنٰتُ فَاعْلَمُوْٓا

پس که ښویږے وُخوید لئ | پس له هغې نه | چه راغلل تاسو ته | دلائل ښکاره | پس پوهه شئ

پس که ښویږے وُخویدئ تاسو د راتللو نه پس هم تاسو وُخوښیدئ نو یاد لرئ چه الله

نو که ښویږے دِدے ښکاره دلیلونو د راتلو نه پس هم تاسو وُخوښیدئ نو یاد لرئ چه الله

اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيَهُمُ

چه الله | غالب | دانا دے | آیا | هغوی انتظار کوی | صرف | د دے | چه راشی هغوی ته

په هرچا باندِ غالب او ډیر دانا دے. (که دوئ او س هم نه منی) نو آیا دوی په دے انتظار کښې

اللّٰهُ فِيْ ظُلَلٍ مِّنَ الْغَمَامِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِيَ

الله | په شپرونو | د وریځو کښې | او (راشی) فرښتے | او انجام ته ورسولے شی

ناست دی چه الله ورته په خپله د وریځے د ګڼیر لاندِ د فرښتو په مینځ کښے راشی او ټوله خبره

الْاَمْرُ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٢١٠﴾ سَلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ

کار | او هم الله طرف ته | بیرته کرځولے شی | (ټول) کارونه | پوښتنه وُکړه | د بنی اسرائیلونه

خلاصه شی. او (آخر به) ټول معاملے هسے هم هغه ته پیش کیږی. د بنی اسرائیلو نه پوښتنه وُکړه چه مونږ

كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۢ بَيِّنَةٍ ۭ وَمَنْ يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ

چه څومره ورکړے مونږ هغوی ته | نخښے | روښانه | او څوک چه | بدل کړی | نعمت | د الله

هغوی ته څومره ښکاره نخښے رالیږلی دی. او څوک چه د الله نعمت د ملاویدو

مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ

پس له هغې نه | چه راغے ده ته | پس بیشکه الله | سخت | عذاب ورکوونکے دے | ښائسته کړے شوے

نه پس دا بدل کړی نو (یاد سا تئ) چه الله سخت عذاب ورکوونکے دے. او کافرانو ته

لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

کافرانو ته | ژوند | د دُنیا | او ټوقے کوی | هغو خلقو پورے | کوم چه ایمان ئې راوړو

د دُنیا ژوند ښائسته ښکاری او نن ورځ هغوئ مؤمنانو پورے ټوقے کوی.

وَالَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ

او هغه خلق چه | پرهیزګاردی | د پاسه د هغوی به وی | د قیامت په ورځ | او الله | روزی ورکوی

او د قیامت په ورځ به دغه پرهیزګاران د هغوی د پاسه وی، او (په دنیا کښے خو) الله چه چا

مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۣ

چا ته چه | غواړی | بے حسابه. | وُو | ټول خلق | په یو دین باندِ

غواړی نو بے حسابه روزی ورکوی (د مومن او کافر فرق نه کوی) او اول خلق په یو دین باندِ وو (بیا هر کله چه

فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ وَاَنْزَلَ

پس راولیږل الله | پیغمبران | زیرے ورکوونکی | او ویروونکی | او نازل ئے کړو

اختلاف پیدا شو) نو الله تعالیٰ نبیان راولیږل چه (نیکانو ته) زیرے ورکوونکی او (بدانو) ویروونکی ؤو ۔ او دَ هغوی سره

مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا

دوی سره | کتاب | برحق | چه فیصله وکړی | په خلقو کښے | په دے خبره کښے

ئے برحق کتابونه نازل کړل ، چه دَ اختلافاتو په حقله دَ خلقو ترمینځه فیصلے

اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ وَمَا اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ

په کومه کښے چه په هغوی اختلاف کولو | او اختلاف ئے نه کړو | په دے کښے | مګر هغه خلقو | چاته چه ورکړے شوے وو هغه (کتاب)

وکړی ۔ او دا اختلاف کوونکی صرف هم هغه خلق ؤو چاته چه (کتاب) ورکړے شوے ؤو

مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى

پس دَ هغے نه چه | راغلی ؤو هغوی ته | (دروښانه) دلیلونه | په خپل مینځ کښے دَ ضد په وجه | بیا هدایت وکړو

او دَ څرګندو دلیلونو راتللو نه پس (حکم) ئے شروع کړے ؤو چه ضد بازی ئے کوله ، نو چا چه ایمان راوړے

اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ؕ

الله | هغو خلقو ته | چه ایمان داردی | په کوم کښے چه هغوی اختلاف کولو | دَ هغے (حقه خبرے) | په خپل حکم

وو هغوی ته الله تعالیٰ په خپل اذن سره په اختلافی خبرو کښے سمه لار وښودله ، او دَ هر چا

وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۲۱۳﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ

او الله | هدایت کوی | هغه چاته چه وغواړی | دَ سمے لارے | ایا تاسو خیال کوئی

په حقله چه دَ خدائے رضا شی نو هغوی په سمه لار روان کړی ، ستاسو ګمنی دا خیال دے

اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَاْتِكُمْ مَّثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا

چه | داخل به شئ | جنت ته | او حال دا دے چه نه دے راغلے تاسو ته | حالت دَ هغه کسانو | چه تیر شوی دی

چه (هیڅ) بے هیڅه) به جنت ته داخل شئ؟ او هغه شان سختے درباندے تیرے شوی نه دی لکه

مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَالضَّرَّآءُ وَزُلْزِلُوْا حَتّٰى

له تاسو نه وړاندے | رسیدلے وه هغوی ته | تنګی | او سختی | او جهړولے شوی ؤو | تردے چه

په پخوانو خلقو چه تیرے شوے دے په هغوی دومره سختی او داسے مصیبتونه راغلل او دومره وُجهړولے

يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ؕ

وُوئیل | رسول | او کومو خلقو چه | ایمان راوړے وو | دَ هغه سره چه کله به وی | امداد | دَ الله

شول چه دَ (هغه وخت) پیغمبر او دَ هغه ایماندارو ملګرو چغے کړے چه دَ خدائے امداد به کله راځی؟ (هغوی ته

اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ ﴿۲۱۴﴾ يَسْئَلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ؕ

واورئ | بیشکه | امداد | دَ الله | نزدے دے | پوښتنه کوی دوی له تانه | چه څه خرڅ وکړی

تسلی ورکړے شوه چه) خبر شئ دَ خدائے امداد نزدے دے (اے پیغمبره!) تانه خلق پوښتنه کوی چه څه خیرات کړی۔

قُلْ مَآ أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ

ووايه | څه څيز چه خرڅ کوئ | دَ مال نه | (هغه) دَ مور پلار | او خپلو خپلوانو

ووايه هر څه چه (دَ توفيق مطابق) په خيرات کښے ورکوئ نو مور پلار ، خپلو خپلوانو

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ۗ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ

او يتيمانو | او مسکينانو | او دَ مسافرو (حق) دے | او څه چه کوئ تاسو | له نيکئ نه

يتيمانو ، مسکينانو او مسافرو ته ئے ورکوئ او تاسو چه دَ نيکئ په خاطر هر څه ورکوئ

فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٢١٥﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۖ

پس بيشکه | الله | په هغه | ښه پوهه دے | فرض کړے شوے دے | په تاسو باندې | جهاد | او هغه ګران دے تاسو ته

نو هغه الله ته معلوم دی - تاسو ته دَ جهاد حکم درکړے شوے دے او هغه ستاسو ناخوښه دے

وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا

او ممکنه ده | چه ناخوښه به ګڼړئ تاسو يو څيز | او هغه غوره وی | تاسو دَ پاره | او ممکنه ده چه خوښوئ به تاسو

او ممکنه ده چه ناخوښه وی خو هغه به تاسو دَ پاره غوره وی او کله به يو څيز ستاسو خوښ

ع

شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾

يو څيز | او هغه به | بد وی | تاسو دَ پاره | او هم الله پو هيږی | او تاسو نه پوهيږئ -

اوکله به يو څيز ستاسو ناخوښه وی خو هغه به تاسو دَ پاره بد وی - او دَ هرے خبرے حقيقی علم الله ته دے او تاسو ته هيڅ علم نشته -

ع ٢٦ ١٠

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ

پښتنه کوی دوی له تانه | په مياشت عزتمنده کښے | دَ جنګ په حقله | ووايه | جنګ کول | په دے کښے

(اے رسوله!) تانه خلق پښتنه کوی چه دَ حرمت په مياشتو کښے جنګ کول څنګه دی؟ ورته ووايه چه په دے مياشتو کښے جنګ

كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

لوېه (ګناه) ده | او منع کول | دَ الله دَ لارے نه | او دَ دے نه انکار کول | او مسجد حرام نه (منع کول)

کول ډير غټ جرم دے خو دَ خدائے دَ لارے نه خلق منع کول او دَ خدائے نه انکار کول او دَ مسجد حرام (کعبے) لارے بندول او

وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ

او ويستل دَ دے اوسيدونکی | دَ دے نه | دَ دے نه هم زيات (ګناه) ده | دَ الله په نزد | او فتنه (پورته کول)

هغه ځائے خلق (دَ ملک نه) شړل دَ خدائے په نزد دَ جنګ نه هم ډير لوئے جرم دے او فتنه دَ

أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ

دَ قتل نه هم لوئے جرم دے | او هغوی هميشه | به جنګ کوی تاسو سره | تر دے چه واړوی تاسو

قتل نه لوئے جرم دے او دوی خو به درسره برابر تر هغه وخته پورے جنګيږی چه که وس ئے برشی نو چه د

عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۚ وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ

ستاسو دَ دين نه | که چرے دَ دوی وس وشی | او څوک چه واپس وګرځی | له تاسو نه | دَ خپل دين نه

(اسلام دَ) دين نه مو پسته دُ کړوی او بادشاهئ چه په تاسو کښے څوک خپل دين نه وګرځی ،

فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰٓئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا

بیا مړ شی | او هغه کافروی | پس هم دا هغه خلق دي | (چه) ضائع شول | دَ هغوی عملونه | په دُنیا کښې

او بیا کافر مړ شی ، نو دَ هغوی عملونه په دُنیا او آخرت دواړو کښې عبث

وَالْآخِرَةِ ۚ وَأُولَٰٓئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝٢١٧

او په آخرت کښې | او هم هغه دی | اُوسیدونکی دَ دوزخ | چه هم په دے کښې به همیشه وی.

لاړل ـ او هم دغه خلق دوزخیان دی ، او تل به په دوزخ کښې پراته وی ـ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بیشکه کوم خلق چه | ایمان راوړو | او کوم چه | هجرت وُکړو | او جهاد ئے وُکړو | دَ الله په لاره کښې

بیشکه چا چه ایمان راوړے دے او چا چه دَ الله په لاره کښې کلے وطن پریښودے دے او جهاد ئے کړے دے ـ

أُولَٰٓئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝٢١٨

هم هغه دی | اُمیدوار | دَ الله دَ رحمت | او الله | بخښونکے | مهربان دے۔

هم هغوئ دَ الله دَ رحمت اُمیدوار دی او الله بخښونکے مهربان دے (په هغوی به رحمتونه وروی)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ

تپوس کوی دوی له تانه | دَ شرابو | او جوارئ (په حقله) وُوایه | په دے دواړو کښې | گناه ده | لویه

(اے پیغمبره!) دوی تا نه دَ شرابو او دَ جوارئ په حقله تپوس کوی ورته وُوایه چه په دے دواړو کښے ډیرے خرابئ دی

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَآ أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا ۗ

او فائدے دی | خلقو دَ پاره | او گناه دَ دے دواړو | ډیره لویه ده | دَ دے دَ فائدے نه

او خلقو دَ پاره فائدے هم دی ، خو دَ دے دواړو نقصانونه دَ فائدے نه ډیر زیات دی ـ

وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ ۖ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذَٰلِكَ

او تپوس کوی دوی له تانه | چه څه خرڅ کړی (دَ الله په لاره کښې) | وُوایه | کوم چه ورنه زیات وی | هم دغه شان

او خلق تا نه تپوس کوی چه دَ الله په لاره کښې څه خرڅ کړی، وُوایه چه (څومره ستاسو) دَ ضرورتونو نه زیات وی،

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝٢١٩

بیانوی | الله | تاسو دَ پاره | آیتونه | دَ پاره دَ دے چه تاسو | فکر وُکړئ ـ

دغه شان الله تاسو ته صفا صفا حکمونه اُوروی ، چه تاسو دَ غور او فکر نه کار واخلئ

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ

دَ دُنیا او دَ آخرت په باره کښې | او تپوس کوی دوی له تانه | دَ یتیمانو په حقله | وُوایه

دَ دُنیا او دَ آخرت دواړو په معاملو کښے غور او فکر وُکړئ ـ او خلق تا نه دَ یتیمانو په حقله تپوس کوی ، وُوایه

إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِن تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ

دَ هغوی اصلاح کول | غوره دی | او که چرے | شریک کیږئ دَ هغوی سره | نو هغوی ستاسو ورونړه دی

چه دَ هغوی سره نیکی کول غوره دی او که تاسو دَ هغوی خرڅ شریک وساتئ نو (خیر دے) هغوی ستاسو ورونړه دی

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

اوالله پیژنی | تباه کار | دَ اصلاح کوونکی نه | اوکهٔ چرے | الله غو ښتلے

او الله ته معلوم دی چه څوک خرابی پیدا کوی او څوک اصلاح کوونکی دی او کهٔ چرے الله غو ښتلے

لَاَعْنَتَكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۲۰﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ

نو په تکلیف کښے به ئے اچولی تاسو | بیشکه الله | غالب | دَ حکمت خاوند دے | او مهٔ | اخلئ په نکاح | مشرکانے ښځے

نو تاسو ته به ئے دا معامله سخته کړے وه بیشکه الله دَ اختیار او حکمت خاوند دے او مشرکو ښځو سره تر هغے نکاح مهٔ کوئ

حَتّٰى يُؤْمِنَّ ۗ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ

ترڅو | چه ایمان راوړی | او خامخا وینځه | مؤمنه | ډیره ښهٔ ده | دَ مُشرکے ښځے نه

ترڅو چه ایمان رانهٔ وړی او مؤمنه وینځه ښهٔ ده دَ مشرکے نه اگرکه هغه (دَ مال یا دَ جمال

وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى يُؤْمِنُوْا ۗ

اگرکه هغه خوښے وی ستاسو | او په نکاح مهٔ ورکوئ (ښځے) | مشرکانو سره ته | ترڅو چه هغوی ایمان راوړی

په وجه) ستاسو خوښه وی او مؤمنانے ښځے دَ مشرکانو سره په نکاح کښے مهٔ ورکوئ ترڅو چه هغوی ایمان رانهٔ وړی

وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ۗ اُولٰٓئِكَ يَدْعُوْنَ

او خامخا مؤمن غلام | غوره دے | له مشرک نه | اگرچه | هغه تاسو ته ښهٔ ښکاری | دا خلق | بلنه ورکوی

او یاد ساتئ چه یو غلام مؤمن دَ آزاد مشرک نه ډیر غوره دے اگرچه په څهٔ وجه ستاسو خوښ وی، دا (مشرکان) خو

اِلَى النَّارِ ۖ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ

دوزخ طرف ته | او الله | بلنه ورکوی | جنت | او بخښنے طرف ته | په خپل حکم سره

دوزخ طرف ته بلنه ورکوی۔ او الله په خپل حکم سره جنت او مغفرت طرف ته بلنه کوی،

وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۲۱﴾ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ ع ۲۷ ۵ ۱۱

او بیانوی | آیتونه | دَ خلقو دَ پاره | چه هغوی | نصیحت حاصل کړی | او تپوس کوی دَ وله تا نه

او هغهٔ خلقو ته حکمونه څکه ښائی چه هغوی ترے نه سبق واخلی ۔ او (اے نبی) خلق تا نه تپوس

عَنِ الْمَحِيْضِ ۗ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَآءَ فِى الْمَحِيْضِ ۙ

دَ حیض په حقله | ووایه | دا پلیتی ده | پس جدا شئ | له ښځو نه | په حالت دَ حیض کښے

کوی چه دَ حیض په حقله څهٔ حکم دے؟ ورته ووایه چه دا پلیتی ده، په دے ورځو کښے دَ ښځو نه بېل ووسئ

وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْهُنَّ

او مهٔ نزدے کیږئ هغوی ته | ترڅو چه هغوی پاکے شی | بیا چه کله هغوی پاکے شی | پس نزدے کیږئ هغوی ته

او هغوی ته نزدے مهٔ ځئ ترڅو چه هغوی پاکے شی نو هر کله چه ښے پاکے شی نو بیا ورته هغه شان

مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ

دَ کوم ځائے نه چه | حکم درکړے دے تاسو ته الله | بیشکه | الله | خوښوی

نزدیکت کوئ لکه څنگه چه الله تاسو ته حکم درکړے دے۔ بیشکه الله هغه خلق خوښوی

التَّوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿٢٢٢﴾ نِسَآؤُكُمْ

توبه کوونکي | او خوښوي | ځان پاک لرونکي | ستاسو ښځې

چه توبه کوونکي او پاک پاکيزه اوسيدونکي وي. ستاسو ښځې

حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوْا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوْا

ستاسو پټي دي | پس راځئ تاسو | خپلو پټو ته | څنګه چه | غواړئ تاسو | او وړاندې ولېږئ

ستاسو پټي دي نو خپلو پټو ته چه څنګه غواړئ هغسې ورتلې شئ او د خپل ځان دپاره

لِاَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ مُّلٰقُوْهُ وَبَشِّرِ

د خپلو ځانونو دپاره | او وېرېږئ | د الله نه | او پوهه شئ | چه بېشکه تاسو | د هغه سره ملاقات کوونکي يئ | او زيري ورکړه

تو بنه وړاندې ولېږئ او د الله نه ډېره ساتئ او ياد لرئ چه هغه ته به خامخا پيش کېږئ او (اے نبي !)

الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاَيْمَانِكُمْ

مؤمنانو ته | او مه جوړوئ | الله | نخښه | د خپلو سوګندونو

مؤمنانو ته (د نجات) زيرے ورکړه . او د خدائے نوم د خپلو قسمونو دپاره بهانه مه ګرځوئ

اَنْ تَبَرُّوْا وَتَتَّقُوْا وَتُصْلِحُوْا بَيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ

چه نيکي د وکړئ | او پرهېزګاري د بنکاره کړئ | او اصلاح د وکړئ | د خلقو په مينځ کښے | او الله

چه د نيکئ ، تقوىٰ او د خلقو ترمينځه د روغې راوستلو نه پرے ځان منع کړئ او الله

سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٤﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ

اورېدونکے | دانا دے | نه نيسي تاسو | الله | په لغوه سره | په سوګندونو ستاسو کښے

هر څه اورى او په هر څه پوهه دے . الله تاسو په لغوه (بے ارادے) قسمونو باندې نه نيسي .

وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوْبُكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

ليکن | نيسي تاسو | په هغه څه چه اراده کړي وي هغے ته | زړونو ستاسو | او الله | بخښونکے

ليکن ستاسو په هغو قسمونو به مواخذه نيسي چه ستاسو د زړه د ارادے نه وي او الله ډير معاف کونکے

حَلِيْمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ مِنْ نِّسَآئِهِمْ تَرَبُّصُ

برد بار دے | هغو د پاره | کوم چه قسم خوري | د خپلو ښځو نه | مهلت (دے)

بردبار دے کوم خلق چه خپلو ښځو ته د تللو نه قسم وخوري ، هغوي ته د څلورو

اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَآءُوْ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٢٦﴾

د څلورو مياشتو | بيا که چرے | هغوي رجوع وکړي | نو بېشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے

مياشتو مهلت دے . که (په دے مينځ کښے) رجوع وکړي نو الله معاف کوونکے مهربان دے .

وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٢٧﴾

او که چرے | هغوي پخه اراده وکړه | د طلاق | نو بېشکه | الله | اورېدونکے | دانا دے

او که چرے هغوي د طلاق ورکولو پخه اراده وکړي نو بېشکه الله هر څه اوري او په هر څه پوهه دے .

وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْٓءٍ ۭ وَلَا يَحِلُّ

او طلاقې شوې ښځې | په انتظار کوي | په ځانونو خپلو | د دريو | حيضو | او نه دي روا

او هغه ښځې کومو ته چه طلاق شوې وي هغوی به درې حيضه (يا درې طهره پورې) انتظار کوي او هغوی له دا جائز

لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ

د هغوی پاره | چه پټ کړي | کوم چه پيدا کړی دی الله | د هغوی په ګېډو کښې | که چرې هغوی

نه دی چه هغوی هغه څيز کوم چه الله د هغوی په ګېډه کښې پيدا کړې دے، پټ کړي که هغوی په

يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ

ايمان راوړي | په الله | او په ورځ | د آخرت | او د هغوی خاوندان | زيات حقدار دي | په بېرته راوستلو د

الله او په ورځ د آخرت باندې ايمان لري او په دے ميعاد (عدت) کښې دننه دننه د هغوی خاوندان د واپس

فِيْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ۭ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِيْ

په دے موده کښې | که چرې اراده لره دوی | د اصلاح | او ښځو لره حقونه دی | په شان | د هغې چه

اخستلو زيات حق لري که دوی خپل کور روغ جوړ ساتل غواړي، او د ښځو هم د دستور مطابق هغسې حقونه دی

عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۠ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۭ وَاللّٰهُ

په دے ښځو دی | په ښه طريقه | او سړو له دے | په دوی باندې | اوچتوالے | او الله

لکه چه د سړو په هغوی باندې حقونه دی البته سړو ته په ښځو باندې لږ تفضيلت حاصل دے۔ او الله

عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتٰنِ ۠ فَاِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوْفٍ ٢٨ ع ٧ ١٢

غالب | او د حکمت خاوند دے | طلاق (رجعی) دوه کرته دے | بيا خان سره ساتل دی | په ښه خوئ سره

غالب او د حکمت خاوند دے۔ طلاق دوه ځله دی بيا يا خو په روغ زړه ساتل دی او يا

اَوْ تَسْرِيْحٌۢ بِاِحْسَانٍ ۭ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّآ

يائې پريښودل دی | په ښيګړې سره | او حلال نه دی | تاسو د پاره | چه واخلئ تاسو | د هغه څه نه

په ښه طريقه رخصتول دی۔ او تاسو له روا نه دی چه څه (مهر وغيره) مو هغوی ته ورکړے وی د

اٰتَيْتُمُوْهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّآ اَنْ يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيْمَا

کوم چه ورکړی دی تاسو هغوی ته | څه شے | مګر (په دے صورت کښې) | چه دواړه ويرېږي | چه قائم به نه ساتلے شي

هغې نه څه برخه واپس واخلئ، هو (يو صورت دے) که دواړه په دے ويرېږي چه د الله په مقرر کړه

حُدُوْدَ اللّٰهِ ۭ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۙ

د الله حدونه | بيا که چرے | تاسو ته ويره دی | چه هغه دواړه به قائم ونه ساتلے شي | حدونه | د الله

حدونو به قائم پاتے نه شي، نو که تاسو سره دا ويره پيدا شي چه هغه دواړه (ښځه خاوند) به د الله په حدونو

فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيْمَا افْتَدَتْ بِهٖ ۭ تِلْكَ حُدُوْدُ

نو نشته (څه) ګناه | په هغه دواړو | په هغې کښې | چه ښځه معاوضه ورکړي (او ځان خلاص کړي) | دا حدونه دي

قائم پاتے نه شي نو په دے کښې هيڅ حرج نشته که ښځه څه عوضانه ورکړي (او ځان خلاص کړي) دا د الله مقرر د

اللّٰهِ فَلَا تَعۡتَدُوۡهَا ۚ وَمَنۡ يَّتَعَدَّ حُدُوۡدَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ

دَ الله | پس بهر وُنهٔ ځئ له دے نه | او څوک چه بهر وُوتلو | دَ حدونو دَ الله نه | پس هم دغه دي

کړی حدونه دی پس دَدے نه بهر مهٔ ځئ او څوک چه دَ خدائے دَ حدونو نه وړاندے تیرشي نو هم دغه

هُمُ الظّٰلِمُوۡنَ ﴿۲۲۹﴾ فَاِنۡ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنۡۢ بَعۡدُ

ظالمان | پس که چرے (دریم) طلاق ئے ورکړو دے ته | نو هغه به حلاله نهٔ وی | دَ هغهٔ دَ پاره | دَ هغے نه پس

کسان ظالمان دی ـ نو که چرے خاوند ښځے له (دریم) طلاق هم ورکړو نو بیا دغه ښځه هغهٔ ته نهٔ حلالیږی، ترڅو چه

حَتّٰى تَنۡكِحَ زَوۡجًا غَيۡرَهٗ ؕ فَاِنۡ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡهِمَآ

ترڅو چه هغه نکاح دَ (نهٔ) کړی | بل خاوند سره | بیا که چرے هغه هم دے له طلاق ورکړی | نو نشته گناه | په هغه دواړو

دَ بل خاوند سره نکاح وُنهٔ کړی ـ بیا که هغه (دویم خاوند هم) ورله طلاق ورکړی نو هیڅ باک نشته

اَنۡ يَّتَرَاجَعَاۤ اِنۡ ظَنَّاۤ اَنۡ يُّقِيۡمَا حُدُوۡدَ اللّٰهِ ؕ

چه په خپل مینځ کښے رجوع وُکړی | که هغوی ته یقین وی | چه هغوی دواړه به قائم وُساتلے شی | حدونه | دَ الله

که دواړه (دوباره ښځه خاوند) بیا یو ځائے شی، که دَ دواړو دا گمان وی چه دَ خدائے په مقرر کړو حدونو به (اوس)

وَتِلۡكَ حُدُوۡدُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوۡمٍ يَّعۡلَمُوۡنَ ﴿۲۳۰﴾

او دا | حدونه دی | دَ الله | هغه بیانوی دا | دَ هغه خلقو دَ پاره | چه پوهیږی

قائم پاتے شی او دا دَ خدائے مقرر کړی حدونه دی چه دَ پوهه خاوندانو ته ئے صفا صفا ښائی ـ

وَاِذَا طَلَّقۡتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغۡنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمۡسِكُوۡهُنَّ

او هر کله چه | طلاق ورکړئ تاسو | ښځو ته | بیا هغوی وُرسی | خپل عدت ته | نو اوساتئ هغوی

او هر کله چه تاسو ښځو ته طلاق ورکړئ او هغوی خپلے نیټے دَ عدت ته نزدے شی، نو هغوی په عزت

بِمَعۡرُوۡفٍ اَوۡ سَرِّحُوۡهُنَّ بِمَعۡرُوۡفٍ ۚ وَلَا تُمۡسِكُوۡهُنَّ ضِرَارًا

په نیکئ سره | یا پریږدئ هغوی | دَ دستور مطابق | او مهٔ حصارَ وئ هغوی | دَ تکلیف رسولو دَ پاره

سره حصارے کړئ او یائے په ښهٔ طریقه رخصتے کړئ او دَ تنگولو په خاطر ئے مهٔ حصاروئ ـ

لِّتَعۡتَدُوۡا ۚ وَمَنۡ يَّفۡعَلۡ ذٰلِكَ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهٗ ؕ وَلَا تَتَّخِذُوۡۤا

چه تاسو سختی وُکړئ | او څوک چه | وُکړی | دا سے | نو بیشکه هغه ظلم وُکړو | په خپل ځان | او مهٔ نیسئ تاسو

دا زیاتے دے او څوک چه دا سے کار وُکړی هغه به په خپل ځان ظلم کوی او دَ الله دَ

اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا ۚ وَّاذۡكُرُوۡا نِعۡمَتَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ وَمَاۤ

ایتونه | دَ الله | په ټوقو | او یاد کړئ | نعمت دَ الله | په خپلو ځانونو | او هغه څهٔ

ایتونو نه لوبے مهٔ جوړوئ او دَ الله نعمتونه یاد ساتئ کوم چه هغهٔ په تاسو کړی دی ـ او دا هم یاد

اَنۡزَلَ عَلَيۡكُمۡ مِّنَ الۡكِتٰبِ وَالۡحِكۡمَةِ يَعِظُكُمۡ بِهٖ ؕ

چه نازل ئے کړل په تاسو | له کتاب نه | او له علم نه | چه نصیحت وُکړی تاسو ته | په هغے

لرئ) چه هغهٔ ستاسو دَ نصیحت دَ پاره کتاب او حکمت لا نازل کړے دے ـ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ ۲۹ ع ۳ ۱۴
او ډویریږئ د الله نه | او پوهه شئ | چه | الله | په هر څیز پانډ | ښهٔ پوهیږی۔
او د خدائے نه ویره کوئ او خبر شئ چه الله تعالیٰ په هر څهٔ ډیر ښهٔ پوهه دے۔
وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
او هرکله چه طلاق ورکړئ تاسو | ښځو ته | او هغوی ورسیږی | خپلے نیټے (عدت) ته | پس مهٔ منع کوئ هغوی
او هر کله چه تاسو ښځوله طلاق ورکړئ او هغوی خپل عدت پوره کړی نو د خپلو خاوندانو
أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ ذٰلِكَ
د نکاح کولو نه | خپلو (کیدونکو) خاوندانو سره | کله چه راضی شی هغوی | په خپل مینځ کښے | په ښه طریقه | په دے سره
سره د بیا نکاح ترلو نه ئے مهٔ منع کوئ کهٔ چرے هغوی د دستور مطابق په خپل مینځ کښے راضی شی
يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ
نصیحت کولے شی | هغه چا ته | کوم چه وی | په تاسو کښے | ایمان لرونکی | په الله | او په ورځ د آخرت
په دے خبرو تاسو نه هغه چا ته نصیحت کولے شی چه هغه په الله او په آخرت باندِ ایمان لری۔
ذٰلِكُمْ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾
دا تاسو د پاره پاکیزګی ده | او صفائی | او الله | پوهیږی | او تاسو | نهٔ پوهیږئ۔
دا تاسو د پاره ډیره غوره او پاکیزه طریقه ده، او الله په هر څهٔ ښهٔ پوهیږی او تاسو نهٔ پوهیږئ۔
وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ۖ لِمَنْ
او میندے | پکار دی چه پئ ورکړی | خپل اولاد ته | دوه کاله | پوره | دا حکم هغه چا له دے
او (طلاقے شوے) میندے دِ خپل اولاد ته پوره دوه کاله تے ورکوی۔ کوم (پلاران)
أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ ۚ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
چه غواړی | پوره کول | د پیو (د څښولو) موده | او په پلار باندِ ده | د هغوی خوراکه
چه د (اولاد د) تی موده پوره کول غواړی او د ماشوم په پلار باندِ د دغے ښځو
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۚ
او جامه د هغوی | په ښهٔ طریقه | تکلیف نهٔ شی ورکولے | چا ته | مګر | د هغهٔ د وس مطابق
ډوډئ او جامه د رواج مطابق مقرر دی، هیچا له دِ د خپل وس نه زیات تکلیف نهٔ شی ورکولے
لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ ۚ
تکلیف دِ نهٔ شی ورکولے | مور ته | د هغے د بچی په وجه | او نهٔ پلار ته | د هغهٔ د بچی په وجه
نهٔ دِ مور ته ضرر رسولے شی چه دا ستا څوئے دے (او نهٔ ئے ساته) او نهٔ پلار ته چه دا ستا څوئے دے (او ته ئے ذمه وار یئے)
وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۗ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا
او په وارث باندِ (هم) | په شان د دے (نان نفقه) ده | بیا کهٔ چرے | وغواړی مور او پلار | تی نه خلاصول | د دواړو په رضامندئ
او هم دا حکم دے د ماشوم او په وارثانو باندِ هم عائد کیږی بیا کهٔ چرے په خپل مینځ کښے په رضامندئ او

وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُّمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا

او په مشوره سره | نو (څه) ګناه نشته | په هغو دواړو | او که چېرې غواړئ تاسو | چه دائې د ونیسئ

او مشورې سره (دَ وخت نه وړاندې) دَ تي نه ځلاصول غواړي نو هیڅ حرج نشته او که تاسو خپل اولاد له بله دائې

أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ

دَ خپل اولاد دَ پاره | پس نشته دے هیڅ ګناه | په تاسو | هر کله چه | وسپارئ تاسو | هغه څه چه ورکول منظور کړي وو تاسو

(مرضعه) نیول غواړئ نو په دے کښې هم څه ګناه نشته شرط دا دے چه تاسو څه ورکول منظور کړي دي هغه

بِالْمَعْرُوْفِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا أَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

دَ دستور مطابق | او وویریږئ | دَ الله نه | او پوهه شئ | چه | الله هغه څه ته چه تاسو کوئ

دَ دستور مطابق هغوی له ورکوئ او دَ الله نه ویره ساتئ او خبر شئ چه الله ستاسو کارونه وینی

بَصِيْرٌ ﴿٢٣٣﴾ وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ أَزْوَاجًا

ښه ګوري | او کوم خلق چه | مړه شي | له تاسو نه | او پریږدي | ښځې

ګوري۔ او په تاسو کښې چه څوک مړه شي، او ښځې ترے نه پاتې شي

يَّتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَّعَشْرًا ۚ فَإِذَا بَلَغْنَ

پکار دي چه انتظار وکړي | خپلو ځانونو ته | څلور | میاشتے | او لس ورځے | بیا هر کله چه | ورسیږي

هغوی دِ څلور میاشتے او لس ورځے انتظار کوی۔ نو هر کله چه نیټه

أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا فَعَلْنَ فِيْٓ أَنْفُسِهِنَّ

خپلے نیټے ته | نو (څه) ګناه نشته | په تاسو | په هغه څه کښې چه وکړل هغوی | په خپل حق کښې

پوره کړي، نو په تاسو هیڅ ذمه واری نشته که هغوی دَ خپلو ځانونو په حقله په مناسب شرعی

بِالْمَعْرُوْفِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

دَ دستور مطابق | او الله | دَ هغه څه نه | چه تاسو کوئ | ښه خبردار دے | او نشته ګناه | په تاسو

طریقه څه وکړل، او الله ستاسو دَ هر کار نه خبر دے۔ او په دے کښې هم په تاسو څه ګناه

فِيْمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَآءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ

په هغے کښې | چه اشاره وکړه تاسو | په هغے سره | دَ نکاح | دَ هغو ښځو نه | یا پټ کړئ تاسو هغه

نشته که چېرے تاسو (دَ عدت دننه) داسے ښځو ته اشارةً دَ نکاح خیال ظاهر کړئ، یا په خپل زړه کښې

فِيْٓ أَنْفُسِكُمْ ۗ عَلِمَ اللّٰهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ وَلٰكِنْ

په خپلو زړونو کښې | الله ته علم دے | چه تاسو | به ضرور ذکر کوئ دَ هغے | لیکن

کښې (دَ نکاح خواهش) پټ وساتئ الله ته معلومه ده چه تاسو ته به دَ هغوی خیال ضرور راځي

لَّا تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا إِلَّآ أَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۗ وَلَا تَعْزِمُوْا

مه کوئ وعده (دَ نکاح) دَ هغوی سره پټه | مګر | دا چه وکړئ | خبره | غوره | او اراده مه کوئ

لیکن پټے وعدے ورسره مه کوئ، که څه خبره ورسره کوئ نو په سمه طریقه کولے شئ او تر هغے دَ نکاح

عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ؕ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ

دَعقد | دَ نکاح | ترهغې چه | وُرسیږي | عدّت | مقرره وخت پورې | او پوهه شئ | چه

ترلو اراده مهٔ کوئ ، ترڅو چه عدت پوره شوے نهٔ دی ، او پوهه شئ چه

اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ

الله | پوهیږی | په هغهٔ څهٔ چه ستاسو په زړونو کښې دی | نو دَ هغهٔ نه ویریږئ | او پوهه شئ | چه الله

الله ستاسو دَ زړونو په حال خبردے ، نو دَ هغهٔ نه ویره کوئ ۔ او خبر شئ چه الله

غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ۝٢٣٥ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا ٣٠ ع ١٤

بخښونکے | بُردبار دے | نشته (څهٔ) گناه | په تاسو | کهٔ چرے تاسو طلاق ورکړئ | ښځوته | هرکله چه

بخښونکے بُردباردے ، په تاسو څهٔ گناه نشته کهٔ چرے تاسو ښځو ته دَ لاس وروړلو

لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚۖ وَّمَتِّعُوْهُنَّ

تاسو هغوی ته لاس هم نهٔ وی لگولے | او (نهٔ) مو مقرر کړے وی | دَ هغوئ دَپاره | څهٔ مهر | او هغوی ته څهٔ سامان ورکړئ

یا دَ هغوئ مهر مقررولو نه وړاندې طلاق ورکړئ (په داسې صورت کښې) څهٔ ناڅهٔ مال متاع ورکړئ

عَلَى الْمُوْسِعِ قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا ۢ

په مالدار باندې | دَ خپل طاقت مطابق | او په تنگ دسته باندې | دَ خپل حیثیت مطابق | څهٔ سامان

مالدار دې دَ خپل حیثیت مطابق ورکړی او غریب دې دَ خپل حیثیت مطابق په مناسب طریقه

بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ۝٢٣٦ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ

دَ دستور مطابق | لازم دی | په نیکانو باندې | او کهٔ چرے | طلاق ورکړو تاسو هغوی ته

مال متاع ورکړئ نیکانو خلقو له داسې ضروری دی ۔ او کهٔ دَ لاس وروړلو نه وړاندې

مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَنِصْفُ

وړاندې له دے نه | چه لاس وراوړے وی تاسو هغوی ته | او مقرر کړے وی تاسو | هغوئ دَپاره | مهر | نو نیمه

مو ښځې له طلاق ورکړو ، او حق مهر مو ورله مقرر کړے وی نو نیم مهر

مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِيْ بِيَدِهٖ

دَ هغې څهٔ چه مقرر کړے وی تاسو | مگر | دا چه وُ بخښی ښځې | یا معاف کړی | هغه سړے چه | په لاس دَ هغهٔ کښې

ادا کړئ ، دا بیله خبره ده چه ښځې بخښنه وُکړی (او مهر نهٔ اخلی) یا دَ کوم سړی په لاس کښې چه دَ نکاح غوټه ده

عُقْدَةُ النِّكَاحِ ؕ وَاَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؕ وَلَا تَنْسَوُا

عقد | دَ نکاح دے | او چه بخښنه وُکړئ تاسو | نو زیات نزدے ده | پرهیزگارئ ته | او مهٔ هیروئ

هغه بخښنه وُکړی (او زیات مال ورکړی) او کهٔ تاسو ناریته بخښنه وُکړئ نو دا خبره تقوٰی ته زیاته نزدے ده او په خپل مینځ کښې

الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝٢٣٧ حٰفِظُوْا

احسان کول | په خپل مینځ کښې | بیشکه | الله | هغهٔ څهٔ ته | چه تاسو کوئ | ښهٔ گوری | حفاظت کوئ

احسان کول مهٔ هیروئ ، بیشکه الله ستاسو هر کار وینی گوری ۔ دَ مونځونو

عَلَى الصَّلَوٰتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۗ وَقُوْمُوْا لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ﴿٢٣٨﴾

دَ ټولو مونځونو | او دَ مینځنی مونځ | او وُدریږئ | الله ته | په عاجزئ سره.

حفاظت او پابندی کوی او خصوصًا دَ مینځنی مونځ اوالله ته په ډیر ادب وُدریږئ.

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ

بیا که چرې | ویریږ لئ | پس مونځ وُکړئ پیاده | یا سواره | بیا چه کله | په امَن شئ | نو یاد کړئ | الله

بیا که چرې تاسو ته (دَ دُښمن) ویره وی (نو مونځ وُکړئ) پیاده وی که په سورلئ. بیا هر کله چه تاسو ته امن حاصل شی نو

كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ

لکه څنګه چه | ښودلی دی تاسو ته | هغه څهٔ چه | تاسو پرې پوهه نهٔ وئ | او هغه خلق چه | مړهٔ شی

الله یاد کړئ څنګه ئے چه تاسو ته چل ښودلے دے په کوم چه تاسو مخکښے نهٔ پوهیدئ. او کوم خلق چه له تاسو مړهٔ

مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۖۚ وَّصِيَّةً لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا

له تاسو نه | او پریږدی | ښځے | (هغوی دِ) وصیت کوی | خپلو ښځو دَ پاره | (دَ) خرڅ

کیږی او ښځے تر ے نه (کنډ ے) پاتے کیږی، نو دَ خپلو ښځو په حقله دِ وصیت وُکړی چه یو کال دِ ورته خرڅ

اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

یو کال پورے | بغیر (کور نه دَ) ویستلو | بیا که چرے هغوی خپله وُځی | نو نشته ګناه | په تاسو

اخراجات ورکیدے شی او دَ کور نه دِ نهٔ شی ویستلے. که هغوی په خپله بهر وُځی نو دَ خپل ځان په حقله چه هغوی

فِيْ مَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوْفٍ ۗ وَاللّٰهُ

په هغے کښے | چه هغوی وُکړی | په خپل حق کښے | په مناسبه طریقه | او الله

په سمه شرعی طریقه هر څهٔ کوی دَ هغے ذمه واری په تاسو نشته. او الله دَ اختیار خاوند دے

عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌۢ بِالْمَعْرُوْفِ ۗ حَقًّا

غالب | خاوند دَ حکمت دے | او طلاق شوو ښځو ته | خرڅ (ورکول پکار دی) | دَ دستور مطابق | (دا) حق دے

او په هر حکم کښے حکمت لری. او طلاق شوو ښځو له په خپل مناسب څهٔ ناڅهٔ ورکول په نیکانو باندِ

عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ

په پرهیزګارانو | دغه شان | بیانوی | الله | تاسو دَ پاره | آیتونه خپل | چه تاسو

مقرر شوے حق دے. دغه شان الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه صفا صفا بیانوی اُمید دے چه تاسو به دَ

ع ۳۱ / ۱۵ تَعْقِلُوْنَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ

پوهه شئ | آیا نهٔ دی کتلی تا | هغو خلقو ته | چه وتلی وُو | دَ خپلو کورونو نه

عقل فکر نه کار واخلئ. (اے پیغمبره!) تا دَ هغه خلقو په حال غور فکر کړے دے چه دَ زرګونو په تعداد کښے دَ خپلو

وَهُمْ اُلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ ۪ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ۫ ثُمَّ

او هغوی په زرګونو وُو | دَ مرګ له ویرے نه | پس ووئیل | هغوی ته | الله | مړهٔ شئ؟ | بیا

کورونو نه وُوتل ځکه چه دَ مرګ نه ویریدل. نو خدائے هغوی ته حکم وُکړو چه مړهٔ شئ (نو هغوی مړهٔ شول)

أَحْيَاهُمْ ۚ إِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ

ئې راژوندي کړل | بیشکه | الله | دَ فضل خاوند دے | په خلقو | او لیکن | اکثر

نو بیا ئې ژوندي کړل ، بیشکه الله په خلقو ډیر مهربان دے ، د لے اکثر خلق

النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْا

خلق | شکر نۀ کوی | او جهاد وُکړئ | دَ الله په لاره کښې | او پوهه شئ

دَ هغۀ شکر نۀ ادا کوی ۔ او (اے مسلمانانو!) تاسو دَ الله په لاره کښې جهاد کوئ او دا یاد لرئ چه

اَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا

چه | الله | اُورېدونکے | پوهه دے | څوک دے | هغه کس چه | قرض ورکړی الله ته | قرض | ښۀ

الله هرڅۀ اُوری او په هرڅۀ پوهه دے. څوک دی چه الله له قرضِ حسنه ورکړی ،

فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗٓ اَضْعَافًا كَثِيْرَةً ۭ وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُۜطُ ۠ وَاِلَيْهِ

چه زیات کړی الله هغه ، هغۀ ته | په غبرګونو | ډېر و سره | او الله (روزي) تنګوی | او فراخوی | او دَ هغۀ طرف ته

الله به ورله په څوڅو چنده دَ هغې بدله واپس ورکړی ۔ او الله دَ چا روزي کموی او دَ چا زیاتوی او هغۀ ته به

تُرْجَعُوْنَ ﴿٢٤٥﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰى ۘ

وقف لازم

به ورګرځولے شئ | ایا تا نۀ دی کتلی | یو ټولی ته | له بني اسرائیلو نه | پس له موسیٰ نه

تاسو ټول واپس کولے شئ ۔ او تا په هغه واقعه هم غور فکر کړے دے چه دَ موسیٰ نه پس دَ بني اسرائیلو یو ټولی ته پېښه شوې وه

اِذْ قَالُوْا لِنَبِيٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ

هر کله چه هغوی وُوئیل | خپل پیغمبر ته | چه مقرر کړه | مونږ دَ پاره | یو بادشاه چه جنګ وُکړو | په لاره دَ الله کښې

هر کله چه هغوی خپل نبي ته وُوئیل چه مونږ له یو بادشاه مقرر کړه چه دَ الله په لاره کښې جهاد وُکړو

قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ۭ قَالُوْا

وُفرمائیل | ایا | نزدے یئ تاسو | دے ته چه که چرے فرض کړے شی په تاسو باندې | جنګ | نو جنګ به وُنۀ کړئ | دوی وئیل هغوی

نبي ورته وُوئیل چرته داسے وُنۀ شی چه جهاد در باندې فرض شی او بیا تاسو ئې وُنۀ کړے شئ هغوی وُوئیل

وَمَا لَنَآ اَلَّا نُقَاتِلَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا

څۀ شوی دی په مونږ | چه جنګ به وُنۀ کړو | دَ الله په لاره کښې | حال دا دے چه | مونږ وېستلے شوی یُو | دَ خپلو کورونو نه

دا څنګه کیدے شی چه مونږ به دَ الله په لاره کښې جهاد نۀ کوُو سره دَ دے چه مونږ دَ خپلو کورونو نه وُوېستلے شو او دَ اولاد

وَاَبْنَآئِنَا ۭ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ۭ

او دَ خپلو ځامنو نه | بیا هر کله چه فرض کړے شو | په هغوئ باندې | جهاد | نو هغوی مخ واړولو | سوا دَ لږو کسانو | دَ هغوی نه

نه جُدا کړے شو ، خو چه جهاد پرے فرض کړے شو نو دَ یو څو کسانو نه سوا نورو ټولو وروستو شاکړه او وتښتېدل

وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ

او الله | ښۀ پوهه دے | په ظالمانو | او وُوئیل | هغوئ ته | دَ هغوئ نبي | بیشکه الله | مقرر کړے دے | تاسو دَ پاره

او الله هم نافرمانه ښۀ پېژنی ۔ او هغوئ ته دَ هغوئ نبي وُوئیل ، چه الله طالوت ستاسو بادشاه

طَالُوْتَ مَلِكًا ؕ قَالُوْۤا اَنّٰى يَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ

طالوت | بادشاه ، هغوی وُوئیل | څنګه کیدے شی | دَ دهٔ | بادشاهی | په مونږه | او مونږ زیات حقدار یُو

مقرر کړے دے، ددې وړے (هغې دا څهٔ وائې؟) هغه کله په مونږ بادشاهی کولے شی؟ دَهغهٔ نه خو مونږ زیات

بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ؕ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ

دَ بادشاهئ | له دهٔ نه | او نهٔ دهٔ ورکړے شوې دهٔ ته | فراخی | له مال نه | وُفرمائیل | بیشکه الله | غوره کړے دے

دَ بادشاهئ حقدار یُو او هغه خو څهٔ ډیر مالدار سړے هم نهٔ دے. پیغمبر ورته وفرمائیل چه الله هغه ستاسو په

عَلَيْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً فِى الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ؕ وَاللّٰهُ يُؤْتِىْ مُلْكَهٗ

په تاسو باندې | او زیاته ئے ورکړے دهٔ دهٔ ته | فراخی | په علم کښې | او په بدن کښې | او الله | ورکوی | خپله بادشاهی

مقابله کښې غوره کړے دے او په علم او بدن دواړو کښې ئے بر کړے دے. او دَ الله اختیار دے چه خپل حکومت

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ

چا ته چه غواړی | او الله | خاوند دَ فراخه فضل دے | پوهه دے | او وُوئیل | دوی ته | پیغمبر دَ دوی | بیشکه

چا ته غواړی هغهٔ ته ئے سپاری هغه دَ وسعتونو مالک او پوهه دے. او دَ هغوی پیغمبر هغوی ته وُوئیل چه دَ (طالوت د)

اٰيَةَ مُلْكِهٖۤ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ التَّابُوْتُ فِيْهِ سَكِيْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ

نخښه | دَ هغهٔ دَ حکومت | دا ده چه راشی تاسو ته | هغه صندوق | چه په هغې کښې | تسلّی ده | ستاسو دَ رب د طرف نه

حکومت نخښه دا ده چه هغه صندوق به درته (واپس) راشی چه په هغې کښې دَ الله له طرفه ستاسو دَ اطمینان سامان

وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ

او باقی پاتے شوې څیزونه | په هغې کښې | کوم چه پریښودې وو | دَ موسیٰ اولاد | او دَ هارون اولاد | چه راپورته کوی به هغه

پروت دے او په کښې دَ موسیٰ او هارون علیهما السلام دَ اولاد پاتی شوی تبرکات پراته دی، چه راوړی

الْمَلٰٓئِكَةُ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٤٨﴾ فَلَمَّا

فرښتے | بیشکه | په دے کښې | (کافی) نخښه ده تاسو د پاره | که چرے یئ تاسو | باور کوونکی | پس هر کله چه

به ئے فرښتے ، دا ستاسو د پاره (دَ طالوت دَ بادشاهئ) یوه څرګنده نخښه ده که تاسو په رښتیا مؤمنان یئ، بیا هر کله چه

فَصَلَ طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ ۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ بِنَهَرٍ ۚ

جُدا شو | طالوت | دَ لښکرو سره | (نو) وُوئیل | بیشکه | الله | ازمینت کوونکے دے په تاسو | په یو دریاب سره

چه طالوت دَ لښکرو سره روان شو ، نو اعلان ئے وُکړو چه الله دَ یو دریاب په ذریعه ستاسو ازمینت کول غواړی

فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّىْ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّىْۤ

پس کوم سړے چه وُڅښی | له دے نه | پس هغه نهٔ دے له مانه | او څوک چه | وُنهٔ څکی هغه | پس بیشکه هغه له مانه دے

څوک چه دَ هغې دریاب نه اُوبهٔ وُڅښی هغه زما ملګرے نهٔ دے. او څوک چه دغه اُوبهٔ وُنهٔ څکی نو هغه زما ملګرے دے

اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةًۢ بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا

مګر | څوک چه | راواخلی | یو چُونګ | په خپل لاس | پس وُڅښلے هغوی | له هغې نه | مګر | لږو کسانو

او که یو چُونګ اُوبهٔ په لاس کښې راواخلی (او وُڅښی نو خیر دے) نو دَ یو څو کسانو نه بغیر نورو ټولو ترے نه اُوبهٔ

مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ
له هغوى نه | بيا هر كله چه | تيرشول هغه دريابنه | هغه (طالوت) | او مؤمنان | دَهغهٔ سره
دَ شنبلے ، بيا هر كله چه طالوت اودَ هغهٔ ايماندار ملګرى دَ درياب نهٔ تير شول ، نو هغوئ
قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ ۭ قَالَ الَّذِيْنَ
نو وَئيل هغوى | نشته دے | طاقت | زمونږ | نن ورځ | دَ مقابلے دَ جالوت | او دَ هغهٔ دَ لښكرو | وَوئيل هغو خلقو
وَوئيل نن خو مونږ كښے دَ جالوت اودَ هغهٔ دَ لښكرو سره دَ مقابلے كولو طاقت نشته خو څوك چه په دے خبره
يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةًۢ
دَ كوم چه خيال ؤد | چه بيشكه هغوى | ملاقات كوونكى دى دَ الله سره | چه ډير ځلے وارهٔ ټولى | غالب شوى دى | په لويو ټولو باندِ
پوهه ؤو چه خدائے سره به مخامخ كيږو هغوى ؤوئيل چه ډير ځله وړه ډله دَ الله په حكم سره په لويه
بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ
په حكم دَ الله | او الله | سره دے | دَ صابرانو | او هر كله چه | هغوى مخامخ شول | جالوت | او دَ هغوى لښكرو ته
ډله باندِ غالبه شوے ده او الله دَ صابرانو ملګرے دے . او هر كله چه هغوى دَ جالوت او دَ هغهٔ دَ لښكرو مقابلے ته
قَالُوْا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا
نو وَئے وئيل | اے زمونږه ربه | واچوه | زمونږ په زړونو كښے | صبر | او محكم كړه | قدمونه زمونږ | او غلبه راكړه مونږ ته
راووتل نو دُعائے ؤغوښتله چه اے زمونږه ربه ! مونږ له ډير صبر راكړه او زمونږ پښے كلكے كړه او دَ كافرانو په مقابله
عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٥٠﴾ ۭ فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَقَتَلَ
په | قوم | دَ كافرانو . | بيا شكست وركړو هغوئ كافرانو ته | په حكم دَ الله | او قتل كړو
كښے زمونږ امداد ؤكړه . نو هغوى دَ الله په حكم سره هغوى ته شكست وركړو او داؤد عليه السلام
دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَاۗءُ ۭ
داؤد | جالوت لره | او وركړه هغهٔ ته الله | بادشاهى | او دانائى | او ورښودل هغهٔ ته | له هغهٔ څه نه | چه هغهٔ غوښتل
جالوت لره قتل كړو او الله داؤد عليه السلام له بادشاهى او حكمت وركړو او څهٔ چه ئے مناسب ګڼړل هغهٔ ورته ښودل
وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ ۙ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ
او كهٔ چرے نهٔ وے دفع كول دَ الله | دَ خلقو | دَ يو بل نه | نو خامخا به تباه شوے ده | زمكه | ليكن
او كهٔ الله خلق دَ يو بل په لاس نهٔ منع كولے ، نو دَ زمكے انتظام به خراب شوے ؤو ليكن
اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ
الله | فضل كوونكے دے | په عالمو باندِ | دا | آيتونه دى | دَ الله
الله په ټول مخلوق ډير مهربان دے (چه دَ امن انتظام ورله كوى) دا دَ الله آيتونه دى چه مونږ
نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۭ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٥٢﴾
چه تلاوت كوؤ مونږ هغه | تاته | په رښتيا | او بيشكه تهٔ | له رسولانو نه يئے .
ئے تا ته په حقه سره بيانوؤ او بيشكه تهٔ دَ رسولانو نه يئے .

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ

دا | (فقول) رسولان | فضيلت وركړې دې موږ | ځينو ته له هغوی نه | په ځينو بانديې | ځنې له هغوی نه

دا پيغمبران دا سې دي چه موږ هغوئ له يو د بل نه اوچتې مرتبې ورکړې دي په هغوی کښې الله

مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ؕ وَاٰتَيْنَا

هغه څوک دې چا سره چه خبرې کړې وې الله | او اوچت کړل الله | ځنې د هغوی | په درجو کښې | او ورکړې موږ

چا سره خبرې کړې دي او چا له (په بل شان) اوچتې مرتبې ورکړې دي او عيسیٰ ځوی د مريم

عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

عيسیٰ ځوی د مريم ته | معجزې | او مدد ورکړو موږ د هغه | په روح القدس سره | او که چرې غوښتلې الله

ته موږ (په آخر کښې) ښکاره ښکاره نخښې ورکړې او د جبرائيل په ذريعه موږ هغه مضبوط کړو ـ او که الله ته منظوره وې

مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ

نو په خپل مينځ کښې به نه جنګيدل هغه خلق | چه د هغوی نه پس وو | پس له هغې نه چه | راغلل به هغوی ته

نو د هغوی نه پس خلقو به د دا سې ښکاره نخښو د راتلو نه پس په کور کښې جنګونه نه کول (خو الله په چا

الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ؕ

(روښانه) دليلونه | ليکن | اختلاف وکړو هغوی | پس ځنې له هغوی نه هغه خلق دي چه | ايمان ئې راوړو | او ځنې له هغوی نه هغه کسان دي | چه کفر ئې وکړو

جبر نه کوی) نو هغوی جدا جدا شول، په هغوی کښې ځنې خو په ايمان قائم پاتې شول او ځينو کفر اختيار کړو

ع ۳۳ ۵ ۱ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوْا ۟ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿۲۵۳﴾

او که چرې غوښتلې | الله | نو په خپل مينځ کښې به نه جنګيدل | ليکن | الله | کوی | څه چه غواړی ـ

او که چرې الله غوښتلې نو (دا خلق به) د يو بل سره نه جنګيدل مګر الله چه څه کول غواړی هغه کوی ـ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ

اې | مؤمنانو ! | خرچ کړئ (د الله په لار کښې) | د هغه مال نه چه | درکړې دې موږ تاسو ته | وړاندې د هغې نه

اې مؤمنانو ! موږ چه کوم مال متاع درکړې دې د هغې نه خيراتونه ورکړئ وړاندې د دې

اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ ؕ

چه راشي | (هغه) ورځ | چه نه به خرڅول او اخستل وي | په هغې کښې | او نه دوستي | او نه سفارش

نه چه هغه ورځ راشي چه نه به په کښې د مال بيعه کيږی، نه به دوستي پالل کيږی او نه به سفارش چليږی.

وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۵۴﴾ اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ

او | کافران | هم دوی | ظالمان دی | الله | نشته دې هيڅ معبود | مګر هم هغه دې | ژوندی دې

او ظالمان هم هغه خلق دی چه کفر ئې غوره کړې دې ـ (اې خلقو!) الله هغه ذات دې دکوم نه سوا چه بل معبود نشته

الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ؕ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

د ټولو قائموونکې دې | نه نيسی هغه | پرکالی | او نه | خوب | هم د هغه دي | څه چه | په آسمانونو کښې دي

هغه تل ژوندې او قائم پاتې کيدونکې دې. نه په هغه پرکالی راځی او نه خوب ـ د آسمانونو او د زمکې ټول څيزونه

وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ
او څه چه په زمکه کښې دي | څوک دے | هغه چه | سفارش وکړي | هغه ته | مګر | د هغه په اجازت
د هغه (ملکيت) دے ، څوک دي ؟ چه د هغه په دلبار کښې به بے اجازته (د چا) سفارش وکړي

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۖ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
هغه پوهيږي | په هغه څه چه د هغوي د وړاندې دي | او څه چه د هغوي وروستو دي | او هغوي احاطه نه شي کولے | د څه څيز
پوهه دے په هغه خبرو چه د خلقو د وړاندې دي او په هغې چه د خلقو (د نظره) شاته دي او هغوي د هغه د معلوماتو نه په هيڅ

مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۖ
د هغه د علم نه | مګر څه چه هغه وغواړي | راګير کړي دي | کرسۍ د هغه | اسمانونه | او زمکه
څيز باندې احاطه نه شي کولے مګر په هغې چه الله وغواړي ، د هغه حکومت په اسمانونو او زمکه باندے خور دے

وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۖ
او نه ستړے کوي هغه | حفاظت د دے دواړو | او هغه دے | د اوچت درجے خاوند | ډير لوے | نشته دے زبردستي | په دين کښې
او د دے دواړو په ساتنه هغه هيڅ کله نه ستړے کيږي او هغه اوچت او لوئے ذات دے ۔ په دين (قبلولو) کښې هيڅ قسم له

قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ
بيشکه ښکاره شوے دے | هدايت | د ګمراهۍ نه | نو څوک چه | ونه مني | د شيطان | او ايمان راوړي
زور زياتے نشته ، سمه خبره د غلطونه جدا او ښکاره پرته دي ، نو څوک چه د شيطان نه منکر شي او په الله ايمان

بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ
په الله | نو بيشکه | هغه نيولے ده | کړۍ | مضبوطه | چه نشته دے ماتيدل د هغې | او الله
راوړي ، نو هغه په حقيقت کښې يو داسے مضبوطے کړۍ ته لاس واچولو چه هيڅ کله د هغې ماتيدل نشته او الله

سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ
اورېدونکے | پوهه دے | الله | دوست دے د هغو خلقو | چه ايمان راوړي | راوباسي هغوي | د تيارو نه
هر څه اوري او په هر څه پوهه دے ۔ الله د مؤمنانو ملګرے دے چه د (کفر د) تيارو نه ئے (د ايمان) رڼا

إِلَى النُّورِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ
رڼا ته | او کوم چه | کافران دي | د هغوي دوستان | شيطانان دي | هغه هغوي راوباسي
ته راوباسي ، او د کافرانو دوستان هغه شيطانان دي چه د (ايمان) رڼا نه ئے د (کفر)

مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
د رڼا نه | تيارو طرف ته | هم دا خلق | اوسيدونکي | د اور دي | هم هغوي به | په دے کښې
تيارو ته وباسي ، هم دغه خلق دوزخيان دي ، او تل به په دوزخ کښې

خَالِدُونَ ﴿٢٥٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
همیشه وي | آيا نه دي کتلي تا | هغه کس ته کوم چه | جګړه کړے وه | ابراهيم سره | د هغه د رب په حقله
پراته وي ۔ (اے پيغمبره!) تا د هغه چا په قصه غور نه دے کړے چه د ابراهيم سره خدائے په حقله بحث کړے دو

ع ۳۴ ۲

أَنْ آتٰهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ إِذْ قَالَ إِبْرٰهٖمُ رَبِّيَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَ

حکه چه ورکړے وو هغهٔ ته الله | حکومت | هر کله چه ووئیل | ابراهیم | زما ربّ | هغه دے چه | ژوندی کوی | او

حُکه چه الله هغهٔ له بادشاهي ورکړے وه هر کله چه حضرت ابراهیم ورته ووئیل چه زما رب داسے دے چه ژوندی

يُمِيْتُ ۙ قَالَ أَنَا أُحْيٖ وَأُمِيْتُ ۭ قَالَ إِبْرٰهٖمُ فَإِنَّ اللّٰهَ

مړهٔ کوی | نو هغهٔ ووئیل | زهٔ هم ژوندی کوم | او مړهٔ کوم | وفرمائیل | ابراهیم | پس بیشکه | الله

کول او مړهٔ کول کوی هغهٔ ووئیل چه ژوندی کول او مړهٔ کول خو زهٔ هم کوم، ابراهیم ورته ووئیل چه الله هغه ذات

يَأْتِيْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ

راخیژوی | نُوَر | دَ مشرق نه | پس راوُخیژوه هغه | دَ مغرب نه | نو حیران شو

دے چه نُوَر دَ مشرق دَ طرف نه راخیژوی نو (بنده) ته ئے دَ مغرب دَ طرف نه راوُخیژوه نو (په دے خبره)

الَّذِيْ كَفَرَ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٥٨﴾ أَوْ كَالَّذِيْ مَرَّ

هغه کافر | او الله | لارٰ نهٔ ښائی | هغه خلقو ته | (چه) ظالمان دی | یا لکه هغه سړے چه | تیر شو

هغه کافر حیران پاتے شو او الله ظالمانو ته دَ سمے لارٰ هدایت نهٔ کوی . یا (تا) دَ هغه سړی په واقعه غور نهٔ دے

عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ أَنّٰى يُحْيٖ هٰذِهِ

په یو کلی باندِ | او هغه پریوتے وُو | په چتونو خپلو | هغهٔ ووئیل | څنګه به ژوندے کړی | دا

کړے) چه په یو (تباه شوی) کلی باندِ تیر شو چه چتونه ئے پرمخے راپریوتی وُو نو ئے ووئیل چه الله تعالیٰ به دا دے تباه شوی

اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَأَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۭ

الله | پس له مړه کیدلو دَدے نه | بیا هغهٔ له مرګ ورکړو الله | سل کاله | بیا دوباره ئے ژوندے کړو هغه

کلی (مړی) دَ دوی دَ مرګ نه پس بیا څنګه ژوندی کوی پس الله تعالیٰ هغهٔ له سلو کالو دپاره مرګ ورکړو ، بیا ئے ژوندے کړو .

قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۭ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۭ قَالَ بَلْ

ووئیل الله | څومره موده تیره کړه تا؟ | هغهٔ ووئیل | ما موده تیره کړه | یوه ورځ | یا څهٔ حصه | دَ ورځے | وفرمائیل الله | بلکه

ورته ئے ووئیل چه څومره موده په دے حالت کښے دے؟ وئے وئیل یوه ورځ قدر به پروت وُم یا دَ دے نه څهٔ قدرے کم . الله ورته وفرمائیل

لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ

ما موده تیره کړه | سل | کاله | پس وګوره | خپل خوراک ته | او خپلو څښلو ته | چه نهٔ دی خرابه شوی

(چه نا) بلکه تهٔ سل کاله پروت وے . اوس دَ خپل خوراک څښاک سامان ته وګوره چه خراب شوے نهٔ دے

وَانْظُرْ إِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ

او وګوره | خپل خر ته | او چه مونږ جوړه کړو تا | نخښه | خلقو دَ پاره | او وګوره

او خپل (دَ سورلئی) خر ته وګوره (چه څنګه خاورے شوے دے) او چه مونږه تا دَ خلقو دَ پاره نخښه وګرځوو او دَ خرِ دے هډوکو ته

إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ۭ فَلَمَّا

هډوکو ته | څنګه | یو ځائے کوُو هغه | بیا | اغوندَوُو هغے ته | غوښه | پس هر کله چه

وګوره ، چه څنګه ئے یو ځائے کوُو (او) بیا څنګه ورته غوښه اغوندوُو نو هر کله چه تړل

تَبَيَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٥٩﴾

واضحه شوه | هغهٔ ته | نو وُوے وئیل | زهٔ پوهه یم | چه الله | په هر څیز باندے | قادر دے .

حقیقت ورته ښکاره شو، نو وُوئے وئیل زهٔ اوس ډیر ښهٔ پوهه شوم چه الله په هر څهٔ قدرت لری

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِىْ كَيْفَ تُحْىِ الْمَوْتٰى ؕ قَالَ

او هر کله چه وُوئیل | ابراهیمؑ | اے زما ربه | وُښایه ماته | چه څنګه به ژوندی کوے ته | مړی | وُوئیل (الله)

او (هغه واقعه هم یاده لره) چه ابراهیمؑ وُوئیل اے زما ربه! ماته وُښایه چه ته مړی څنګه ژوندی کوے، الله وُفرمائیل

اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ؕ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِىْ ؕ قَالَ فَخُذْ

آیا ستا یقین نشته ؟ | وُوئیل | ولے نه ! | لیکن | دَ پاره دَ دے چه زما دَ زړهٔ تسلی وُشی | وُفرمائیل | نو وُنیسه

ولے ستا باور نشته ؟ هغهٔ وُوئیل باور م شته خو دَ زړهٔ اطمینان غواړم ۔ الله ورته وُفرمائیل (ښه ده) نو

اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ

څلور | له مارغانو نه | پس بَلد کړه هغوی | دَ ځان سره | بیا کیږده | په هر غر باندِ

څلور مارغان راوُنیسه او دَ ځان سره ئے بَلد کړه بیا (هغه ذبح کړه او) دَ هغوئ یوه یوه ټوټه په هر

مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِيْنَكَ سَعْيًا ؕ وَاعْلَمْ اَنَّ

دَ هغوی نه | یوه برخه | بیا | آواز وُکړه هغوئ ته | نو را به شی هغوی تاته | په منډه | او پوهه شه | چه

غر بانِد کیږده ، بیائے ځان ته راوُبله نو په منډه به درله راشی، او پوهه شه چه الله

اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ ع ٣٥ ٣

الله | غالب | دَ حکمت خاوند دے | مثال | دَ هغو خلقو | کوم چه خرچ کوی | مالونه خپل | په لاره کښے

اختیار او دَ حکمت خاوند دے ۔ دَ هغو خلقو مثال چه خپل مالونه دَ الله په لاره کښے خیرات

اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِىْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ

دَ الله | (داسے دے) لکه چه | یوه دانه | زرغون کړی | اُووهٔ | وږی | په هر وږی کښے

کوی ، دَ هغے دانے په شان دے چه اُووهٔ وږی زرغون کړی ، په هر وږی کښے سل

مِّائَةُ حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦١﴾

سل | دانے دی | او الله | زیاتوی | چا دَ پاره چه غواړی | او الله | فراخئ والا | دانا دے

دانے وی ۔ دغسے الله چه چا له غواړی نو لږ عمل ورله په څوڅو چنده کوی او الله وسعتونو والا او لوئے علم والا

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُوْنَ

کوم خلق چه | لګوی | خپل مالونه | په لاره کښے | دَ الله | بیا | نهٔ رسوی (تکلیف)

دے ۔ څوک چه خپل مالونه دَ الله په لاره کښے خیرات کوی ، بیا په خپله نفقه پسے یادګیرنه

مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ اَجْرُهُمْ

د لګولو (نه پس) | په احسان کولو | او نهٔ ضرر (رسوی) | دَ هغوی دَ پاره دے | دَ هغوی ثواب

نهٔ کوی او نهٔ آزار رسوی ، دَ هغوی اجر خپل خدائے سره

عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ

دَ هغوی دَ رب سره | او نهٔ به څهٔ ویره وی | په هغوی | او نهٔ به | هغوی | غمژن وی | خبره

مقرر دے او نهٔ هغوی له څهٔ خطره شته او نهٔ به چرے غمژن وی. (فقیرته) خوږه

مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ۗ وَاللَّهُ

نرمه کول | او معافی کول | بنهٔ دی | دَ هغه خیرات نه | چه دَ هغے نه پس وی | خفه کول | او الله

خبره کول (او په نامناسبه خبره) معاف کول دَ هغے صدقے نه بنهٔ دی چه درپسے (دَ یادګیرنے) آزار وی او الله

غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٦٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ

بے نیازه | بُرد بار دے | اے | مؤمنانو ! | مهٔ ضائع کوئ | خپلے صدقے

بے حاجته او صابره دے. اے مؤمنانو ! تاسو خپلے صدقے په زیاتولو او تکلیف رسولو

بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ

په یادګیرنے | او تکلیف رسولو باندِ | په شان دَ هغه چا | چه خرڅ کوی | مال خپل | دَ پاره دَ ښودلو | خلقو ته

باندِ مهٔ خرابوئ. لکه دَ هغه چا په شان چه خپل مالونه دَ نوم دَ پاره لګوی.

وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۖ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

او ایمان نهٔ لری | په الله | او په ورځ | دَ آخرت | پس دَ هغهٔ مثال | (دا سے دے) لکه چه | صفا کا نړے

او نهٔ په خدائے ایمان لری او نهٔ په ورځ دَ آخرت. دَ هغهٔ (دَ خیرات) مثال دَ هغے هوار ګټ دے.

عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ

چه په هغے باندِ (پرته) وی | خاورهٔ | بیا وُ وریږی په هغے باندِ | تیز باران | پس پریږدی هغه | بالکل صفا

چه دَ پاسه پرے خاورهٔ پرته وی، دَ تیز باران شیبه پرے راشی ، او هوار صفائے پریږدی.

لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

نهٔ شی حاصلولے هغه | څهٔ (ثواب) | دَ هغه څهٔ | چه هغهٔ وُکړو | او الله | هدایت نهٔ کوی | قوم

(دغه شان) هغوی ته به دَ هغوی دَ ګټے نه هیڅ په لاس نهٔ ورځی ، او الله ناشکری کوونکو ته هدایت

الْكَافِرِينَ ﴿٢٦٤﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ

دَ کافرانو ته | او مثال | دَ هغو خلقو چه | خرڅ کوی | خپل مالونه | دَ پاره دَ طلب | دَ رضامندئ

نهٔ کوی. او دَ هغو خلقو مثال چه خپل مالونه دَ الله دَ رضا حاصلولو او زړونو ته

اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا

دَ الله | او دَ پاره دَ پخولو | دَ خپلو زړونو | (دا سے دے) لکه چه | یو باغ (دے) | په اوچته زمکه | چه وُرسیږی هغے ته

دَ تقویت رسولو دَ پاره خرڅ کوی، دَ هغه باغ په شان دے چه په یوه لوړه زمکه لګیدلے دی

وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ

تیز باران | پس وُ دے نیولے میوے | غبرګے | پس کهٔ چرے | وُ نهٔ رسیږی هغے ته | تیز باران

دَ شیبو باران پرے وُشی نودوه چنده میوه ورکړی او کهٔ چرے دَ شیبو باران پرے وُ نهٔ شی

فَطَلٌّ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝٢٦٥ اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ
نو پونه (کافی ده) | او الله | څه چه | کوئ تاسو | ګوری | ایا خوښوی | په تاسو کښې څوک
نو کم نه کم پرښه خو پرې پربوځی او الله ستاسو کارونه وینی ګوری. ایا په تاسو کښې به د چا دا خوښه شي

اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا
دا چه وی | دَ هغهٔ یو باغ | دَ قجورو | او دَ انګورو | چه بهیږی | دَ هغې نه لاندې
چه دَ هغهٔ یو باغ وی دَ قجورو او دَ انګورو چه دَ هغې لاندې نهرونه

الْاَنْهٰرُ ۙ لَهٗ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ
نهرونه | دَ هغهٔ دَ پاره وی په هغې کښې | هرقسم | میوے | او رسیدلے وی هغهٔ ته | بوډ اوالے | او دَ هغهٔ اولاد وی
بهیږی ، او هر قسم میوے ئې ښولی وی ، او دے پخپله بوډا اوی او دا ئې اولاد واړه ماشومان

ضُعَفَآءُ ۚ فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ
کمزورے | پس ورسیده هغې ته | سیلئ | چه په هغې کښې وی | اور | پس هغه وسوزی | دغه شان | بیانوی
ځامن ئے وی بیا (ناڅاپه) تیزه هوا وچلیږی چه په هغې کښې اور وی او (دَ هغهٔ) باغ وسوزی لا پره شي دغه شان

اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ۝٢٦٦ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ٣٦ع
الله | تاسو دَ پاره | ایتونه | دَ پاره دَ دے چه تاسو | فکر وکړئ | اے | مؤمنانو!
الله تاسو ته خپل قدرتونه ښائی چه تاسو په کښے فکر وکړئ. اے مومنانو!

اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ
خرڅ کړئ | دَ پاکیزه څیزونو نه | چه ګټلی دی تاسو | او دَ هغې نه چه | راویستلی دی مونږ | تاسو دَ پاره
(دَ الله په لار کښې) دَ خپلے حلالے ګټے نه او دَ هغه (حلالو) څیزونو نه کوم چه مونږ تاسو دَ پاره دَ زمکے نه

مِّنَ الْاَرْضِ ۠ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ
له زمکے نه | او اراده مهٔ کوئ | دَ ردی څیز | (چه) دَ هغې نه | خرڅ کړئ | او نهٔ یئ تاسو
پیدا کړی دی خرڅ کړئ او دا سے مهٔ کوئ چه دَ ناکاره مال نه خیراتی برخه وباسئ حالانکه تاسو پخپله

بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ ۗ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ
اخستونکی دَ هغې | مګر دا چه | تاسو سترګے پټے کړئ | په هغې کښے | او پوهه شئ | چه | الله | بے نیازه
دَ هغې اخستو ته تیار نهٔ یئ مګر هله چه سترګے پرے پټے کړئ او پوهه شئ چه الله بے نیازه او په هر

حَمِيْدٌ ۝٢٦٧ اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ
دَ تعریف لائق دے | شیطان | وعده کوی تاسو سره | دَ لاسه تنګسیا | او حکم کوی تاسو ته | دَ بے حیایئ
صفت ستائیلے شوے دے. شیطان تاسو دَ نیستئ نه ویروی او دَ ناکاره کارونو حکم درته کوی

وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ
او الله | وعده کوی تاسو سره | دَ خپلے بخښنے | او دَ فضل | او الله | دَ فراخئ خاوند
او الله درسره دَ بخښنے او مهربانئ وعده کوی ، او هغه دَ فراخئ مالک دے

عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ
پوهه دے | ورکوی | پوهه | چاته چه وُغواړی | او چاته چه | ورکړے شی | دانائی
او پوهه دے ، چا ته چه غواړی نو هغهٔ ته حکمت ورکوی ، او چا ته چه حکمت ورکړے شی
فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾
بیشکه ورکړے شو هغهٔ ته | خیر | ډیر | او نصیحت نهٔ قبلوی | مگر | عقلمند خلق
نو هغهٔ ته ډیر لوئے خیر ورکړے شو ـ او فقط دَ عقل خاوندان دَدِے خبرونه سبق اخلی ـ
وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهٗ ؕ
او هغه څهٔ چه ورکړئ تاسو | له څهٔ خیرات نه | یا ؤ منئ تاسو | څهٔ نذر | نو بیشکه | الله | پوهه دے په هغے
او هر څهٔ خیرات چه تاسو کوئ یا هر څهٔ منخته چه تاسو کوئ نو هغه الله ته معلومه ده۔
وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٢٧٠﴾ اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ
او نشته دے دَ ظالمانو | څوک مددگار | که چرے تاسو په ښکاره ورکوئ | خیرات | نو (هم) ښه خبره ده
او دَ ظالمانو هیڅوک مددگار نشته ، که تاسو خپلے صدقے څرګندے ورکوئ نو دا هم ښهٔ خبره ده
وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ
او که چرے تاسو هغه پټوئ | او ورکوئ ئے | فقیرانو ته | نو هغه | غوره دے تاسو دپاره | او لرے به کړی | تاسو نه
او کهٔ پټ په پرده کښے ئے فقیرانو له ورکوئ ، نو درله بهتره ده او الله به ستاسو ډیر
مِّنْ سَيِّاٰتِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿٢٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ
څنے گناهونه ستاسو | او الله | دَ هغے نه چه تاسو کوئ | ښهٔ خبردار دے | نشته دے | ستا په ذمه
گناهونه معاف کړی او الله ستاسو په عملونو ښهٔ پوهه دے۔ خلقو ته دَ هدایت ورکول
هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا
دَ هغوی په لاره راوستل | لیکن | الله | هدایت کوی | چا ته چه وُغواړی | او هغه څهٔ چه | ورکوئ ئے تاسو
ذمه داری په تا نهٔ ده ، بلکه الله چه چا ته غواړی هغهٔ ته هدایت کوی ۔ او تاسو هر څهٔ چه خیرات
مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ؕ
دَ مال نه | (هغه) هم دَ خپل ځان دَپارهٔ (کوئ) | او نهٔ خرڅ کوئ تاسو | مگر | دَ غوښتلو دَپاره | دَ الله رضا
کوئ، نو د خپلے ښیګړے دَپاره ئے کوئ ـ او دا خیراتونه خو تاسو ځکه کوئ چه الله تعالیٰ درنه راضی شی
وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٢﴾
او څهٔ چه | تاسو خرڅ کوئ | دَ مال نه | پوره په درکړے شی | تاسو ته | او په تاسو باندِ ظلم وُنهٔ کړے شی ۔
او څهٔ چه تاسو خیرات کوئ هغه به در ته (په دُنیا او آخرت کښے) پوره پوره واپس درکړے شی او په تاسو به ظلم نهٔ شی کولے
لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
(دا خیرات) دَ هغه فقیرانو دَپاره دے کوم چه | بند کړے شوی دی | په لاره کښے | دَ الله
دا (خیراتونه) دَ هغے فقیرانو حق دے چه دَ الله تعالیٰ په لاره کښے گیر شوی دی

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِى الْاَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ
طاقت نهٔ لري | دَ سفر كولو | په زمكه كښې | ګمان كوي په هغوى باندې | ناواقف | مالدار
دَ سوال نهٔ كولو په وجه دَ مالدارو
(دَ كاروبار دَ پاره) چرته تلے راتلے نهٔ شي ـ ناخبره پرے
مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۚ لَا يَسْـَٔلُوْنَ النَّاسَ
دَ سوال نهٔ دَ بچ كيدو په وجه | نهٔ پيژندے شے هغوى | دَ هغوى دَ مخونو نه | هغوى سوال نهٔ كوي | دَ خلقو نه
ګمان كوي ، تهٔ دَ دوى دَ بشرے نه اصلي حال معلومولے شے دَ خلقو نه په رانښتلو سره سوالونه
اِلْحَافًا ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿۲۷۳﴾ اَلَّذِيْنَ
په نښتلو سره | او څهٔ چه وركوئ تاسو | دَ مال نه | پس بيشكه | الله | په هغے باندې | پوهه دے | هغه خلق چه
نهٔ كوي ، او تاسو چه هر څهٔ مال خيرات كوئ نو الله په هغے باندې ښهٔ خبردے ـ څوك چه
يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّ عَلَانِيَةً فَلَهُمْ
خرڅ كوي | خپل مالونه | دَ شپے | او ورځے | په پټه | او په ښكاره | پس هغوى دَ پاره
خپل مالونه دَ شپے او ورځے پټ او ښكاره خيرات كوي ، نو دَ هغوى
اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۲۷۴﴾
دَ هغوى اجر دے | دَ هغوى دَ رب سره | او نشته دے ويره | په هغوى باندې | او نه به هغوى غمژن شي ـ
اجر دَ هغوى دَ رب سره مقرر دے او نه به پرے چرے ويره راځي او نهٔ به غمژن كيږي ـ
اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِىْ
هغه خلق چه | خوري | سود | هغوى به راپاڅي | مګر | لكه څنګه | چه راپاڅي | هغه كس
څوك چه سود خوري هغوى به نهٔ پاڅي خو دَ هغه چا په شان چه شيطان په
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْٓا اِنَّمَا
چه ليونے كړے وي هغه | شيطان | لاس لګولو سره | دا | په دے وجه چه | دوئيل هغوى | بيشكه چه
لاس لګولو سره ليونے كړے وي ـ دا ځكه چه هغوى وائي چه بيعه (رخوهم) دَ
الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ؕ
سوداګري | په شان | دَ سود دے | او حالانكه حلال كړه | الله | سوداګري | او حرام كړے دے | سود
سود په شان ده او دا عجيبه ده چه الله بيعه حلاله كړے ده او سود ئے حرام كړے دے
فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا
بيا چا ته چه ورسيدو | نصيحت | دَ خپل رب دَ طرف نه | پس هغه منع شو | نو هغهٔ دَ پاره دي | كوم چه
نو چا ته چه دَ خپل رب دَ طرف نه نصيحت راغلو او هغهٔ (دَ سود اخستلو نه) لاس واخستو نو پخوانے
سَلَفَ ؕ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ
تير شول | او دَ هغهٔ معامله | سپارلے شوے ده الله ته | او څوك چه | بيا (سود واخلي) | نو هم هغه دي
(سود) ورته معاف شو ، او دَ هغهٔ معامله الله ته وسپارلے شوه او چا چه بيا سودي لين دين شروع كړو نو هم هغه

ع ۳۷ / ۵
وقف منزل
وقف لازم

أَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي

دوزخیان | چه هغه کښې به همیشه وي | بربادوي الله | سود لره | او ډېروي

دوزخیان دي چه همیشه به په کښې پراته وي الله سود بربادوي او صدقې

الصَّدَقٰتِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ أٰمَنُوا

صدقې | او الله | نه خوښوي | هر ناشکره | ګناهګار | بېشکه | هغو خلقو چه ایمان ئې راوړو

زیاتوي او الله هیڅ ناشکره او بد عمله بنده نه خوښوي. هغه خلق چه ایمان راوړي

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَأَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَأٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ

او عملونه ئې وکړل | نیک | او قائم ئې کړو | مونځ | او ورئې کړو | زکوٰة | د هغوی د پاره دي

او نیک کارونه کوي، او د مونځ پابندي ساتي، او زکوٰة ورکوي، نو د هغوی

أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾

د هغوی اجر | د هغوی د رب سره | او نشته دې ویره په هغوی | او نه به هغوی غمژن شي.

اجر بیشکه خپل رب سره پروت دې، نه به په هغوی هیڅ قسم له ویره راځي او نه به غمژن وي

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ أٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰوٓا إِنْ

اې د ایمان خاوندانو! | اُو ویرېږئ د الله نه | او پرېږدئ څه چه باقي پاتې دي | د سود نه | که چرې

اې مؤمنانو! د الله نه ووېرېږئ او باقي پاتې سود ونه پرېږدئ، که چرې

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّٰهِ

تاسو یئ | مؤمنان | بیا که چرې | ونه کړو تاسو دا کار | نو تیار شئ | جګړې ته | د الله

تاسو په رښتیا مؤمنان یئ. او که دا سې مو ونه کړل نو خبر شئ چه د الله او د هغه د رسول د اړخ نه

وَرَسُولِهِ ۚ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُونَ

او د هغه د رسول سره | او که چرې تاسو توبه وکړئ | نو تاسو د پاره دي | اصل | مالونه ستاسو | نه به ظلم کوئ تاسو

تاسو ته د جنګ اعلان وشو. او که چرې تاسو (منع شئ او) توبه وباسئ نو خپل اصلي رقم ستاسو حق دې مه ظلم کوئ

وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلٰى مَيْسَرَةٍ ۚ

او نه به ظلم کیږي په تاسو | او که چرې | دی هغه | تنګ لاسته | نو مهلت ورکول پکار دي | تر غني کیدو پورې

او مه ظلم زغمئ. او که د قرض دار لاس تنګ وي، نو د لاس ارتیدو پورې ورته وکورئ

وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَاتَّقُوا

او که چرې صدقه وکړئ | غوره ده | تاسو له | که چرې | یئ تاسو | پوهیدونکي | او ووېرېږئ

او که چرې قرضه معاف کړئ نو دا تاسو د پاره غوره ده که تاسو پوهېږئ. او د هغې ورځې نه

يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللّٰهِ ۖ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ

(د هغې) ورځې نه | چه بېرته به وګرځولې شئ | په هغې کښې | الله طرف ته | بیا | به پوره ورکړې شي | هر یو کس ته

ویره وکړئ چه الله ته به واپس (مخامخ) کیږئ. بیا به هر چا ته د خپل کار

مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا تَدَايَنْتُمْ ٣٤/٢ ع

چه څه هغه کړي وي | او په هغوی به | ظلم نه شي کولے | اے د ایمان خاوندانو! | هر کله چه معامله کوئ د یو بل سره

(بدله) پوره پوره ورکولے شي او هیڅ زیاتے به پرے نه کیږي. اے مؤمنانو! هر کله چه تاسو تړیوے مقرر

بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوْهُ ؕ وَلْيَكْتُبْ بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ

د قرض | تر نیټے | مقرر دے پورے | نو ولیکئ هغه | او پکار دي چه ولیکي | ستاسو په مینځ کښے | لیکونکے

نیټے پورے د قرض لین دین کوئ، نو هغه لیکئ. او ستاسو په مینځ کښے دے یو لیکوال په انصاف

بِالْعَدْلِ ۪ وَلَا يَاْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ

په انصاف سره | او انکار دے نه کوي | کاتب | د لیکلو نه | لکه څنګه چه | ښودلے دے هغه ته الله | پس پکار دي چه دے لیکل وکړي

سره لیکل وکړي او لیکونکے دے د لیکلو نه انکار نه کوي لکه څنګه چه الله ورته ښودنه کړے ده هغسے دے ولیکي

وَلْيُمْلِلِ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ

او املا دے کوي | هغه بنده | په کوم چه | قرض دے | او و دې ویریږي | د الله نه | چه د هغه رب دے

او عبارت دے ورته هغه (قرضدار) وائي د چا په ذمه چه قرض (حق) دے او هغه دے د الله نه ویره وکړي چه د هغه رب دے

وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ؕ فَاِنْ كَانَ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ

او نه دے کموي | د هغے نه څه څیز | بیا که چرے وي | هغه څوک | چه پرے | قرض دے

او په معامله کښے دے هیڅ کمے نه کوي، هو! که چرے هغه څوک د چا په ذمه چه حق (قرض) دے

سَفِيْهًا اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ

بے عقله | یا | کمزورے | یا طاقت نه لري | د املا ویلو | پس املا دے وائي

نادان یا کمزورے (ماشوم یا بوډا) وي یا لیکوال ته په خپله سم عبارت نه شي ویلے، نو د هغه واکدار دے ورته

وَلِيُّهٗ بِالْعَدْلِ ؕ وَاسْتَشْهِدُوْا شَهِيْدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ ۚ

واکدار د هغه | په انصاف سره | او ګواهان ونیسئ | دوه ګواهان | له خپلو سړو نه

په انصاف سره ښودنه وکړي. او په خپلو سړو کښے پرے دوه تنه (عادل) ګواهان ونیسئ

فَاِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتٰنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ

بیا که چرے نه وي | دوه سړي | نو یو سړے | او دوه ښځے | له هغه کسانو نه چه | تاسو پرے رضا یئ

او که دوه تنه سړي نه وي، نو یو سړے او دوه ښځے دے شي کوم چه د ګواهئ د پاره ستاسو

مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا

له ګواهانو نه | د پاره د دے که چرے هیره کړي | یوه په هغوی کښے | نو یاد به کړي | یوه د هغوی نه

خوښ وي، ځکه چه که د یوے ښځے نه (ګواهي) هیره شي، نو یوه به ئے بلے ته

الْاُخْرٰى ؕ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا دُعُوْا ؕ وَلَا تَسْئَمُوْٓا

دویمے ته | او نه دے انکار کوي | ګواهان | په کوم وخت کښے چه راوبللے شي | او سستي مه کوئ

را یاده وي. او ګواهانو له پکار دي چه (د ګواهئ د پاره) راوبللے شي نو انکار دے نه کوي، او معامله که ده

أَنۡ تَكۡتُبُوۡهُ صَغِيۡرًا اَوۡكَبِيۡرًا اِلٰۤى اَجَلِهٖ ؕ ذٰلِكُمۡ

چه ؤ لیکئ هغه (معامله) وړه وی | یا لویه | دَ دِے میعاد پورے | ستاسو دا کار

وی یا لویه دَ دِے مقرر وخته پورے لیکلو کښے سُستی مه کوئ ، دا طریقه

اَقۡسَطُ عِنۡدَ اللّٰهِ وَاَقۡوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدۡنٰۤى

ډیر دَ انصاف دے | په نزد دَ الله | او ښه درست ساتونکے دے | شهادت لره | او ډیر نزدے دے

دَ الله په نزد ښه دَ انصاف طریقه ده او شهادت دَ پاره هم ډیره مناسبه ده او دَ شک شبهے نه بچ

اَلَّا تَرۡتَابُوۡۤا اِلَّاۤ اَنۡ تَكُوۡنَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيۡرُوۡنَهَا

دے ته چه نۀ شئ تاسو په شک کښے | مګر | دا چه | دی | تجارت | لاس په لاس | چه اخلئ راخلئ تاسو هغه

کیدو ته زیاته نزدے ده ، خو که لین دین په خپل مینځ کښے لاس په لاس

بَيۡنَكُمۡ فَلَيۡسَ عَلَيۡكُمۡ جُنَاحٌ اَلَّا تَكۡتُبُوۡهَا ؕ وَاَشۡهِدُوۡۤا

په خپل مینځ کښے | نو نشته | په تاسو | څۀ ګناه | چه ؤ نۀ لیکئ تاسو هغه | او ګواهان ؤ نیسئ

کوئ ، نو دَ دِے په نۀ لیکلو کښے په تاسو څۀ الزام نشته ، او د بیع په وخت

اِذَا تَبَايَعۡتُمۡ ۖ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيۡدٌ ؕ وَاِنۡ تَفۡعَلُوۡا

کله چه تاسو سودا کوئ | او نۀ دِ شی ورکولے تکلیف | لیکونکی ته | او نۀ ګواه ته | او که چرے تاسو داسے ؤ کړئ

کښے څوک نا څوک ګواه نیسئ . او نۀ دِ لیکونکی ته او نۀ ګواه ته تکلیف ورکولے شی . او که دا سے کوئ نو

فَاِنَّهٗ فُسُوۡقٌۢ بِكُمۡ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ؕ

نو بیشکه دا | ګناه ده | په تاسو باندِ | او ؤ ویریږئ | دَ الله نه | او زده کوی تاسو ته | الله

دا به ستاسو نافرمانی ګڼړلے شی . او دَ الله نه ویره کوئ او الله تاسو ته (په خپل مینځ کښے دَ معاملاتو

وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمٌ ۝۲۸۲ وَاِنۡ كُنۡتُمۡ عَلٰى سَفَرٍ

او الله | په هر څیز باندِ | پوهه دے | او که چرے | تاسو یئ | په سفر باندِ

دَ درستګئ) تعلیم درکوی او الله په هر څۀ باندِ ښۀ پوهه دے . او که چرے تاسو بهر په سفر یئ ، او

وَّلَمۡ تَجِدُوۡا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ مَّقۡبُوۡضَةٌ ؕ فَاِنۡ اَمِنَ بَعۡضُكُمۡ

او نۀ بیا مومئ | لیکونکے | نو دَ ګانړے څیز | په قبضه کښے درکړئ | نو هر کله چه اعتبار ؤ کړی | په تاسو کښے څوک

لیکونکے مونده نۀ شئ نو دَ قبضے سره په ګانړه (باندِ معامله) کوئ ، که چرے تاسو کښے څوک په بل باندِ

بَعۡضًا فَلۡيُؤَدِّ الَّذِى اؤۡتُمِنَ اَمَانَتَهٗ وَلۡيَتَّقِ

په بل باندِ | نو پکار دی چه ادا کړی | هغه چا سره چه | امانت ایښودے شوے دے | خپل امانت | او ؤ دِ ویریږی

اعتبار ؤ کړی (او لین دین ؤ کړی) نو په چا چه اعتبار شوے دی هغه له پکار دی چه هغه خپل امانت پوره ادا کوی او الله نه

اللّٰهَ رَبَّهٗ ؕ وَلَا تَكۡتُمُوا الشَّهَادَةَ ؕ وَمَنۡ يَّكۡتُمۡهَا فَاِنَّهٗۤ

دَ الله نه | چه دَ هغۀ رب دے | او مۀ پټوئ تاسو | ګواهی | او څوک چه | پټه کړی دا | نو بیشکه

دِ ویره کوی چه دَ هغۀ رب دے او ګواهی هیڅ کله مۀ پټوئ . او چا چه ګواهی پټه کړه (نو پوهه شه چه)

ع

اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٨٣﴾ لِلّٰهِ مَا
گناهګار دے | زړه دَ هغهٔ | او الله | په هغه څهٔ چه | تاسو کوئ | ښهٔ پوهه دے | هم دَ الله دی | څهٔ چه
دَ هغهٔ زړهٔ ګناهګار دے او الله ستاسو په کارونو ښهٔ پوهه دے۔ په اسمانونو او په زمکه

فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ؕ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِیْٓ اَنْفُسِكُمْ
په اسمانونو کښے دی | او څهٔ چه | په زمکه کښے دی | او که ښکاره کوئ تاسو | څهٔ چه ستاسو په زړونو کښے دی
کښے هر څهٔ چه دی ټول دَ الله مال دے۔ او که تاسو دَ زړهٔ خبرے ښکاره کړئ یائے پټے

اَوْ تُخْفُوْهُ یُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ؕ فَیَغْفِرُ لِمَنْ یَّشَآءُ
یا پټ ساتئ هغه | حساب به کوی تاسو سره | په هغے باندے | الله | پس معاف به کړی | هغه څوک | چه وُغواړی
وُساتئ الله به ضرور درسره دَ هغے حساب کوی۔ نو دَ چا په حقله ئے چه خوښه شی هغه به وُبخښی

وَیُعَذِّبُ مَنْ یَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٢٨٤﴾
او عذاب به ورکړی | چا ته چه وُغواړی | او | الله | په هر څیز باندے | قادر دے۔
او دَ چا په حقله چه وُغواړی نو عذاب به ورکړی او الله تعالیٰ په هر څهٔ باندے قدرت لری۔

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَیْهِ مِنْ رَّبِّهٖ
ایمان راوړو | رسول | په هغه څهٔ چه | نازل کړے شو | هغهٔ ته | دَ هغهٔ دَ رب دَ طرف نه
پیغمبر په هغه کتاب باندے ایمان راوړے دے چه هغهٔ ته دَ خپل پروردګار دَ طرف نه راغلے دے

وَالْمُؤْمِنُوْنَ ؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ
او ټولو مؤمنانو (هم) | هر یو | ایمان راوړے دے | په الله | او دَ هغهٔ په فرښتو | او دَ هغهٔ په کتابونو
او مؤمنانو هم۔ دے ټولو په الله، دَ هغهٔ په فرښتو، کتابونو او پیغمبرانو باندے ایمان

وَرُسُلِهٖ قف لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ قف وَقَالُوْا
او دَ هغهٔ په رسولانو | مونږ فرق نهٔ کوو | په یو کښے هم | دَ هغهٔ په رسولانو کښے | او وُوئیل هغوی
راوړے دے (او هغوی وُوئیل چه) مونږ خو دَ الله په رسولانو کښے څوک یو دَ بل نه جُدا نه ګڼړو۔ او هغوی وُوئیل

سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ق غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَیْكَ الْمَصِیْرُ ﴿٢٨٥﴾
واؤریدل مونږ | او وُمنله مونږ | بخښنه غواړو له تا نه | اے زمونږه ربه! | او ستا طرف ته | بیرته در تلل دی
چه مونږ (دَ الله حکمونه) واؤریدل او قبول مو کړل۔ اے زمونږه ربه! مونږ تا نه بخښنه غواړو او تا ته په (آخر) در تلو

لَا یُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا
نهٔ | ورکوی تکلیف | الله | هیڅ کس ته | مګر | دَ هغهٔ دَ طاقت مطابق | هغهٔ دَ پاره دی
الله تعالیٰ هیچا ته دَ هغهٔ دَ وس نه زیات تکلیف نهٔ ورکوی، چا چه څهٔ نیکی

مَا كَسَبَتْ وَعَلَیْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ
څهٔ نیک عمل ئے چه وُکړو | او هم په هغهٔ باندے دے | څهٔ خراب عمل ئے چه وُکړو | اے زمونږ ربه! | مهٔ نیسه مونږه
وُکړه دَ هغے ثواب به بیا مومی او چا چه بدی وُکړه دَ هغے سزا به وُخوری۔ (ایمان والا هم داوائی) اے زمونږه ربه اکهٔ

اِنْ نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا

کهٔ چرې هیرکړو مونږ | یا خطا وُکړو مونږه | اے زمونږ ربه! | او مهٔ ږده | په مونږ | بارِ درونډ

مونږ نه هیرشي یا مونږ خطاشو نو په دې مونږ مهٔ نیسه اے زمونږه ربه! په مونږ دومره درونډ بار مهٔ اچوه

كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا

څنګه چه | ایښودے وو تا | په هغو خلقو بانِدِ | چه مونږ نه وړاندِ وُو | اے زمونږ ربه! | او مهٔ ږده په سر زمونږ

لکه زمونږ نه وړاندِ چه دِ په نورو خلقو اچولے وُو، اے زمونږ ربه! داسے درونډ بار

مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ عَنَّا ۥ وَاغْفِرْ لَنَا ۥ

هغه څهٔ چه نشته دے طاقت | زمونږ | دَ هغهٔ (دَ اوچتولو) | او عفوه وُکړه | مونږ ته | او بخښنه وُکړه | مونږ ته

راته په سر مهٔ ږده چه مونږ ئے دَ اوچتولو طاقت نهٔ لرو او زمونږ ګناهونه معاف کړه او مونږ ته بخښنه وُکړه

٤٠ ع ۸ وَارْحَمْنَا ۥ اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۸۶﴾

او رحم وُکړه په مونږ | هم ته یې | مالک زمونږ | پس مدد وُکړه زمونږ | په قوم دَ کافرانو ـ

او په مونږ رحم وُکړه، ته زمونږ مالک یې نو دَ کافرانو په مقابله کښے مونږ له غلبه راکړه ـ

سُوْرَةُ اٰلِ عِمْرٰنَ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | مِائَتَا اٰيَةٍ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورة اٰلِ عمران مدني دے او په دې | (شروع) دَ الله په نامه چه لوئے مهربان زیات رحم کوونکے دے | کښے دوه سوه ایتونه او شل رکوع دي

شروع کوم په نامه دَ الله چه ډیر مهربان ډیر زیات رحم کوونکے دے ـ

الٓمّٓ ﴿۱﴾ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ﴿۲﴾ نَزَّلَ

الٓمّٓ | هم الله دے | نشته دے بل معبود | سوا | دَ هغهٔ نه | هغه همیشه ژوندے | دَ ټولو قائم ساتونکے دے | نازل ئے کړو

اے خلقو! الله هغه (ذات) دے چه دَ هغهٔ نه سوا بل معبود نشته، تل ژوندے دے ټول مخلوق سنبال ساتي، هغهٔ

عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

په تا بانِدِ | کتاب | په حق سره | تصدیق کوونکے دے | دَ هغه (کتابونو) چه وړاندِ دَ دهٔ نه وُو

په تا دا کتاب په حقه نازل کړے دے چه دَ هغه ټولو کتابونو تصدیق کوي چه دَ دے نه وړاندِ راغلي دي

وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ﴿۳﴾ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ

او نازل کړے ئے دے | تورات | او انجیل | دے نه وړاندِ | هدایت (دے) | خلقو دَ پاره

او هغهٔ دَ دے نه وړاندِ تورات او انجیل دَ خلقو دَ هدایت دَ پاره نازل کړي دي

وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۬ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ

او نازل ئے کړو | (په حق او باطل کښے) فرق کوونکے | بیشکه | کوم خلق چه | منکر دي | دَ الله دَ ایتونو،

او دَ حق او باطل بیلوونکے کتاب (قرآن) ئے رالیږلے دے نو بیشکه څوک چه (اوس هم) دَ الله دَ حکمونو منلو نه انکار

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿۴﴾ اِنَّ اللّٰهَ

هغوی دَ پاره | عذاب دے | سخت | او الله | زبردست دے | بدله اخستونکے | بیشکه | الله دے

کوي، هغوی ته به سخت عذاب ورکولے شي، او الله دَ اختیار خاوند دے او دَ بدو کارونو بدله ورکوي. بیشکه دَ الله

لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ۝٥

(چه) پټ نهٔ دے دَ هغهٔ نه | هيڅ څيز | په زمکه کښې | او نه | په آسمان کښې

نه دَ زمکې او دَ آسمان هيڅ څيز هم پټ نهٔ دے۔

هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ

هم هغه دے | کوم چه | صورت جوړوی ستاسو | په رحمونو کښې | څنګه چه غواړی

الله هغه ذات دے چه ستاسو تصويرونه دَ مېندو په ګېډو کښې هغسې جوړوی څنګه ئې چه خوښوی

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٦ هُوَ الَّذِيْٓ

نشته دے بل معبود | سوا دَ هغهٔ نه | (چه) غالب | دَ حکمت خاوند دے | هم هغه دے کوم چه

بې دَ هغهٔ نه بل معبود نشته په هر چا غالب دے دَ حکمت خاوند دے۔ هغه خدائے دے چه

اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ

نازل کړو | په تا باندې | (دا) کتاب | دکوم چه څنې آيتونه | محکم دی | هغه | اصل دَ کتاب دی

اوس ئې په تا دا کتاب نازل کړے دے چه پکښې (دوه قسمه آيتونه دی) څنې محکمات چه هغه دَ کتاب بنيادی آيتونه

وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ۭ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ

او څنې نور | متشابهات دی۔ | پس هغه خلق چه | په زړونو دَ هغوئ کښې | کوږ والے دے

دی او نور متشابهات دی نو دَ چا په زړونو کښې چه کږ ليچ وی نو هغوی

فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ

هغوی خو پيروی کوی | دَ هغو چه متشابه دی | له ئې نه | دَ پاره دَ لټولو دَ فتنې | او دَ پاره دَ لټولو

دَ فتنې جوړولو په کوشش کښې په متشابه آيتونو پسې لټون کوی او دَ هغې نه دَ معنو اخستلو

تَاْوِيْلِهٖ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُوْنَ

دَ مراد دَ هغې | او نهٔ پوهېږی | په مراد دَ هغې | مګر | الله | او کوم چه پاخهٔ دی

کوشش کوی او دَ هغې په سم مطلب خو يوازې الله پوهېږی ، او څوک چه پاخهٔ

وقف النبی ﷺ وقف منزل وقف لازم

فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ

په علم کښې | هغوی وائی | مونږ ايمان راوړے دے په هغې | دا ټول | زمونږ دَ رب دَ طرف نه (دے)

عالمان دی نو هغوی وائی چه مونږ پرے ايمان راوړے دے۔ دا ټول زمونږ دَ رب دَ طرف نه دی

وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٧ رَبَّنَا لَا تُزِغْ

او نصيحت نهٔ قبلوی | مګر | خاوندان دَ عقل | اے ربه زمونږه | کاږه مهٔ کړے

او ردَ سمے خبرے نه خو) بس هوښيار خلق سبق اخلی۔ (او دا سوال کوئ چه) اے زمونږ ربه! زمونږ زړونه

قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ

زړونه زمونږه | پس له هغې نه | چه لاره دې وښودله مونږ ته | او راکړه مونږ ته | له طرف خپل نه

دَ هدايت موندلو نه پس په کږ ليچ مهٔ اخته کوه او مونږ ته دَ خپل طرف نه رحمتونه

رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ⑧ رَبَّنَآ اِنَّكَ

رحمت | بیشکه هم ته یې | ډیر عطا کوونکے | اے زمونږه ربه! | بیشکه ته

ډ بخښنه بیشکه ته ډیر خیر درکوونکے یې. اے زمونږه ربه! بیشکه ته په هغه ورځ

جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ

جمع کوونکے د خلقو یې | په هغه ورځ | چه هیڅ شک نشته دے | په هغې کښې | بیشکه | الله | نه ماتوی

د ټولو خلقو راټولوونکے کوونکے یې چه د هغې په راتلو کښې هیڅ شک نشته. الله تعالیٰ هیچرے د وعدے

ع ۹ الْمِيْعَادَ ⑨ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ

(خپله) وعده | یقینًا هغه خلق کوم چه | کافران دی | هیڅ کله به په کار رانه شی | د هغوی | مالونه د هغوی

خلاف نه کوی. چاچه کفر غوره کړے دے هغوی ته به د الله تعالیٰ په مقابله کښې نه

وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْئًا ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ⑩

او نه اولاد د هغوی | د الله په وړاندے | هیڅ (هم) | او هم هغوی دی | خشاک | (د) دوزخ

مال څه فائده ورکړی او نه اولاد، هم دغه خلق به د دوزخ خشاک کیږی.

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا

لکه چه معامله وه | د فرعون د قوم | او د هغو خلقو | چه د هغوی نه وړاندے وو | هغوی دروغ وګڼل

(د هغوی انجام به) د فرعون د ملګرو او د هغوی نه هم د مخکښنو نافرمانو خلقو په شان (شی) چه زمونږ

بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ⑪

زمونږ ایتونه | نو ونیول هغوی | الله | په وجه د ګناهونو د هغوی | او الله | سخت | عذاب ورکوونکے دے

ایتونه ئے دروغ وګڼل، نو الله تعالیٰ په خپلو ګناهونو کښې راونیول او الله تعالیٰ په عذاب ورکولو کښې ډیر سخت دے

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ

ووایه | هغو خلقو ته چه | کافران دی | چه مغلوب به کړے شئ تاسو | او راټول به کړے شئ تاسو

چاچه (تا نه) انکار کړے دے هغوی ته ووایه چه تاسو به ډیر زر مغلوب شئ او دوزخ ته به راغونډ

اِلٰى جَهَنَّمَ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ⑫ قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ

دوزخ طرف ته | او هغه بد | ځائے دے | بیشکه ده | تاسو د پاره | نخښه

کړے شئ. او هغه ډیر خراب ځائے دے. تاسو د پاره په هغې دوو ټولو کښې د عبرت

فِىْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ؕ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

په هغه دوو ډلو کښې | چه سره مخامخ شوی دی | یو ډله | جنګ کوله | په لاره کښې | د الله

سامان پروت وو چه (په بدر کښې) یو بل سره جنګیدلی وو، یو ټولی خو د الله تعالیٰ په لاره کښې جنګ کولو او بل

وَّاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْىَ الْعَيْنِ ؕ

او بله (ډله) | (د) کافرانو (وه) | چه لیدل مسلمانانو هغه کافران | دوچند د خپل ځان نه | په لیدلو | د سترګو سره

ټولے د کافرانو وو، مسلمانانو به په سترګو لیدل چه کافر د هغوی نه یو په دوه وو (خو د تیجے نه

وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً

او الله | قوت ورکوی | په خپل مدد سره | هغه چانه چه وُغواړی | بیشکه | په دے کښے | عبرت دے

او الله تعالیٰ دَ چا په حقله غواړی نو په خپل امداد سره دَ هغهٔ تائید کوی، په دے واقعه کښے دَ سترګو

ثابته شوه چه) الله تعالیٰ دَ چا په حقله غواړی نو په خپل امداد سره دَ هغهٔ تائید کوی، په دے واقعه کښے دَ سترګو

لِّاُولِى الْاَبْصَارِ ﴿١٣﴾ زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ

دَ کتونکو | دَ پاره ۔ | بنائسته کړے شوے دے | خلقو ته | محبت | (دَ) نفسانی خواهشاتو

خاوندانو له دَ عبرت سامان پروت دے ۔ خلقو ته نفسانی خواهشونه بنائسته کړے شوی دی

مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ

لکه ښځے | او ځامن | او خزانے | جمع شوے | (دَ) سرو زرو

لکه ښځے او ځامن (شول) دَ سرو او سپینو ډیری (شول)

وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ؕ ذٰلِكَ

او سپینو زرو | او اسونه | نخښے لګیدلے شوی | او څاروی | او فصل | دا (خو)

چونهٔ شوی اسونه (شول) څاروی او پُولے پټی (شول) دا دَ دُنیا دَ

مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٤﴾ قُلْ

سامان دے | دَ ژوند | دَ دُنیا | او الله | سره دے | ښهٔ ځائے دَ واپس ورتلو | وُوایه

ژوند سازوسامان دے ۔ او (دَ آخرت) ډیر ښهٔ ژوند خو هم دَ الله تعالیٰ سره دے ۔ (اے پیغمبره)

اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا

آیا خبر درکړم زهٔ تاسو ته | (چه) ډیر ښهٔ (دے) | له دے نه | دَ هغو خلقو دَ پاره کوم چه | پرهیزګاری

دوی ته وُوایه چه آیا زهٔ تاسو ته دَ دے (مال او اسباب) نه ښهٔ څیز و نه وُښایم ؟ څوک چه پرهیزګاری کوی دَ هغوی دَ

عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا

دَ هغوی دَ رب سره | (هغه) باغونه دی | چه بهیږی به | لاندِ دَ هغے نه | نهرونه | همیشه اُوسیدونکی به وی | په هغے کښے

پاره دَ خپل رب سره داسے باغونه تیار دی چه دَ هغے لاندِ ولے بهیږی، هغوی به په دے کښے همیشه اُوسیږی

وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ

او ښځے (دی) | پاکیزه | او رضامندی | دَ الله | او الله | ښهٔ کوری

او پاکیزه بیبیانے به ئے ملګرے وی او الله تعالیٰ به ترے نه راضی وی او الله تعالیٰ دَ خپلو بندیانو

بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا

بندګانو (ته) | هغه خلق کوم چه | وائی | اے زمونږه ربه! | بیشکه مونږ | ایمان راوړے دے

عمل وینی ګوری ۔ دا هغه خلق دی چه وائی اے زمونږه پاکه ربه! مونږ په تا ایمان راوړے دے

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ

پس معاف کړه مونږ ته | ګناهونه زمونږ | او وُساته مونږ | له عذاب دَ اور نه | چه صبر کوونکی | او رښتیا ویونکی

نو مونږ ته زمونږ ګناهونه وُبخښه او دَ اور دَ عذاب نه مو په امان وُساته ۔ دوی صابره دی، رښتینی دی

وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٧﴾

او فرمانبردار | او خرڅ کوونکي | او معافي غوښتونکي دي | په وختونو دَ سحر کښې

فرمانبردار دي ، خير خيرات کوي ، او د شپې په وروستي پاروکښې دَ بخښنې دُعاغواړي.

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ

ګواهي ورکړه الله | چه | نشته دے بل معبود | سوا دَ هغهٔ نه | او فرښتو | او علم والو (هم)

الله په دے خبره ګواه دے چه بغير دَ هغهٔ نه بل خدائے نشته او فرښتے او عالمان هم په دے خبره ګواهان دي.

قَآئِمًا بِالْقِسْطِ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٨﴾

(هغه) قائم (دے) | په انصاف باندِ | نشته بل معبود | سوا دَ هغهٔ نه | (چه) زبردست | دَ حکمت خاوند (دے)

(هم هغه دے کوم چه) په حق و انصاف سره کائنات سنبال کړی دی، بے دَ خدائے نه بل معبود نشته دَ اختيار او دَ حکمت خاوند دے.

اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۣ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ

بيشکه دين (خو) | په نزد دَ الله | اسلام دے | او اختلاف وُنه کړو | هغو خلقو

بيشکه دَ الله په نزد (مقبول) دين يوازے اسلام دے . او اهلِ کتابو چه دَ علم رارسيدلو

اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ

کوموته چه ورکړے شوے وو کتاب | مګر | پس له هغے نه چه | راغلو هغوی ته | علم | دَ ضد نه | په مينځ دَ هغوی کښے

نه پس کوم اختلاف کړے دے دَ هغے وجه صرف داوه چه په خپل مينځ کښے ئے ضد بازي وکه ،

وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾

او څوک چه | انکار وُکړی | دَ الله دَ آيتونو نه | پس بيشکه الله | زر حساب (اخستونکے دے)

او څوک چه دَ الله دَ حکمونو نه انکار وُکړی (نو هغهٔ ته دِ ياد وی چه) الله ډير زر حساب اخستونکے دے.

فَاِنْ حَآجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ

پس که چرے | جګړه کوی هغوی تاسره | نو وُوايه | سپارلے دے ما | خپل مخ | الله ته | او هغه چاچه

نو که اوس هم دوی تاسره جګړه کوی نو ورته ووايه چه ما او زما پيروکارو دَ الله حکم ته غاړه

اتَّبَعَنِ ؕ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ ؕ

پيروی ئے وُکړه زما | او وُوايه | هغو خلقو ته (چا ته چه) | ورکړے شو کتاب | او نالوستونکو ته | آيا اسلام راوړے دے تاسو

ايښے دَه . او دَ اهلِ کتابو او دَ اميانو (مشرکانو) نه تپوس وُکړه چه آيا تاسو هم دَ هغهٔ حکمونو ته غاړه ايښے دَه؟

فَاِنْ اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا

پس که چرے | اسلام راوړو هغوی | نو بيشکه | بيامونده هغوی سم لار | او که چرے | هغوی مخ واړولو | پس بيشکه

نو که غاړه ئے کيښوده نو سمه لار ئے بيامونده . او که چرے نافرمانئ ئے وُکړه (نو هغوی پريږده ځکه چه)

عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾ ع اِنَّ الَّذِيْنَ

چه لازم دي په تا | پيغام رسول | او الله | ښهٔ ګوری | بندګانو ته | بيشکه هغه خلق (کوم چه)

په تا باندِ صرف (دَ حکمونو) رَسَوَل فرض دی او الله دَ بندګانو کارونه وينی ګوری . يقينًا کوم خلق چه

النصف

ع ٢/١٠

يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ

انکارکوی | دَ الله دَ اٰیتونو | او وژنی | پیغمبران | په ناحقه | او وژنی

دَ الله دَ حکمونو نه انکارکوی ، او په ناحقه پیغمبران وژنی ، او هر هغه خوک

الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ

هغه خلق چه | حکم کوی | دَ انصاف کولو | له خلقو نه | پس زیرے ورکړه هغوی

وژنی چه د دَ خلقو ترمینځه) دَ عدل او انصاف کولو حکم ورکوی ، نو دغه کسانو ته دَ دردناک

بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢١﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا

دَ عذاب | درد ناک | هم دا | هغه خلق دی | چه ضائع شول | عملونه دَ دوی | په دُنیا

عذاب زیرے ورکړه ـ دا هغه (بد بخت) کسان دی چه په دُنیا او آخرت دواړو کښے ئے عملونه

وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ

او آخرت کښے | او نه به وی دَ دوی | څوک مدد ګار | آیا نهٔ دی کتلی تا | هغو خلقو ته چه

عبث لاړل ـ او دَ هغوی مدد ګاران هیڅوک هم نشته ـ (اے پیغمبره) آیا تا د دَ هغو خلقو په حال باندے

اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ

ورکړے شوے دَ هغوی ته | یوه برخه | له کتاب نه | هغوی رابللے شی | دَ الله دَ کتاب طرف ته

غور نهٔ دے کړے چا ته چه دَ کتاب (دَ علم) څهٔ حصه ورکړے شوے دَه هر کله چه هغوی دَ الله کتاب ته په دے غرض

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٣﴾

چه فیصله ؤکړی هغه | په هغوی کښے | بیا | مخ ګرځوی | یوه ډله | له هغوی نه | او هغوی | مخ ګرځوونکی دی

رابللے شی چه دَ هغوی ترمینځه دَ جګړو فیصله ؤکړی نو دَ هغوی یوه ډله ترے نه شنګ ؤکړی او هغوئ همیشه دَ حق نه مخ

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ

دا | ځکه چه هغوی | وائی | هیڅ کله به نهٔ رسیږی مونږ ته | اور | مګر | څو ورځے | دَ شمیر

ګرځولے دے ـ دا ځکه چه دَ هغوئ دا خیال دے چه بغیر دَ شمیر دَ یو څو ورځونه مونږ ته به هیڅکله دَ دوزخ اور نهٔ رانزدے کیږی

وَغَرَّهُمْ فِىْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ اِذَا

او دوکه ورکړه هغوی ته | دَ هغوی په دین کښے | دَ هغوی له ځانه جوړ و شو و خبرو | پس څهٔ (حال به وی) | هر کله چه

او دَ دین په معامله کښے هغوی دَ هغوئ خبرو په دوکه کښے اچولی دی کومے چه هغوی دَ ځانه جوړوی ـ (غور ؤکړئ) دَ هغوی

جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۣ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ

مونږ جمع کړو هغوی | په هغه ورځ | چه هیڅ شک نشته | په هغے کښے | او پوره به ورکړے شی | هر یو کس ته

به څهٔ حال وی چه مونږ هغوی دَ قیامت په ورځ راجمع کړو دَ کوم په راتلو کښے چه هیڅ شک نشته ـ او هر یو تن ته به دَ خپل عمل

مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ

کوم چه هغهٔ عمل ؤکړو | او (په) هغوی | به ظلم ؤنهٔ کړے شی | ؤوایه | اے الله ! | اے مالکه دَ بادشاهئ

پوره پوره بدله ورکړے شی او په هغوی به بالکل ظلم نهٔ کیږی (اے پیغمبره !) ته ؤ ایه چه اے الله ! دَ بادشاهئ دا کلاه

تُؤْتِی الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ؗ

تهٔ ورکوے | حکومت | چاته چه غواړے | او واپس اخلے | حکومت | دَ چا نه چه | غواړے

چاله چه غواړے حکومت ورکوے او دَ چانه چه غواړے حکومت اخلے ،

وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ ؕ بِیَدِكَ

او عزت ورکوے | چاته چه غواړے | او ذلت ورکوے | چاته چه غواړے | ستا په لاس کښے (دی)

او چاله چه دُغواړے نو عزت ورکړے او څوک چه دُغواړے نو ذلیل ئے کړے ، ټول خیر ستا په

الْخَیْرُ ؕ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٢٦﴾ تُوْلِجُ الَّیْلَ

خیر | بیشکه ته یئے | په ټولو څیزونو | قادر | ته داخلوے | شپه

لاس کښے دی۔ بیشکه چه ته په هر څهٔ قدرت لرے۔ ته شپه په ورځ کښے

فِی النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِی الَّیْلِ ؗ وَتُخْرِجُ الْحَیَّ

په ورځ کښے | او داخلوے | ورځ | په شپه کښے | او بهر ته راوُباسے | ژوندے

ننباسے ، او ورځ په شپه کښے ننباسے ، او دَ مړی نه ژوندے

مِنَ الْمَیِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ ؗ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ

له مړی نه | او راوُباسے | مړے | دَ ژوندی نه | او ته رزق ورکوے | چاته چه وغواړے

راوُباسے ، او دَ ژوندی نه مړے راوُباسے ، او چاله چه دُغواړے بے حسابه

بِغَیْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ لَا یَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِیْنَ اَوْلِیَآءَ

بے حسابه | پکار دهٔ چه دُنهٔ نیسی | مسلمانان | کافرانو لره | دوستان

روزی ورکوے۔ مؤمنان دِ کافران هیڅرے خپل ځان له نهٔ دوستان کوی

مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِیْنَ ۚ وَمَنْ یَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَیْسَ مِنَ اللّٰهِ

بغیر له مؤمنانو نه | او څوک چه وُکړی | داسے | پس نهٔ دے | دَ الله (دَ طرف نه)

بغیر له مؤمنانو نه ۔ او (یادساتئ) چاچه داسے وُکړل دَ هغهٔ دَ الله سره هیڅ تعلق

فِیْ شَیْءٍ اِلَّاۤ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ تُقٰىةً ؕ وَیُحَذِّرُكُمُ

په هیڅ څیز کښے | مگر | (په دے صورت کښے) چه تاسو له بچ کیدل وی دَ هغوی نه | دَ څهٔ ویرے نه | او ویروی تاسو

نشته ، مگر په دے صورت کښے (ظاهری تعلق ساتلے شئ) چه تاسو ته دَ هغوی دَ طرف نه څه ویره وی او (یادساتئ)

اللّٰهُ نَفْسَهٗ ؕ وَاِلَی اللّٰهِ الْمَصِیْرُ ﴿٢٨﴾ قُلْ اِنْ تُخْفُوْا

الله | دَ خپل ذات نه | او خاص دَ الله طرف ته | واپس تلل دی | وُوایه | که چرے تاسو پټ ساتئ

چه الله تاسو دَ خپل ذات (دَ عظمت) نه ویروی او (آخر) هم الله طرف ته واپس تلل دی۔ (اے پیغمبره!) ورته وُوایه چه که تاسو

مَا فِیْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ یَعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ وَیَعْلَمُ مَا

څهٔ چه | ستاسو په سینو کښے (دی) | یا هغه تاسو ښکاره کړئ | پوهه دے په هغے الله | او هغه پوهه دے | په هغه څهٔ

دَ خپل زړهٔ خبرے پټے وُساتئ او که ښکاره ئے کړئ خو هغه خدائے ته معلومے دی۔ او په آسمانونو کښے

فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
چه په آسمانونو کښې (دی) | او څه چه | په زمکه کښې (دی) | او الله | په ټولو څیزونو
او په زمکه کښې هر څه چه دی ټول الله ته ښکاره دی۔ او الله په هر څه باندې پوره پوره

قَدِيْرٌ ﴿۲۹﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ
قادر دے | هغه ورځ چه | بیا به مومی | هر یو کس | څه چه | وُکړل هغه | له نیکئ نه
قدرت لرید هغه ورځ (یاده لرئ) کله چه به هر یو نفس دَ خپلو نیکو کارونو نتیجه موجود

مُّحْضَرًا ۚۛ وَّمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْٓءٍ ۚۛ تَوَدُّ لَوْ
حاضر خپل وړاندې | او هغه څه چه کړی دی هغه | له بدئ نه | خوښوی به هغه | چه کاش (وی)
بیا مومی۔ او دَ خپلو بدو کارونو نتیجه هم۔ ارزو به کوی چه کاش!

اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ اَمَدًۢا بَعِيْدًا ؕ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ
دَ هغه (بدئ) او دَ هغه ترمینځ | فاصله | اوږده | او ویروی تاسو | الله | له خپل ځان نه
دَ هغه او دَ دے ورځے ترمینځه یو اوږده موده وے۔ او الله تاسو دَ خپل ځان نه ویروی۔

وَاللّٰهُ رَءُوْفٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۳۰﴾ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ
او الله | ډیر مهربان (دے) | په بندګانو | وُوایه | که چرے تاسو | محبت ساتئ | دَ الله سره
او الله دَ خپلو بندیانو ډیر زیات خیرخواه دے۔ (اے پیغمبره!) وُوایه که چرے تاسو په رښتیا دَ الله سره مینه لرئ

فَاتَّبِعُوْنِىْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
نو زما پیروی وُکړئ | محبت به وُکړی تاسو سره الله | او معاف به کړی تاسو ته | ستاسو ګناهونه | او الله | بخښونکے
نو زما پیروی وُکړئ، الله به تاسو سره مینه وُکړی او ستاسو ګناهونه به وُبخښی، او الله بخښونکے

رَّحِيْمٌ ﴿۳۱﴾ قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ
مهربان دے | وُوایه | حکم ومنئ | دَ الله | او دَ رسول | پس که چرے | مخ واړوی | پس بیشکه
مهربان دے۔ (ددی نه) وُوایه چه دَ الله او دَ هغه دَ رسول حکمونه منئ۔ نو که دوی ترے نه په شګ شول

اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۳۲﴾ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوْحًا
الله | نهٔ خوښوی | کافران | بیشکه الله | غوره کړل | آدمؑ | او نوحؑ
نو الله دَ نافرمانو خلقو سره هیڅ کله مینه نهٔ کوی۔ الله حضرت آدم او حضرت نوح او دَ

وَّاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۳﴾ ذُرِّيَّةً
او خاندان دَ ابراهیمؑ | او کورنئ دَ عمران | په عالمونو باندې | (چه) اولاد (ؤو)
حضرت ابراهیمؑ اولاد او دَ عمران صاحب اولاد دَ نورو ټولو خلقو نه غوره کړی دی۔
دا دَ یو بل

بَعْضُهَا مِنْۢ بَعْضٍ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۴﴾ اِذْ قَالَتِ
دَ یو بل | او الله | اوریدونکے | پوه دے | هر کله چه وُ ویل
سلسلے خلق دی او دَ یو بل دَ کورنئ دی او الله هر څهٔ اوری په هر څهٔ پوهه دے۔ (هغهٔ اوریدل) کوم

اِمْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّیْ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِیْ بَطْنِیْ

ښځې | دَ عمران | اے زمار به! | بیشکه ما نذر وُمنلو | تا ته | څۀ چه زما په ګیډه کښے دی

وخت چه دَ عمران ښځې وُوئیل چه اے زمار به! زۀ (دَ هغې ماشوم) ستا په نامه منښته کوم چه زما په ګیډه کښے پروت دے

مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّیْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۳۵﴾

آزاد کړے شوے | پس قبول کړه | له مانه | بیشکه تۀ یئے | اَوریدونکے | پوهه

هغه به (ستا کار ته) آزاد وی نو زما منښته قبوله کړه، تۀ هر څۀ اَوریدے (او زما په نیت) ښۀ پوهه یئے۔

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّیْ وَضَعْتُهَاۤ اُنْثٰیؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

پس هر کله چه | وُزیږوله دے هغه | نو وُوئیل هغې | اے زمار به! | بیشکه ما وُزیږوله دا | جینۍ | او الله | پوهه دے

نو هر کله چه دَ هغې جینۍ وُزیږیدله نو وُئے وئیل اے زمار به! دا خو مې لُور وُشوه۔ او الله ته ښۀ معلومه ده

بِمَا وَضَعَتْؕ وَلَیْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰی ۚ وَاِنِّیْ سَمَّیْتُهَا مَرْیَمَ

په هغه څۀ چه دِے وُزیږیدلو | او نۀ دے | هلک | پشان دَ جینۍ | او ما دَ هغې نوم کیښودو | مریم

چه دَ هغې څۀ شوی دُو (هلک کۀ جینۍ) او نارینه دَ زنانه په شان نۀ وی، او ما په دِے باندِ مریم نُوم کیښودو

وَاِنِّیْۤ اُعِیْذُهَا بِكَ وَذُرِّیَّتَهَا مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ﴿۳۶﴾

او بیشکه زۀ | په پناه کښے ورکوم دا | ستا | او دَ دِے اولاد (هم) | له شیطان | مردود نه

او زۀ دا جینۍ او دَ دِے اولاد دَ لعنتی شیطان دَ حملے نه ستا په پناه کښے درکوم۔

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّاَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ

پس قبوله کړه دا | رب دَ دِے | په قبلولو | ښو سره | او زرغونه ئے کړه دا | په زرغونولو | ښو سره۔

نو الله هغه جینۍ په ښۀ شان سره قبوله کړه، او ډیره نیکه ئے لویه کړه۔

وَّكَفَّلَهَا زَكَرِیَّا ۚ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَیْهَا زَكَرِیَّا الْمِحْرَابَ ۙ

او په حواله ئے کړه دا | زکریا ته | هر کله چه به | داخلیدو | هغې ته | زکریا | په حُجره کښے

او زکریا علیه السلام ئے دَ هغې سرپرست کړو۔ هر کله چه به زکریا علیه السلام دَ هغې (مریم) کوټګۍ ته ور ننوتو

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ یٰمَرْیَمُ اَنّٰی لَكِ هٰذَا ؕ

نو موندله به ده | دَ هغې سره | روزی | وُوئیل ده | اے مریم! | له کوم ځائے نه ده تا له | دا (روزی)

نو هلته به ئے دَ هغې سره دَ خوراک څیزونه موندل، دَ هغې نه ئے تپوس وُکړو چه اے مریم! دا در سره دَ کوم ځائے نه

قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ

وُوئیل دے | دا | له طرفه دَ الله نه ده | بیشکه الله | روزی ورکوی | چاته چه وُغواړی

راغلی دی؟ هغې جواب ورکړو چه دا دَ الله دَ طرف نه راغلی دی، بیشکه الله چه چاله وغواړی نو بے حسابه روزی

بِغَیْرِ حِسَابٍ ﴿۳۷﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِیَّا رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ

بے حسابه | دغه وخت | دُعا وکړه | زکریا ع | دَ خپل رب نه | وُوئیل ده | اے زمار به!

ورکوی۔ په دغه وخت کښے حضرت زکریا ع دَ خپل رب نه سوال وُکړو وُئے وئیل چه اے زمار به!

هَبْ لِیْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّیَّةً طَیِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِیْعُ الدُّعَآءِ ٣٨

راکړه ماته | دَخپل طرف نه | اولاد | پاک | بیشکه ته یې | اورېدونکے | دَدُعا

ماله دَخپل دَرْ نه پاکیزه اولاد راکړه ، بیشکه ته دَ هرچا دُعا ګانے اورې ـ

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓىِٕكَةُ وَهُوَ قَآىِٕمٌ یُّصَلِّیْ فِی الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ

پس آواز وُکړو هغهٔ ته | فرښتو | او هغه | ولاړ وو | مونځ ئے کولو | په محراب کښے | چه بیشکه | الله

دَدې په جواب کښے فرښتو ورته وُوئیل او هغه په محراب کښے په مونځ باندې ولاړ وو، چه الله تاله دَحضرت

یُبَشِّرُكَ بِیَحْیٰی مُصَدِّقًۢا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَیِّدًا

زیرے درکوی تاته | دَ یحیٰیؑ | چه تصدیق به کوی | دَ یوے کلمے (عیسیٰؑ) | دَ الله | او سردار (به وی)

یحیٰی (دَ پیدا کیدو) زیرے درکوی چه هغه به دَ خدائے دَ یوے کلمے (حضرت عیسیٰؑ) تصدیق کوی او سردار به وی

وَّحَصُوْرًا وَّنَبِیًّا مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ ٣٩ قَالَ رَبِّ

او (نفس) منع کوونکے | او نبی | دَ نیکانو نه | عرض ئے وُکړو | اے زما ربه!

او خپل نفس به په قابو کښے ساتی، پیغمبر به وی او دَ نیکانو په تولی کښے به شامل وی ـ (زکریاؑ) ووئیل ، اے الله!

اَنّٰی یَكُوْنُ لِیْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِیَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِیْ عَاقِرٌ ؕ

څنګه به وی | زما | هلک | او رسیدلے دے ماته | بوډا والے | او زما ښځه | شنډه ده

ماکره به هلک څنګه پیدا شی ؟ زهٔ خو بوډا شوے یم ، او ښځه مې شنډه ده

قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ ٤٠ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ

دُئے فرمائیل | هم دغه شان | الله | کوی | څهٔ چه غواړی | وُئے وئیل | اے زما ربه! | مقرر کړه

(فرښتے ورته) وُوئیل چه هم دغسے به کیږی، الله چه څهٔ غواړی هغه کیږی ـ زکریاؑ ووئیل اے زما ربه! ماله یوه

لِّیْۤ اٰیَةً ؕ قَالَ اٰیَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ

ما دَ پاره | (څهٔ) نخښه | دُئے فرمائیل | نخښه ستا داده | چه خبرے به نهٔ شے کولے ته | دَ خلقو سره | درے

نخښه مقرره کړه (فرښتے) ووئیل چه تا دَ پاره دا نخښه شوه چه درے ورځے به دَ اشارے نه بغیر چا سره

اَیَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ؕ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِیْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِیِّ

ورځے | مګر په اشاره | او یاد وه | رب خپل | ډیر | او تسبیح وایه | ماښام

خبرے نهٔ شے کولے او (په شکریه کښے) الله ډیر ډیر یاد وه ، او سحر ماښام دَ هغهٔ تسبیح

وَالْاِبْكَارِ ٤١ وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓىِٕكَةُ یٰمَرْیَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ

او صَبا | او هر کله چه | وُوئیل | فرښتو | اے مریم! | بیشکه الله | غوره کړے ته

بیانوه ـ او (دا هم یاد کړه) هر کله چه فرښتو ووئیل اے مریم ! الله تهٔ غوره کړے یئے او تهٔ ئے

وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ عَلٰی نِسَآءِ الْعٰلَمِیْنَ ٤٢ یٰمَرْیَمُ اقْنُتِیْ

او پاکه ئے کړے تهٔ | او غوره ئے کړے تهٔ | په ښځو | دَ عالمونو باندې | اے مریم! | فرمانبرداری کوه

پاکه پاکیزه ساتلے یئے او ته ئے دَ دُنیا په ټولو ښځو باندې غوره کړے یئے ـ اے مریم ! دَ خپل رب

لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾ ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ

دَ خپل رب | او سجده کوه | اورکوع کوه | رکوع کوونکو سره | دا | خبرونه دی

اطاعت کوه، هغهٔ ته سجده کوه او ځوک چه الله ته عاجزي کوي هغوي سره ته هم عاجزي کوه. (اے پیغمبره!) دا دَ غیبو

الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۭ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ

دَ غیب | کوم چه مونږ وحی کوو | ستا طرف ته | او ته نهٔ وے | دَ هغوی سره | هرکله چه هغوی غورزول

خبرونه دی چه مونږ ئے تا ته په وحی درکوو او ته هغه وخت حاضر نهٔ وے چه (دَ هیکل) هغ (خادمانو) خپل خپل

اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۠ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ

خپل قلمونه | چه څوک به دَ هغوی نه | سرپرست وی | دَ مریمؑ | او ته نهٔ وے | دَ هغوی سره

قلمونه په دے غرض غورزول چه څوک به دَ مریم سرپرست شي او نهٔ وې سره هغه وخت موجود وے چه هغوی

اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ اِذْ قَالَتِ الْمَلٰٓئِكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ

هغه وخت چه هغوی جګړه کوله | هرکله چه ووئیل | فرښتو | اے مریمؑ! | بیشکه الله | زیرے درکوی تا ته

په خپل مینځ کښے جګړه کوله، څهٔ وخت چه فرښتو ورته ووئیل، اے مریمؑ! الله تاله دَ خپل فرمان

بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ۖ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا

دَ خپل یو حکم | چه نوم دَ هغهٔ | مسیح | عیسیٰ | ځوئے دَ مریمؑ دے | دَ مرتبے خاوند (به وی)

زیرے درکوی، دَ هغهٔ نوم به مسیح عیسیٰ ابن مریم وی په دُنیا او اٰخرت

فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ

په دُنیا او اٰخرت کښے | او له نزدے شوو نه به وی الله | او هغه به خبرے کوی | دَ خلقو سره

دواړو کښے به عزتمند وی او الله ته به په نزدے خلقو کښے شمیر وی او خلقو سره به په زانګو کښے

فِى الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ رَبِّ

په زانګو کښے | او په پوخ عمر کښے | او | .دی به له نیکانو نه | هغ وُوئیل | اے زمارَبه!

هم خبرے کوی او په زوړ والی کښے هم او دَ نیکو کارو نه به وی. حضرت مریمؑ ووئیل اے زما ربه!

اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ ۭ قَالَ

څنګه | به وی | زما | ځوئے | او | نهٔ دے رارسولے ما ته لاس | چا بنیادم | وُ فرمائیل

زما به لا څنګه ځوئے کیږی ما ته خو چا تاربنه لاس (تقد دلہ) هم راوړے نهٔ دے. فرښتے وُوئیل

كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۭ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ

هم دغه شان | الله | پیدا کوی | څهٔ چه وُغواړی | هرکله چه فیصله کوی | (دَ یو) کار | پس بیشکه چه | وائی

دغسے به کیږی الله چه څهٔ غواړی هغه پیدا کوی، هغه چه دَ یو کار فیصله وُکړی نو ورته وُوائی. چه

لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٤٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ

هغه کار ته چه شه | پس هغه شی | او هغه به زده کوی هغهٔ ته | کتاب | او پوهه | او تورات

وُشه نو هغه کار وُشی. او هغهٔ ته به الله دَ کتاب، دَ حکمت دَ تورات او انجیل

وَالۡاِنۡجِيۡلَ ﴿۴۸﴾ وَرَسُوۡلًا اِلٰى بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ ۙ اَنِّىۡ

او انجیل ۔ | او (جوړ به کړي هغه) رسول | دَ بني اسرائیلو طرف ته | چې ما

علم ور کړی ۔ او دَ بني اسرائیلو دَپاره به ئې رسول مقرر کړي (چه ورته به وائي) ما دَ الله

قَدۡ جِئۡتُكُمۡ بِاٰيَةٍ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ ۙ اَنِّىۡۤ اَخۡلُقُ لَكُمۡ

راوړے دَه تاسو ته | نخښه | ستاسو دَ رب طرف نه | چه زهٔ | جوړوم | تاسو له

طرف نه تاسو ته یوه غټه نخښه راوړے دَه ، چه زهٔ ستاسو په وړاندې دَ خټے نه دَ

مِّنَ الطِّيۡنِ كَهَيۡـئَةِ الطَّيۡرِ فَاَنۡفُخُ فِيۡهِ فَيَكُوۡنُ طَيۡرًاۢ

له خټے نه | په شان دَ شکل دَ مارغهٔ | بیا پوُکے کوم زهٔ | په هغے کښے | نو شي به هغه | مارغهٔ

مارغهٔ په شان یو شکل جوړوم ، بیا پکښے پوُکے ور کوم ، نو هغه به دَ خدائے په حکم

بِاِذۡنِ اللّٰهِ ۚ وَاُبۡرِئُ الۡاَكۡمَهَ وَالۡاَبۡرَصَ وَاُحۡىِ الۡمَوۡتٰى

په حکم دَ الله | او روغومه زهٔ | پیدائشيړوند | او برگ | او ژوندی کوم | مړی

مارغهٔ شي ، او پیدائشي ړوند او برگ رغوم ، او دَ الله په حکم مړي

بِاِذۡنِ اللّٰهِ ۚ وَاُنَبِّئُكُمۡ بِمَا تَاۡكُلُوۡنَ وَمَا تَدَّخِرُوۡنَ ۙ فِىۡ بُيُوۡتِكُمۡ

دَ الله په حکم سره | او خبر درکوم تاسو ته | څهٔ چه | تاسو خورئ | او څهٔ چه تاسو ذخیره کوئ | په خپلو کورونو کښے

ژوندی کوم او دا درته ښودلے شم چه تاسو څهٔ خوړلي دي او څهٔ مو په کورونو کښے ذخیره کړي دي

اِنَّ فِىۡ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمۡ اِنۡ كُنۡتُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ۚ﴿۴۹﴾

بیشکه | په دے کښے | نخښه دَه | تاسو دَپاره | که چرے | یئ تاسو | ایمان راوړونکي ۔

یقیناً په دے کښے تاسو دَپاره غټ دلیل موجود دے که تاسو پرے یقین کوئ ۔

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيۡنَ يَدَىَّ مِنَ التَّوۡرٰٮةِ وَلِاُحِلَّ لَكُمۡ

او تصدیق کوونکے | دَ هغه څهٔ چه | زمانه وړاندې دی | له تورات نه | او چه زهٔ حلال کړم | تاسو دَپاره

او (حکه راغلے یم چه) دَ تورات تصدیق وُکړم چه زمانه وړاندې (نازل شوے) وو ۔ او دے دَپاره چه څئے هغه

بَعۡضَ الَّذِىۡ حُرِّمَ عَلَيۡكُمۡ وَجِئۡتُكُمۡ بِاٰيَةٍ

څئے هغه (څیزونه) کوم چه | حرام کړے شوی وو | په تاسو | او ما راوړے دَه تاسو ته | نخښه

څیزونه چه تاسو باندې حرام کړے شوی وُو حلال کړم او ما تاسو ته ستاسو دَ رب دَ طرف نه نخښه

مِّنۡ رَّبِّكُمۡ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيۡعُوۡنِ ﴿۵۰﴾ اِنَّ اللّٰهَ رَبِّىۡ

ستاسو دَ رب دَ طرف نه | پس ووېرېږئ دَ الله نه | او زما حکم وُمنئ | بیشکه | الله | زما رب

راوړے دَه ، نو دَ الله نه ووېرېږئ او زما پیروي وُکړئ ۔ الله زما هم رب دے

وَرَبُّكُمۡ فَاعۡبُدُوۡهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسۡتَقِيۡمٌ ﴿۵۱﴾ فَلَمَّاۤ اَحَسَّ

او ستاسو رب دے | نو عبادت وُکړئ دَ هغهٔ | هم دا دَه | لار | سمه | پس هر کله چه | محسوس کړه

او ستاسو هم رب دے نو دَ هغهٔ عبادت کوئ ، هم دا نیغه لار دَه ۔ نو هر کله چه عیسیٰ علیه السلام

عِيۡسٰى مِنۡهُمُ الۡكُفۡرَ قَالَ مَنۡ اَنۡصَارِىۡۤ اِلَى اللّٰهِ‌ؕ قَالَ
عیسیٰ | دَ هغوئ نه | انکار | (نو) وُوئیل | څوک دی زما مدد ګاران | دَ الله دَ پاره | وُوئیل
محسوس کړه چه بنی اسرائیل (زمانه) انکار کوی، نو هغهٔ وُوئیل چه دَ الله په لار کښے څوک زما امداد کوی؟ حواریانو ورته

الۡحَـوَارِيُّوۡنَ نَحۡنُ اَنۡصَارُ اللّٰهِ‌ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ‌ۚ وَاشۡهَدۡ بِاَنَّا
حواریانو | مونږ یُو | مددګاران دَ الله | مونږ ایمان راوړو | په الله | او ګواه شه ته | په دے چه مونږ
جواب ورکړو چه مونږ دَ الله (په لار کښے ستا) مددګار یو، مونږ په الله ایمان راوړے دے او ته په دے خبره ګواه اوسه چه

مُسۡلِمُوۡنَ ۝٥٢ رَبَّنَاۤ اٰمَنَّا بِمَاۤ اَنۡزَلۡتَ وَاتَّبَعۡنَا
فرمانبرداره یُو | اے زمونږ ربه! | مونږه ایمان راوړو | په هغه څهٔ چه | نازل کړو تا | او مونږ پیروی وُکړه
مونږ دَ الله حکمونو ته غاړه ایښے ده. اے الله! څهٔ چه تا نازل کړی دی زمونږ په هغے ایمان دے او مونږ دَ رسول پیروی

الرَّسُوۡلَ فَاكۡتُبۡنَا مَعَ الشّٰهِدِيۡنَ ۝٥٣ وَمَكَرُوۡا وَمَكَرَ اللّٰهُ‌ؕ
دَ رسول | پس وُلیکه مونږه | دَ ګواهانو سره | او هغوی پټ تدبیر وُکړو | او الله هم پټ تدبیر وکړو
کړے ده نو مونږ هم دَ ګواهانو په فهرست کښے ځان سره وُلیکه. او بنی اسرائیلو (دَ عیسیٰ خلاف) پټ تدبیرونه وُکړل او

ع ۵ ۱۳ وَاللّٰهُ خَيۡرُ الۡمٰكِرِيۡنَ ۝٥٤ اِذۡ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيۡسٰۤى اِنِّىۡ مُتَوَفِّيۡكَ
او الله | بهتر دے | له ټولو تدبیر کوونکو نه | هر کله چه وُوئیل | الله | اے عیسیٰ! | بیشکه زهٔ ستا پوره پوره اخستونکے یم
الله (دَ هغوی مخالف) تدبیر اختیار کړو او الله ډیر ښهٔ تدبیر کوونکے دے. (هغه واقعه یاد کړه) کله چه الله وفرمائیل اے عیسیٰ زهٔ به تا

وَرَافِعُكَ اِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَجَاعِلُ
او ستا اُوچتونکے یم | خپل طرف ته | او پاکوونکے یم ستا | له هغه کسانو نه | چه کافر شول | او جوړوم به
واپس واخلم او خپل طرف ته به دِ راوخیژوم او دَ کافرانو (دَ تهمت) نه به دِ پاک کړم ، او ستا پیروی

الَّذِيۡنَ اتَّبَعُوۡكَ فَوۡقَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اِلٰى يَوۡمِ الۡقِيٰمَةِ‌ۚ
هغه خلق (چه) | ستا پیروی کوی | غالب | په هغو باندِ | چه کافر شول | دَ قیامت تر ورځے پورے
کوونکی خلق به تر قیامته پورے دَ منکرانو دَ پاسه کړم ، بیا ستاسو

ثُمَّ اِلَىَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَاَحۡكُمُ بَيۡنَكُمۡ فِيۡمَا كُنۡتُمۡ فِيۡهِ
بیا | زما طرف ته | ستاسو واپس راتلل دی | بیا به زهٔ فیصله وُکړم | ستاسو په مینځ کښے | په هغه څهٔ کښے چه تاسو به هغے کښے
(ذټولو) زما طرف ته واپس راتلل دی ، بیا به ستاسو په مینځ کښے دَ هغے خبرے فیصله وُکړم په کوم کښے چه

تَخۡتَلِفُوۡنَ ۝٥٥ فَاَمَّا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا فَاُعَذِّبُهُمۡ عَذَابًا شَدِيۡدًا
اختلاف کولو | پس | هغه خلق چه | کافر دی | هغوی له به عذاب ورکړم | عذاب سخت
تاسو دَ یو بل سره اختلاف کولو. نو چا چه کفر غوره کړے دے، هغوی له به په دنیا او آخرت دواړو کښے

فِى الدُّنۡيَا وَالۡاٰخِرَةِ‌ۚ وَمَا لَهُمۡ مِّنۡ نّٰصِرِيۡنَ ۝٥٦ وَاَمَّا الَّذِيۡنَ
په دُنیا کښے | او آخرت (کښے) | او نشته دے | دَ هغوی | څوک مددګار | لیکن | کوم خلق چه
سخته سزا ورکړم ، او هیڅوک به د هغوی امداد نهٔ کوی. او چا چه ایمان

اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيۡهِمۡ اُجُوۡرَهُمۡ ؕ وَاللّٰهُ
ایمان راوړی | او عملونه ئے وکړل نیک | پس پوره به ورکړی (الله) هغوئ ته | دَ هغوی اجرونه | او الله
راوړے دے او دَ نیکئ کارونه ئے وکړل نو هغوی له به الله پوره پوره اجرونه ورکړی ۔ او دَ الله
لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيۡنَ ۝٥٧ ذٰلِكَ نَتۡلُوۡهُ عَلَيۡكَ مِنَ الۡاٰيٰتِ
دوست نه لری | ظالمان | دا | مونږ تلاوت کوو | په تا باندې | چه ایتونه دی
بے انصافه خلق خوښ نه دی ۔ (اے پیغمبره!) دا چه مونږ تاته اوروو ، دا (زمونږ) ایتونه او دَ
وَالذِّكۡرِ الۡحَكِيۡمِ ۝٥٨ اِنَّ مَثَلَ عِيۡسٰى عِنۡدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ؕ
او ذکر دے | حکمت والا | بیشکه | مثال | دَ عیسیٰ | دَ الله په نزد | په شان دَ مثال دَ ادم دے
حکمت نه ډک نصیحتونه دی ۔ دَ عیسیٰ علیہ السلام مثال دَ الله په نزد دَ ادم علیہ السلام پشان دے۔
خَلَقَهٗ مِنۡ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنۡ فَيَكُوۡنُ ۝٥٩
پیدا ئے کړو هغه | له خاورو نه | بیائے | وُوئیل | هغهٔ ته | (چه) شه | پس هغه شو ۔
الله هغه دَ خاورے نه پیدا کړو بیائے ورته ووئیل چه ژوندے شه نو هغه ژوندے شو ۔
اَلۡحَقُّ مِنۡ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنۡ مِّنَ الۡمُمۡتَرِيۡنَ ۝٦٠ فَمَنۡ
دا (امر) حق دے | ستا دَ رب دَ طرف نه | پس مهٔ کیږه ته | له شک کوونکو نه | پس څوک چه
دا رښتینے حقیقت دے چه دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه تاته بیان شوے دے نو په دے کښے شک مهٔ کوه۔ نو څوک چه
حَآجَّكَ فِيۡهِ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الۡعِلۡمِ فَقُلۡ
جګړه کوی تا سره | په هغے کښے | پس له هغے نه چه | راغلو تاته | علم | نو ووایه
تا سره په دے مسئله کښے دَ صحیح علم راتلو نه پس هم جګړه کوی نو ورته ووایه چه
تَعَالَوۡا نَدۡعُ اَبۡنَآءَنَا وَاَبۡنَآءَكُمۡ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمۡ
راشئ | چه مونږ راوبلو | خپل ځامن | او ستاسو ځامن | او خپلے ښځے | او ستاسو ښځے
راځئ چه مونږ خپل ځامن راوبلو تاسو خپل ځامن ، مونږ خپلے ښځے راوبلو او تاسو خپلے ښځے
وَاَنۡفُسَنَا وَاَنۡفُسَكُمۡ ۟ ثُمَّ نَبۡتَهِلۡ فَنَجۡعَلۡ لَّعۡنَتَ اللّٰهِ
او خپل ځانونه | او ستاسو ځانونه | بیا به په زارئ دُعا وکړو | پس وبه کړو مونږ | لعنت | دَ الله
او مونږ خپله هم موجود یو او تاسو هم موجود یئ بیا الله ته په عاجزئ سره دا سے دُعا وکړو چه څوک دروغژن وی
عَلَى الۡكٰذِبِيۡنَ ۝٦١ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الۡقَصَصُ الۡحَقُّ ۚ وَمَا مِنۡ اِلٰهٍ
په دروغژنو باندې | بیشکه | هم دا دے | بیان | رښتونے | او نشته دے بل څوک معبود
په هغوئ دِ دَ الله لعنت ووروی ، دا بالکل رښتینی واقعات دی ، او دَ الله نه سوا بل
اِلَّا اللّٰهُ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ۝٦٢ فَاِنۡ تَوَلَّوۡا فَاِنَّ اللّٰهَ
سوا دَ الله نه | او بیشکه الله دے | غالب | خاوند دَ حکمت | پس که چرے هغوی مخ واړوئ | نو بیشکه | الله
معبود نشته ۔ او بیشکه چه الله په هر څه غالب دے او په هر کار کښے حکمت لری ۔ نو که دوی (دَ مقابلے نه) مخ وګرځوی نو

عَلِيمٌۢ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا إِلٰى كَلِمَةٍ

ښهٔ پوهه دے | په تباکارو باندې | ووایه | اے اهل کتابو! | راشئ | دَ یوے خبرے طرف ته

الله ته فسادیان خلق ډیر ښهٔ معلوم دي۔ (اے پېغمبره! دوی ته) ووایه چه اے اهل کتابو! راشئ چه په یوه خبره

سَوَآءٍۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ

چه برابره ده | په مینځ زمونږ کښې | او په مینځ ستاسو کښې | چه عبادت به نهٔ کوو | سوا | دَ الله نه

(متفق شو) چه زمونږ او ستاسو ترمینځه برابره ده دا چه مونږ دَ الله نه سوا دَ بل چا عبادت نهٔ کوو، نهٔ

وَلَا نُشْرِكَ بِهِۦ شَيْـًٔا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللّٰهِ

او شریک به نهٔ جوړوو | دَ هغهٔ | هیڅ څیز | او نهٔ به جوړوی | ځینے زمونږه | نورو ځینے | پروردګاران | سوا دَ الله نه

دَ هغهٔ څوک شریک جوړکړو ، او بے له خدایه به په خپل مینځ کښې یو بل ته رب نهٔ وایو

فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ

پس که چرے هغوئ مخ واړوی | نو ووایه | ګواهان اوسئ | په دے چه مونږ مسلمانان یو | اے اهل کتابو!

نو که هغوی ترے نه مخ واړولو نو تاسو ورته ووایئ چه تاسو ګواه وسئ چه مونږ خو فرمانبرداریو۔ اے اهل کتابو!

لِمَ تُحَآجُّونَ فِىٓ إِبْرٰهِيمَ وَمَآ أُنزِلَتِ التَّوْرٰىةُ وَالْإِنجِيلُ

ولے جګړه کوئ تاسو | دَ ابراهیم په حقله | او نهٔ دے نازل شوے | تورات | او انجیل

تاسو ولے دَ ابراهیمؑ په حقله (مونږ سره) جګړے کوئ ؟ او تورات او انجیل دواړه خو دَ هغهٔ نه پس نازل شوی

إِلَّا مِنۢ بَعْدِهِۦٓ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هٰٓأَنتُمْ هٰٓؤُلَآءِ حٰجَجْتُمْ فِيمَا

مګر | دَ هغهٔ نه پس | آیا نهٔ پوهیږئ تاسو | هئه! تاسو خو | هغه خلق یئ | چه جګړه وکړه تاسو | په هغه خبره کښے

دی ، آیا تاسو (دومره هم) نهٔ پوهیږئ ؟ په هغے مسئلو کښے خو تاسو ښے جګړے وکړے په

لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ

دَ کومے چه تاسو ته علم وو | پس ولے جګړه کوئ تاسو | په هغے کښے | چه نشته دے تاسو ته | په هغے | پوهه

کومو چه تاسو (لږ ډیر) پوهیدئ ، نو اوس په هغو مسئلو کښے ولے بحثونه کوئ چه تاسو ترے نه هډو څه خبر نهٔ یئ ، او

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ إِبْرٰهِيمُ يَهُودِيًّا

او الله پوهیږی | او تاسو | نهٔ پوهیږئ | نهٔ وو | ابراهیمؑ | یهودی

الله ډیر ښهٔ پوهه دے او تاسو نهٔ پوهیږئ ۔ ابراهیم علیه السلام نهٔ خو یهودی وو ،

وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلٰكِن كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ

او نهٔ نصرانی | لیکن (هغه خو) وو | په نیغه لاره | هم دَ الله حکم منونکے | او نه | وو

او نهٔ نصرانی وو بلکه هغه حق پرست او فرمانبرداره بنده وو او هغه دَ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرٰهِيمَ لَلَّذِينَ

له شرک کوونکو نه | بیشکه | دَ ټولو خلقو نه ډیر نزدے | ابراهیمؑ ته | هغه خلق وو

مشرکانو نه نهٔ وو ۔ بیشکه ابراهیم علیه السلام ته دَ ټولو نه نزدے هغه خلق دی چا چه

اتَّبَعُوْهُ وَهٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ وَاللّٰهُ
چاچه دَ هغهٔ پیروي کړے وه | او دا نبي (محمدﷺ) | او کوم چه ایمان راوړے و | او الله
دَ هغهٔ پیروي وُکړه، او دا پیغمبر او ټول مؤمنان ورته نزدے دي ۔ ۰ او الله تعالٰی
وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَدَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ
دوست دے دَ مؤمنانو | غواړي | ځنے خلق | له اهل کتابو نه | چه کاش هغوي تاسو بےلارې کړي
دَ مؤمنانو ملګرے دے، دَ اهل کتابو یو ټولے غواړي چه (په څهٔ چل) تاسو ګمراه کړي (حال دا دے چه
وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٦٩﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ
او نهٔ | بےلارې کوي هغوي | مګر | خپل ځانونه | او هغوي نهٔ پوهیږي | اے اهل کتابو!
هغوي دَ غه شان) صرف خپل ځانونه ګمراه کوي او په دے هم نهٔ پوهیږي ۔ اے اهلِ کتابو!
لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٧٠﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ
ولے انکار کوئ تاسو | دَ الله دَ اٰیتونو نه | او تاسو | ګواه یئ | اے اهل کتابو!
تاسو ولے دَ الله دَ اٰیتونو نه انکار کوئ سره دَ دے چه تاسو (دَ دے په صداقت باند) ګواه یئ اے اهلِ کتابو!
لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٧١﴾ ع ٨/١٥
ولے ګډوډ کوئ | حق | دَ باطل سره | او پټوئ | حق | او تاسو پوهه یئ ۔
تاسو حق او باطل په خپل مینځ کښے ولے ګډوډ کوئ او سره دَ علمه حق پټوئ ۔
وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ
او ووئیل | یو ټولے | دَ اهل کتابو نه | (چه) ایمان راوړئ | په هغه څهٔ چه | نازل شوي دي
او دَ اهل کتابو یو ټولي ووئیل ، چه په مسلمانانو باندِ کوم (کلام) نازل
عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ
په مسلمانانو | په اول دَ ورځے کښے | او انکار وُکړئ | په آخر دَ ورځے کښے | چه هغوي
شوے دے ، په هغے باندِ دَ سحر وخت کښے ایمان راوړئ او ماښام ترے نه بیا انکار وُکړئ ۔ ممکنه ده چه
يَرْجِعُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوْٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ؕ قُلْ
را وُګرځي | او مهٔ | یقین کوئ | مګر | دَ هغه چا چه | پیروي کوي | ستاسو دَ دین | وُوایه
(هغه مسلمان ستاسو په دے چال سره دَ خپل دین نه) واوړي او صرف دَ هغه خبره منئ چه ستاسو دَ دین پیروي کوونکے دے۔ اے
اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ ۙ اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ مِّثْلَ مَآ اُوْتِيْتُمْ
بیشکه | هدایت (خو) | دَ الله هدایت دے | دا چه ورکړے شي | چا ته | په شان | دَ هغه څه چه درکړے شوي دي تاسو
وُوایه چه اصل هدایت خو دَ الله هدایت دے (دا انکار تاسو یهود دَ دے حسد په وجه کوئ) چه بل چا ته هم هغسے دین
اَوْ يُحَآجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ۚ
یا هغوي جګړه وُکړي تاسو سره | ستاسو دَ رب په نزد | وُوایه | بیشکه | بزرګي | دَ الله په لاس کښے ده
ورکولے شي څنګه چه تاسو له درکړے شوے دے یا دا چه دا مسلمانان به تاسو دَ الله په وړاندِ غالب راشي (اے) وُوایه چه فضل خو دَ الله

يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ
درکوی هغه | چا ته چه وُغواړی | او الله | ډیر وُسعت والا | علم والا دے | مخصوص کوی | په خپل رحمت سره
په لاس کښے دے، چا له چه غواړی ورکوی، او الله لوئے وسعت او لوئے علم والا دے. هغه چه ډچا په حقله وغواړی نو
مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
څوک چه وُغواړی | او الله | ډلوئے فضل خاوند دے | او ډ اهلِ کتابو نه (څنې)
خپل رحمت ور پورے خاص کړی او ډ الله فضل ډیر لوئے دے. او په اهلِ کتابو کښے داسے (امانت گرهم)
مَنْ إِن تَأْمَنْهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُم
دا کس دے چه که چرے امانت گر کړے ته هغه | په خزانه | (نو) ادا به کړی هغه | تا ته | او څنې له هغوی نه
شته که ته ورسره ډ مال یو ډیرے امانت کیږدے نو هم به ئے درته پوره پوره درکړی او څوک پکښے داسے (بے اعتبار)
مَّنْ إِن تَأْمَنْهُ بِدِينَارٍ لَّا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا
هغه کس دے چه که چرے امانت گر کړے ته هغه | په یو دینار | نو هغه به ادا نهٔ کړی | تا ته | مگر (دا چه)
دی چه که ډ یو اشرفئ اعتبار پرے وکړے نو تر هغې به ئے نهٔ درکوی ترڅو چه هر وخت ورته
مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا
ته یئے (ډ) هغه (په سر) باندِ | ولاړ | دا | ځکه چه هغوی | وائی | نشته دے | په مونږ باندِ
ډ سر ډ پاسه ولاړ نهٔ یئے. دا ځکه چه ډ هغوئ دا خیال دے چه د امیانو (ډ عربو مشرکانو) په حقله په
فِي الْأُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ
ډ امیانو په حقله | (څه) گناه | او وائی هغوی | په الله باندِ | دروغ | او هغوی
زمونږ نه هیڅ تپوس پوښتنه نهٔ کیږی، او (په داسے وئیلو) هغوی په الله باندِ غټ دروغ وائی او بنیه
يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ
پوهه دی | هنه ! | څوک چه | پوره کوی | خپله وعده | او پرهیزگاری کوی | نو بیشکه | الله
پرے پوهیږی. هنه ! هر څوک چه خپله وعده پوره کوی او ډ الله نه ویریږی نو یقین ساتئ چه ډ الله
يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ
خوښوی | پرهیزگاران | بیشکه | هغه خلق چه | اخلی | ډ الله په وعده | او ډ خپلو قسمونو بدله کښے
داسے پرهیزگاران خوښ وی. بیشکه څوک چه ډ الله سره کړے وعدے او خپل قسمونه په لږو پیسو
ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
قیمت | لږ | هم دا (خلق) دی | ډ کوموچه په څهٔ برخه نهٔ وی | په آخرت کښے | او نهٔ به خبرے کوی هغوئ سره
خرڅ کړی، نو ډ هغوی ډ پاره په آخرت کښے هیڅ برخه نشته ، او الله تعالیٰ به
اللَّهُ وَلَا يَنظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ
الله | او نهٔ به وُگوری | هغوی ته | په ورځ ډ قیامت | او نهٔ به پاک کړی هغوئ | او هغوی ډ پاره دے
ډ قیامت په ورځ ور سره خبرے نهٔ کوی او نهٔ به ورته گوری او نهٔ به ئے (ډ گناهونو نه) پاک کړی او ډ هغوئ

اَلْسِنَتَهُمْ
عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٧﴾ وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ
عذاب | دردناک | او بیشکه | دَ هغوی نه | یو ټولے دے | چه تاوَدوی | خپلے ژبے
دَپاره دردناک عذاب دے۔ او په دوی کښے یوه ډله داسے هم شته چه دَکتاب لوستلو په وخت کښے پړے ژبه
بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ
دَکتاب (په لوستلو) | چه تاسو وُګنړئ دَ هغوی وینا | له کتاب نه | او نهٔ دهٔ | هغه (حصه) | دَکتاب
تاؤ راتاؤ کړی چه تاسو ګمان وُکړئ چه ګنی کتاب وائی، او هغه دَ کتاب خبره نهٔ وی
وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ
او وائی | (چه) دا دَ الله دَ طرف نه دے | او نهٔ دے هغه | دَ الله دَ طرف نه | او وائی
او هغوی وائی چه (مونږ څهٔ وایو) هغه دَ الله دَ طرف نه راغلے خبره ده او (په حقیقت کښے) دَ الله دَ طرف نه راغلے نهٔ وی او
عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ
په الله باندِ | دروغ | او هغوی | پوهیږی | نشته (حق) | دَ یو بشر | چه ورکړی هغهٔ ته | الله
هغوی په الله باندِ سره دَ علمه دروغ تړی۔ دَ هیڅ بنیادم دا کار نهٔ دے چه الله خو ورله دروغ
الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا
کتاب | او حکم | او پیغمبری | بیا هغه وائی | خلقو ته | (چه) شئ
کتاب خپل حکومه او پیغمبری ورکړی او بیا هغه دِ خلقو ته وائی چه تاسو دَ الله په ځائے
عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ
زما بندګان | سوا دَ الله نه | لیکن (هغه خو به وائی) | شئ تاسو خدائی خلق | په سبب دَ هغے چه تاسو زده کولو خلقو ته
زما بندګان شئ، بلکه هغه خو به دا وائی چه ټول په رښتیا خدائی خلق شی لکه څنګه چه دا کتاب ښائی کوم
الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا
کتاب | او په سبب دَ لوستلو ستاسو دَ هغے | او نهٔ به هغه تاسو ته حکم درکوی | چه جوړ کړئ
چه تاسو نورو خلقو ته هم ښایئ او په خپله ئے هم لولئ۔ او هغه به هیچرے تاسو ته دا نهٔ وائی چه فرښتے
الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ۗ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨٠﴾
فرښتے | او نبیان | پرورد ګاران | آیا حکم به کوی تاسو ته | دَ کفر | پس دَ هغے نه چه | تاسو شوی یئ مسلمانان
او پیغمبران په خدایئ مُونیسئ۔ دا کله کیدے شی چه یو پیغمبر دِ تاسو ته دَ اسلام راوړلو نه پس دَ کفر کولو حکم

ع ٦

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ
او هر کله چه واخستلو الله | پخه وعده | دَ نبیانو نه | څهٔ چه ما درکړل تاسو ته | له کتاب نه
درکړی، او یاد کړه چه الله دَ پیغمبرانو نه وعده اخستے ده، چه اوس ما تاسو ته کتاب او حکمت درکړے
وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ
او حکمت نه | بیا راشی تاسو ته | څوک رسول | چه تصدیق وُکړی | دَ هغه (کتاب) | کوم چه تاسو سره دے
دے۔ نو چه بیا یو بل پیغمبر راشی چه ستاسو دَ تعلیم تصدیق کوی، نو تاسو

لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ۭ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ

نو خامخا به (ایمان) راوړئ په هغهٔ باندې | او خامخا به د هغهٔ مدد کوئ | وئے فرمائیل | آیا تاسو اقرار کړے دے؟ | او قبوله کړه تاسو

به خامخا په هغهٔ ایمان راوړئ او خامخا به د هغهٔ امداد کوئ (بیا) الله تعالیٰ وفرمائیل آیا تاسو اقرار کوئ او زما

عَلٰي ذٰلِكُمْ اِصْرِيْ ۭ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ۭ قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ

په دے باندې | زما وعده | هغوی ووئیل | مونږ اقرار وکړو | وئے فرمائیل | نو اوس گواه اوسئ | او زهٔ ستاسو سره

داوعده قبلوئ؟ هغوی ووئیل مونږ اقرار کوو الله تعالیٰ وفرمائیل تاسو (ټول د یو بل) گواه اوسئ او

مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ ھُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٨٢﴾

په گواهانو کښے یم | بیا څوک چه | مخ واړوی | د دے نه پس | پس هم دا خلق | نا فرمانه دی۔

زهٔ هم تاسو سره په گواهانو کښے یم۔ بیا څوک چه د دے نه پس هم مخ واړوی نو هم دا سے خلق نا فرمانه دی

اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ

بیا آیا د الله د دین نه سوا (بل دین) | دوئ غواړی | او د هغهٔ فرمانبردار دی | څهٔ چه په آسمانونو

نو آیا د الله تعالیٰ د دین نه سوا دوی څهٔ بل لاره غواړی، حال دا دے چه د آسمانونو او د مزکو ټول مخلوق

وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾ قُلْ اٰمَنَّا

او زمکه کښے دی | په خوښه | او نا خوښه | او د هغهٔ طرف ته به | هغه ټول ورگرځولے شی | ووایه | مونږ ایمان راوړو

په خوښئ یا په زور د هغهٔ تابع دی او ټول په آخر هغهٔ ته ورگرځی ـ (اے پیغمبره!) ووایه چه مونږ خو

بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓي اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ

په الله | او په هغه څهٔ | چه نازل شوی دی | په مونږ | او په هغے باندې چه نازل شوی دی | په ابراهیم | او اسماعیل

په الله ایمان راوړے دے او کوم چه په مونږ نازل کړے شول په هغے باندې او څهٔ چه په ابراهیم، اسماعیل

وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى

او اسحاق | او یعقوب | او د هغهٔ په اولاد باندې | او په هغے باندې چه ورکړے شول | موسیٰ | او عیسیٰ

اسحاق یعقوب او د هغهٔ په اولاد باندې نازل شول او څهٔ چه موسیٰ عیسیٰ او

وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۠ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۡ وَنَحْنُ

او نورو پیغمبرانو ته | د هغوئ د رب د طرف نه | فرق نهٔ کوو مونږ | په مینځ د هیڅ یو کس کښے | له هغوئ نه | او مونږ

نورو پیغمبرانو ته د هغوی د رب طرف نه ورکړے شول (مونږ په ټولو ایمان ساتو) مونږ په هغوی کښے یو د بل نه جدا نه کړو

لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ

هم د هغهٔ حکم منونکی یو | او څوک چه غواړی | سوا د اسلام نه | بل دین | پس هیڅ کله به قبول نه کړے شی

او د الله هر حکم ته موغاړه ایښے ده او څوک چه د اسلام نه سوا بل دین اختیاروی نو د هغهٔ دغه دین به

مِنْهُ ۚ وَھُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٨٥﴾ كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ

د هغهٔ نه | او هغه به | په آخرت کښے | نقصان مونددونکو نه (وی) | څنگه به | هدایت کوی | الله

هیڅ کله قبول نه کړے شی او هغه به په آخرت کښے تاوان ښکاری شی ـ دا څنگه کیدے شی چه الله تعالیٰ به هغو خلقو

قَوْمًا كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ
داسے خلقوتہ | چہ کافران شول | پس د هغوی د ایمان راوړو نه | او هغوئ ګواهي ورکړه | چه | (دا) رسول | برحق دے
تہ هدایت ورکړی چا چہ د ایمان راوړو نه پس بیا کفر اختیار کړو او کومو چہ اقرار کړے وو چہ رسول برحق دے
وَّ جَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ۚ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٨٦﴾
او راغلی دی دوی تہ | واضح دلیلونہ | او الله | هدایت نہ کوی | قوم | د ظالمانو تہ
او ښکارہ دلیلونہ ورتہ هم راغلل او الله تعالیٰ ظالمانو خلقو تہ هدایت نہ کوی۔
اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٧﴾
هم د داسے خلقو سزا دادہ | چہ پہ هغوی دی | لعنت | د الله | او د فرښتو | او د ټولو خلقو
د داسے خلقو سزا هم دادہ چہ پہ هغوی بانډ د الله، فرښتو او د ټولو خلقو لعنت دے
خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿٨٨﴾
همیشہ بہ دی هغوی | پہ هغے کښے | نہ بہ شی سپکولے | لہ هغوئ نہ | عذاب | او نہ بہ هغوی تہ مهلت ورکړے شی
هم پہ دے کښے بہ هغوی همیشہ وی او د هغوی پہ عذاب کښے بہ هیڅ کے نہ دی او نہ بہ ورتہ مهلت ورکولے شی
اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۫ فَاِنَّ
مګر | کومو چہ | توبہ وکړہ | پس لہ دے نہ | او نیک کارونہ ئے وکړل | نو بیشکہ
هو! کومو خلقو چہ د دے نہ پس توبہ وکړہ او د خپل ځان اصلاح ئے وکړہ نو الله
اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٨٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ
الله | معافی کوونکے | مهربان دے | بیشکہ | هغہ خلق چہ | کافر شول | پس د خپل ایمان راوړو نہ
بخښونکے مهربان دے۔ چا چہ د ایمان راوړو نہ پس کفر خوښ کړو، بیا پہ کفر
ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ
بیا | زیات شول هغوی | پہ کفر کښے | هیڅ کلہ بہ قبولہ نہ کړے شی | توبہ د هغوی | هم هغہ دی
کښے مخ پہ وړاندے لاړل نو د هغوی توبہ بہ هیڅ کلہ نہ قبلیږی۔ او هم دغہ
هُمُ الضَّآلُّوْنَ ﴿٩٠﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ
ګمراهان | بیشکہ | کوم خلق چہ | کافر شول | او مړہ شول | او هغہ | هم کافران ؤد
کسان ګمراهان دی یقینًا چا چہ کفر اختیار کړو او د کفر پہ حالت کښے مړہ شول۔
فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى
نو هیڅ کلہ بہ قبول نہ کړے شی | لہ هیڅ یو کس د هغوئ نہ | پہ مقدار د ډکوالی د زمکے | سرہ زر | او اګرچہ | پہ فدیہ کښے ورکول ؤ غواړی
نو کہ پہ هغوی کښے یو یو تن ټولہ زمکہ د سرو زرو نہ ډکہ کړی او د فدیے پہ طور ئے پیش کړی نو هم بہ قبولہ
بِهٖ ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٩١﴾
هغہ | هم دا خلق دی | د کومو د پارہ | چہ بہ عذاب | دردناک وی | او نہ بہ وی د هغوی | څوک مددګار
نہ شی، د هغوی د پارہ دردناک عذاب مقرر دے او هیڅوک بہ ئے امداد نہ کوی۔
ع ٩ ١٧

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۚ

هیڅ کله به حاصل نه کړئ تاسو | نیکي | تر هغه پورې | چه تاسو خیرات کړئ | له هغه څه نه چه | خوښوئ ئې تاسو

تاسو (پوره) نیکي هیڅکله حاصلولې نه شئ ترڅو چه تاسو خپل غوره شیزونه خیرات نه کړئ

وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿٩٢﴾ كُلُّ الطَّعَامِ

او هغه څه چه خرڅ کوئ | دَ څه شیز نه | نو بیشکه | الله | په هغې باندې | پوهه دے | ټول دَ خوراک (شیزونه)

او هر شیز چه تاسو خیرات کوئ نو هغه الله ته ښهٔ معلوم دی۔ دَ خوراک ټول شیزونه (چه

كَانَ حِلًّا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ

حلال وُو | بنی اسرائیلو دَ پاره | مګر کوم چه حرام کړے وو | (یخپله) یعقوب | په خپل ځان باندې

مسلمانانو له حلال دی هغه) بنی اسرائیلو له هم حلال وو مګر کوم شیزونه چه یعقوب ؑ یخپله په ځان حرام کړی وو.

مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ۭ قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَآ

وړاندې (دَ دے نه) | چه نازل کړے شوے وو | تورات | وُوایه | راوړئ | تورات | پس وُئے لولئ

او (دا خبره) دَ تورات نازلیدو نه وړومبې (شوے وه) درته ووایه چه ښهٔ ده تورات راوړئ او هغه ولولئ

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٣﴾ فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ

که چرے | یئ تاسو | رښتیا وېونکي | پس څوک چه | وُتړی | په الله باندې | دروغ

که تاسو رښتیني یئ ؟ دَ دے نه پس هم چه څوک په الله تعالیٰ باندې

مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۣ

پس له دے نه | پس هم دغه دی | ظالمان | ووایه | رښتیا وُوئیل | الله

دروغ وُتړی ، هم دغه ظالمان دی (اے پیغمبره!) ووایه چه الله (څهٔ وئیلی دی) رښتیا

فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿٩٥﴾

پس پیروی وُکړئ | دَ ملت دَ ابراهیم | چه حنیف وو | او نهٔ وو | له مشرکانو نه

ئې وئیلی دی پس تاسو د ابراهیم ؑ دَ طریقې پیروی وُکړئ چه حق پرست وو او دَ مشرکانو نه نهٔ ؤو۔

اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِيْ بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا

بیشکه | وړومبے | کور | چه مقرر کړے شوے وو | خلقو دَ پاره | هم هغه دے چه | په مکه کښې دے | برکت والا

بیشکه دَ ټولو نه وړومبے عبادت ګاه چه دَ خلقو دَ پاره مقرر شوے ده کوم چه په مکه کښې ده دَ برکت ځائے دے

وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٦﴾ فِيْهِ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ ڬ

او هدایت دے | دَ جهان دَ خلقو دَ پاره | په دے کښې | نخښې دی | ښکاره | ځائے دَ اُودریدو دَ ابراهیم

او خلقو دَ پاره دَ هدایت (مرکز) دے۔ په دے کښې ښکاره نخښې دی دَ ابراهیم علیه السلام (دَ عبادت) ځائے دے

وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ۭ وَلِلّٰهِ عَلَي النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ

او څوک چه داخل شو په دے کښې | نو هغه شو په امن کښې | او الله دَ پاره | په خلقو باندې (فرض دے) | حج | دَ بیت الله

او چه څوک ورننوځی هغه په امن شی او دَ الله په خلقو باندې دا حق دے چه دَ دے کور زیارت دِ کوی

مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ

څوک چه | طاقت لري | دَ دے طرف ته | دَ تللو دَ لارے | او څوک چه | انکار وکړي | نو بیشکه | الله | بے پرواه دے

څوک چه دَ لارے توفیق لري۔ او څوک چه انکار وکړي نو دَ هغهٔ ته دِ معلومه وي چه الله

عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٧﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ

له عالمونو نه | ووايه | اے اهلِ کتابو! | ولے انکار کوئ | دَ آیتونو

دَ خلقو نه بے نیازه دے۔ (اے پیغمبره!) ووایه چه اے اهلِ کتابو! تاسو ولے دَ الله دَ حکمونو نه انکار

اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٨﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ

دَ الله | او الله | ګوري | څه چه تاسو کوئ | ووایه | اے اهل کتابو!

کوئ سره دَ دے چه الله ستاسو په ټولو کارونو ګواه دے چه تاسوئے کوئ۔ نو ورته ووایه چه اهل کتابو

لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا

ولے منع کوئ تاسو | دَ الله دَ لارے نه | هغه څوک چه ایمان ئے راوړے | تاسو غواړئ هغه

تاسو ولے دَ ایمان خاوندان دَ الله له لارے نه منع کوئ کږ لیچونه په کښے راوباسئ، سره دَ دے

عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَآءُ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٩﴾

کږ ول | او تاسو | ګواه یئ | او نهٔ دے | الله | بے خبره | دَ هغے نه | چه تاسو کوئ

چه تاسو بخپله (دَ هغے دَ حق کیدو) ګواهان یئ۔ او الله ستاسو دَ کارونو نه غافله نهٔ دے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ

اے دَ ایمان خاوندانو! | که چرے خبره ومنئ تاسو | دَ یو ټولی | دَ هغو خلقو نه | (چا ته چه) ورکړے شوې کتاب

اے مسلمانانو! که تاسو دَ دِے کتابیانو دَ یو ټولی خبره ومنله نو دَ ایمان راوړو

يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٠﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ

نو هغوئ به تاسے بیا واپس کړي | ستاسو دَ ایمان راوړو نه پس | کفر ته | او څنګه | تاسو انکار کوی

نه پس به مو بیرته کفر ته یوسی۔ او س به تاسو کفر څنګه خوښ کړے شئ؟ او حال

وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ؕ

او ستاسو حال دا دے چه لوستلے شی | په تاسو | آیتونه دَ الله | او ستاسو په مینځ کښے | دَ هغهٔ رسول دے

خو تاسو ته دَ الله تعالیٰ آیتونه اورولے شی ، او دَ هغهٔ پیغمبر ستاسو په مینځ کښے موجود دے۔

وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٠١﴾

او څوک چه | مضبوطئ سره ونیسی | الله | پس بیشکه هدایت وکړے شو هغهٔ ته | په طرف دَ لارے سمے۔

او چا چه دَ الله تعالیٰ په دین منګلے ولګولے نو هغهٔ سمه لار بیا موندله۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ وَلَا تَمُوْتُنَّ

اے مؤمنانو! | ووېرېږئ | دَ الله نه | (لکه چه) حق (دے) | دَ هغهٔ نه دَ وېرېدو | او تاسو مه مرئ

اے مؤمنانو! دَ الله نه داسے ویره کوئ څنګه چه دَ وېرېدو حق دے او چه مرګ درله راشي

إِلَّا وَأَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا

مگر | چه يئ مسلمانان | او (مضبوطه) ونيسئ | رسئ | دَ الله | ټول

خو په داسے حالت کښے چه تاسو مسلمانان يئ ۔ او ټول په شريکه دَ الله رسئ په مضبوطئ سره ونيسئ۔

وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنتُمْ أَعْدَاءً

او مه | جُدا جُدا کيږئ | او يادکړئ | نعمت دَ الله | (چه هغه) په تاسو (وکړو) | هرکله چه تاسو وئ | دښمنان يو تر بله

او جدا جدا مه کيږئ، او دَ الله چه په تاسو کوم انعامات دي هغه يادکړئ کله چه تاسو دَ يو بل دښمنان وئ

فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

بيا هغهٔ محبت واچولو | په مينځ دَ زړه ونو ستاسو کښے | پس شوئ تاسو | دَ هغهٔ په مهربانئ سره | وروڼه دَ يو بل

بيا هغهٔ ستاسو په زړه ونو کښے محبت واچولو او دَ هغهٔ په مهربانئ تاسو وروڼه وروڼه جوړ شوئ

وَكُنتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنقَذَكُم مِّنْهَا كَذَٰلِكَ

او وئ تاسو | په غاړه | دَ کنده | دَ اور | بيائے بچ کړئ تاسو | له هغے نه | دغه شان

او تاسو دَ اور دَ کندے په غاړه ولاړ وئ، نو الله ترے نه خلاص کړئ دغه شان الله

يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلْتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ

بيانوی | الله | تاسو دَ پاره | خپل ايتونه | دَ پاره دَ دے چه تاسو لاره بيامومئ | او پکار ده چه وی | له تاسو نه | يوه ډله

تاسو ته خپلے نخښے نښانے ښائي، چه تاسو په سمه لار بانډ پاتے شئ ۔ په تاسو کښے خامخا يو ټولے داسے

يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ

چه بلی | دَ نيکئ طرف ته | او حکم کوی | دَ ښو کار ونو | او منع کوی | له بد و کار ونو نه

پکار دے چه خلق نيکئ طرف ته رابلی او ورته دَ ښو کار ونو حکم کوی او دَ بد و کار ونو نه ئے منع کوی

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا

او هم هغه دی | کامياب | او مهٔ کيږئ | په شان دَ هغو خلقو | چه فرقه فرقه شول

او هم داسے خلق به کامياب وی ۔ او دَ هغو خلقو په شان مهٔ کيږئ چه په خپل مينځ کښے ډلے ډلے شول

وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ

او اختلاف ئے وکړو دَ يو بل سره | پس له دے نه (چه) | راغلل هغوی ته | (روښانه) دليلونه | او هم دا (خلق) دی | کوم ته چه

او دَ ښکاره دليلونو راتلو نه پس په اختلافونو کښے اخته شول او هم دَ داسے خلقو دَ پاره ډير

عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ

(به) عذاب (وی) | ډير لوئے | په کومه ورځ چه | به سپين وی | ځنے مخونه | او تور به وی | ځنے مخونه

لوئے عذاب مقرر دے، په کومه ورځ چه به ځنے مخونه روښانه وی او ځنے به تک تور شی نو دَ

فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

ليکن هغه خلق | دَ کومو چه به تور شی | مخونه دَ هغوی | آيا تاسو انکار وکړو | پس له ايمان راوړلو نه

هغو خلقو دَ کومو مخونه چه به تک تور شی (هغوی ته به وويلے شی) آيا تاسو ايمان راوړو نه پس بيا کفر اختيار کړے

فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

پس وڅکئ | عذاب | په بدله دَهغې کښې چه تاسو به کفر کولو | لیکن هغه خلق چه | روښانه به وي

وو، اوس دَ خپل کفر په سزا کښې دَ عذاب خوند وڅکئ . او هغه خلق دَ کومو مخونه چه به روښانه

وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ

مخونه دَ هغوی | پس (هغوی) دَ الله رحمت کښې به وي | (چه) هغوی به په دې کښې همیشه وي | دا | آیتونه

وي هغوی به دَ الله دَ رحمت په سیوری کښې وي او په دے کښې به همیشه وي، دا دَ الله حکمونه دي

اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

دَ الله دي | چه تلاوت کوو مونږ دَ هغې | په تا باندې | په حق سره | او الله نه غواړي | ظلم کول | په خلقو

چه مونږ ئې تا ته ټیک ټیک اوروو . او الله په مخلوقاتو باندې ظلم کول نه غواړي .

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿١٠٩﴾ ع

او الله دَ پاره دي | هغه څه چه په اسمانونو کښې دي | او هغه څه چه په زمکه کښې دي | او دَ الله طرف ته به | بیرته کرځولے شي ټول کارونه

او هر څه چه په اسمانونو او په زمکه کښې دي هغه ټول دَ الله دي . او ټول معاملے به اخر الله ته پیش کیږي .

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ

یئ تاسو بهترین اُمّت | چه بهر ته را ویستلے شوی یئ | دَ خلقو پاره | تاسو حکم کوئ | دَ نیکو کارونو | او منع کوئ

(اے مسلمانانو!) تاسو بهترین ټولے یئ کوم چه دَ خلقو (دَ هدایت) دَ پاره پیدا کړے شوي دے تاسو خلقو ته دَ نیکئ حکم کوئ

عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۗ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا

دَ بد و کارونو نه | او ایمان راوړئ | په الله | او که چرے | ایمان راوړے | اهل کتابو (هم) | خامخا به ډیره بهتره وه

او دَ بدو کارونو نه ئې منع کوئ او په الله باندې یقین لرئ، او که اهل کتابو هم ایمان راوړے وے نو دَ هغوی دَ پاره به ډیره

لَهُمْ ۚ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرُّوكُمْ

هغوی دَ پاره | څنې له هغوی نه | مسلمانان دي | او اکثر په هغوی کښې | نافرمانه دي | هیڅ کله به زیان ونه رسوي هغوی تاسو ته

غوره وه، په هغوی کښې څنې خو ایماندار دي خو اکثر په کښې فاسقان دي . هغوی تاسو ته هیڅ ضرر نشي

إِلَّا أَذًى ۖ وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ

مګر څه لږ خفګان | او که چرے هغوی تاسو سره جنګ وکړي | نو وُبه ګرځوي تاسو ته | شا ګانے

رسولے فقط تنګول کوي . او که تاسو سره جنګ شروع کړي نو نږد به درته شا ګانے وښائي . او بیا به

ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿١١١﴾ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَ مَا ثُقِفُوا إِلَّا

بیا به هغوی ته مدد ورنه کړے شي | وغورځولے شو | په هغوی باندې | ذلت | هر ځائے کښې چه هغوی بیا موندے شي | مګر

هیڅوک دَ هغوی امداد ونه کړي . په دے خلقو باندې هر ځائے کښے ئے چه بیا مومئ ذلت مسلط دي، هغوی که

بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ

په ذمه واری کښې | دَ الله دَ طرف نه | او په ذمه واری کښې | دَ خلقو دَ طرف نه | او هغوی راغلل په غضب کښې | دَ الله

چرے دَ الله په پناه کښې او دَ خلقو په پناه کښې وي او هغوی دَ الله په غضب کښې ګیر شوي دي

وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

وُوهلے شوه | په هغوی باندِ | محتاجی | دا | ددے د پاره چه هغوی | انکار کولو

او محتاجی پرے راغوړ ولے ده - دا په دے وجه چه هغوی د الله تعالیٰ د حکمونو نه

بِآيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۚ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا

د آیتونو د الله | او وژل به هغوی | پیغمبران | په ناحقه | دا په دے وجه | (چه) هغوی نافرمانی وکړه

انکار کولو او پیغمبران علیهم السلام به ئے په ناحقه وژل، د دے وجه دا وه چه هغوی نافرمانی

وَّكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ لَيْسُوا سَوَآءً ۗ مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ أُمَّةٌ قَآئِمَةٌ

او د حد نه به تیریدل | هغوی ټول برابر نه دی | د اهل کتابو نه | یوه ډله ده ولاړه

کړے وه او د حد نه وړاندِ تیر شوی وُو، خو ټول اهل کتاب هم برابر نه دی په هغوی کښے یو ټولے په حق (مضبوط) ولاړه دے

يَتْلُونَ آيٰتِ اللّٰهِ آنَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ

لولی | د الله آیتونه | د شپے په وختونو کښے | او هغوی | سجدے کوی | هغوی ایمان راوړی | په الله

د شپے په وخت کښے هم د الله آیتونه لولی او هغه ته سجده کوی - په الله تعالیٰ او په آخرت

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

او په ورځ | د آخرت | او حکم کوی | د نیکو کارونو | او منع کوی | د بدو کارونو نه

باندِ یقین لری او خلقو ته د نیکئ حکم کوی ، او د بدو کارونو نه ئے منع کوی

وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرٰتِ ۗ وَأُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا

او تلوار کوی | په نیکو کارونو کښے | او هم دا (خلق) دی | د نیکانو نه | او هغوی څه چه کوی

او په نیکو کارونو کښے ډیر بل نه وړاندِ کیږی او دغه کسان د نیکانو په ټولی کښے شمیر دی - او (دا خلق) چه

مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوهُ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ ۢ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾ إِنَّ

د نیکئ نه | هیڅکله به محروم نه کړے شی د هغې (د اجر) نه | او الله | ښه پوهه دے | په پرهیزګارانو | بیشکه

هره یوه نیکی وکړی نو د هغې ناقدری به ئے څوک نه کیږی او الله پرهیزګاران خلق ښه پیژنی - بیشکه چا چه

الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ

کوم خلق چه | کافران دی | هیڅ کله به کار ونه کړی هغوی ته | د هغوی مال | او نه | د هغوی اولاد | د الله سره

کفر غوره کړے دے د الله د عذاب په مقابله کښے به نه د هغوی مالونه او نه د هغوی اولاد څه په کار

شَيْئًا ۗ وَأُولٰٓئِكَ أَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿١١٦﴾ مَثَلُ مَا

هیڅ هم | او هم دا (خلق) دی | دوزخیان | هم هغوی به په دے کښے | همیشه وی | مثال د هغې کوم چه

راشی او دا دوزخیان دی په دے کښے به همیشه پراته وی - کوم مالونه چه دوئ

يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ

هغوی خرڅ کوی | د دے دنیا په ژوند کښے | پشان د هغه | هوا دے | چه په هغې کښے سخته یخنی وی | چه ورسیده و

(د اسلام برخلاف) د دنیا په دے ژوند کښے لګوی د هغې مثال د هغې باد په شان دے چه په کښے سخته یخنی وی او د هغه چا په

حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ ؕ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ

فصل ته | دَ یو قوم | چا چه ظلم کړے وو | په خپلو ځانونو | بیائے هغه برباد کړه | او نه دے ظلم کړے په هغوئ | الله

فصلونو پریوځی چه په ځان ئے ظلم کړے وی نو فصل ورله تباه کوی ۔ او الله په هغوی هیڅ ظلم نه

وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿١١٧﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا

لیکن | هغوی په خپلو ځانونو | (پخپله) ظلم کولو | اے د ایمان خاوندانو! | مه جوړوئ

دے کړے بلکه هغوی پخپله په خپل ځان زیاتے کړے دے ۔ اے مؤمنانو ! دَ مسلمانانو نه علاوه

بِطَانَةً مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا ؕ وَدُّوْا مَا عَنِتُّمْ

رازدار (ټوک) | سوا دَ خپلو نه | هغوی کمے نه کوی تاسو ته | نقصان (رسولو) کښے | هغوی غواړی | چه تاسو ته تکلیف

نور خلق خپل رازدار کوئ مه، هغوی ستا سو په بربادولو کښے هیڅ کوتاهی نه کوی، هغوی هغه خبره خوښوی

قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَآءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۚ وَمَا تُخْفِيْ صُدُوْرُهُمْ

بیشکه ښکاره شوے ده | دُښمنی | دَ هغوی له خُلو نه | او څه چه | پټه دی | دَ هغوی سینو کښے

کوم چه تاسو ته تکلیف رسی او س خو ئے بغض دَ خُلو نه هم ښکاره شوے دے او کوم چه ئے په زړونو کښے پټ پروت دے

اَكْبَرُ ؕ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ

(هغه دَ دے نه هم) زیات دے | بیشکه بیان کړی دی مونږ تاسو ته | ایتونه | که چرے تاسو

هغه خو لا دَ دے نه هم ډیر زیات دے، مونږ تاسو ته نخښے ښے څرګندے کړے، که چرے تاسو دَ غور او فکر

تَعْقِلُوْنَ ﴿١١٨﴾ هٰٓاَنْتُمْ اُولَآءِ تُحِبُّوْنَهُمْ وَلَا يُحِبُّوْنَكُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ

عقل لرئ | داوړئ تاسو خو | هغه یئ (چه) | دَ هغوی سره محبت کوئ | او محبت نه کوی هغوی تاسو سره | او تاسو منئ

نه کار واخلئ ۔ تاسو ګکیا یئ دَ هغوی سره مینه محبت ساتئ وے دَ هغوئ تاسو خوښ نه یئ، سره دَ دے

بِالْكِتٰبِ كُلِّهٖ ۚ وَاِذَا لَقُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۖ

ټول کتابونه | او کله چه | هغوی ملاقات کوی تاسو سره | (نو) وائی | مونږ (هم) ایمان راوړے دے

چه تاسو ټول اسمانی کتابونه منئ او کله چه تاسو سره یو ځائے شی نو وائی چه مونږ ایمان راوړے دے

وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوْا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ؕ قُلْ

او هر کله چه ځان له شی | نو چیچی هغوی | په تاسو باندې | (خپلے) ګوتے | له غصے نه | ووایه

او چه ځان له یوازے شی نو دَ ډیره قهره درپسے خپلے ګوتے په غابنونو چیچی ، ورته ووایه

مُوْتُوْا بِغَيْظِكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ ۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿١١٩﴾ اِنْ

مړه شئ | په وجه دَ خپلے غصے | بیشکه | الله | پوهه دے | دَ زړونو په راز | که چرے

چه دَ خپل قهر دَ لاسه مړه شئ ، بیشکه الله ته ستاسو دَ زړونو حال معلوم دے ۔ که چرے

تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۡ وَاِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ

ورسیږی تاسو ته | نعمت | (نو) بد لګی په هغوی | او که چرے ورسیږی تاسو ته | (څه) تکلیف

تاسو ته څه فائده رسی نو دا خبره په هغوی بده لګی او که چرے درته څه تکلیف ورسیږی نو هغوی

يَّفْرَحُوْا بِهَا ؕ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا لَا يَضُرُّكُمْ

نو خوشحاله شي | په هغې | او كه چرې | تاسو صبر وُكړئ | او پرهيزګاري وُكړئ زيان به وُنه رسوي تاسو ته

په دے خوشحاليږي. او كه تاسو صبر وُكړئ او د الله نه ويره كوئ نو د هغوئ مكرو فريب تاسو ته

ع ١٢ ٣ كَيْدُهُمْ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۱۲۰﴾ وَاِذْ غَدَوْتَ

مكر د هغوى | هيڅ | بيشكه | الله | په هغه څه چه كوي ئے هغوى | احاطه كوونكے دے | او كله چه | ته په وخت د صبا راووتے

هيڅ ضرر نه شي دررسولے، الله د هغوى د هر كار نه راچاپيره دے. او ياد كړه (پيغمبره!) كوم وخت چه

مِنْ اَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ؕ وَاللّٰهُ

د خپل كور نه | چه تا كښينول | مسلمانان | (په) مورچو كښے | د پاره د جنګ | او الله

ته سحر د كوره بهر وُوتلے او (د اُحد په ميدان كښے) مسلمانان د ځائے په ځائے په مورچو كښے د جنګ د پاره مقرر ول او الله

سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۲۱﴾ اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتٰنِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا ۙ وَاللّٰهُ

اوريدونكے | پوهه دے | هر كله چه اراده وُكړه | دوو ډلو | له تاسو نه | چه همت بائيلي هغوى | او الله

هر څه اوري او په هر څه پوهه دے هر كله چه ستاسو د ملګرو نه دوو ډلو د نامردئ اراده وُكړه. حال دا دے چه الله

وَلِيُّهُمَا ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲۲﴾ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ

د هغوى دوست (وو) | او په الله باندې | پكار ده چه توكل وُكړي | مسلمانان | او بيشكه فتح دركړے ده تاسو ته

د دواړو مددګار وُو. او مؤمنانو له خو هميشه په الله باندې توكل پكار دے. او (د دے نه وړاندې) الله د بدر په ميدان

اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

الله | په بدر كښے | او تاسو كمزوري وئ | پس وُويريږئ | د الله نه | د پاره د دے چه | شكر وُكړئ.

كښے ستاسو امداد كړے وو كوم وخت چه تاسو ډير كمزوري وئ، پس د الله نه ويريږئ چه (د هغه په نعمتونو) شكر وُكړے شئ.

اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ

هغه وخت چه وُويل تا | مؤمنانو ته | آيا كافي به نه وي تاسو د پاره | چه | مدد وُكړي ستاسو

(هم د بدر هغه واقعه ياده كړه) كله چه تا مسلمانانو ته وُويل، آيا تاسو د پاره دومره كافي نه ده چه الله تعالىٰ

رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِيْنَ ﴿۱۲۴﴾ بَلٰٓى ۙ

رب ستاسو | په درے | زره | فرښتو سره | چه (د بره نه) نازلے وي | ولے نه

درے زره فرښتے راكوزے كړي، او ستاسو امداد وُكړي. ولے نه (كافي

اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا يُمْدِدْكُمْ

كه چرې تاسو صبر وكړئ | او پرهيزګاري وكړئ | او (دښمن) په تاسو حمله وُكړي | فوراً | نو امداد به وُكړي ستاسو

ده) كه چرے تاسو صبر وُكړئ او د الله نه ويره كوئ او بيا كه چرے هغه (دښمن) په دے جوش كښے په

الربع رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِيْنَ ﴿۱۲۵﴾

رب ستاسو | په پنځو | زرو | فرښتو سره | (چه) خاص نخښے به لري

تاسو حمله وُكړي نو الله به پنځو زرو فرښتو سره ستاسو امداد وُكړي چه خاص نخښے به ورسره وي.

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ
او نهٔ دے جوړ کړے هغه (مدد) الله | مګر | زیرے | تاسو دَ پاره | او دَ پاره دَ دے چه په ارام شی | زړونه ستاسو
او دا خبره خو دِ نه الله تعالیٰ ځکه وُکړه چه تاسو خوشحاله شئ او زړونه مو په ځائے
بِهٖ ۗ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿۱۲۶﴾
په هغے | او نهٔ (دے) مدد | مګر | دَ الله دَ طرف نه | چه غالب | خاوند دَ حکمت دے
شی، او امداد خو هم دَ الله دَ طرف نه دے چه غالب او دَ حکمت خاوند دے
لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خَآئِبِيْنَ ﴿۱۲۷﴾
چه کوتره کړی ـ بوه برخه | دَ هغو خلقو چه کافران دی | یا ذلیل کړی هغوی | بیا هغوی واپس شی | ناکامه
(او دا) دَ دے دَ پاره چه دَ کافرانو یو ټولے هلاک کړی یا ئے خوار او ذلیل کړی چه نامراده واپس لاړ شی ـ
لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ
نشته دے | ستا | په دے کار کښے (دخل) | هیڅ څیز | یا (خو هم هغه) توبه نصیب کړی | هغوی ته | یا هغوی له عذاب ورکړی
(اے پیغمبره! دَ هغوی) فیصله ستا په لاس کښے نهٔ ده کهٔ دَ الله خوښه وی نو توبه ئے قبوله کړی کنی عذاب به ورکړی
فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۱۲۸﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ
ځکه چه هغوی | ظالمان دی | او دَ الله دی | څهٔ چه په اسمانونو کښے دی | او څهٔ چه | په زمکه کښے دی
ولے چه هغوی په ځان زیاتے کوی او هر څهٔ چه په اسمانونو او په زمکه کښے دی هغه ټول دَ الله دی،
يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
بخښنه کوی | چا ته چه وُغواړی | او عذاب ورکوی | چا ته چه وُغواړی | او الله | بخښونکے
چا ته چه غواړی بخښنه کوی او چا ته چه غواړی عذاب ورکوی او الله تعالیٰ بخښونکے
رَّحِيْمٌ ﴿۱۲۹﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۪ ع ۱۳
مهربان دے | اے | مؤمنانو! | مهٔ خورئ | سود | دو چند په بیا بیا دو چندئ سره
مهربان دے ـ اے مسلمانانو! تاسو سود مهٔ خورئ چه هغه په څو څو چنده زیاتیږی
وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۳۰﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْٓ
او ووېریږئ | دَ الله نه | دَ پاره دَ دے چه تاسو | کامیابه شئ | او وُوېریږئ | دَ هغه اور نه | کوم چه
او دَ الله نه وېره کوئ چه تاسو کامیاب شئ ـ او دَ هغه اور نه ځان بچ وساتئ کوم چه
اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۳۱﴾ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ
تیار کړے شوے دے | دَ کافرانو دَ پاره | او حکم وُمنئ | دَ الله | او دَ رسول | چه په تاسو
دَ کافرانو دَ پاره تیار شوے دے ـ او دَ الله او دَ رسول حکمونه منئ اُمید دے چه رحم
تُرْحَمُوْنَ ﴿۱۳۲﴾ وَسَارِعُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
رحم وُکړے شی | او منډه کړئ | دَ بخښنے طرف ته | دَ خپل رب | او جنت (طرف ته)
درباندے وکړے شی ـ او په هغه لاره په تلوار ځئ چه دَ الله تعالیٰ دَ مغفرت او هغے جنت ته ځی

عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ١٣٣ الَّذِيْنَ
چه پلنوالے دَهغې | دَ اسمانونو | او دَ زمکے (برابر) دے | تیار کړے شوے دے | پرهیزګارانو دَ پاره | کوم خلق چه
چه دَ هغې پلنوالے دَ اسمانونو او دَ زمکے برابر دے او دَ هغه پرهیزګارانو دَ پاره تیار کړے شوے دے چه په

يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ
خرڅ کوی | په آرام کښے | او سختئ (کښے) | او زغمی | غصه | او معاف کوی
خوشحالئ او بدحالئ دواړو کښے خپل مالونه خیرات کوی او غصه په قابو کښے ساتی او دَ خلقو

عَنِ النَّاسِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ١٣٤ ۚ وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا
خلق | او الله | دوست لری | نیکان | او هغه خلق | هر کله چه وُکړی
قصورونه معاف کوی او دا سے نیکان خلق دَ الله تعالیٰ ډیر خوښ دی او هغه خلق چه څهٔ خراب کار

فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا
څهٔ بدکار | یا ظلم وُکړی | په خپلو ځانونو | نو یادوی | الله | بیا بخښنه غواړی
وُکړی یا په خپل ځان څهٔ زیاتے وُکړی نو (فوراً) الله تعالیٰ یادوی بیا دَ هغهٔ نه دَ خپلو

لِذُنُوْبِهِمْ وَمَنْ يَّغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۟ وَلَمْ يُصِرُّوْا
دَ خپلو ګناهونو | او څوک | بخښلے شی | ګناهونه | سوا | دَ الله نه | او ضد نهٔ کوی
ګناهونو معافی غواړی او دَ الله تعالیٰ نه سوا څوک ګناهونه بخښلے شی، او کوم ګناهونه ئے چه

عَلٰى مَا فَعَلُوْا وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ١٣٥ اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ
په هغه ګناه چه وُئے کړی | او هغوی پوهه وی | دغه خلق دی | چه بدله دَ دوی | بخښنه ده
کړی وی په هغې ضد نهٔ کوی او هغوی پوهیږی. او دَ دا سے خلقو بدله دا ده چه الله تعالیٰ به ورته

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ
دَ دوی دَ رب دَ طرفه | او باغونه دی | چه بهیږی به | لاندې دَ هغې نه | نهرونه | همیشه به وی (هغوی)
بخښنه وُکړی او دا سے باغونه به ورکړی چه دَ هغې لاندې به نهرونه بهیږی چه په هغې کښے به هغوی

فِيْهَا ؕ وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ١٣٦ ؕ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ
په هغې کښے | او ښهٔ ده | بدله | دَ عمل کوونکو | بیشکه تیرشوی دی | تاسو نه وړاندې | واقعات
همیشه وُسیږی او دَ نیک عمل کوونکو دَ پاره دا ډیر ښه اجر دے. بیشکه تاسو نه وړاندې ډیر واقعات تیرشوی دی

فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ١٣٧
پس وُګرځئ | په زمکه کښے | بیا وُګورئ | څنګه | شو | انجام | دَ دروغ ګڼړونکو
نو تاسو دَ زمکے په مخ وګرځئ او وُګورئ چه چا دَ الله حکمونه دروغ ګڼړل دَ هغوئ څهٔ انجام شو ؟

هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ١٣٨
دا (قرآن) | بیان دے | دَ خلقو دَ پاره | او | هدایت | او نصیحت | پرهیزګارانو دَ پاره
دا (قرآن) دَ ټولو خلقو دَ پاره یو بیان او پرهیزګارانو دَ پاره هدایت او نصیحت دے۔

وَلَا تَهِنُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٩﴾

اومهٔ سستیږئ | اومهٔ غمژن کیږئ | او تاسو | به غالب یئ | کهٔ چرے یئ تاسو رښتینی مؤمنان

او تاسو همت مهٔ بائیلئ او مهٔ غم کوئ او هم تاسو به غالب راځئ کهٔ چرے تاسو خپل دننه ایمان لرئ.

اِنْ يَّمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهٗ ؕ

کهٔ چرے ورسیږی تاسو ته | (څهٔ) زخم | نو رسیدلے (دے) | قوم (دَ کافرانو) ته | زخم | په شان دَ هغې

کهٔ (نن) تاسو ته (په دِے جنګ کښے) زخم لګیدلے دے نو دِے قوم (کافرانو) ته هم داسے زخم لګیدلے دے.

وَتِلْكَ الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ

او دا | (دَ فتح او ماتې) ورځے | اړوُو را اړوُو مونږ | دَ خلقو په مینځ کښے | او دَ پاره دَ دے هم چه جدا کړی | الله

او دا خو حالات دی کوم چه مونږ (وار په وار) په خلقو کښے بدلوُو را بدلوُو. او حکمه هم دے چه الله په تاسو کښے

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ

مؤمنان | او جوړ کړی | څنے په تاسو کښے | شهیدان | او الله | دوست نهٔ لری

هغه خلق وُزمائی کوم چه مؤمنان دی او په تاسو کښے څنو ته دَ شهادت درجه نصیب کړی او دَ الله ظالمان

الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٤٠﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَيَمْحَقَ

ظالمان | او دَ پاره دَ دے چه ښهٔ پاک کړی | الله | مسلمانان | او ختم کړی

خوښ نهٔ دی او په دِے وجه هم چه الله دَ ایمان خاوند (دَ ګناهونو نه) پاک صفا کړی او کافران

الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٤١﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ

کافران | ایا | ګمان کوئ تاسو | چه داخل به شئ تاسو | جنت کښے | حال دا دے چه (او س پورے) نهٔ دی معلوم کړی

تباه کړی. ایا تاسو ګڼړئ چه جنت ته به (اوچ په اوچه) داخل شئ حال دا دے چه الله په

اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٢﴾

الله | هغه خلق | (کوم چه) جهاد وکړو | په تاسو کښے | او (نهٔ دی) معلوم کړی | صبر کوونکی

تاسو کښے لا جهاد کوونکی نهٔ دی آزمائیلی او نهٔ ئے صبر کوونکی آزمائیلی دی.

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ ۠

او بیشکه | تاسو | آرزو کوله | دَ مرګ | وړاندِ دَ دے نه چه | تاسو ملاقات وکړئ دَ مرګ سره

او تاسو خو به دَ مرګ آرزوګانے کولے (خو هغه وخت) چه مرګ مو لیدلے نهٔ وو

فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿١٤٣﴾ ع وَمَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ

پس وُلیدو تاسو هغه | او تاسو کتل (په خپلو سترګو) | او نهٔ دے محمدؐ | مګر | یو رسول

نو اوس درته مرګ مخامخ راغے او تاسو وُلیدلو. او محمد (صلی الله علیه وسلم) نور څهٔ نهٔ دے خو بس یو پیغمبر دے

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ؕ اَفَاۡئِنْ مَّاتَ اَوْ قُتِلَ

بیشکه تیر شوی دی | دَ هغهٔ نه وړاندِ | پیغمبران | ایا بیا کهٔ چرے | دے وفات شی | یا قتل کړے شی

دَ دهٔ نه وړاندِ نور پیغمبران هم تیر شوی دی، نو کهٔ دے وفات شی یا وُوژلے شی

اِنْقَلَبْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ ؕ وَمَنْ يَّنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ
نو بیرته به گرځئ تاسو | په پوندو خپلو | او څوک چه | بیرته وګرځی | په پوندو خپلو
نو ایا تاسو به په اړولو بشپو (د اسلام نه) بیرته ګرځئ؟ او (یاد ساتئ) څوک چه کفر ته واپس وګرځی
فَلَنْ يَّضُرَّ اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ وَسَيَجْزِى اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾
هغه به هیڅ کله زیان ونه رسوی شی | الله ته | هیڅ (هم) | او ډیر زر به بدله ورکړی | الله | شکرګزارو ته
نو هغه الله ته هیڅ نقصان رسولے نه شی۔ او الله به ډیر زر شکرګزارو بندګانو ته بدله ورکړی
وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّؤَجَّلًا ؕ
او دا ممکنه نه ده | یو نفس له | چه مړ شی | مګر د الله په حکم | لیکلی شوی دے | په نیټه سره
او هیڅ یو ژوندے د الله د حکم نه بغیر مړ کیدے نه شی، مرګ خو په نیټه لیکلے شوے دے
وَمَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ وَمَنْ
او څوک چه | غواړی | ثواب | د دُنیا | مونږ ورکوو هغه ته | د دے نه | او څوک چه
او څوک چه دنیوی ثواب غواړی مونږ به ورله په دنیا کښے ثواب ورکړو او څوک چه د
يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا ؕ وَسَنَجْزِى الشّٰكِرِيْنَ ﴿١٤٥﴾
غواړی | ثواب | د آخرت | مونږ ورکوو هغه ته | د هغے نه | او مونږ به ډیر زر بدله ورکړو | شکرګزارو ته
آخرت د ثواب د پاره کار کوی نو هغه له به په آخرت کښے ثواب ورکوو او مونږ به ډیر زر شکرګزارو له بدله ورکړو
وَكَاَيِّنْ مِّنْ نَّبِيٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ رِبِّيُّوْنَ كَثِيْرٌ ۚ فَمَا
او څومره (ډیر شول) | له پیغمبرانو نه | چه جهاد وکړو | د هغوی په ملګرتیا کښے | خدائی خلقو | ډیر و | بیا نه (خو)
او (د دے نه وړاندے) ډیر پیغمبران وو چه د هغوی په ملګرتیا کښے ډیرو خدائی خلقو جهاد وکړو۔ نو د الله په
وَهَنُوْا لِمَآ اَصَابَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا
هغوی همت بائیلو | په سبب د هغه مصیبت چه ورسیدو هغوی ته | د الله په لاره کښے | او نه کمزوری شول
لاره کښے چه کوم مصیبتونه ورته رسیدلی وو، په هغے باندے د هغوی زړونه پریوتی نه وو، نه کمزوری شوی وو
وَمَا اسْتَكَانُوْا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ
او نه | ښکته شول | او الله دوست لری | صابران | او نه وه
او نه ئے باطل ته سر ټیټ کړے وو او د الله صابره خلق خوښ وی۔ د هغوی خو بس دا
قَوْلَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا
خبره د هغوی | سوا | (د دے نه) چه | هغوی به وئیل | اے ربه زمونږ! | وبخښه | مونږ د پاره | ګناهونه زمونږ
دُعا وه چه اے زمونږه ربه! زمونږ ګناهونه او زمونږ د لاسه
وَاِسْرَافَنَا فِيْٓ اَمْرِنَا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا
او زمونږ زیاتے | زمونږ په کار کښے | او کلک کړه | زمونږ قدمونه | او مدد راکړه مونږ ته
شوے زیاتے راته وبخښه، او زمونږ پښے کلکے کړه او د کافرانو په

عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۴۷﴾ فَاٰتٰىهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ
پہ قوم | دَ کافرانو | پس ورکړو هغوئ تہ | اللہ | ثواب | دَ دُنیا | او ښهٔ
مقابلہ کښے مونږ لہ فتح راکړه . نو اللہ تعالیٰ هغوی لہ دَ دُنیا ثواب هم ورکړو ، او دَ آخرت
ثَوَابِ الْاٰخِرَةِ ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۴۸﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا
ثواب | دَ آخرت | او اللہ | دوست لری | نیکان | اے | مؤمنانو!
ښهٔ ثواب ئے هم ورکړو او نیکان خلق دَ اللہ تعالیٰ خوښ دی . اے مؤمنانو!
اِنْ تُطِيْعُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَرُدُّوْكُمْ عَلٰۤى اَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا
کهٔ چرے تاسو خبره منئ | دَ کافرانو | نو هغوی بہ بیرته ورګرځوی تاسو | پہ پونده ستاسو | پس وُبہ ګرځئ تاسو
کهٔ تاسو دَ کافرانو خبرے منئ نو پہ اړولو بہ مو (کفر ته) واپس کړی ، بیا بہ پہ سخت
خٰسِرِيْنَ ﴿۱۴۹﴾ بَلِ اللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ النّٰصِرِيْنَ ﴿۱۵۰﴾
زیان کاره | بلکه | (هم) اللہ | ستاسو مالک دے | او هغه | ډیر ښهٔ | مددګار دے .
نقصان کښے پریوځئ (دَ دوئ خبرے مه اوړئ) بلکه اللہ ستاسو مددګار دے او هغه ډیر ښهٔ مددګار دے
سَنُلْقِيْ فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ
اوس بہ مونږ وُغورځوو | پہ زړونو کښے | دَ هغو خلقو چہ | کافران دی | رُعب
مونږ بہ ډیر زر دَ کافرانو پہ زړونو کښے (ستاسو) رُعب وُغورځوو ،
بِمَاۤ اَشْرَكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا ۚ
پہ سبب دَ هغے چہ شریک کړے ئے دے هغوی | دَ اللہ سره | هغه څیز | چہ نهٔ دے نازل کړے | دَ هغے | (اللہ څهٔ) دلیل
ځکه چہ دوئ دَ اللہ سره داسے څیزونہ شریک کړی دی چہ دَ هغے پہ حقله اللہ هیڅ دلیل نهٔ دے نازل کړے
وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ وَبِئْسَ مَثْوَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۵۱﴾ وَلَقَدْ
او ځائے دَ هغوی | دوزخ دے | او خراب دے | ځائے دَ اُوسیدو | دَ ظالمانو | او بیشکه
او دَ دوئ ټیکاونړه دوزخ دے ، او دَ ظالمانو ټیکاونړه ډیره بده ده . او اللہ تعالیٰ تاسو
صَدَقَكُمُ اللّٰهُ وَعْدَهٗۤ اِذْ تَحُسُّوْنَهُمْ بِاِذْنِهٖ ۚ حَتّٰۤى اِذَا
رښتیا کړه تاسو سره | اللہ | خپله وعده | هغه وخت چہ تاسو وژل هغوی | دَ هغهٔ پہ حکم | تر دے چہ | هر کله
سره خپله وعده رښتیا کړه څهٔ وخت چہ (دَ جنګ پہ اول کښے) تاسو هغوئ دَ اللہ تعالیٰ پہ حکم سره بے دریغه
فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَاۤ
تاسو کمزوری وُښودله | او تاسو جګړه شروع کړه | پہ خپل کار کښے | او نافرمانی وُکړه تاسو | پس له دے نه چہ
وژل خو چہ تاسو بے زړهٔ شوئ او پہ خپل کار کښے مو جګړه شروع کړه او (دَ پیغمبر) دَ حکم نافرمانی مو وکړه پس دَ هغے نه
اَرٰىكُمْ مَّا تُحِبُّوْنَ ؕ مِنْكُمْ مَّنْ يُّرِيْدُ الدُّنْيَا
وُئے ښودلو تاسو تہ | هغه څیز | چہ تاسو خوښولو | (څنے) پہ تاسو کښے | هغه (دے) کوم چہ غواړی | دنیا
اللہ درته ستاسو دَ خوښے څیز (مال غنیمت) وُښودلو ، پہ تاسو کښے څنے خلق دَ دُنیا طلب ګار وُو

وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ الْاٰخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ

او ځنې له تاسو هغه دي | کوم چه غواړي | آخرت | بیا | ئې وګرځولئ تاسو | له هغوی نه | د پاره د دې چه وازمائي تاسو

او ځنې د آخرت خواهشمند وو، نو تاسو ئې د کافرانو (د تعاقب) نه وګرځولئ چه ستاسو امتحان واخلي

وَلَقَدْ عَفَا عَنكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ (152)

او بیشکه | هغه معاف کړئ | تاسو | او الله | لوئے د فضل خاوند دے | په مؤمنانو باندې

او (اوس الله) تاسو ته معافي وکړه، او الله په مؤمنانو باندې مهربان دے۔

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلٰى أَحَدٍ وَّالرَّسُولُ

هر کله چه | تاسو لرے تلئ په تیبښته کښې | او مخ نه راګرځولو تاسو | د چا طرف ته | او پیغمبر

(هغه وخت یاد کړئ) کله چه تاسو لرے وتلی وئ او هیچا ته مو پستنه نه کتل او پیغمبر

يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا

رابللئ تاسو | ستاسو د وروستو نه | بیائے ورسولو تاسو ته | د غم په بدله کښې غم | د پاره د دې چه غمژن نه شئ

درته د وروستو نه آوازونه کول، پس (الله ستاسو د تربیت د پاره) غم د پاسه غم درکړو د پاره د دے چه کوم څیز

عَلٰى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ خَبِيرٌ

په هغه څه چه | لاړه شي ستاسو د لاس نه | او نه | په هغه څه چه | ورسیږي تاسو ته مصیبت | او الله | باخبره دے

ستاسو د لاس نه ووځي یا درته تکلیف ورسي نو چه په هغې غمژن نه شئ۔ او الله تعالیٰ ستاسو د

بِمَا تَعْمَلُونَ (153) ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ

په هغه څه | چه کوئے تاسو | بیائے | راولیږلو | په تاسو باندې | پس له | غم نه

کارونو نه خبر دے۔ بیا د دے (لوئے) غم نه پس ئے ستاسو په زړونو کښې اطمینان

أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشٰى طَائِفَةً مِّنكُمْ ۖ وَطَائِفَةٌ

امن | (یعني) پرکالی | چه پټوله ئے | یوه ډله | له تاسو نه | او یوه ډله (هغه وه)

پیدا کړو چه یو تولی له خوب جوړ کوله، او یوه ډله (د منافقینو)

قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ

(چه) هغوی سره فکر وو | د خپلو ځانونو | هغوی ګمان کولو | په الله باندې | نا حق | ګمان

ته هغه وخت هم د خپلو ځانونو فکر وو، او د الله تعالیٰ په حقله ئے په ناحقه د جاهلانو په شان

الْجَاهِلِيَّةِ ۖ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ ۗ

د جاهلیت | هغوی به ویئیل | آیا | مونږ د پاره | له دے کار نه | څه څیز (شته)؟

بدګمانیانے کولے، ویئیل به ئے چه په دے کار کښې مونږ ته څه اختیار شته ؟

قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلّٰهِ ۗ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم

ووایه | بیشکه | کار | ټول | د الله دے | هغوی به پټولو | په خپلو زړونو کښې

ووایه (اے نبیؐ!) یقیناً ټولے خبرے هم د الله په اختیار کښې دي، دا خلق په زړونو کښې هغه خبرے پټے ساتي

مَّا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ ؕ يَقُوْلُوْنَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ

له دے کاره | مونږ دَ پاره | که چرے دے | وئیل به ئے | تا ته | چه نهٔ به ئے ښکاره کولو

چه نهٔ به ئے ښکاره کولو ، ووئیل به ئے چه که زمونږ په لاس کښے دے نو مونږ وے چه ستا په وړاندې نهٔ څرګندوی ، دوی (په خپل مینځ کښے) وائی که څهٔ اختیار زمونږ په لاس کښے دے نو مونږ

شَیْءٌ مَّا قُتِلْنَا هٰهُنَا ؕ قُلْ لَّوْ كُنْتُمْ فِیْ بُیُوْتِكُمْ

په خپلو کوردونو کښے | وئ تاسو | که چرے | ووایه | دلته | نو نهٔ به وو قتل شوی مونږ | څهٔ څیز

به دلته نهٔ وو وژلے شوی ۔ ورته ووایه چه که تاسو په خپلو کوردونو کښے هم ناست وے

لَبَرَزَ الَّذِیْنَ كُتِبَ عَلَیْهِمُ الْقَتْلُ اِلٰى

په طرف | وژلی کیدل | په هغوی باندې | (په تقدیر کښے) لیکلی وو | هغه خلق چه | خامخا به بهر ته راوتلی وو

نو دَ چا په نصیبه کښے چه مرګ لیکلے شوے وو ، هغوی به دَ خپل مرګ ځایونو

مَضَاجِعِهِمْ ۚ وَلِیَبْتَلِیَ اللّٰهُ مَا فِیْ صُدُوْرِكُمْ

ستاسو په سینو کښے دی | هغه څهٔ چه | الله | اودَ پاره دَ دې چه وُ ازمائی | دَ ځایونو دَ وژلے کیدلو خپلو

ته راوتلی وو ۔ او دا (معامله) ځکه وشوه چه الله ستاسو دَ سینو پټ رازونه وُ ازمائی ، او

وَلِیُمَحِّصَ مَا فِیْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ (۱۵۴)

دَ سینو | راز | او الله ښهٔ پیژنی | ستاسو په زړونو کښے دی | څهٔ چه | اودَ پاره دَ دې چه پاک کړی

ستاسو دَ زړونو درغلتیا صفا کړی ، او الله ته دَ زړونو راز ډیر ښهٔ معلوم دے

اِنَّ الَّذِیْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ یَوْمَ الْتَقَی الْجَمْعٰنِ ۙ

دوا ډلے . | چه یو بل ته مخامخ شوے | په هغه ورځ | له تاسو نه | مخ ئے وګرځولو | هغه خلق چه | بیشکه

په تاسو کښے چه کوم خلقو (دَ اُحد دَ جنګ په ورځ) دَ جنګ نه مخ اړولے وو هرکله چه دوا ډلے یو بل ته مخامخ

اِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّیْطٰنُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوْا ۚ وَلَقَدْ

او بیشکه | کوم چه هغوی کړی وو | په سبب دَ ځنے هغو عملونو | شیطان | وښویول هغوی | بیشکه چه

شوے ، نو دا ځکه چه شیطان دَ هغوی دَ ځنو عملونو په وجه دَ هغوی قدمونه خویولی وو ، الله دَ

عَفَا اللّٰهُ عَنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِیْمٌ (۱۵۵) ع ۱۷

معاف کړل | الله | هغوی لره | بیشکه | الله | بخښونکے . | دَ زغم خاوند دے

دَ هغو خلقو ګناه معاف کړه او الله یقینًا بخښونکے . دَ زغم خاوند دے.

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَقَالُوْا

اے | دَ ایمان خاوندانو! | مهٔ کیږئ | په شان دَ هغو خلقو | چه کافر شول | او وُ ئے وئیل

اے مؤمنانو ! دَ کافرانو په شان خبرے مهٔ کوئ چه دَ

لِاِخْوَانِهِمْ اِذَا ضَرَبُوْا فِی الْاَرْضِ اَوْ كَانُوْا غُزًّی لَّوْ كَانُوْا

خپلو ورونړو ته | هرکله چه هغوی سفر وکړو | په زمکه کښے | یا هغوی وُو | په جهاد کښے | که چرے وے هغوی

هغوئ خپل خپلوان چرته په سفر ووځی یا عزاله لاړ شی (او مړهٔ شی) نو هغوئ وائی که چرے

عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَمَا قُتِلُوْا ۚ لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً

موږ سره | نو نهٔ به مړهٔ کیدل | او نهٔ به وژلے کیدل | چه ګرځوی | الله | دا (خبره) | ارمان

دوئ دلته موږ سره پاتے وے نو مړهٔ شوی او وژلے شوی به نهٔ وو، دا سے خبرے الله د هغوئ په زړونو کښے د حسرت

فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

د هغوی په زړونو کښے | او الله | ژوندی کوی | او مړهٔ کوی | او الله | هغه څه ته چه تاسو کوئ

پیدا کولو سبب ګرځوی، او الله ژوندی کول او وژل کوی ، او الله تعالیٰ ستاسو کارونه

بَصِيْرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ

ګوری | او که چرے | تاسو وژلے شئ | د الله په لاره کښے | یا مړهٔ شئ | خامخا بخښنه

وینی ګوری۔ او که تاسو د الله په لاره کښے ووژلے شئ یا مړهٔ شئ نو د الله د طرف نه

مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿١٥٧﴾ وَلَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ

د الله د طرف نه | او (د هغهٔ) رحمت | ډیر ښهٔ دے | له هغه څهٔ نه | چه هغوی جمع کوی | او که چرے مړهٔ شوئ | یا

مغفرت او رحمت د هغه ټول مال نه ډیر ښهٔ دے کوم چه دا خلق راغونډوی۔ او که تاسو مړهٔ شئ یا

قُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ

ووژلے شوئ | نو خامخا به د الله طرف ته | راجمع کړے شئ | پس په سبب د مهربانئ سره | له طرفه د الله نه

ووژلے شئ نو په هر حال الله ته به راټولولے کیږئ ۔ (اے پیغمبره!) دا د الله تعالیٰ مهربانی ده

لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا

نرم شوے تهٔ | د هغوی د پاره | او که چرے | وے تهٔ | سخت خویه | د سخت زړهٔ خاوند | نو هغوی (ټول) به پاشیدلی وو

چه تهٔ د خلقو ته ډیر زیات نرم یئے او که تهٔ تیز خویه سنګدله وے نو ټول خلق به ستا د خوا و شانه

مِنْ حَوْلِكَ ۪ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ

ستا د خوا وشا نه | پس معاف کړه تهٔ | هغوی | او بخښنه وغواړه | هغوی د پاره | او مشوره کوه هغوی سره

تښتیدلی وو ، نو د دوئ قصورونه معاف کړه او د دوئ په حقله د بخښنے دعا وغواړه او په معاملو کښے

فِي الْاَمْرِ ۚ فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

(په اهمه) معامله کښے | بیا هر کله چه | تهٔ پخه اراده وکړے | نو توکل وکړه | په الله باندے | بیشکه | الله

د دوئ سره هم مشوره کوه خو هر کله چه د څهٔ خبرے پخه اراده وکړے نو بیا په الله توکل کوه۔ یقیناً توکل کوونکی کسان

يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿١٥٩﴾ اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ

دوست لری | توکل کوونکی | که چرے مدد درکړی تاسو ته | الله | پس نشته دے هیڅوک غالب کیدونکے

د الله تعالیٰ ډیر خوښ دی ۔ که الله تعالیٰ ستاسو مدد کوی نو هیڅ طاقت په تاسو غالب

لَكُمْ ۚ وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهٖ ؕ

په تاسو | او که چرے | هغه پریږدی تاسو | پس څوک دے هغه چه | مدد به درکړی تاسو ته | پس له دهٔ نه

نهٔ شی راتلے او که الله تعالیٰ مو یوازے پریږدی نو بیا بل داسے څوک کیدے شی چه د هغهٔ نه پس به تاسو له مدد درکړی

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٦٠﴾ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ

او په الله باندې | پس توکل دِ وکړي | مؤمنان | او نه دَه (ممکنه) | نبي دَ پاره

او په الله تعالیٰ باندِ توکل کوي. او دَ هیڅ یو نبي دا کار نه دے
او پکار دی چه مؤمنان په الله تعالیٰ باندِ توکل کوي.

اَنْ يَّغُلَّ ۚ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ

چه خیانت وُکړي | او څوک چه خیانت وکړي | نو هغه به راوړي | هغه څیز چه خیانت کړے دے | په ورځ دَ قیامت

چه هغه دِ خیانت وُکړي او څوک چه خیانت وکړي نو هغه څیز به دَ قیامت په ورځ ځان سره راوړي

ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾

بیا | به پوره ورکړے شي | هر نفس ته | کوم چه هغه کړي دي | او په هغوی | به ظلم نه شي کولے.

بیا به هر چا ته دَ خپل عمل پوره پوره بدله ورکولے شي او په هیچا به هیڅ زیاتے نه کیږي

اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ

نو ایا چا چه | پیروي وُکړه | دَ الله دَ رضا | هغه (به وي) په شان دَ هغه چا چه راغلو | په غضب کښې | دَ الله

نو ایا څوک چه دَ الله په رضا چلیږي دَ هغه چا په شان کیدے شي په چا چه دَ الله غضب شوے وي

وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ

او ځائے دَ هغه | دوزخ دے | او هغه (ډیر) بد دے ځائے دَ (واپس) ورتلو | دَ هغو (ټولو) درجې دي | الله سره.

او دوزخ دَ هغه ټیکانړه وي ؟ او هغه ډیر خراب ځائے دے، الله سره دَ خلقو جدا جدا درجې دي.

وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٦٣﴾ لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ

او الله | ګوري | هغه څه چه هغوی ئې کوي | بیشکه | احسان وکړو | الله

او الله تعالیٰ دَ هغوی کاروِنه ویني ګوري. الله تعالیٰ واقعي په مؤمنانو باندِ ډیر لوئے

عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ

په مسلمانانو | هر کله چه راوئې لیږلو | په هغوی کښې | یو پیغمبر | هم له هغوی نه

احسان کړے دے، چه په دوی کښې ئې دَ دوی (دَ خپل قوم) نه یو پیغمبر رالیږلے دے

يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ

چه تلاوت کوي | په هغوی | دَ هغه ایتونه | او پاکوي هغوی | او زده کوي هغوی ته | کتاب

چه هغه ورته دَ الله تعالیٰ ایتونه اوړوي او دَ دوی (زړونه) پاکوي او دوئي ته دَ کتاب او حکمت

وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿١٦٤﴾ اَوَلَمَّآ

او علم | او بیشکه هغوی وُو | دَ دے نه وړاندِ | په ښکاره ګمراهئ کښې | ایا هر کله چه

تعلیم ورکوي، او دَ دے نه وړاندِ خو دا خلق په ښکاره ګمراهئ کښې پراته وو. او کله چه (دَ احد په

اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ قُلْتُمْ اَنّٰى

وُرسیده تاسوته | مصیبت | چه رسولے دے تاسو | دَ هغې نه دوچند | نو وُ دئیل تاسو | چه کوم ځائے نه

جنګ کښې) په تاسو باندِ مصیبت راغلو داسے مصیبت چه دَ دے نه دوچند تاسو په هغوی باندِ (دَ بدر په جنګ کښې) غورزولے وو نو تاسو ووئیل چه

هٰذَا ۭ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

(راغلو) دا؟ | ووایه | هغه | خپله ستاسو د طرف نه راغلو | بیشکه | الله | په هر څیز باندې

دا د کوم ځائے نه راغے، ووایه چه دا تاسو پخپله په ځان راوستے دے ، بیشکه الله تعالیٰ په هر څه

قَدِيْرٌ ﴿۱۶۵﴾ وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ

قادر دے | او کوم چه | ورسیدو تاسو ته مصیبت | په هغه ورځ چه | یو بل ته مخامخ شوے | دواړه ډلے

قدرت لری۔ او کوم مصیبت چه په تاسو باندې په هغه ورځ راغے هرکله چه دواړه ډلے (په اُحد کښے) یو بل ته مخامخ شوے

فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۶۶﴾ وَلِيَعْلَمَ

پس په حکم د الله سره | او د پاره د دے چه معلوم کړی | مؤمنان | او د پاره د دے چه معلوم کړی

نو دا هم د الله په حکم سره وو چه الله مؤمنان ښکاره کړی۔ او منافقان هم بیل

الَّذِيْنَ نَافَقُوْا ښ وَقِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ

هغه خلق چه | منافقان شول | او ووئیلے شو | هغوی ته | راشئ | و جنګیږئ | په لاره کښے د الله

کړی (هغه منافقان) چه ورته ووئیلے شو چه راشئ د الله تعالیٰ په لار کښے جنګ وکړئ

اَوِ ادْفَعُوْا ۭ قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّا اتَّبَعْنٰكُمْ ۭ هُمْ لِلْكُفْرِ

یا دفع کړئ کافران | هغوی ووئیل | که چرے مونږ پوهیدے | په جنګ کولو | نو خامخا به پیروی کړے وه مونږ ستاسو | هغوی خو کفر ته

یا (دښمن) دفع کړئ؛ نو هغوی ووئیل که مونږ ته معلومه وے چه (نن) جنګ دے نو مونږ به خامخا درپسے درغلی وو۔ د دے ورځ

يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ

په دغه ورځ | ډیر نزدے شول | په نسبت (د دے چه وی) هغوی ایمان ته (نزدے) | هغوی وائی | په خپلو خلو

په وخت هم هغوئ د ایمان په نسبت کفر ته زیات نزدے وو۔ دوئ په خلے هغه خبرے کوی، چه په

مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿۱۶۷﴾

هغه څه چه نه دی | د هغوی په زړونو کښے | او الله | زیات پوهه دے | په هغه کوم چه | هغوی پټوی

زړونو کښے ئے هغسے نه دی او کومے خبرے چه دوئ پټوی هغه الله ته ډیرے ښے معلومے دی۔

اَلَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا

دا هغه خلق دی کوم چه | ووئیل | خپلو وروڼو ته | او په خپله ناست وو له جنګ نه | که چرے هغوی زمونږ خبره منلے

دا هغه خلق دی چه پخپله خو ناست پاتے شول او د خپلو وروڼو په حقله ئے ووئیل چه که زمونږ خبره ئے منلے

مَا قُتِلُوْا ۭ قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ

نو نه به وو قتل شوی | ووایه | دفع کړئ تاسو | له خپله ځانه | مرګ | که چرے | یئ تاسو

وے نو وژلی شوی به نه وو۔ ورته ووایه، که چرے تاسو په دے وینا کښے رښتونی یئ نو د خپل ځان نه مرګ

صٰدِقِيْنَ ﴿۱۶۸﴾ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا ۭ

رښتونی | او ګمان مه کوه | په هغو خلقو چه | ووژلے شول | د الله په لاره کښے | د مړو

دفع کړئ۔ او څوک چه د الله په لار کښے وژلے شوی دی، هغوی هیڅکله مړی مه ګڼه

بَلْ اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿۱۶۹﴾ فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ

بلکہ ژوندی دی | دَ خپل رب سره | هغوئ ته روزی ورکولے شی | خوشحاله دی | په هغه څه چه ورکړی دی هغوی ته الله

بلکہ هغوی خپل رب سره ژوندی دی رزق ورته ورکولے شی۔ (او) الله تعالیٰ چه دَ خپل فضل نه هغوی ته څه ورکړی

مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ

له خپل فضل نه | او هغوی خوشحالیږی | دَ هغو خلقو (په نسبت) | چه لا نه دی یو ځائے شوی | دَ هغوی سره

دی په هغے خوشحاله دی۔ او دَ هغو خلقو په نسبت خوشحالی کوی چه لا دروستو (په دُنیا کښے) دی او هغوی

مِّنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۱۷۰﴾ وقف لازم

له هغوی نه وروستو | چه نشته دے | (هیڅ) خوف | په هغوی | او نه هغوی | به غمژن شی

سره (په برزخ کښے) ملاو نه دی، هغوئ له نه څه ویره شته ، او نه به خفه کیږی

يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ

هغوی خوشحالیږی | دَ الله په انعام | او فضل | او (په دے خبره) چه الله | نه ضائع کوی

هغوی دَ الله تعالیٰ په نعمت او فضل ډیر خوشحاله دی ۔ او په دے خبره چه الله تعالیٰ دَ مؤمنانو

اَجْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۷۱﴾ ۛ اَلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ ع ۸/۱۷

اجر | دَ مؤمنانو | کوم خلق چه | حکم ومنلو | دَ الله | او دَ رسول

اجر نه ضائع کوی ۔ چاچه دَ زخم خوړلو نه پس هم دَ الله او رسول

مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۛ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا مِنْهُمْ معٓ ۲

پس له هغے نه چه | ورسیدلو هغوی ته | زخم | دَ هغو (ټولو) دَ پاره چاچه | نیکی وکړه | دَ هغوی نه

په آواز باندې ځان حاضر کړو ، په هغوئ کښے چه کوم نیکان او پرهیزګاران

وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۷۲﴾ ۚ اَلَّذِيْنَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ

او پرهیزګاری ئے وکړه | اجر دے | ډیر لوئے | هغه خلق چه | دوئیل هغوی ته | خلقو | چه بیشکه | (مخالفو) خلقو

دی هغوئی له لوئے اجر مقرر دے ، دا هغه (مؤمنان) دی چاته چه خلقو ووئیل چه کوړیٔ (دَ مکے) کافرانو

قَدْ جَمَعُوْا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا ۖ وَّقَالُوْا

جمع کړے دے (لښکر) | دَ پاره ستاسو | پس ووېریږئ دَ هغوی نه | نو هغوی نور زیات شول | په ایمان کښے | او هغوی ووئیل

ستاسو په مقابله کښے فوج جمع کړے دے دَ هغوی نه ووېریږئ نو دے خبرے دَ هغوی ایمان نور زیات کړو او وئے وئیل

حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴿۱۷۳﴾ فَانْقَلَبُوْا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ

کافی دے مونږ دَ پاره | الله | او هغه ډیر ښه کارساز دے | بیا هغوی واپس شول | دَ الله په احسان | او فضل سره

چه مونږ له الله یوازے بس دے او هم هغه بهترین کارساز دے۔ پس هغوی دَ الله په نعمت او دَ هغه په فضل سره کامیاب

لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوْٓءٌ ۙ وَّاتَّبَعُوْا رِضْوَانَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ

ونه رسیدلو هغوی ته | (څه) تکلیف | او پیروی وکړه هغوی | دَ رضامندئ دَ الله | او الله

واپس شول ، هغوی ته څه تکلیف هم ونه رسیدو او دَ الله دَ رضا کارئے هم وکړو ۔ او الله

ذُوْ فَضْلٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۷۴﴾ اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطٰنُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ

خاوند دَ لوئے فضل دے | بیشکه چه | دا (خبرورکونکی) | شیطان دے | چه ویروی | دوستان خپل

دیرلوئے فضل خاوند دے. یقین وکړئ دا هم شیطان دے چه تاسو دَ خپلو دوستانو نه ویروی.

فَلَا تَخَافُوْهُمْ وَخَافُوْنِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۷۵﴾ وَلَا يَحْزُنْكَ

پس مهٔ ویریږئ تاسو دَ هغوئ نه | او ویریږئ له ما نه | که چرے یئ تاسو | مؤمنان | او غمژن دِ نهٔ کړی تا

نو تاسو دَ هغوئ نه هرګز مهٔ ویریږئ او (صرف) هم ما نه ویره کوئ که چرے تاسو واقعی مؤمنان یئ. او (اے نبی!) تهٔ دِ هغو

الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا ؕ

هغه خلق کوم چه | زغلی | په کفر کښے | بیشکه هغوی به | هیڅ کله نقصان ونهٔ رسولے شی | الله ته | هیڅ هم

خلقو په کار د تو مهٔ غمژن کیږه څوک چه دَ کفر په اختیارولو کښے تلوار کوی دوئ هیڅ کله دَ الله هیڅ تاوان نهٔ شی کولے.

يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ

الله غواړی | چه نهٔ | جوړ ئے | هغوی دَ پاره | (څهٔ) برخه | په آخرت کښے | او هغوی دَ پاره

الله دا غواړی چه په آخرت کښے ورله هیڅ برخه ورنهٔ کړی. او هغوئ له

عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۷۶﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ

عذاب دے | ډیر لوئے | بیشکه | کوم خلقو چه | واخستو | کفر | په بدله دَ ایمان کښے

لوئے عذاب مقرر دے. چا چه دَ ایمان په بدله کښے کفر په بیعه اخستے دے.

لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۷﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ

هغوی به هیڅ کله زیان ونهٔ رسوی | الله ته | هیڅ | او هغوی دَ پاره | عذاب دے | دردناک | او خیال دِ نهٔ کوی

هغوی یقیناً دَ الله تاوان نهٔ شی کولے، او هغوی له دردناک عذاب مقرر دے. او کافران دِ دا

الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ ؕ

هغه خلق چه | کافران دی | چه زمونږ مهلت ورکول | هغوی ته | بهتر دی | دَ هغوئ دَ ځانونو دَ پاره

خیال نهٔ کوی چه کومه مونږ دوئ له دَ بهتری دَ پاره مهلت ورکړو

اِنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ لِيَزْدَادُوْٓا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۱۷۸﴾

بیشکه مونږ خو مهلت ورکوو هغوی ته | چه هغوی نور زیات وکړی | ګناهونه | او هغوی دَ پاره | عذاب دے | سپکوونکے

دا مهلت خو مونږ ځکه ورکوو چه هغوی په ګناهونو کښے نور زیات شی او هغوئ له سپکوونکے عذاب مقرر دے

مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى

الله به هیڅ کله پرے نږدی | مؤمنان | په هغه (حال) | چه تاسو یئ په هغے باندِ | ترڅو چه

دا نهٔ شی کیدے چه الله تعالیٰ مؤمنان په دا سے حالت کښے پریږدی کوم چه (نن صبا) ستاسو دے بلکه

يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ

جدا کړی | ناپاک | له پاک نه | او الله (هیڅکله) نهٔ دے چه | خبر ورکوی تاسو ته

هغه به پاک او پلیت خلق جدا کوی. او دَ هغهٔ دا طریقه هم نهٔ ده چه تاسو ټول دَ غیبو په خبرو

عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ يَّشَآءُ
پہ غیب باندِ | اولیکن | اللہ | غوره کوی | له خپلو رسولانو نه | څوک چه وُغواړی
خبر کړی ، دَ دے دَپاره الله په خپلو پیغمبرانو کښے چه څوک غواړی هغه غوره کوی
فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ
پس ایمان راوړئ | په الله | او دَ هغهٔ په پیغمبرانو | او که چرے | ایمان راوړئ تاسو | او پرهیزګاری وکړه تاسو | نو تاسو دَپاره
نو تاسو په الله او په پیغمبرانو باندِ ایمان راوړئ او که دَ ایمان او پرهیزګارئ په لار روان وسیږئ نو ډیر لوے اجر به
اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ
ثواب دے ، ډیر لوے | او هرګز دِ خیال نهٔ کوی | هغه خلق چه | شومتیا کوی | په هغه څهٔ چه ورکړل هغوئ ته الله
بیا مومئ . او په چا چه الله دَ مال فضل کړے دے او هغوئ پکښے شومتیا کوی
مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۭ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۭ سَيُطَوَّقُوْنَ
له خپل فضل نه | چه هغه بنهٔ دی | دَ هغوئ دَپاره | بلکه | هغه (خو) | بد ده دی | هغوئ دَپاره | زر به طوق واغوندے شی هغوئ
نو دا خیال دِ نهٔ کوی چه شومتیا ورله بهتره ده بلکه دا دَ دوی په حقله نقصان دے ، د غه دَ شومتیا مال
مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ
دَ هغه څهٔ | په کوم کښے چه هغوئ شومتیا کړے ده | په ورځ | دَ قیامت | او هم دَ الله دَپاره دے | میراث
په ورځ دَ قیامت په ورځ دَ غاړے تیزندئ کړے شی . او دَ آسمانونو او زمکو ټول میراث
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١٨٠﴾ لَقَدْ ع ۱۸ ۹
دَ آسمانونو | او دَ زمکے | او الله | دَ هغه څهٔ نه | چه تاسو کوئ | (ښهٔ) خبردار دے | یقینًا
یوازے دَ الله تعالیٰ دے . او الله ستاسو په کارونو ښهٔ خبر دے ، بیشکه
سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّنَحْنُ
اَوْریدلے ده الله | خبره | دَ هغو خلقو چه | دُئے وئیل | بیشکه الله | محتاج دے | او مونږ
الله دَ هغه خلقو خبره واوریدله چه دائے ووئیل چه الله محتاج دے او مونږ غنیان
اَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وقف لازم
غنیان یُو | زر ده چه مونږ به وُلیکو | هغه څه چه | هغوی وُوئیل | او قتلول دَ هغوی | پیغمبرانو لره | په ناحقه
یُو مونږ به دَ دوی دا خبره هم ولیکو او (دا موهم لیکلی ګی) چه دوی به په ناحقه پیغمبران وژلے .
وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿١٨١﴾ ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ
او مونږ به وداېُو | وُڅکئ | عذاب | سوزوُونکے | دا (بدله) ده | دَ هغه څهٔ | چه وړاندِ وُلیږلو
او رچه وخت راشی نو) ورته به وداېُو چه اوس دَ اور دَ عذاب خوند وُڅکئ . دا ستاسو دخپلو لاسونو دالیږلے
اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿١٨٢﴾ اَلَّذِيْنَ قَالُوْا
ستاسو لاسونو | او چه | الله (خو) | نهٔ دے | ظلم کوونکے | په بندګانو | کوم خلقو چه | وُوئیل
ګټه ده او الله دَ بندیانو په حقله یو ذره ظالم نهٔ دے . څوک چه داوائی چه الله

اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا
چه الله (خو) | موږ ته وعده اخستې ده | چه موږ ایمان رانه وړو | په چا رسول باندې | ترهغه وخته پورې چه | راوړي موږ ته
موږ ته وټیلی دی چه په هېڅ یو پیغمبر د ترهغه ایمان نه راوړو چه (داول) هغه زموږ په وړاندې
بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ؕ قُلْ قَدْ جَآءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِىْ
قرباني | چه وخوري هغه | اور | ووایه | بیشکه راوړي وو تاسو ته | پیغمبرانو | له ما نه وړاندې
داسې قرباني ونه کړي چه (دغیبو) اور راشي او هغه وخوري وته ووایه چه زما نه وړاندې پیغمبرانو تاسو ته څرګندې نښې
بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِىْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ
معجزې | او هغه څه چه | وویل تاسو | پس ولې | وواژل تاسو هغوی | که چیرې | یئ تاسو
راوړې وې او هغه نخښه هم راوړې وه چه تاسو غوښتې نو هغوی مو ولې وواژل؟ که تاسو رښتینې
صٰدِقِيْنَ ۱۸۳ فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ
رښتیا ویونکي | پس که چیرې | هغوی تا دروغژن وګڼي | نو دروغژن ګڼلي شوي وو | پیغمبران | وړاندې له تا نه
یئ. که اوس دوی تا دروغژن ګڼي، نو تا نه وړومبې هم ډیر پیغمبران دروغژن ګڼلې شوي
جَآءُوْ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ۱۸۴ كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ
راوړي وو هغوی | روښانه دلیلونه | او صحیفې | او کتاب | روښانه | هر یو نفس | څکونکې د
دي، چه هغوی ښکاره نخښې او صحیفې او روښانه کتاب راوړې وو. هر ژوندي به یو ځل
الْمَوْتِ ؕ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ فَمَنْ
مرګ دې | او بیشکه چه پوره پوره به درکړې شي تاسو ته | اجرونه ستاسو | په ورځ | دقیامت | پس څوک چه
مري. او تاسو ته به خپل پوره اجر د قیامت په ورځ درکولې شي نو څوک چه
زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ؕ وَمَا الْحَيٰوةُ
به لرې وساتلې شي | له اور نه | او داخل به کړې شي په جنت کښې | پس بیشکه هغه کامیاب شو | او نه دې | ژوند
د دوزخ د اور نه بچ شي، او جنت ته داخل شي، هغه کامیاب شو. او د دنیا ژوند نو رڅه نه
الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ۱۸۵ لَتُبْلَوُنَّ فِىْٓ اَمْوَالِكُمْ
د دنیا | مګر | سامان | د دوکې | تاسو به خامخا ازمائیلې شئ | په خپلو مالونو کښې
دی خو څرګند د دوکې د ده. (مسلمانانو!) ستاسو د مالونو او ستاسو د سرونو
وَاَنْفُسِكُمْ ۚ قف وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
او په خپلو ځانونو کښې | او خامخا به واورئ | د هغو خلقو نه | چه ورکړې شوې دې هغوی ته | کتاب
ازمیښت به خامخا کیږي، او تاسو به د هغو خلقو نه چه مخوا ورته کتاب ورکړې شوې دې
مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى كَثِيْرًا ؕ وَاِنْ
له تا نه وړاندې | او له هغه خلقو نه | چه مشرکان دي | د اذیت (خبرې) | ډیرې | او که چیرې
او د مشرکانو د خلې نه ډیرې تکلیف رسوونکې خبرې اورئ، او که

تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۸۶﴾ وَاِذْ

تاسو صبر وکړئ | او پرهیزګاري وکړئ | نو بیشکه | دا | دَ لوئے همت | کار دے | او هر کله چه

تاسو صابره پاتے شئ او ځان بچ وساتئ نو دا ډیر دَ اوچتے حوصلے کار دے ـ او (یاد کړه) هر کله

اَخَذَ اللّٰهُ مِیْثَاقَ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَتُبَیِّنُنَّهٗ لِلنَّاسِ

واخستو | الله | اقرار | هغو خلقو نه چه | ورکړے شوے وو | کتاب | چه خامخا بیا نوئ هغه | خلقو ته

چه الله دَ هغو خلقو نه کوم چه (اهل کتاب دی) داوعده اخستے وه چه تاسو له دَ دے (کتاب تعلیمات) په خلقو

وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ وَاشْتَرَوْا

او مه | پټوئ هغه | نو وغورځولو هغوی هغه | دَ خپلو شاګانو نه وروستو | او واخستلو هغوی

باندِ واضحه کول دی او پټ به ئے نه ساتئ خو هغوی داوعده شا ته وغورځوله او دَ الله کتاب ئے په

بِهٖ ثَمَنًا قَلِیْلًا ؕ فَبِئْسَ مَا یَشْتَرُوْنَ ﴿۱۸۷﴾ لَا تَحْسَبَنَّ

دَ دے په بدله کښے | قیمت | لږ | پس ډیر بد دے | څه چه | هغوی اخلی | ته هیڅ کله خیال مه کوه

لږ قیمت خرڅ کړو ، او ډیره خرابه سودا ئے وکړه ـ ځوک چه په خپلو (بدو

اَلَّذِیْنَ یَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّیُحِبُّوْنَ اَنْ یُّحْمَدُوْا

په هغو خلقو | چه خوشحالیږی | په هغه څه چه | هغوی کوی | او خوښوی | چه دَ هغوی تعریف دِ وشی

کارونو خوشحالیږی او دا غواړی چه په داسے کارونو دَ هغوی مدح دِ وشی

بِمَا لَمْ یَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۚ

په هغه څه چه | هغوی نه دے کړے | پس ګمان مه کوه په هغوی باندِ | په خلاصی کښے | له عذاب نه

کوم چه هغوی کړی نه وی ، نو ته دا خیال مه کوه چه هغوئ کښے دَ عذاب نه خلاص شول ، دَ

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ

او هغوی له | عذاب دے | دردناک | او الله دَ پاره ده | بادشاهی | دَ اسمانونو | او زمکے

هغوئ دَ پاره خو دردناک عذاب مقرر دے ـ او دَ اسمانونو او زمکے مالک یوازے الله دے

وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۸۹﴾ اِنَّ فِیْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ

او الله | هر څیز باندِ | قادر دے | بیشکه | په پیدا کولو کښے | دَ اسمانونو

او الله په هر څه قدرت لری ـ دَ اسمانونو او دَ زمکے په پیدا کیدو

وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّیْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰیٰتٍ لِّاُولِی الْاَلْبَابِ ﴿۱۹۰﴾

او زمکے | او په اختلاف | دَ شپے | او ورځ کښے | خامخا نخښے دی | دَ عقلمندو دَ پاره

کښے ، او دَ شپے ورځے پرله پسے په تلو راتلو کښے هغه عقلمندو دَ پاره ډیرے نخښے دی

اَلَّذِیْنَ یَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِیٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰی جُنُوْبِهِمْ

هغه خلق چه | یادوی | الله | په ولاړه | او په ناسته | او په خپلو اړخونو

چه په ولاړه ، په ناسته او په اړخ (هر حال کښے) الله تعالیٰ یادوی

وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا

او فکر کوی | په پیدا اوښت کښې | دَ اسمانونو | او دَ زمکے | اے زمونږ ربه

او دَ اسمانونو او دَ زمکے په پیدا اوښت کښې فکر کوی (او دا وائی) چه اے زمونږ ربه

مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝۱۹۱

نه دی پیدا کړی تا | دا | عبث | پاک یې ته | پس وُساته مونږ | له عذاب | دَ اور نه ـ

دا عجیبه څیزونه تا بے فائدے نه دی پیدا کړی ته (دَ هر عیب نه) پاک یې پس مونږ دَ اور دَ عذاب نه بچ کړه ـ

رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ۭ وَمَا

اے زمونږ ربه! | بیشکه تا | چه څوک | داخل کړل | اور ته | پس بیشکه رسوا کړل تا هغوی | او نشته دے

اے زمونږ ربه! تا چه څوک په دوزخ کښې واچولو نو هغه تا ډیر وُشرمولو ـ او دَ (دا سے)

لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝۱۹۲ رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا

دَ ظالمانو | څوک مددگار | اے زمونږ ربه! | یقینًا | مونږ واورېدلو | یو آواز کوونکے

ظالمانو دَ پاره څوک مددگار نشته ـ اے زمونږ ربه! مونږ دَ یو آواز کوونکی آواز واورېدو چا چه

يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۖ رَبَّنَا

چه بلنه کوی | ایمان طرف ته | چه | ایمان راوړئ | په خپل رب باندې | بیا مونږ ایمان راوړو | اے زمونږ ربه

دَ ایمان طرف ته بلنه کوله ، چه په خپل رب باندې ایمان راوړئ پس مونږ ایمان راوړو ، اے زمونږ ربه!

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا

پس معاف کړه | مونږ ته | زمونږ گناهونه | او لرے کړه | مونږ نه | بدئ زمونږه | او وفات کړه مونږ

زمونږ گناهونه وُبخښه ، او زمونږ بدیانے زمونږ نه لرے کړه ، او دَ نیکانو دَ ټولی

مَعَ الْاَبْرَارِ ۝۱۹۳ رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ

دَ نیکانو سره | اے زمونږ ربه! | او راکړه مونږ ته | دَ هغه چه | تا وعده کړے وه مونږ سره | دَ خپلو رسولانو په ژبه باندې

سره مو خاتمه وُکړه ـ اے ربه زمونږ! کومے وعدے چه تا مونږ سره دَ پیغمبرانو په ژبه کړی دی هغه راسره پوره کړه

وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۝۱۹۴ فَاسْتَجَابَ

او مه رُسوا کوه مونږ | په ورځ | دَ قیامت | بیشکه ته | خلاف نه کوے | دَ خپلے وعدے | پس قبوله کړه دُعا

او دَ قیامت په ورځ مو شرم پرده وُساته ، بیشکه چه ته دَ خپلے وعدے خلاف نه کوے ، نو الله تعالی دَ

لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّيْ لَآ اُضِيْعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ

دَ هغوی | دَ هغوی رب | چه زه | نه | ضائع کوم | عمل | دَ هیڅ عمل کوونکی | له تاسو نه

هغوی دُعا قبوله کړه (او ورته ئے وویل) چه زه به تاسو کښې دَ هیچا عمل نه ضائع کوم

مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ

سړے وی | یا | ښځه | ځنې له تاسو له جنس دَ ځنو نه دی | بیا هغو خلقو چا چه

که نارینه وی او که زنانه ، تاسو ټول دَ یو بل جزء یئ ـ نو هغه خلق کوم چه

هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي

هجرت وکړه | او ووېستلے شول | دَ خپلو کورونو نه | او تکلیف ورکړے شو هغوی ته | په لار کې زما کې

هجرت وکړو او دَ خپلو کورونو نه وېستلے شوی دی او زما په لار کښې ئې تکلیفونه اوچت کړی دی

وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ

او هغوی جنګ وکړو | او ووژلے شول | زهٔ به خامخا لرے کړم | دَ هغوئی نه | ګناهونه دَ هغوی | او خامخا به داخل کړم هغوی

او کوم چه جنګ وکړو او ووژلے شول، زهٔ به خامخا دَ هغوی ګناهونه معاف کړم او دا سے باغونو ته به ئے

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

په جنتونو کښې | بهیږی به | دَ هغے نه لاندې | نهرونه | بدل له ده | له طرفه دَ الله نه

ور داخل کړم چه دَ هغے لاندې نهرونه بهیږی، الله سره دَ هغوی ثواب مقرر دے.

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿١٩٥﴾ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ

او هم الله سره دے | ښهٔ | ثواب | او دو که کښې دِ دُنهٔ غورزوی تا | ګرځیدل راګرځیدل

او ښهٔ ثواب هم دَ الله سره پروت دے. دَ هغو خلقو کوم چه دَ کفر لار اختیار کړے ده په ملکونو

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ

دَ کافرانو | په ښارونو کښې | دا فائده ده لږه | بیا | ځائے دَ هغوی دے

کښې (په عیش و عشرت سره) ګرځیدل راګرځیدل تا په دوکه کښې و نهٔ غورزوی. دا دَ یو څو ورځو مزے دی بیا دَ هغو ټیکانړه

جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ

دوزخ | او خراب دے (هغه) | ځائے | لیکن | هغه خلق چه | ووېریدل | دَ خپل ربه | دَ هغوی دَ پاره

دوزخ دے، او هغه ډیره خرابه ټیکانړه ده. لیکن څوک چه دَ الله نه وېرېږی، هغوی له داسے باغونه

جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا

جنتونه دی | چه روان دی | دَ هغے لاندې | نهرونه | هغوی به همیشه وی | په هغے کښې | میلمستیا

تیار دی چه دَ هغے لاندې به نهرونه بهیږی، هغوی به همیشه پکښې اوسیږی. دا دَ الله

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۗ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾ وَإِنَّ

له طرفه دَ الله نه | او څهٔ چه | دَ الله سره دی | (هغه) ډیر ښهٔ دی | دَ نیکانو دَ پاره | او بیشکه

دَ طرف نه میلمستیا ده، او دَ الله تعالیٰ سره چه څهٔ دی هغه دَ نیکانو دَ پاره ډیر ښهٔ دی. او په

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ

دَ اهل کتابو نه | خو هغه (هم) دی | چه ایمان راوړی | په الله | او په هغه څهٔ چه | نازل کړے شو

اهل کتابو کښې یقیناً داسے خلق هم دی کوم چه په الله تعالیٰ باندې او په هغه کتاب باندې کوم چه په تا

إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ

ستاسو طرف ته | او په هغه څهٔ چه | نازل کړے شول | دَ هغوی طرف ته | عاجزی کوونکی | الله ته

نازل شوے دے او په هغه کتابونو کوم چه (له تا نه وړاندې) نازل شوی دی ایمان لری داسے چه الله تعالیٰ ته عاجزی کوی

لَا يَشْتَرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ

نهٔ اخلی | په بدله دَ ایتونو دَ الله | قیمت | لږ | هم دَ هغوی دَ پاره دے | ثواب دَ هغوی

دَ خدائے ایتونه (د دنیا) په لږ قیمت نهٔ خرخوی ، دَ هغو خلقو دَ پاره دَ هغوی دَ رب سره

عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٩﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا

دَ هغوی دَ رب سره | بیشکه | الله | زر حساب اخستونکے دے | اے دَ ایمان خاوندانو! | صبر وکړئ

اجر دے ، یقین وُساتئ چه الله تعالیٰ ډیر زر حساب اخستونکے دے۔ اے مؤمنانو! صبر کوئ یو بل په

ع ٢٠ وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا ۟ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٢٠٠﴾

او محنت وکړئ په صبر کښے | او دَ جهاد دَ پاره تیار اوسئ | او وویریږئ | دَ الله نه | دَ پاره دَ دے چه تاسو | کامیاب شئ۔

صبر آماده کوئ او خپل ځان دَ جهاد دَ پاره تیار ساتئ۔ او دَ الله تعالیٰ نه ډیر یریږئ چه تاسو ته کامیابي حاصله شي۔

سُوْرَةُ النِّسَآءِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّسِتَّةٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة نساء په مدینه کښے نازل شوی ده او پکښ یو سل شپږ اویا ایتونه او ۲۴ رکوع ګانے دي

(شروع کوم په نامه دَ الله چه لوئے مهربان زیات رحم کوونکے دے)

شروع کوم دَ الله په نوم چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ

اے خلقو! | اُویریږئ | دَ خپل رب نه | چا چه | پیدا کړئ تاسو | له یو کس نه

اے خلقو! دَ خپل رب نه اُویریږئ چه تاسو ټول ئے دَ یو تن (آدم علیه السلام) نه پیدا کړئ

وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَآءً ۚ

او پیدا ئے کړه | دَ هغهٔ نه | دَ هغهٔ ښځه | او خواره ئے کړل | دَ هغو دواړو نه | سړی | ډیر | او ښځے

او هم دَ هغهٔ نه ئے دَ هغهٔ جوړه (بی بی حوا) پیدا کړه او بیا دَ دے دواړو نه ئے ډیر سړی او ښځے (دَ زمکے په مخ) خواره کړل

وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

او اُویریږئ | دَ الله نه | چه سوال کوئ تاسو له یو بل نه دَ هغهٔ په نُوم | او دَ رشتو نه | بیشکه | الله

او دَ الله نه اُویریږئ چه دَ هغهٔ په نوم تاسو دَ یو بل نه خپل حقونه غواړئ او دَ خپلولئ دَ تعلقاتو (شلولو) نه، بیشکه الله

كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ﴿١﴾ وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا

دے | په تاسو | نګران | او ورکړئ | یتیمانو ته | دَ هغوی مالونه | او مهٔ بدلوئ

په تاسو ټولو باندې نګران دے۔ او دَ یتیمانو مالونه هغوی ته واپس کوئ ، او ښهٔ څیز په خپل

الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ ۪ وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ؕ

ناپاکه | په پاکو | او مهٔ | خورئ | مالونه دَ هغوی | یو ځائے شوی | دَ خپلو مالونو سره

خراب څیز مهٔ بدلوئ او دَ هغوئ مالونه دَ خپلو مالونو سره (شریک) مهٔ خورئ

اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا ﴿٢﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا

بیشکه هغه | ده | ګناه | لویه | او که چرے | تاسو سره ویره وی | چه تاسو به انصاف نهٔ کړے شئ

دا ډیره لویه ګناه ده۔ او که تاسو سره ویره وی چه دَ یتیمانو جینکو په حقله به انصاف

فِي الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ

دَیتیمانو جینکو په حق کښې | نو په نکاح کړئ هغه | کومې چه | خوښې وي ستاسو | له نورو ښځو نه

ډېرې نه کړې شئ ، نو کومې نورې ښځې چه مو خوښې وي هغوئ

مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوْا

دوه دوه | او درې درې | او څلور څلور | بیا که ویرېږئ | تاسو سره ویره وي | چه تاسو به انصاف ونه کړی شئ

دوه دوه درې درې او څلور څلور په نکاح واخلئ ، نو که دا ویره درسره وي چه (د هغوئ په مینځ کښې)

فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ ذٰلِكَ اَدْنٰى اَلَّا

نو یوې ښځې | یا (وینځې سره) چه | مالک وي پرې | ښی لاسونه ستاسو | دا | زیات نزدې دې (د دې نه) | چه به

انصاف ونه کړے شئ نو یوه (ښځه درله بس ده) یا داسې وینځې چه ستاسو ملکیت وي دا د بې انصافۍ نه د بچ کېدو

تَعُوْلُوْا ﴿٣﴾ وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ۚ فَاِنْ طِبْنَ

ظلم کوئ تاسو | او ورکوئ | ښځو ته | د هغوئ مهر | په خوشحالۍ سره | بیا که چرې | هغه راضی

د پاره ډاډ زیات ښه دے، او ښځو ته د هغوئ مهرونه په خوشحالۍ ادا کوئ ، بیا که چرې هغوئ په خپله

لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ

تاسو ته (په پرېښودو) | څه څیز | د هغې (مهر) نه | (د خپل) زړه نه | نو خورئ هغه

رضامندۍ تاسو ته په هغې کښې څه پرېږدي ، نو هغه ښه په مزه

هَنِيْٓــئًا مَّرِيْٓــئًا ﴿٤﴾ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ جَعَلَ اللّٰهُ

په شوق سره | چه ځان پرې ښه موړ کړئ | او مه ورکوئ | بې عقلو ته | خپل مالونه | کوم چه | جوړ کړي دي الله

بې منت ره خورے شئ ، او ناپوهه کسانو ته خپل مالونه مه حواله کوئ کوم چه الله تعالیٰ ستاسو

لَكُمْ قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ

(سبب د) ګذرېدو ستاسو | او روزی ورکړئ هغوئ ته | له هغې نه | او واغوندوئ هغوی ته | او وایئ | هغوی ته

د ګذران ښکے کړځولي دي او هغوئ له پکښې ډوډۍ او جامه ورکوئ ، او هغوی سره په نرمۍ

قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ﴿٥﴾ وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰىٓ اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ

خبره | ښه | او ازمایئ | یتیمان | تردې چه | هر کله هغوی ورسي | (د) نکاح (عمر) ته

خبرې کوئ ۔ او د یتیمانو ازمېښت کوئ تردے چه د نکاح عمر ته ورسي

فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ

بیا که چرې | معلومه شوه تاسو ته | له هغوی نه | هوښیارتیا | نو رسوئ | هغوی ته | مالونه د هغوی

نو که تاسو پکښې لږ ډېر تمیز بیا موندو ، نو د هغوئ مالونه هغوئ ته حواله کوئ

وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ۚ وَمَنْ

او مه خورئ هغه | په فضول خرچۍ | او په تلوار سره | (د دې نه) چه هغوی به لوی شي | او څوک چه

او د هغوئ د لوئیدو د ویرې نه ئې مال په فضول خرچۍ او په تلوار مه خورئ او څوک چه

كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۚ

دی | مالدار | نو پکار دی چه ځان وساتي | او څوک چه وی | محتاج | نو پکار دی چه وخوري | په ښه طريقه

دولتمند وي هغه له پکار دی چه هغه د يتيم د مال (نه) ځان وساتي او څوک چه محتاج وي هغه له پکار دی چه هغه په قدر د ضرورت

فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ

پس هر کله چه | ورکړئ تاسو | هغوی ته | د هغوی مالونه | نو ګواه نيسئ | په هغوی | او کافی دے | الله

وخوري، بيا هر کله چه يتيمانو ته خپل مالونه حواله کوئ، نو ګواهان پرے نيسئ، او (سم) حساب اخستونکے خو دے الله

حَسِيبًا ﴿٦﴾ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

حساب اخستونکے | سړو د پاره | برخه ده | له هغه څه نه چه پريښوده | پلار او مور | او خپلوانو

الله بس دے۔ د نارينوو هم په هغه مال کښے برخه مقرر ده چه مور او پلار او خپلوانو ئے پريښودے وی

وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ

او ښځو د پاره (هم) | برخه ده | له هغه څه نه | چه پريښوده | پلار او مور | او خپلوانو

او د زنانوو هم په هغه مال کښے برخه ده چه مور او پلار او (نورو) خپلوانو ئے پريښودے وی۔

مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ ۚ نَصِيبًا مَفْرُوضًا ﴿٧﴾ وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ

هغه لږ وی د هغے نه | يا ډير | برخه | مقرر (ده) | او هر کله چه | حاضر شی | په تقسيم باندے

که لږ وی هغه مال او که ډير وی، دا برخے (د الله د طرف نه) مقرر دي، او چه د تقسيم وخت له

أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ

خپلوان | او يتيمان | او مسکينان | پس ورکړئ هغوی ته | د هغے نه

خپل خپلوان، يتيمان او غريبان را حاضر شي، نو هغوی له هم پکښے څه ناڅه ورکړئ

وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٨﴾ وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكُوا

او وايئ | هغوی ته | خبره | ښه | او ويريدل پکار دي (الله نه) | هغو خلقو له | که چرے هغوی پريږدي

او هغوی سره په نرمئ سره خبرے کوئ، او هغو خلقو له پکار دي چه هغوی د دے خبرے نه وويريږي که چرے

مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ

له خپل ځان نه وروستو | اولاد | کمزورے | چه وويريږي | په هغوی باندے | پس هغوی له ويريدل پکار دي د الله نه

هغوی د خپل ځان نه وروستو (هم داسے) کمزورے او بے وسه اولاد پريږدي نو هغوی به د هغوی په حقله څنګه فکر وی پس

وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٩﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ

او وئيل پکار دی | خبره | محکمه | بيشکه | هغه خلق چه | خوري | مالونه | د يتيمانو

هغوی له پکار دي چه هغوی د الله نه ويريږي او سمه پخه خبره کوی۔ څوک چه د يتيمانو مالونه په ناحقه خوري هغوی

ع ۱۲ ۱ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ﴿١٠﴾

په ظلم سره | بيشکه چه | هغوی خوري | په خپلو خيټو کښے | اور | او زر ده چه هغوی داخل شي | دوزخ ته

نور څه نه کوی خو خپلے خيټے د اور نه ډکوی، او د دوزخ بل اور ته به زر واچولے شي۔

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ ۖ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ۚ

حکم کوی تاسو ته | الله | ستاسو د اولاد په حق کښې | چه د سړي برخه | برابر ده | د برخې | د دوو ښځو

ستاسو د اولاد په حقله درته الله تعالیٰ حکم کوی ، چه د یو نارینه برخه د دوو زنانو برابر ده.

فَإِن كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۖ

بیا که چرې | دی | صرف جینکۍ | د دوو نه زیاتې | نو د هغوی د پاره دی | دوه برخې په دریو کښې | د ترکې نه

نو که چرې د مړی وارثانې دوه یا د دوو نه زیاتې زنانه وی نو هغوی له دِ په دریو کښې دوه برخې ورکړې شی

وَإِن كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۚ وَلِأَبَوَيْهِ

او که چرې | هغه (ښځه) وی | هم یو | نو د هغې د پاره ده | نیمه | او د هغهٔ د مور پلار د پاره

او که یوه زنانه (وارثه) وی ، نو هغې له دِ نیم مال ورکړې شی ، او که د مړی اولاد

لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِن كَانَ لَهُ وَلَدٌ ۚ

په دواړو کښې هر یو ته | شپږمه برخه | د ترکې | که چرې | دی | د هغهٔ | (ځځ) اولاد

وی نو د هغهٔ په مور او پلار دواړو کښې هر یو له دِ شپږمه برخه ورکړې شی،

فَإِن لَّمْ يَكُن لَّهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ

بیا که چرې | نه وی | د هغهٔ | (ځځ) اولاد | او د ده وارثان وی | د ده مور پلار | نو د هغهٔ د مور د پاره

او که چرې اولاد ئې نهٔ وی او مور پلار ئې وارثان شی نو د مور ئې دریمه

الثُّلُثُ ۚ فَإِن كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ ۚ

دریمه برخه ده | بیا که چرې | وی | د هغهٔ | ورور | نو د هغهٔ د مور د پاره | شپږمه برخه ده

برخه مقرر ده ، او که چرې ورونړه خویندې ئې پاتې وی نو د مور ئې بیا شپږمه برخه کیږی

مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ

پس (د ادا کولو) | د وصیت نه | چه وصیت کړې وی مړی د هغې | یا د قرض | ستاسو پلاران | او ستاسو ځامن

دا برخې به هله ویستلې شی چه اول د مړی وصیت پوره کړې شی یا که قرض (پرې وی نو هغه) به اول ادا کړې شی . ستاسو مینځ پلاران

لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۚ فَرِيضَةً

تاسو نهٔ پوهیږئ چه | څوک په هغوی کښې | زیات نزدې دې | تاسو ته | په نفع (رسولو) کښې | (دا برخې) مقرر دی

او ستاسو ځامن لوېږه چه دی نو تاسو نهٔ پوهیږئ چه څوک درته په فائده رسولو کښې نزدې دی، دا برخې

مِّنَ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا (11) وَلَكُمْ

د الله د طرف نه | بیشکه | الله | دے | پوهه | خاوند د حکمت | او تاسو د پاره ده

الله مقرر کړی دی ، بیشکه الله په هر څهٔ پوهه او هر مصلحت نه واقف دے ۔ او چه ستاسو

نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِن لَّمْ يَكُن لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ

نیمه | د هغې (مال) کوم چه پریښودو | ستاسو ښځو | که چرې | نهٔ | وی | د هغوئ | (ځځ) اولاد

ښځې کوم مال پریږدی، په هغې کښې ستاسو نیمه کیږی ، که چرې د هغوئ اولاد نهٔ وی

فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ

بیا کهٔ چرې | وی | دَ هغوئ | څهٔ اولاد | پس ستاسو ده | څلورمه برخه | دَ هغې چه | هغه پرېږدی

او کهٔ اولاد ئې پاتې وی نو (بیا) دَ هغوی په ترکه کښې ستاسو څلورمه برخه رسی

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ

پس (دَ ادا کولو) | دَ وصیت نه | چه وصیت ئې کړې وی | دَ هغې | یا (پس دَ اداکولو) دَ قرض نه | او دَ هغوئ ده

دا هله چه اول دَ هغوئ وصیت پوره کړے شی یا قرض ئې اداکړے شی، او ستاسو په پاتې

الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ

څلورمه برخه | دَ هغې چه | تاسو پرېږدئ | کهٔ چرې | نهٔ وی | ستاسو (څهٔ) اولاد | بیا کهٔ چرې | وی

مال کښې دَ هغوئ څلورمه برخه ده، کهٔ چرې ستاسو اولاد نهٔ وی، او کهٔ ستاسو اولاد

لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ

ستاسو | (څهٔ) اولاد | نو هغوی دَ پاره ده | اَتمه برخه | له هغه څهٔ نه چه | تاسو پرېږدئ

پاتې وی، نو بیا ستاسو په ترکه کښې دَ هغوئ اتمه برخه کېږی

مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ

پس (دَ اداکولو) | دَ وصیت نه | چه تاسو وصیت کړې وی دَ هغې | یا دَ قرض نه | او کهٔ چرې | وی | (څوک) سړے

هله چه ستاسو وصیت اول پوره کړے شی یا قرضه (کهٔ پاتې وی) اداکړے شی. او کهٔ چرے یو سړے یا

يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ

دَ کوم میراث چه وی | کلاله | یا (څوک) ښځهٔ (داسې وی) | او دَ هغهٔ | ورور | یا | خور وی

یوه ښځهٔ مړه شی چه نهٔ ئې مور پلار پاتې وی او نهٔ اولاد او یو ورور یا یوه خور ئې پاتې شی

فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ

نو دَ پاره دَ هر یو | له هغوی نه | شپږمه برخه ده | پس کهٔ چرې وی هغوی | زیات | له دے نه

نو هر یو ته به شپږمه برخه ورکړے شی، او کهٔ وروڼړه خویندې ئې دَ یو نه زیات وی

فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ ۚ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ

پس هغوی شریک دی | په دریمه برخه کښې | پس دَ (اداکولو دَ) وصیت نه | چه وصیت ئې کړے شوے دَ هغې | یا

نو هغوی ټول به په دریمه برخه کښې شریک کړے شی دا هله چه وصیت (اول) پوره کړے شی یا قرضه اداکړے

دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ ۚ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ

(پس دَ) قرض نه | (په شرط دَ دې چه په وصیت کښې) دَ چا نقصان نهٔ وی | حکم دے | دَ الله | او الله

شی خو چه (دغه وصیت یا قرضه) دَ ضرر دَ پاره نهٔ وی، دا دَ الله حکم دے او الله په هر څهٔ پوهه

عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿١٢﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ

پوهه | دَ زغم خاوند دے | دا | حدونه دی | دَ الله | او څوک چه | حکم منی | دَ الله

او حلیم دے. دا. دَ الله (مقرر کړی) حدونه دی، او څوک چه دَ الله او دَ هغهٔ دَ

وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ

او دَ هغهٔ دَ رسول | هغه به داخل کړی | په جنتونو کښې | بهيږی به | دَ هغې لاندې | نهرونه | هغوی به هميشه وی

او دَ هغهٔ دَ رسول حکمونه په ځائے کوی، هغوی به الله داسے باغونو ته داخل کړی چه دَ هغو (ونو) لاندې به نهرونه بهيږی

فِيْهَا ؕ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ⑬ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

په هغې کښې | او دا ده | کامیابي | ډيره لويه | او څوک چه | نافرمانی کوی | دَ الله | او دَ هغهٔ دَ رسول

هميشه به په کښې وُسيږی او هم دا ډيره لويه کاميابي ده۔ او څوک چه دَ الله او دَ رسول حکمونه ونه مني.

وَيَتَعَدَّ حُدُوْدَهٗ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۪

او تيرِ شي | دَ هغهٔ دَ حدونو نه | هغه به داخل کړی | اور ته | (چه) هميشه به وی | په هغې کښې

او دَ الله دَ مقرر کړو حدونو نه وړاندې تيرِ شي، الله به هغه په دوزخ کښې داخل کړی چه هميشه به په کښې وی.

وَلَهٗ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ⑭ وَالّٰتِيْ يَاْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ

او هغهٔ ته به | عذاب وی | سپکوونکے | او کومے ښځے چه | کوی | بد کاری

او هغهٔ دَ پاره رُسواکوونکے عذاب مقرر دے۔ او ستاسو په زنانو کښې چه څوک بدکاری (زنا)

مِنْ نِّسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوْا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا

له ښځو ستاسو نه | نو گواهان راوُغواړئ | په هغوی باندې څلور سړی | له خپلو نه | بيا که چرے هغوی گواهی ورکړی

وُکړی ، نو په هغوی باندې دَ خپلو سړونه څلور تنه گواهان نيسئ، نو که څلور تنه پرے گواهی وُکړی

فَاَمْسِكُوْهُنَّ فِي الْبُيُوْتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ

نو بند ے کړئ هغوی | په خپلو کورونو کښې | تر هغې چه | اُو چتے کړی هغوی | مرګ | يا جوړه کړی

نو داسے ښځے په کورونو کښے تر هغې بند ے کړئ چه مرګ ئے فنا کړی ، يا الله دَ رله

اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيْلًا ⑮ وَالَّذٰنِ يَاْتِيٰنِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوْهُمَا ۚ

الله | هغوی له | څهٔ لار | او کوم دوه (ښځه سړے) چه | داسے کار وُکړی | له تاسو نه | نو تکليف وُرسوئ هغوی ته

څهٔ بله لار راوُباسی ۔ او په تاسو کښے کوم دوه کسان چه بدکاری وکړی نو تکليفونه ورله ورکړئ

فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا

نو که چرے | هغوی توبه وُکړی | او اصلاح وُکړی | نو مخ واړوئ | دَ هغوی نه | بيشکه | الله | دے | لوئے توبه قبلوونکے

نو که توبه وُباسی او خپل ځانونه سم کړی نو بيا هغوی پريږدئ ، بيشکه الله توبه قبلوونکے

رَّحِيْمًا ⑯ اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ

ډير رحم کوونکے | بيشکه | توبه (قبلول خو) | په الله باندې | دَ هغو خلقو دَ پاره دی چه | کوی

مهربانه دے۔ يقيناً الله تعالیٰ توبه دَ هغو خلقو قبلوی چه بدکار په ناپوهئ

السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ

بدکار ونه | په ناپوهئ سره | بيا | توبه وُکړئ | زر | پس هم داخلق دی | چه توبه قبلوی الله

سره وُکړی ، او بيا ډير زر توبه وُباسی ، هم داسے خلق دی دَ کومو توبه چه الله

عَلَيْهِمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۷﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ

دَ هغوی | او دے | الله | پوهه | دَ حکمت خاوند | او نشته دے | توبه

او الله په هر څه پوهه او دَ هر مصلحت نه واقف دے۔ او دَ هغو خلقو توبه (څه توبه) نه ده تبلوی۔

لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰىٓ اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ

هغو خلقو له کوم چه | کوی | بد کارونه | تر دے چه | حاضر شی | یو کس ته په هغوی کښے

چه لګیا دی ګناهونه کوی۔ تر دے چه په هغوی کښے دَ چا دَ مرګ وخت

الْمَوْتُ قَالَ اِنِّىْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِيْنَ يَمُوْتُوْنَ

مرګ | (نو) هغه وائی | چه بیشکه ما | توبه وکړه | اوس | او نه هغه خلقو دَ پاره | چه مړه شی

راشی نو وائی (یاربه!) زه اوس توبه کوم، او نه (توبه) دَ هغه چا دَ پاره ده چه

وَهُمْ كُفَّارٌ ؕ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۸﴾

او هغوی | کافران وی | هم دا دی | چه تیار کړے دے مونږ | هغوی له | عذاب | دردناک۔

کافران مړه شی دا هغه خلق دی کومو دَ پاره چه مونږ دردناک عذاب تیار کړے دے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا ؕ

اے دَ ایمان خاوندانو! | حلال نه دی | تاسو دَ پاره | چه | وارثان شئ تاسو | دَ ښځو | جبرًا

اے مؤمنانو! تاسو له روا نه دی چه په زبردستئ ځان دَ ښځو وارثان کړئ۔

وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوْا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اِلَّآ

او | مه منع کوئ تاسو هغوئ | دَ پاره دَ دے چه واخلئ تاسو (څه) په هغے کښے | کوم چه | ورکړل تاسو هغوئ ته | مګر

او نه هغوی په دے خیال منع کوئ چه څه تاسو هغوی له (یو ځل) ورکړی وی دَ هغے څه برخه واخلئ سوا دَ

اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ فَاِنْ

چه | هغوی وکړی | بدکاری | ښکاره | او ژوند تیروئ هغوی سره | په ښه طریقه، بیا که چیرے

دے صورت نه چه هغوی ښکاره بدکاری وکړی، او ښځو سره په ښه طریقه ګذران کوئ۔ که هغوی

كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيْهِ

تاسو نه خوښوئ هغوی | نو (څه) کرنه ده | چه نه به خوښوئ تاسو | یو څیز | او پیدا به کړی | الله | په هغے کښے

ستاسو خوښے نه وی نو دا کیدے شی چه یو څیز ستاسو خوښ نه وی، او الله تعالیٰ تاسو له په هغے کښے ډیره

خَيْرًا كَثِيْرًا ﴿۱۹﴾ وَاِنْ اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ

خیر | ډیر | او که چرے | تاسو غواړئ | بدلول | ښځه | په ځائے دَ بلے ښځے

فائده اینښی وی او که تاسو د په ښه طریقه ګذران نه شئ کولے او) دَ یوے ښځے په ځائے بله ښځه بدلول غواړئ

وَّاٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ شَيْـًٔا ؕ

او تاسو ورکړے وی | یوے ته له هغوئ نه | ډیری مالونه | نو مه | واپس اخلئ | له هغے نه | څه څیز

او تاسو هغے یوے له دَ دولت ډیرے هم ورکړے وی نو هم ترے نه هیڅ څیز واپس مه اخلئ۔

أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ

ایا تاسو اخلئ هغه | په بهتان تړلو | او په ګناه ښکاره سره | او څنګه | تاسو اخستے شئ هغه

۱ ایا تاسو دا غواړئ چه په بهتان تړلو او په ښکاره ظلم کولو باندې هغه مال واخلئ. او تاسو دا څنګه واپس اخستے

وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾

او حال دا دے چه | رسیدلی دی | ځنې له تاسو نه | ځنوته | او هغوی اخستے دے | له تاسو نه | اقرار | سخت

شئ، حالانکه چه تاسو یو بل سره (د ښځے خاوند) لیدلی کاته کړی دی او هغوی له تاسو نه (د نکاح) پوخ قول او اقرار اخستے

وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُم مِّنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ

او مه نکاح کوئ | کوموسره چه نکاح کړے وی | ستاسو پلارانو | له ښځو نه | مګر هغه څه چه | دړاندې تیر شول

او هغه ښځوسره هیچرے نکاح مه کوئ کوموسره چه ستاسو پلارانو نکاح کړے وی د دے (حکم) نه وړاندې چه څه وشو هغه تیر

إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ

بیشکه دا خو | ډیره بے حیائی | او (د) غضب (خبره ده) | او بد ده | طریقه ده | حرام کړے شوے | په تاسو

دا ډیره د بے شرمئ، د نفرت خبره او ډیر خراب دستور دے. په تاسو باندې حرامے دی

أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ

ستاسو میندے | او ستاسو لونړه | او ستاسو خویندے | او ستاسو پلارانو خویندے | او ستاسو میندو خویندے | او د ورورے

ستاسو میندے لونړه، خویندے، د پلارانو خویندے، د میندو خویندے، د وریرے

وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ

او خورزے | او ستاسو میندے | هغه چه تے ئے درکړے وی تاسو ته | او خویندے ستاسو | چه له تی رودلو نه دی

خورزے، او هغه میندے چه تے ئے درکړے دی او د تی خویندے

وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي

او میندے | د ښځو ستاسو | او ستاسو د ښځو لونړه | چه اوس (پالل کیږی) ستا سو په غیږ کښے | چه ستاسو د هغه ښځو نه پیدا دی

او خواښیانے، او پرکتئ چه ستاسو په پرورش کښے او سیږی د هغو ښځو نه چه تاسو

دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

چه صحبت کړے وی تاسو | د هغوی سره | پس که چرے | نه وی کړے | تاسو د هغوی سره صحبت | نو څه ګناه نشته | په تاسو

ورسره کوروالے کړے وی، نو که کوروالے مو ورسره نه وی کړے، نو بیا (پرکتئ سره په نکاح کولو کښے) هیڅ ګناه نشته

وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا

او ښځے | د ځامنو ستاسو | هغه ځامن چه | له شا ملا نو ستاسو نه دی | او (دا) چه | تاسو جمع کړئ (نکاح کښے)

او ستاسو د خپلو حقیقی ځامنو ښځے (هغه هم په تاسو حرامے دی او دا هم چه په یو وخت کښے) دوه خویندے

بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

په مینځ د دوو خویندو | مګر کوم چه | د دے نه وړاندې تیر شول | بیشکه الله | دے | بخښونکے | مهربان

یو ځائے (په نکاح) کړئ او چه څه تیر شو هغه تیر شو، بیشکه الله بخښونکے مهربان دے.

الجزء ٥

وَّالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ كِتٰبَ اللّٰهِ

او | خښتندارې | ښځې | مګر هغه ډينځې چه ستاسو په ملکيت کښې دي | حکم دې | دَ الله

او هغه ښځې (هم په تاسو حرامې دي) چه دَ نورو په نکاح کښې وي سوا دَ هغو ښځو نه چه ستاسو وينځې وي دا دَ الله قانون دے چه

عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ

په تاسو | او حلال کړے شوے | تاسو دَ پاره کومې چه علاوه | دَ دے نه دي | چه تاسو طلب وکړئ | په مالونو خپلو سره

چه تاسو لئے جوړ کړے دے، دَ دے نه سوا څومره ښځې چه دي هغه تاسو له حلالې دي چه مال خرچ کړئ او په نکاح کښې ئې

مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ ۗ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ

دَ نکاح کولو دَ پاره | نه چه دَ شهوت پوره کولو دَ پاره | بيا دَ کومې نه چه تاسو فائده واخستله | له هغه ښځو نه | پس ورکړئ هغوی ته

راولئ، دا نه چه تش شهوت پوره دفعه کړئ، بيا دَ کومو ښځو نه چه تاسو څه فائده اُوچته کړئ نو دَ دے په بدله کښے

اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ۗ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ

دَ هغوی مهر | مقرر کړے شوے | او نشته ګناه | په تاسو | په هغې کښې چه راضي شوئ تاسو په يو بل سره په هغې باندې | پس

دَ هغوی مقرر مهر هغوئ له ورکړئ. او دَ مهر مقررولو نه پس که تاسو په څه (کمي زياتي) باندې په خپل مينځ کښې رضا شوئ

الْفَرِيْضَةِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٢٤﴾ وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ

دَ مقرر مهر نه | بيشکه | الله | دے | پوهه | دَ حکمت خاوند | او څوک چه | نه لري

نو په دے کښې څه ګناه نشته، بيشکه الله تعالیٰ پوهه او دَ حکمت خاوند دے. او په تاسو کښې چه څوک دا توفيق

مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ

له تاسو نه | طاقت | چه | په نکاح کړي | آزادې مؤمنانې | ښځې

نه لري، چه آزادې مسلمانانې ښځې په نکاح واخلي، نو هغه

فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَاللّٰهُ

نو (هغوی دِ نکاح وکړي) هغو (وينځو) سره دَ کومو چه تاسو مالکان يئ، | له ستاسو مؤمنانو وينځو نه | او الله

مسلمانانو وينځو سره دِ نکاح وکړي، چه ستاسو لاس ته راغلي وي. او الله نه ستاسو دَ

اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ۗ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ

ښه پوهه دے | په ايمان ستاسو | ځنې ستاسو له جنسه دَ ځنو نه دي | پس نکاح وکړئ هغوی سره | په اجازت | دَ مالکانو دَ هغوی

دَ ايمان حال ډير ښه معلوم دے (دَ انسان کيدو په لحاظ سره) تاسو دَ يو بل دَ جنس نه يئ، نو هغوی سره دَ مالکانو په اجازت

وَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ وَّلَا

او ورکړئ هغوی ته | مهر دَ هغوی | دَ دستور مطابق | چه پاکدامنې وي | نه زنا کوونکې دي | او نه

نکاح وکړئ او دَ رواج مطابق ورته مهر هم ادا کړئ، په دے صورت کښے چه هغه پاکدامنې وي، بدکارې نه وي

مُتَّخِذٰتِ اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ

په پټه آشنايان نيوونکې دي | بيا که چرے هغوی نکاح وکړي نو که چرے هغوی وکړي | بدکاري | نو په هغوی دے

او نه پټ پټ آشنايان نيسي، نو هر کله چه دا (وينځې) ښځې په نکاح کښے راشي، نو که بيائې بدکاري وکړه نو هغوی له

نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ مِنَ الْعَذَابِ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
نیمہ سزا | دَ هغې چه | پہ آزادو ښځو دہ | سزا | دا | دَ هغہ چا دَ پارہ دہ چه ویریږي
دَ آزادو ښځو پہ نسبت نیمہ سزا مقرر دہ ، دا آساني هغہ چا تہ ورکړے شوے دہ
الْعَنَتَ مِنْكُمْ ؕ وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٥﴾ ع
لہ گناہ نہ | لہ تاسو نہ | او کہ صبر وکړئ | نو ډیر ښہ دے تاسو لہ | او اللہ | بخښونکے | مهربان دے
چه دَ زنا اندیښنہ ورسرہ وي او کہ تاسو ځان قابو کړئ نو دا درلہ غوره دہ او اللہ بخښونکے مهربان دے۔
يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
غواړي | اللہ | چه بیان کړي | تاسو دَ پارہ | او ښودنہ وکړي تاسو تہ | لارے | دَ هغہ کسانو | چه لہ تاسو وړاندې وو
اللہ دا غواړي چه تاسو تہ خپل حکمونہ واضحہ کړي او پہ هغہ لارہ مو بوځي چه تاسو نہ وړاندې (نیکان خلق) پرے تلي وو
وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦﴾ وَاللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يَّتُوْبَ
او رحم وکړي | پہ تاسو | او اللہ | پوهہ | دَ حکمت خاوند دے | او اللہ | غواړي | چه رحم وکړي
او پہ تاسو بانډې رحم وکړي او اللہ پہ هر څہ پوهہ او هر حکمت نہ خبر دے۔ او اللہ خو غواړي چه تاسو بانډې رحم
عَلَيْكُمْ قف وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيْلُوْا مَيْلًا
پہ تاسو | او غواړي | هغہ خلق | چه پیروي کوي | دَ شهوتونو | چه تاسو واوړئ (دَ حق نہ) | او ډیر لوے
وکړي ، او څوک چه پہ خپلو خواهشاتو پسے گرځي هغوئ دا غواړي چه تاسو (دَ سمے لارے نہ) ډیر لرے
عَظِيْمًا ﴿٢٧﴾ يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّخَفِّفَ عَنْكُمْ ج وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ
دَ حد نہ زیات۔ | غواړي اللہ | چه هغہ کم کړي | لہ تاسو نہ (پیټې) | او پیدا کړے شوے دے | انسان
پریوځئ۔ اللہ تعالیٰ غواړي چه پہ تاسو بانډې پابندئ کمے کړي ، ځکہ چه انسان کمزورے پیدا
ضَعِيْفًا ﴿٢٨﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
کمزورے | اے دَ ایمان خاوندانو | مہ خورئ | خپل مالونہ | پہ خپل مینځ کښے
شوے دے۔ اے مؤمنانو ! پہ خپل مینځ کښے دَ یو بل مالونہ پہ ناحقہ مہ
بِالْبَاطِلِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ قف
پہ ناحقہ | مگر | چه | وي | تجارت | پہ رضامندي سرہ | ستاسو مینځ کښے
خورئ ، مگر چه لین دین پہ رضامندئ سرہ وُشي (نو خیر دے)
وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾
او مہ وژنئ | خپل ځانونہ | بیشکہ | اللہ | دے | پہ تاسو | ډیر رحم کوونکے
او (پہ خپل مینځ کښے) یو بل مہ وژنئ۔ بیشکہ اللہ تعالیٰ پہ تاسو ډیر مهربان دے۔
وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ
او څوک | چه وکړي | داسے | پہ سرکشئ | او ظلم سرہ | پس
او څوک چه پہ ظلم زیاتي داسے کارونہ کوي ، نو مونږ بہ ئے دَ دوزخ | زر دہ چه مونږ بہ داخل کړو ئې | او ... تہ

نَارًا ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ

اورته ، | او دی | دا | الله ته | آسان | كه چرے | تاسو ځان وساتئ | له لويو ګناهونه

وغورځوو او دا كار الله ته هيڅ ګران نه دے . كه تاسو د هغو لويو لويو ګناهونو نه پرهيز

مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَنُدْخِلْكُم

د كومو نه چه تاسو منع كولے شئ | نو مونږ به لرے كړو | له تاسو نه | ستاسو واړه ګناهونه | او مونږ به داخل كړو تاسو

وكړئ د كومو نه چه منع كړے شوى يئ نو مونږ به ضرور ستاسو (وړے وړے) غلطيانے معاف كړو ، او د عزت

مُّدْخَلًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ

ځائے | د عزت ته | او تمنا مه كوئ تاسو | د هغه څه | چه فضيلت وركړے دے الله په هغے سره ، له تاسو نه ځنو ته

ځائے ته به مو ننباسو . او الله تعالىٰ چه په تاسو كښے يو له په بل باندے كوم فضيلت وركړے دے د هغے په

عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا ۖ وَلِلنِّسَاءِ

په ځنو باندے | سړو له | حصه ده | له هغه څه نه | چه هغوى وګټله | او ښځو د پاره (هم)

حقله ارزو وكانے مه كوى . سړو چه په خپل عمل څه ګټلى دى هغه د هغوى برخه ده او ښځو چه په خپل كوشش

نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ۚ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ

حصه ده | له هغه څه نه | چه هغوى وګټله | او غواړئ | له الله نه | د هغه فضل | بيشكه | الله

څه ګټلى دى ، هغه د هغوئ نصيبه ده ، او د الله نه د هغه د فضل وكرم سوال كوئ . بيشكه الله تعالىٰ

كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٢﴾ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ

دے | په ټولو څيزونو باند | پوهه | او د هر څيز د پاره | مقرر كړى دى مونږ | وارثان

په هر څه پوهه دے . او كوم مال چه مور پلار او (نور) خپلوان پريږدى

مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ

د هغه مال چه پريښودو | مور پلار | او نږدے خپلوانو | او هغه خلق (كومو له چه) | تړلى دى | سوګند ونو ستاسو

نو مونږ هر يو له وارثان مقرر كړى دى ، او چا سره چه تاسو لوظونه كړى دى

٥ع ٤/٢ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٣٣﴾

پس وركړئ هغوئ ته | د هغوى حصه | بيشكه الله | دے | په هر څيز باندے | ګواه .

نو هغوى له هم خپله خپله برخه وركړئ ، بيشكه الله تعالىٰ په هره خبره باندے ګواه دے

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ

سړى | نګرانان دى | په ښځو باندے | په سبب د هغے چه فضيلت وركړو | الله | ځنو له

سړى په ښځو باندے نګرانان دى ، ځكه چه الله تعالىٰ يو تولى له په بل باندے فضيلت

عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالصَّالِحَاتُ

په ځنو باندے | او په سبب د هغے | چه هغوى خرڅ كړى دي | له خپلو مالونو نه | پس نيكے ښځے

وركړے دے او ځكه چه سړو (په ښځو باندے) خپل مالونه خرڅ كړى دى ، نو كومے نيكے ښځے چه نيكانے

قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ؕ وَالّٰتِىْ

فرمانبردارے | حفاظت کوونکے | پس شا پیښې شا | دَ الله په حفاظت سره | او هغه ښځې

دی فرمانبردارے حفاظت کوی کوم چه الله محفوظ کړی دی هغوی حکمونه منی او دَ خاوند په غیر حاضرۍ کښے دَ هغه څیزونو حفاظت

تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِى الْمَضَاجِعِ

چه تاسو ته ویره وی | دَ هغوئ دَ نافرمانۍ | نو نصیحت وُکړئ هغوئ ته | او جُدا کړئ هغوی | په بسترو کښے

دی او دَ کومو ښځو دَ سرکشۍ چه اندیښنه درسره پیدا شی نو اول ورته نصیحت وُکړئ او بیائے ځان له په جُدا

وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ؕ

او وُوهئ هغوی | پس که چرے هغوی فرمانبرداری وکړی ستاسو | نو مه تلاش کوئ | په هغوی باندِ | څه لار .

بسترو څملوئ او که بیا هم نه منی نو هغوی وُوهئ او که چرے وُمنی نو بیا دَ هغوی خلاف سختی مه کوئ

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ﴿٣٤﴾ وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ

بیشکه | الله | دے | ډیر اُوچت | دَ لوئے شان خاوند | او که چرے | تاسو سره ویره وی | دَ مخالفت

او دا یقین لرئ چه الله تعالیٰ ډیر اُوچت او ډیر لوئے ذات دے۔ او که چرے دا اندیښنه مو پیدا شی چه دَ

بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا

دَ هغوی دواړو (ښځے خاوند) په مینځ کښے | نو تاسو مقرر کړئ | یو منصف | له خپلوانو دَ هغه نه | او یو منصف

ښځے خاوند ترمینځه بے اتفاقی ده، نو یو ثالث دَ خاوند دَ کورنۍ نه او یو دَ ښځے دَ کورنۍ نه

مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَآ اِصْلَاحًا يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ؕ

له خپلوانو دَ هغے نه | که چرے هغوی دواړه غواړی | اصلاح کول نو موافقت به راولی | الله | په دواړو کښے

مقرر کړئ، که هغوی دواړه جوړښت غواړی، نو الله به ورله دَ موافقت لار راوُباسی

اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ﴿٣٥﴾ وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا

بیشکه | الله | دے | پوهه | خبردار ، | او عبادت کوئ | دَ الله | او شریک مه جوړوئ

بیشکه الله تعالیٰ ښه پوهه او په هرڅه خبردے۔ او یوازے دَ الله تعالیٰ عبادت کوئ او هیڅ ورسره

بِهٖ شَيْئًا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّبِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى

هغه سره | څه څیز | او دَ پلار او مور سره | نیکی کوئ | او دَ خپلوانو سره | او دَ یتیمانو سره

شریک مه جوړوئ او (په کاردی) چه تاسو مور پلار سره، خپلو خپلوانو سره، او یتیمانو

وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ ذِى الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ

او دَ مسکینانو سره | او دَ ګاونډیانو سره چه خپلوان دی | او دَ هغه ګاونډیانو سره چه پردی دی

او مسکینانو سره، او ګاونډیانو سره که خپلوان وی او که پردی وی

وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ

او ملګرو سره چه په څنګ کښے درسره ناست وی | او دَ مسافر سره | او غلامانو سره دَ کومو چه تاسو مالکان یئ

او دَ ناستے پاستے ملګری سره، او مسافر سره او دَ (هغه وینځو او مریانو سره) چه ستاسو په قبضه کښے دی

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ

بیشکه | الله | نهٔ خوښوی | هغهٔ څوک چه | وی | کبرژن | فخرکوونکے | هغه خلق چه

نیکی وکړئ بیشکه کبرژن لاپُو بنده دَ الله تعالیٰ خوښ نهٔ وی۔ هغه خلق چه

يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَآ

شومتيا کوی | او حکم کوی | خلقو ته | دَ شومتيا | او پټوی | هغه څهٔ چه

شومان وی او نورو ته دَ شومتيا تعليم ورکوی ، او الله تعالیٰ چه ورته په

آتٰهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَأَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِينَ عَذَابًا

ورکړی وی هغوی ته | الله | له خپل فضل نه | او تيار کړے دے مونږ | کافرانو دَ پاره | عذاب

خپل فضل وکرم څهٔ (مال) ورکړے دے هغه پټوی، او مونږ کافرانو له سپکوونکے عذاب تيار

مُّهِينًا ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَ

سپکوونکے ۔ | او هغه خلق چه | خرڅ کوی | خپل مالونه | دَ ښودنے دَ پاره | خلقو ته | او

کړے دے ۔ او هغه خلق (هم دَ الله تعالیٰ خوښ نهٔ وی) چه خپل مالونه دَ نوم ناموس دَ پاره لګوی او

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ۗ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطٰنُ

ايمان ئے نه وی | په الله باندِ | او نهٔ | په ورځ | دَ آخرت | او هغه څوک | چه وی | شيطان

په الله تعالیٰ او په ورځ دَ آخرت ايمان نهٔ لری ، او رښتيا خبره داده چه شيطان

لَهُ قَرِينًا فَسَآءَ قَرِينًا ﴿٣٨﴾ وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوا بِاللَّهِ

دَ هغهٔ | ملګرے | پس هغه بد | ملګرے دے۔ | او څهٔ زيان به وُو په هغوی | که هغوی ايمان راوړے | په الله

دَچا ملګرے شی نو هغه ډير خراب ملګرے دے۔ او دَ هغوی به څهٔ تاوان شوے وو که په الله تعالیٰ او

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۗ

او (په) ورځ | دَ آخرت | او خرڅ کولے هغوی | له هغه څهٔ نه | چه ورکړی دی هغوی ته | الله

په ورځ دَ آخرت ئے ايمان راوړے وے او څهٔ چه الله تعالیٰ ورکړی دی دَ هغے نه ئے (دَ الله په لاره کښے) خرڅ کولے۔

وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿٣٩﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۚ

او دے | الله | په هغوی باندِ | پوهه ۔ | بيشکه | الله | ظلم نهٔ کوی | برابر | دَ ذرے

او الله تعالیٰ ته دَ هغوی حال ډير ښهٔ معلوم دے۔ بيشکه الله تعالیٰ په چا دَ ذرے هومره ظلم (هم) نهٔ کوی۔

وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا

او که چرے | وی | نيکی | (نو) دوچند به کړی هغه | او ورديه کړی | له خپل طرف نه | اجر

او که څوک يوه نيکی وُکړی نو هغه ورله په څو چنده زياته کړی او دَ خپل طرف نه ورله ډير لوے

عَظِيمًا ﴿٤٠﴾ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا

ډير لوے ۔ | په څهٔ (حال) به وی | هر کله چه راولو مونږ | له هر اُمت نه | يو ګواه | او راولو مونږ

اجر ورکړی۔ نو هغه وخت به دوی څهٔ کوی چه مونږ به دَ هر اُمت نه يو يو ګواه راولو او دَ دے خلقو

بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيْدًا ﴿۴۱﴾ يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

تا | په دے (اُمت) | ګواه - | په دغه ورځ به | غواړی | هغه خلق | کومو چه کفر وکړو

په هغه وخت کښے چا چه کفر کړے وی.

دَ پاسه به تا ګواه کړی ،

وَعَصَوُا الرَّسُوْلَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْاَرْضُ ؕ وَلَا يَكْتُمُوْنَ

اونافرمانی ئے وُکړه | دَ رسول | کاش چه هواره کړے شی | په هغوی باندِ | زمکه | او نهٔ به شی پټولے

او دَ رسول نا فرمانی ئے کړی دی، هغوی به په هغه ورځ تمنا کوی چه کاش دوی په خاؤره کښے پوټا کړے شی او هلته

اللّٰهَ حَدِيْثًا ﴿۴۲﴾ ۶ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ

دَ الله نه | څهٔ خبره ، | اے دَ ایمان خاوندانو! | مهٔ نزدے کیږئ | مونځ ته

دَ الله نه هیڅ یوه خبره پټه نهٔ کړے شی، اے مؤمنانو! چه په نشه کښے یئ نو مونځ ته مهٔ نزدے

وَاَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوْا مَا تَقُوْلُوْنَ وَلَا

په داسے حال کښے چه یئ تاسو | په نشه کښے | تردے چه | تاسو پوهیږئ | په هغه څهٔ | چه تاسو ئے وایئ | او نهٔ

په داسے حال کښے چه یئ تاسو (په مونځ کښے) څهٔ وایئ او (دغسے) ترڅو چه تاسو ته معلومه نهٔ وی چه تاسو

کیږئ ،

جُنُبًا اِلَّا عَابِرِىْ سَبِيْلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ

دَ جنابت په حالت کښے | مګر | چه | مسافر یئ | ترڅو چه | تاسو غسل وُ (نهٔ) کړئ | او که چرے | تاسو یئ

دَ جنابت په حالت کښے (مونځ مهٔ کوئ) ترڅو چه مو غسل نهٔ وی کړے سوا دَ سفر دَ حالت نه ، او که چرے تاسو بیمار

مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ

بیمار | یا | (یئ) په سفر | یا راشی | یو کس | له تاسو نه | دَ ضرورت دَ ځائے نه

یئ یا په سفر یئ یا په تاسو کښے څوک دَ اودس ماتی نه واپس راشی یا تاسو

اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا

یا مباشرت وُکړئ | دَ ښځو سره | بیا نهٔ | مومئ تاسو | اوبهٔ | نو قصد (تیمم) وُکړئ | دَ خاورے

دَ ښځو سره نزدیکت وُکړئ او اوبهٔ وُنهٔ مومئ نو پاکه خاؤره باندِ تیمم

طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

پاکے | پس مسح وُکړئ | دَ خپلو مخونو | او دَ خپلو لاسونو | بیشکه | الله | دے

وُکړئ او په خپلو مخونو او لاسونو مسح وُکړئ ، بیشکه الله تعالیٰ نرمی

عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿۴۳﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا

معاف کوونکے | بخښونکے . | آیا نهٔ دی کتلی تا | هغو خلقو ته کومو ته | چه ورکړے شوه | یوه حصه

کوونکے . بخښونکے دے - آیا تا دَ هغو خلقو حالت نهٔ دے لیدلے ، چه دَ کتاب (دَ علم)

مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُوْنَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ تَضِلُّوا

له کتاب نه | هغوی اخلی | ګمراهی | او هغوی غواړی | چه تاسو هم بے لارے شئ

نه ورته یوه غټه برخه ور کړے شوے وه او بیا هم دَ ګمراهئ خریداران دی او دا غواړی چه تاسو هم دَ حق لارے

السَّبِيْلَ ﴿٤٤﴾ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَآئِكُمْ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ

دَ حق لارے نه | او الله | ښهٔ پوهه دے | ستاسو په دښمنانو | او کافی دے | الله | دوست

بے لارے شئ او الله ستاسو دښمنان ډیر ښهٔ پیژنی او هم دَ الله تعالیٰ ملګرتیا او

وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيْرًا ﴿٤٥﴾ مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ

او بس دے | الله | مدد ورکونکے | ځنے دَ هغوی نه | چه یهود دی | بدلوی | کلام

مدد تاسو له کافی دے - څوک چه یهودیان شوی دی په هغوی کښے ځنے خلق لفظونه دَ ځپلو

عَنْ مَّوَاضِعِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ

دَ هغے دَ ځایونو نه | او وائی هغوی | مونږ واؤریدل | او مونږ ونهٔ منل | او واؤره | ته دِ هیڅ واؤنهٔ رے

مناسبو ځایونو نه اړوی راړوی او (چه ستا ملاقات له راشی نو) وائی مونږ واؤریدل او مونږ نهٔ منو او واؤره (اے نبیؐ)

وَّرَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِى الدِّيْنِ ؕ وَلَوْ اَنَّهُمْ

او (وائی) رَاعِنَا | تاوَوی خبره | په خپلو ژبو | او تونس کوی | په دین کښے | او که چرے هغوی

الله دِ در ته واؤنهٔ روی او رَاعِنا ژبے پرے تاؤرتاؤکړی او دَ دین خلاف تونسونه وکړی او که دَدے (خرابونکو) په

قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا

ویلے | چه واؤریدل مونږ | او ومنل مونږ | او | واؤره | او نظر وکړه مونږ ته | نو ډیره ښهٔ به وه

ځائے دوی دِ ویلے چه سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا او اِسْمَعْ وَانْظُرْنَا نو دا به ورله بهتره وه ، او

لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ

هغوی له | او زیاته درسته | لیکن | لعنت کړے دے په هغوی | الله | دَ هغوی دَ کفر په وجه

دَ موقع مطابق خبره به وه ، لیکن (حقیقت دا دے) چه دَ هغوی دَ (پرله پسے) کفر په وجه الله تعالیٰ په هغوی لعنت

فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٤٦﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا

پس هغوی ایمان نهٔ راوړی | مګر لږ | اے | اهل کتابو ! | ایمان راوړئ

وکړو، پس دَ یو لږ تعداد نه سوا به دا خلق ایمان نهٔ راوړی ، اے اهلِ کتابو ! زمونږ دا نازل کړے

بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ

په هغه څهٔ چه | نازل کړے دے مونږ | تصدیق کوونکے | دَ هغه څهٔ چه | تاسو سره دے | وړاندے دَ دے نه | چه

کتاب ومنئ کوم چه ستاسو دَ کتاب تصدیق کوی ، دَ دے نه وړاندے چه مونږ

نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَآ اَوْ نَلْعَنَهُمْ

مونږ وران کړو | مخونه | بیا ئے وګرځوو هغه | دَ هغوی دَ شاګانو طرف ته | یا | مونږ لعنت وکړو په هغوی

مخونه په بله ګونه کړو ، او شا ته ئے وګرځوو ، یا پرے داسے لعنت ووروؤو

كَمَا لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿٤٧﴾

لکه چه | لعنت کړے وو مونږ | په خاوندانو دَ خالی دَ ورځے | او دے | حکم دَ الله | پوره شوے

لکه دَ سبت په خاوندانو چه مو وَرولے وو ، او دَ الله تعالیٰ حکم خامخا په ځائے کیږی -

إِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ

بیشکه | الله | نه معاف کوی | چه شریک دِ ونیسی | دَ هغهٔ سره | او معاف کوی | هغه چه | سوا

الله خو بس یو شرک نهٔ معاف کوی او دَ دِے نه علاوه هرڅومره ګناهونه چه چا ته غواړی نو

ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى

له دې نه دی | هغه چا ته چه و غواړی ، | او څوک چه | شریک ونیسی | دَ الله سره | بیشکه وتړل هغهٔ | (په الله باندِ)

معاف کوی ، او چا چه الله سره شریک جوړ کړو نو هغهٔ ډیر غټ دروغ جوړ کړل او لویه ګناه

إِثْمًا عَظِيْمًا ۝٤٨ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ أَنْفُسَهُمْ ؕ

دروغ | ډیر لوئے | ایا نهٔ دی کتلی تا | هغه خلقو ته | چه پاک ګڼړی | خپل ځانونه

ئے وکړه ۔ ایا تا دَ هغو خلقو حالت نهٔ دے کتلے چه دَ خپلے پاکدامنی پخپله تعریف کوی

بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۝٤٩ أُنْظُرْ

بلکه الله | پاکوی | هغه څوک چه وغواړی | او په هغوی به ظلم نهٔ شی کولے | دَ تار (برابر) | وګوره ته

بلکه الله چه دَ چا په حقله وغواړی نو پاک دامن ئے کړی ، او په هغوئی به دَ پوټے قدرے زیاتے هم نه کیږی ۔ وګوره

كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَكَفٰى بِهٖٓ إِثْمًا مُّبِيْنًا ۝٥٠

ع

چه څنګه | هغوی تړی | په الله باندِ | دروغ | ، او بس ده | دا | ګناه | ښکاره ۔

دا خلق څنګه په الله تعالیٰ باندِ دروغ تړی ، او دَ دوی دَ ښکاره مجرمتیا په حقله دا یوه ګناه کافی ده

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِيْنَ أُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ

ایا نهٔ دی کتلی تا | هغه خلقو ته | چه ورکړے شوے ده هغوی ته | حصه | له کتاب نه | هغوی ایمان راوړی

ایا تا هغو خلقو طرف ته نهٔ دی کتلی کوم ته چه دَ الله دَ کتاب (دَ علم) څهٔ حصه ورکړے شوے ده (دَ دِے باوجود

بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَآءِ

په بُتانو | او شیطان باندِ | او وائی | هغو خلقو ته | چه کافران دی | چه دا خلق

هغوی په بتانو او شیطانانو ایمان راوړی ، او دَ کافرانو په حقله وائی چه دا خلق دَ مسلمانانو

أَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ۝٥١ أُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

زیات درست دی | دَ مؤمنانو په نسبت | دَ لارے (په لحاظ سره) | هم دا | هغه خلق دی چه

په نسبت په ډیره ښهٔ لار روان دی ۔ هم دا خلق دی په کوموچه الله تعالیٰ لعنت

لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ يَّلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ۝٥٢

لعنت کړے دے په دوی | الله | او په چا چه | لعنت وکړی الله | پس هیڅ کله به ته بیا نهٔ مومے | هغهٔ دَپاره | مدد ګار ۔

کړے دے ، او په چا چه الله تعالیٰ لعنت وُوروی نو هیڅوک به دَ هغهٔ مدد ګار بیا نهٔ مومے.

أَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ النَّاسَ نَقِيْرًا ۝٥٣

ایا هغوی له شته | څهٔ حصه | له بادشاهئ نه | پس هغه وخت به ورنه کړی هغوی | خلقو ته | پوټے هم

ایا دَ هغوی (دَ الله) په بادشاهت کښے څهٔ حصه شته ؟ (که چرے داسے وے) نو هغوی به خلقو ته دَ ذرے برابر څیز هم نهٔ وو ورکړے

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ

آیا هغوی حسد کوی | خلقو سره | په هغه څه چه | ورکړے دے هغوی ته الله | له خپل فضل نه

یا الله تعالیٰ چه په خپل فضل سره خلقو ته څه ورکړی دی په دے باندِ هغوی حسد کوی۔

فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ اِبْرٰهِيْمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُمْ مُّلْكًا

پس بیشکه | ورکړے دے مونږ | آل دَ ابراهیم ته | کتاب | او پوهه | او ورکړے وه مونږ هغوی ته | بادشاهی

مونږ دَ ابراهیم علیه السلام خاندان ته کتاب او حکمت ورکړے دے او لویه بادشاهی مو ورته هم بخښلے

عَظِيْمًا ﴿٥٤﴾ فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ

لویه | پس په هغوی کښے | چا خو ایمان راوړو په هغهٔ | او په هغوی کښے | څوک منع شو | له هغهٔ نه

وه۔ نو بیا په هغوی کښے چا خو ایمان راوړو او چا ترے نه مخ وګرځولو۔

وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيْرًا ﴿٥٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا

او کافی دے | دوزخ | بلیدونکے اور | بیشکه | کوم خلق چه | انکار وکړو | زمونږ دَ آیتونو نه

او دَ دوزخ ګرم اور ورله کافی دے۔ بیشکه چا چه زمونږ آیتونو منلو نه انکار کړے دے

سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ نَارًا ۭ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُوْدُهُمْ

زر دے چه | مونږ به وُغورزوو هغوی | دوزخ کښے | هر کله چه | وُسوزی | څرمنے دَ هغوی

ډیر زر به مونږ هغوی دَ دوزخ اور ته وُغورځوو، هر کله چه دَ هغوی څرمنے وُسوزی، نو مونږ به

بَدَّلْنٰهُمْ جُلُوْدًا غَيْرَهَا لِيَذُوْقُوا الْعَذَابَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ

نو مونږ به بدلے کړو هغوی ته | څرمنے | نورے له هغے نه | دَ دے دَ پاره چه هغوی وُڅکی | عذاب | بیشکه | الله

ور ته نورے څرمنے ورواغوندوو، چه هغوی دَ عذاب خوند وُڅکی، بیشکه الله تعالیٰ ډیر

الربع

كَانَ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿٥٦﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

دے | زبردست | دَ حکمت خاوند | او هغو خلقو چه | ایمان ئے راوړو | او وئے کړل عملونه | نیک

غالب او دَ حکمتونو خاوند دے۔ او هغه خلق چه ایمان ئے راوړو او هغوی نیک عمل هم وکړو

سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ

مونږ به هغوی داخل کړو | په جنتونو کښے | چه بهیږی | دَ هغے لاندِ | نهرونه | همیشه به وی هغوی په هغے کښے

مونږ به ډیر زر هغوی داسے باغونو ته داخل کړو چه دَ هغے لاندِ به نهرونه بهیږی کوم ځائے چه به هغوی

لَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۡ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيْلًا ﴿٥٧﴾

هغوی له دی | په هغے کښے | بیبیانے | پاکے | او مونږ به داخل کړو هغوی | دَ راحت سیوری ته

همیشه وی، هلته به هغوی دَ پاره پاکے بیبیانے وی او مونږ به ډیر ګڼړ سیوری کښے هغوی له ځائے ورکړو

اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمٰنٰتِ اِلٰٓى اَهْلِهَا ۙ

بیشکه | الله | حکم درکوی تاسو ته | چه ادا کړئ تاسو | امانتونه | دَ هغے مالکانو ته

(مسلمانانو!) الله تعالیٰ تاسو ته حکم درکوی چه امانتونه خپلو مالکانو ته واپس ادا کوئ،

وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوْا بِالْعَدْلِ ۚ إِنَّ

او هر کله چه فیصله کوئ تاسو | په مینځ | دَ خلقو کښې | نو فیصله کوئ | په انصاف سره | بیشکه

او هر کله چه دَ خلقو ترمینځه فیصله کوئ نو په عدل او انصاف سره ئے فیصله کوئ، یقیناً

اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ ۗ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيْعًا

الله | ډیر ښهٔ | نصیحت کوی تاسو ته | په دے سره، | بیشکه | الله | دے | اَؤریدونکے

الله تعالیٰ تاسو ته ډیر ښکلے نصیحت کوی۔ بیشکه الله تعالیٰ هر څهٔ اَؤری او هر څهٔ

بَصِيْرًا ﴿٥٨﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا أَطِيْعُوا اللّٰهَ وَأَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ

لیدونکے۔ | اے دَ ایمان خاوندانو! | حکم منئ دَ الله | او حکم منئ (دَ هغهٔ) دَ رسول

وینی کوری۔ اے مؤمنانو! دَ الله تعالیٰ حکم منئ او دَ رسول حکم منئ،

وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِيْ شَيْءٍ

او دَ حاکمانو | له تاسو نه | پس که چرے | تاسو جګړه وکړئ | په څهٔ خبره

او دَ خپلو (مسلمانانو) حاکمانو، نو که ستاسو ترمینځه په څهٔ خبره کښې جګړه راپورته شی

فَرُدُّوْهُ إِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ

نو بیرته وګرځوئ هغه | الله طرف ته | او (دَ هغهٔ) دَ رسول (طرف ته) | که چرے تاسو | ایمان لرئ | په الله

نو الله تعالیٰ او دَ هغهٔ دَ رسول طرف ته رجوع وکړئ که تاسو په رښتیا په الله تعالیٰ او په

وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّأَحْسَنُ تَأْوِيْلًا ﴿٥٩﴾ أَلَمْ تَرَ ع

او په ورځ | دَ اٰخرت | دا | غوره دے | او ډیر ښهٔ دے | په اعتبار دَ انجام سره | آیا تا نهٔ دی کتلی

اٰخرت یقین لرئ، دا خبره ښهٔ ده او دَ دے انجام ډیر ښائسته دے، آیا تا دَ هغه

إِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ أَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَآ أُنْزِلَ إِلَيْكَ

هغو خلقو ته | چه ګمان کوی هغوی | چه هغوی | ایمان راوړے | په هغه څهٔ چه | نازل شو | ستا طرف ته (قرآن)

خلقو په حالت باندے غور نهٔ دے کړے چه دا دعوی کوی چه هغوی په هغے (کلام) باندے ایمان لری کوم چه

وَمَآ أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ أَنْ يَّتَحَاكَمُوْٓا إِلَى الطَّاغُوْتِ

او په هغه څهٔ | چه نازل شول | له تا نه وړاندے | هغوی غواړی | چه فیصله یوسی | شیطانانو طرف ته

په تا نازل شو او په هغو باندے هم چه له تا نه وړاند نازل شول (لیکن) غواړی دا چه خپلے جګړے شیطان ته وړاندے

وَقَدْ أُمِرُوْٓا أَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ ۗ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ أَنْ يُّضِلَّهُمْ

حال دا دے چه هغوی ته حکم شوے دے | چه منکر شی هغه | او غواړی | شیطان | چه بے لارے کړی هغوی

کړی حال دا دے چه هغوی ته حکم شوے دے چه هغوی دَ هغهٔ نه انکار وکړی او شیطان خو دا غواړی چه هغوی په ډیره لرے

ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿٦٠﴾ وَإِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلٰى مَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ

په ګمراهئ لرے سره | او هر کله چه وویلے شی | هغوی ته | راشئ تاسو | هغه طرف ته | چه نازل کړل | الله

ګمراهئ کښے وغورزوی۔ او هر کله چه هغوی ته وویلے شی چه راشئ هغه څیز طرف ته کوم چه الله تعالیٰ نازل کړے دے

وَاِلَى الرَّسُوْلِ رَاَيْتَ الْمُنٰفِقِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْكَ

اودَ رسول طرف ته | نو ته به وګورې | منافقان | (چه) هغوی ایسار یږي | له تا نه

او دَ رسول طرف ته راشئ)، نو ته به منافقانو ته وګورې چه هغوی له تا نه لرې لرې

صُدُوْدًا ﴿٦١﴾ فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ بِمَا

ډیر وایساریږي و سره | پس څه حال دے | هر کله چه | ورسیږي هغوی ته | څه مصیبت | په سبب دَ هغه څه

کرځي ، بیا هغه وخت به څه حال وي؟ چه دَ خپله لاسه پیرے بو افت

قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ثُمَّ جَآءُوْكَ يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ

چه وړاندې لیږلي دي | لاسونو دَ هغوی | بیا راشي هغوی تا ته | چه قسم خوري | په الله | چه نه وه اراده زمونږ

راپرېوزي ، نو تا له راځي او په الله تعالیٰ باندې قسمونه خوري چه زمونږ غرض خو ترڅه

اِلَّآ اِحْسَانًا وَّتَوْفِيْقًا ﴿٦٢﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ

سوا دَ نیکئ | او موافقت نه | هم دا هغه خلق دي | پوهیږي الله | په هغه څه چه دَ هغوی په زړونو کښې

نه وو فقط نیکۍ کړه لتول او اتفاق راوستل وُو. دَ دغه خلقو په زړونو کښې چه څه (ریټ پراته) دي هغه الله ته ډیر ښه معلوم دي

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ

پس مخ واړوه | له هغوی نه | او نصیحت وکړه هغوی ته | او ووایه | هغوی ته | دَ هغوی په زړونو کښې

نو ته دَ هغوی دَ خبرو پرواه مه کوه هغوی پریږده او داسے اثری نصیحتونه ورته کوه ، چه په زړونو کښے ئے

قَوْلًا بَلِيْغًا ﴿٦٣﴾ وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا لِيُطَاعَ

خبره اثرکوونکے - | او نه دے لیږلے مونږ | هیڅ رسول | مګر | دَ پاره دَ دے چه هغه اطاعت دِ وشي

ځائے نیسي ، او (اے پیغمبره!) مونږ چه هر یو پیغمبر رالیږلے دے نو فقط دَ دے دَ پاره مو رالیږلے دے چه دَ الله په حکم

بِاِذْنِ اللّٰهِ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ جَآءُوْكَ

په حکم دَ الله | او که چرے هغه خلق | هر کله چه هغوی ظلم کړے وُو | په خپلو ځانونو | راغلي وے تا ته

دَ هغه خبره ومنلے شي که هغوئ داسے کار کړے وے چه کوم وخت ئے په ځانونو زیاتے وکړو نو چه تا له راغلي وے

فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ

بیا بخښنه غوښتلے وے هغوی | دَ الله نه | او بخښنه غوښتلے وے | هغوی دَ پاره | رسول (هم) | نو خامخا به هغوی موندلے وو | الله

الله نه ئے بخښنه غوښتلے وے ، او رسول هم ورله معافي غوښتلے وے ، نو الله تعالیٰ به ئے یقینًا

تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿٦٤﴾ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتّٰى

توبه قبلوونکے | مهربانه - | پس قسم دے دَ ربّ ستا | چه ایمان به رانه وړي هغوی | تر دے چه

بخښونکے مهربانه موندلے وے - ستا په رب مې دِ قسم وي چه دا خلق به تر هغے ایمان نه راوړي

يُحَكِّمُوْكَ فِيْمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا

حاکم کړي تا | په هغه معامله کښې | چه واقع شوه | دَ هغوی په مینځ کښې | بیا | هغوی بیا نه مومي

ترڅو چه په خپلو جګړو کښې تا حَکم وَ نه مني ، او بیا چه ته فیصله وکړے نو چه

فِيٓ اَنۡفُسِهِمۡ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيۡتَ وَيُسَلِّمُوۡا تَسۡلِيۡمًا ﴿٦٥﴾

په خپل زړه کښې | تنګي | له هغه څه نه چه | فيصله وکړې ته | او ومني | هغه په پوره منلو سره

په خپلو زړونو کښې په هغې فيصله هيڅ تنګسيا نۀ بيامومي او (هغه) پوره ومني ـ

وَلَوۡ اَنَّا كَتَبۡنَا عَلَيۡهِمۡ اَنِ اقۡتُلُوۡٓا اَنۡفُسَكُمۡ اَوِ اخۡرُجُوۡا

اوکه چرې مونږ | ليکلې وې | په هغوی باندې | چه | قتل کړئ | خپل ځانونه | يا ووځئ

اوکه مونږ دوئ ته دا حکم ورکړې وې چه خپل ځانونه ووژنئ يا د خپلو کورو نه بهر ووځئ نو

مِنۡ دِيَارِكُمۡ مَّا فَعَلُوۡهُ اِلَّا قَلِيۡلٌ مِّنۡهُمۡ ؕ وَلَوۡ اَنَّهُمۡ فَعَلُوۡا

د خپلو کورونو نه | نو نۀ به ؤ وکړې هغوی دا کار | مګر لږ و | د هغوی نه | اوکه چرې هغوی | کړې وې

په دوئ کښې کمو خلقو به په دې حکم عمل کړې وو ، اوکه چرې دوئ په دغې نصيحت

مَا يُوۡعَظُوۡنَ بِهٖ لَكَانَ خَيۡرًا لَّهُمۡ وَاَشَدَّ تَثۡبِيۡتًا ﴿٦٦﴾ وَّاِذًا

د کوم چه هغوی ته نصيحت کولې شي | نو وه به | غوره | هغوی له | او زيات مضبوط ساتونکے (ايمان لره) | او هغه وخت

عمل کړې وې ، نو دا به ورله ډيره ښه وه او د ايمان د مضبوطيا سبب به ؤو ـ او چه دلته

لَّاٰتَيۡنٰهُمۡ مِّنۡ لَّدُنَّآ اَجۡرًا عَظِيۡمًا ﴿٦٧﴾ وَّلَهَدَيۡنٰهُمۡ

مونږ به ورکولو هغوی ته | له خپل طرف نه | ثواب | ډير لوئے | او خامخا به ښودلې وه مونږ هغوی ته

ئے کړې وے نو مونږ به ورله د خپل طرف نه ډير لوئے اجر ورکړې وو ـ او په سمه لاره

صِرَاطًا مُّسۡتَقِيۡمًا ﴿٦٨﴾ وَمَنۡ يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوۡلَ فَاُولٰٓئِكَ

لاره | سمه | او څوک چه | حکم ومني | د الله | او د رسول | پس هغه خلق به وی

به مو بوتلي ؤو ـ او څوک چه د الله او د رسول حکمونه مني نو هغوئ به د

مَعَ الَّذِيۡنَ اَنۡعَمَ اللّٰهُ عَلَيۡهِمۡ مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيۡقِيۡنَ

د هغو کسانو سره | چه انعام کړې دے | الله | په هغوی باندې | له پيغمبرانو | او صديقانو

هغې خلقو سره ملګري وی چه الله پرې نعمتونه ورولي دی چه پيغمبران ، صديقان

وَالشُّهَدَآءِ وَالصّٰلِحِيۡنَ ۚ وَحَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيۡقًا ﴿٦٩﴾ ذٰلِكَ

او شهيدانو | او صالحانو نه | او ډير ښۀ دی | دا خلق | په ملګرتيا کښې | دا دے

شهيدان او نيکان دی او دغه خلق ډير ښۀ ملګری دی ـ دا فضل

اَلۡفَضۡلُ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيۡمًا ﴿٧٠﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا ع ۹ / ۶

فضل | د الله | او کافي دے | الله | پوهه | اے د ايمان خاوندانو!

دے چه د الله د طرف نه کيږي او د دې په حقيقت پوازې د الله علم بس دے ـ اے مؤمنانو!

خُذُوۡا حِذۡرَكُمۡ فَانۡفِرُوۡا ثُبَاتٍ اَوِ انۡفِرُوۡا جَمِيۡعًا ﴿٧١﴾

واخلئ | د سله خپله | بيا روان شئ | ټولی ټولی | يا روان شئ | ټول په جمع

په خپل حفاظت او تيارئ کښې لګيا وسيږئ بيا چه څنګه راشي نو د موقعے مطابق ډلې ډلې بهر وځئ يا ټول په يو ځائے وځئ

وَإِنَّ مِنكُمْ لَمَن لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ فَإِنْ أَصَابَتْكُم

او بیشکه | ځینې له تاسو نه | هغه څوک دی | چه وروستو پاتې کیږی | بیا که چرې | ورسیږی تاسو ته

او (یادساتئ) په تاسو کښې به داسې خلق هم وی چه (په داسې موقعو) ضرور به سستی کوی، بیا که چرې تاسو ته تکلیف ورسیږی

مُّصِيبَةٌ قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُن مَّعَهُمْ

څه مصیبت | نو وائی | انعام وکړو | الله | په ما باندې | چه په دې وخت کښې نه وم زه | هغوی سره

نو داسې منافق به وائی چه الله تعالیٰ په ما ډیر احسان وکړو ، چه زه د هغو خلقو سره نه

شَهِيدًا ﴿٧٢﴾ وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن

حاضر - | او که چرې | ورسیږی تاسو ته | فضل | له طرفه د الله نه | نو هغه به ضرور وائی | ګویا چه

نه وم - او که په تاسو الله تعالیٰ فضل وکړی ، نو بیا وائی او داسې لګیا دی

لَّمْ تَكُن بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَا لَيْتَنِي كُنتُ

نه وه | ستاسو او د هغه ترمینځه | (څه) دوستی | کاش! چه زه | وې

لکه چه ستاسو او د هغوی ترمینځه هډو مینه محبت نه وو ، اې کاش! که زه هم ورسره تلې

مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٣﴾ فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

د هغوی سره | چه حاصله کړې مې وې | کامیابي | لویه | پس پکار ده چه جنګ وکړی | د الله په لاره کښې

وې نو غټ کار به مې شوې وو -(دوی ته ډمعلومه وی چه) د الله تعالیٰ په لاره کښې هغه کسانو

الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَن يُقَاتِلْ

هغه خلق | چه خرڅوی | ژوند | د دنیا | په بدله د آخرت کښې | او څوک چه | جنګ کوی

له جنګیدل پکار دی چه د دې دنیا ژوند د آخرت د ژوند په بدله کښې خرڅوی ، او څوک چه د الله تعالیٰ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا

په لاره کښې | د الله | بیا هغه ووژلې شی | یا غالب راشی | پس زر دی چه ورله به کړو مونږ هغه ته | اجر

په لاره کښې وجنګیږی بیا که ووژلې شی یا غلبه بیا مومی نو مونږ به ورله ډیر لوئې اجر

عَظِيمًا ﴿٧٤﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ

لوئې | او څه (عذر) دې تاسو ته پاره | چه تاسو جنګ نه کوی | په لاره کښې | د الله | او

ورکړو - او په تاسو باندې څه شوی دی چه تاسو د الله تعالیٰ په لاره کښې او د هغه

الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ

د کمزورو | سړو | او ښځو | او د ماشومانو (په خاطر) | کوم چه

کمزورو سړو ، ښځو او د ماشومانو د خاطره جنګ نه کوئ چه هغوی

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ

وائی | اې زمونږ ربه! | او باسه مونږه | له دې کلی نه | چه ظالمان دی

فریادونه کوی، چه اې زمونږه ربه! مونږ د دې کلی (مکې) نه وباسه چه خلق ئې ظالمان

اَهْلُهَا ۚ وَاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۚۙ وَّاجْعَلْ لَّنَا

دي اوسيدونکي | او جوړ کړه | موږ د پاره | له خپل طرف نه | ښوک دوست | او جوړ کړه | موږ د پاره

دي ـ او د خپل طرف نه زموږ ښوک ملګرے جوړ کړه او د خپل طرف نه

مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ۝٧٥ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ

له خپل طرف نه | مددګار | کوم خلق چه | مؤمنان دي | هغوی جنګ کوي | په لاره کښے

ښوک زموږ مددګار جوړ کړه ـ د چا چه ایمان نصیب شوے دے هغوی د الله په لاره کښے

اللّٰهِ ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ

د الله | او کوم خلق چه | کافران دي | هغوی جنګ کوي | په لاره کښے | د شیطان

جنګ کوي، او ښوک چه کافران دي، هغوی د شیطان په لاره کښے جنګېږي

فَقَاتِلُوْٓا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطٰنِ

پس تاسو جنګ وکړئ | د دوستانو سره | د شیطان | بیشکه | چال | د شیطان

نو د شیطان د ملګرو خلاف جنګ کوئ، بیشکه د شیطان چالونه ډیر

كَانَ ضَعِيْفًا ۝٧٦ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ

کمزورے وي | آیا نه دي کتلي تا | هغه خلقو ته | چه وویلے شو | هغوی ته | چه منع کړئ | خپل لاسونه

کمزوري دي ـ آیا تا هغو خلقو ته کتلي دي چه ورته وویلے شوي ؤو چه خپل لاسونه (د جنګ نه) ونیسئ

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ

او قائم کړئ | مونځ | او ورکړئ | زکوٰة | پس هر کله چه | فرض کړے شو | په هغوی باندې | جهاد

او مونځونه کوئ او زکوٰة ورکوئ، نو اوس چه هغوی ته د جنګ حکم ورکړے شو

اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ

(نو) یوه ډله | له هغوی نه | چه ویرېږي | له خلقو نه | په شان د ویرېدلو | د الله نه

نو د یو ټولی پکښے داحال دے چه د خلقو نه داسے ویرېږي لکه څنګه چه د الله نه ویره کول پکار دي

اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۚ

یا د هغه نه هم زیات ویرېدل | او وُوئیل | اے زموږه ربه! | ولے فرض کړو تا | په موږ باندې | جهاد

بلکه د دے نه هم زیاته ویره، او وائي چه اے زموږه ربه! په موږ دِ جهاد ولے فرض کړو؟

لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ؕ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا

ولے مهلت رانۀ کړو تا موږ ته | لږ موده پورے | وُوایه | چه فائده | د دُنیا

ولے دِ موږ ته لږ نور مهلت رانۀ کړو؟ (اے پیغمبره!) ورته ووایه چه د دُنیا فائدے

قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقٰى ۟ وَلَا تُظْلَمُوْنَ

لږ کا ده | او آخرت | بهتر دے | هغه چا د پاره | چه پرهیزګاري | او نۀ | به ظلم کولے شي په تاسو

ډیرے لږے دي، او ښوک چه د الله تعالیٰ نه ویرېږي هغه له آخرت غوره دے، او په تاسو به پوټي قدرے هم

فَتِيلًا ﴿۷۷﴾ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يُدْرِكْكُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ

ذره هم | کوم ځائے چه هم تاسو یئ | بیایه مومی تاسو | مرګ | او که چرے تاسو یئ

ظلم نهٔ شی کولے۔ هر ځائے کښے چه تاسو یئ مرګ به در ورسی ، اګر که تاسو په مضبوطو

فِيْ بُرُوْجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ

په قلاګانو | مضبوطو کښے | او که چرے ورسیږی هغوی ته | (څهٔ) نیکی | نو وائی | دا

قلاګانو کښے یئ ۔ او (هر کله) چه هغوی ته فائده ورسیږی نو وائی چه دا د الله

مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ

د الله د طرف نه | او که چرے | ورسیږی هغوی ته | (څهٔ) مصیبت | (نو) هغوی وائی | دا

د طرف نه مقرر وه ، او چه نقصان ورته ورسیږی ، نو وائی چه دا ستا ؐ د طرف

مِنْ عِنْدِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ

ستا له طرف نه دے | ووایه | ټول | له طرفه د الله نه دی | پس څهٔ (حال) دے | د هغو خلقو

نه دے ، ورته ووایه چه هر څهٔ د الله د طرفه دی ، آخر په دے قوم څهٔ شوی

لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ﴿۷۸﴾ مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ

چه نهٔ دی نزدے هغوی | چه پوهه شی | په خبره | او هغه څهٔ چه | ورسیدل تا ته | له نعمت نه

دی چه په هیڅ خبره نهٔ پوهیږی (اے انسانه!) تا ته چه هره فائده رسی نو هغه د

فَمِنَ اللّٰهِ ۫ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ ۗ

نو هغه د الله د طرفه دی | او هغه څهٔ | چه ورسیدل تا ته | له بدئ نه | نو هغه ستا د نفس له طرفه دی

الله د طرف نه ده ، او کوم تاوان چه در رسی ، نو د خپل عمل د کبله در رسی ۔

وَاَرْسَلْنٰكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿۷۹﴾

او ولیږلے مونږ ته | د خلقو د پاره | پیغمبر | او کافی دے | الله | ګواه

او (اے پیغمبره!) ته خو مونږ ټولو خلقو ته رسول لیږلے یئے او په دے خبره یوازے د الله ګواهی کافی ده۔

مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ

څوک چه حکم منی | د پیغمبر | پس بیشکه هغهٔ حکم ومنلو | د الله | او څوک چه | مخ واړوی | نو نهٔ ئے لیږلے مونږ ته

چا چه د رسول خبره ومنله نو هغهٔ د الله حکم هم ومنل ، او څوک چه ترے نه مخ ګرځوی نو ته خو مونږ په هغوی

عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ﴿۸۰﴾ وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ ۫ فَاِذَا بَرَزُوْا مِنْ عِنْدِكَ

په هغوی باندے | نګران | او هغوی وائی | ومو منلو | بیا هر کله چه بهر ووځی | ستا له طرف نه

څهٔ نګران نهٔ یئے مقرر کړے ، او (دا خلق په ظاهره خو) وائی چه مونږ منو ، خو چه ستا (د مجلس) نه پاڅی نو یو ټولے

بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِيْ تَقُوْلُ ۗ وَاللّٰهُ

نو د شپے مشوره کوی | یوه ډله | له هغوی نه | خلاف د هغے نه | چه ته ئے فرمائے | او الله

په کښے داسے شته چه د شپے مجلس جوړ کړی او ستا د خبرو خلاف مشورے کوی ۔ او الله تعالیٰ

يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ ۚ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ

ليکی | کومے چه هغوی مشورے کوی | پس مخ واړوه | له هغوی نه | او توکل کوه | په الله باندِ

دَ هغوی تدِ لے پټے مشورے ليکی، نو دَ دوی پروا مهٔ کوه ، او په الله تعالیٰ باندِ توکل ساته

وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٨١﴾ اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ ؕ وَلَوْ كَانَ

او بس دے | الله | کافی | پس آیا نهٔ | کوی غور هغوی | په قرآن کښے | او کهٔ چرے داوے

او الله تعالیٰ کافی کارساز دے. آیا دوی قرآن ته فکر نهٔ کوی کهٔ دا کتاب (قرآن)

مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوْا فِيْهِ اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ﴿٨٢﴾ وَاِذَا

له طرفه دَ ماسوا دَ الله نه | نو خامخا به موندلے وو هغوی | په دے کښے | اختلاف | ډير | او هر کله چه

دَ الله تعالیٰ نه سوا دَ بل چا دَ طرف نه وے، نو په دے کښے به خلقو ډير اختلاف موندلے وو، او

جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوْا بِهٖ ؕ

راځی هغوی ته | څهٔ خبره | دَ امن | يا دَ ويرے | نو هغوی مشهوروی هغه

دوی چه دَ امن يا دَ ويرے .بو خبر واوری، نو هغه فوراً په خلقو کښے خورے کړی

وَلَوْ رَدُّوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ وَاِلٰٓى اُولِى الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ

او کهٔ چرے رسولے دوی هغه | دَ رسول | او دَ حکم والو طرف ته | له خپلو نه | نو معلوم کړے به هغه

او کهٔ دوی دا سے خبرونه پيغبر ته او دَ خپل (مسلمان) .جماعت مشرانو ته سپارلے نو څوک

الَّذِيْنَ يَسْتَنْبِطُوْنَهٗ مِنْهُمْ ؕ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ

هغه خلقو چه | تحقيق کوے شی | له هغوی نه | او کهٔ چرے نهٔ وے | فضل دَ الله | په تاسو باندِ

چه دَ خبرے هډ ته رسيدل هغوی به پرے سم پوهيدل. او کهٔ په تاسو دَ الله تعالیٰ مهربانی او

وَرَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطٰنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٣﴾ فَقَاتِلْ

او دَ هغهٔ رحمت | نو خامخا به پيروی کړے وه تاسو | دَ شيطان | سوا دَ لږو خلقو نه | پس تهٔ جهاد وکړه

رحمت نهٔ وے نو (تاسو دومره کمزوری وئ چه) دَ يو څو تنو نه بغير نور ټول به په شيطان پسے روان شوی وئ. نو (اے پيغمبره!)

فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ

په لاره کښے | دَ الله | نشته ذمه واری په تا | مګر دَ خپل ځان | او رغبت ورکړه

دَ الله تعالیٰ په لاره کښے جنګ کوه، تهٔ دَ خپل ځان نه بغير دَ بل چا ذمه وار نهٔ يے . او مؤمنان دَ جنګ

الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ

مؤمنانو ته (دَ جهاد) | نزدے ده چه | الله | بند کړی | جنګ | دَ کافرانو

دَ پاره تيار کړه ، ډير زر به الله تعالیٰ دَ کافرانو زور مات کړی او

وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَّاَشَدُّ تَنْكِيْلًا ﴿٨٤﴾ مَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً

او الله | ډير سخت دے | په جنګ کښے | او ډير سخت دے | په عذاب ورکولو کښے | څوک چه سفارش وکړی | سفارش

دَ الله تعالیٰ زور دَ ټولو نه غالب دے او هغه په سزا ورکولو کښے دَ هر چا نه زيات سخت دے څوک چه دَ نيکۍ سفارش

حَسَنَةً يَّكُنْ لَّهٗ نَصِيْبٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً

نیک | وی بہ | هغهٔ له | حِصَّه | دَ هغې نه | او څوک چه | سفارش وُکړی | سفارش

کوی ، هغهٔ به دَ نیکئی برخه اخلی ، او څوک چه دَ بدئ سفارش

سَيِّئَةً يَّكُنْ لَّهٗ كِفْلٌ مِّنْهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ

بد | وی به | هغهٔ له (هم) | حصه | دَ هغې نه | او | دے | الله

کوی ، هغه به دَ بدئ برخه اخلی ، او الله تعالیٰ په هر

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيْتًا ﴿٨٥﴾ وَاِذَا حُيِّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ

په هر څیز باندِ | قادر | او هر کله چه | دعائی درکړے شی تاسو ته | دَ سلام

څیز باندِ قدرت لری ، او هر کله چه په تاسو سلام واچولے شی نو

فَحَيُّوْا بِاَحْسَنَ مِنْهَآ اَوْ رُدُّوْهَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ

نو دعائی درکړئ | بتہ | دَ هغې نه | یا واپس کړئ هم هغه کلمه | بیشکه | الله | دے | دَ هر څیز

(اچونکی ته) دَ هغې نه بنهٔ جواب ورکوئ یا کم نه کم هغسے جواب ورکوئ ، یقیناً الله تعالیٰ دَ هرے خبرے

النصف

حَسِيْبًا ﴿٨٦﴾ اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ لَيَجْمَعَنَّكُمْ

حساب کوونکے ۔ | هم الله دے | نشته | بل څوک معبود | سوا | دَ هغهٔ نه | خامخا به جمع کړی تاسو

حساب اخستونکے دے ۔ الله هغه دے چه دَ هغهٔ نه بغیر بل څوک معبود نشته ، تاسو ټول به خامخا دَ قیامت

اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيْثًا ﴿٨٧﴾

په ورځ | دَ قیامت | نشته دے هیڅ شک | په هغې کښې | او څوک دے | زیات رښتونے | دَ الله نه | په خبره کښې

په ورځ راجمع کوی چه دَ هغې په راتلو کښې هیڅ شک نشته ، دَ الله تعالیٰ نه زیات رښتینے خبره لا دَ بل چا کیدے شی؟

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنٰفِقِيْنَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ

پس په تاسو څهٔ وُشو | چه دَ منافقینو په حقله | دوه ډلے شوئ | او الله | اَپوټه کړل هغوی

دا په تاسو څهٔ چل شوے دے چه دَ منافقانو په حقله دوه ډلے شوی یئ حال دا چه هغوئ الله دَ چل بدعمل په وجه

بِمَا كَسَبُوْا ۭ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۭ وَمَنْ

په وجه دَ هغوی دَ عملونو | آیا تاسو غواړئ | چه لاره وُښایئ تاسو | هغه چا ته چه | ګمراه کړی دی هغوی الله | او چا لره چه

(دَ هغوئ عقلونه) اَپوټه کړی دی ، آیا تاسو غواړئ چه دا سے خلقو ته لاره وُښایئ کوم چه الله تعالیٰ ګمراه کړی دی ،

يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ

ګمراه کړی | الله | نو هیڅ کله به بیا نهٔ مومے ته | هغهٔ دَ پاره | (څهٔ) لار | هغوی خوښوی | چه تاسو هم کافران شئ

او څوک چه الله تعالیٰ په ګمراهئ کښې وُغورزوی هغهٔ دَ پاره به تهٔ هیڅ لار بیا نهٔ مومے ۔ هغوئ خودا غواړی لکه څنګه چه

كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَاۗءً فَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ اَوْلِيَاۗءَ

لکه څنګه چه | هغوی کافران شول | بیا تاسو شئ | برابر | پس مهٔ نیسئ تاسو | دَ هغوی نه | دوستان

په خپله کافران دی دغسے تاسو هم کافران شئ بیا ټول برابر شئ ، نو هیڅوک ترے نه ځان له ملګری کوئ مه

حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمْ

ترڅو چې | هغوى هجرت وكړى | دَ الله په لاره كښې | بيا كه چرې | هغوى مخ واړولو | نو قيد كړئ هغوى

ترڅو چې هغوى دَ الله تعالىٰ په لاره كښې هجرت ونه كړى ، بيا كه چرې هغوى (تاسو نه) انكار وكړى نو چې

وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ ۠ وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وَلِيًّا

او ووژنئ هغوى | كوم ځائے چې | بيا مومئ تاسو هغوى | او مه جوړوئ تاسو | له هغوى نه | دوست

كوم ځائے په لاس درځى هلته ئے نيسئ او وژنئ ئے او هيچرے تر ے نه هيڅوك خپل ځان له

وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٨٩﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلٰى قَوْمٍ

او نه مددګار | مګر هغه خلق كوم چې | يو ځائے كيږى | هغو خلقو سره

ملګرے يا مددګار مه جوړوئ ۔ سوا دَ هغو خلقو نه چې يو داسې قوم سره يو ځائے شى چې تاسو

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ اَوْ جَآءُوْكُمْ حَصِرَتْ صُدُوْرُهُمْ

چې ستاسو او دَ هغوى په مينځ كښې | معاهده ده | يا هغوى راشى تاسو ته | چې تنګے شوى وى | دَ هغوى سينے

كښې او په هغوى كښې معاهده وى يا په داسې حالت كښې تاسو له راشى چې په جنګ ستومانه

اَنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوْا قَوْمَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ

چې جنګ وكړى هغوى تاسو سره | يا جنګ وكړى | دَ خپل قوم سره | او كه | غوښتلے وے الله | نو غالب كړى به ئے وو هغوى

وى ، نه تاسو سره جنګ كوى او نه دَ خپل قوم سره ، او كه دَ الله تعالىٰ مرضى وے نو هغوى به ئے

عَلَيْكُمْ فَلَقٰتَلُوْكُمْ ۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ وَاَلْقَوْا

په تاسو باندې | بيا به هغوى جنګيدلے تاسو سره | بيا كه چرے | هغوى پرېږدى تاسو | پس جنګ نه كوى تاسو سره | او راغورځوى

په تاسو غالب كړى وے نو جنګونه به ئے درسره كول نو كه چرے هغوى تاسو پرېږدى او تاسو سره جنګ نه كوى او دَ صلحے

اِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيْلًا ﴿٩٠﴾

تاسو ته | پيغام دَ صلحے | نو نه ده جوړه كړے | الله | تاسو له | په هغوى باندې | لار

لاس درته راوړاندې كړى نو بيا الله تعالىٰ تاسو له دَ هغې په مقابله كښې دَ جنګيدو هيڅ حق نه دے دركړے ۔

سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِيْنَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّاْمَنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا

زر دے چې بيا به مومئ تاسو | (ځينې) نور خلق | كوم چې غواړى | چې په امن شى هغوى له تاسو نه | او په امن شى

يو بل قسم منافقان به هم بيا مومئ چې (جنګ نه خوښوى) دا غواړى چې ستاسو له اړخ نه هم په امن وى

قَوْمَهُمْ ؕ كُلَّمَا رُدُّوْٓا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوْا فِيْهَا ۚ فَاِنْ

له خپل قوم نه | هر كله چې | راګرځولے شى هغوى | فساد طرف ته | نو را ولے غورځولے شى هغوى په هغې كښې | بيا كه چرے

او دَ خپل قوم دَ طرف نه هم په امن وى ، خو هر كله چې دَ شر موقع بيا مومى نو په هغې كښې ورداننګى ، نو كه دا سے خلق

لَّمْ يَعْتَزِلُوْكُمْ وَيُلْقُوْٓا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ وَيَكُفُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ

و چې نه شى هغوى تاسو نه | او (نه) هغوى پيش كړى تاسو ته | صلح | او (نه) هغوى منع كړى | خپل لاسونه

ستاسو دَ مقابلے نه څنګ ته نه شول او صلح ئے درته وړاندې نه كړه ، او لاسونه ئے ونه نيول

فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا

نو هغوی ونیسئ | او ووژنئ | کوم ځائے چه | بیا مومئ هغوی | او هم دا کسان هغه خلق | جوړ کړو مونږ

نو کوم ځائے چه ئے بیا مومئ هلته ئے راونیسئ او وژنئ ئے ، هم په دغه خلقو بانډې مونږ تاسو له

لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿٩١﴾ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ

تاسو له | په هغوی بانډې | قوت | ښکاره | او نه دی مناسب | یو مسلمان له | چه ووژنئ

د لاس اوچتولو ښکاره اختیار درکړے دے ۔ او د یو مسلمان دا کار نه دے چه یل مسلمان د .

مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَئًا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَئًا فَتَحْرِيْرُ

یو مسلمان | لیکن | په خطا | او څوک چه | ووژنی | یو مسلمان | له غلطئ نه | نو آزاد دِ کړی

ووژنی مګر په غلطئ سره ، او چا چه یو مؤمن مسلمان په غلطئ سره مړ کړو نو کفاره ئے داده چه

رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوْا ۗ

څټ | د مسلمان غلام | او خون بها | دِ ادا کړی | د هغه وارثانو ته | مګر | دا چه معاف ئے کړی هغوی

یو مؤمن غلام دِ آزاد کړی او د مړی وارثانو ته دِ خون بها ورکړی ، مګر که هغوی خون بها وبخښی

فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ

پس که چرې | وی هغه | د هغه قوم نه | چه ستاسو دښمن وی | او هغه مسلمان وی | نو آزاد دِ کړی | څټ

(نو روا دی) او که چرې دغه مؤمن بنده د داسے قوم نه وو چه ستاسو ورسره دښمنی وه ، نو یو مسلمان غلام دِ آزاد

مُّؤْمِنَةٍ ۗ وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ ۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ

د مسلمان غلام ، | او که چرې | وی هغه | له داسے قوم نه | چه ستاسو او د هغوی ترمینځه | معاهده وی | نو هم خون بها دِ

کړی ۔ او که د داسے قوم بنده وُو چه ستاسو ورسره معاهده وه نو د هغه وارثانو

مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ

ادا کړی | د هغه وارثانو ته | او آزاد دِ کړی | څټ | د مسلمان غلام | پس څوک چه | غلام بیا نه مومی

ته دِ خون بها هم ورکړی او یو مسلمان غلام دِ هم آزاد کړی ، او څوک چه غلام موندلے

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۫ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ

نو روژې دِ ونیسی | دوه میاشتې | پرله پسے | دا توبه ده | له طرفه د الله نه | او الله دے

نه شی ، نو پرله پسے دوه میاشتې روژے دِ ونیسی ، په طور د توبے چه د الله د طرف نه مقرر ده ۔ او الله په

عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٩٢﴾ وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهٗ

پوهه | خاوند د حکمت ، | او څوک چه | ووژنی | یو مسلمان | قصدًا | نو د هغه سزا ده

هر څه پوهه او د حکمت خاوند دے ۔ او څوک چه یو مؤمن قصدًا مړ کړی ، نو د هغه سزا

جَهَنَّمُ خٰلِدًا فِيْهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَ

دوزخ | همیشه به وی | په هغې کښې | او غضب وشو | د الله | په هغه بانډې | او لعنت ئے کړے دے په هغه | او

دوزخ دے چه همیشه به پکښې پروت وی او د الله تعالیٰ قهر او لعنت په پرے وریږی او

أَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ

تیار کړے دے | هغهٔ له | عذاب | لوئے ۔ | اے مؤمنانو ! | هر کله چه | سفر کوئ تاسو

تیار کړے دے (قاتل) له الله ډیره لویه سزا مقرر کړے ده ۔ اے مؤمنانو ! تاسو چه د الله په لاره کښے (د جهاد د پاره) لاړ شئ نو (د هر خبرے) ښهٔ تحقیق کوئ، او څوک چه در باندې سلام واچوی نو هغهٔ ته دا مهٔ

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ

د الله په لاره کښے | نو تحقیق کوئ | او مهٔ | وایئ | هغه چا ته چه | اچولے دے هغهٔ | تاسو ته

السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؗ

سلام | چه نهٔ یې ته | مؤمن | تاسو غواړئ | سامان | د ژوند د دنیا

وایه چه تهٔ مؤمن نهٔ یې، (ځکه) تاسو د دنیا مال اسباب غواړئ نو د الله تعالیٰ

فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيْرَةٌ ؕ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ

پس الله سره دی | غنیمتونه | ډیر ، | هم دغه شان | وئ تاسو | وړاندې له دے نه | پس احسان وکړو | الله

سره ډیر غنیمتونه پراتهٔ دی، وړاندې خو تاسو هم داسے (د اسلام نه ناواقفه) وئ بیا په

عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٩٤﴾

په تاسو باندې | پس تحقیق وکړئ | بیشکه | الله | دے | په هغه څه چه | تاسو ئے کوئ | خبردار

تاسو باندې الله احسان وکړو، نو تاسو ښهٔ تحقیق کوئ ۔ الله تعالیٰ یقیناً ستاسو د عملونو نه باخبره دے ۔

لَا يَسْتَوِي الْقٰعِدُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ غَيْرُ اُولِي الضَّرَرِ

نهٔ دی برابر | کښیناستونکی | له مسلمانانو نه | کوم ته چه څهٔ عذر نشته

هغه مؤمنان کوم چه (جسماني لحاظ سره) معذوره نهٔ وی او په کور کښے ناست وی د هغه مؤمنانو برابر کیدے نهٔ شی

وَالْمُجٰهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ؕ فَضَّلَ

او جهاد کوونکی | د الله په لاره کښے | په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | فضیلت ورکړو

کوم چه په سرو مال سره د الله تعالیٰ په لاره کښے جهاد کوونکی دی ۔ الله تعالیٰ په

اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقٰعِدِيْنَ

الله | جهاد کوونکو ته | په خپلو مالونو سره | او په خپلو ځانونو سره | په کښیناستونکو باندې

سرو مال سره جهاد کوونکوله په کور کښے د ناستو خلقو په نسبت ډیره غټه درجه

دَرَجَةً ؕ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ؕ وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ

په درجه کښے | او هر یو سره | وعده کړے ده الله | د نیکئ | او فضیلت ورکړے دے الله | جهاد کوونکو ته

ورکړے ده اګر که د هر یو سره ئے د جنت وعده کړے ده، خو الله تعالیٰ مجاهدینو ته په ناستو خلقو

عَلَى الْقٰعِدِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً

په کښیناستونکو باندې | په اجر | لوئے کښے | درجے دی | د هغهٔ له طرف نه | او بخښنه

باندې د ډیر لوئے اجر په ذریعه فضیلت ورکړے دے ۔ هغوی د پاره د الله د طرف نه لوئے لوئے مرتبے دی، بخښنه

ع ١٣ ١٠
وَّرَحْمَةً ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٩٦﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ

اورحمت | او دے | الله | .بخښونکے | مهربان | بیشکه | هغه خلق

ده اورحمت دے او الله تعالیٰ .بخښونکے مهربان دے - هغه خلقو لکو موچه هجرت و نه کړو)

تَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ

دَ کوم روح چه قبض کوی | فرښتے | (په داسے حال کښے) چه هغوی ظلم کوو | په خپلو ځانونو باندِ

په خپلو ځانونو ظلم کولو فرښتے دَ هغوی دَ روح قبض کولو په وخت دَ هغوی نه تپوس کوی چه تاسو په

قَالُوْا فِيْمَ كُنْتُمْ ۭ قَالُوْا كُنَّا مُسْتَضْعَفِيْنَ

نو وائی (هغوی ته فرښتے) | تاسو په کوم حال کښے وئ ؟ | هغوی ووئیل | مونږ وُو | کمزوری

څهٔ حال کښے وئ ؟ هغوی جواب ورکړو چه مونږ په دُنیا کښے بے وسه او کمزوری

فِي الْاَرْضِ ۭ قَالُوْٓا اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوْا

په زمکه کښے | دوئیل هغوی | ایا نهٔ وه | زمکه | دَ الله | فراخه | چه تاسو هجرت کړے وے

ذُو ، فرښتو ورته ووئیل چه ایا دَ الله تعالیٰ زمکه وسیع او فراخه نهٔ وه ، چه تاسو پکښے هجرت کړے

فِيْهَا ۭ فَاُولٰۗىِٕكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ﴿٩٧﴾

په هغے کښے | پس هم دا خلق دی | دَ کوموځائے چه | دوزخ دے | او دا ډیر ځائے دے | دَ واپس کیدو

وے ، دا هغه خلق دی چه دوزخ ئے ټیکاونړه ده ، او (دوزخ) ډیره خرابه ټیکاونړه ده -

اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاۗءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ

مگر | هغه کمزوری | سړی | او ښځے | او ماشومان | چه نهٔ شی کولے

البته کوم سړی ، زنانه او ماشومان چه (په رښتیا) کمزوری دی او (دَ بهرتلو) هیڅ ذریعه

حِيْلَةً وَّلَا يَهْتَدُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٩٨﴾ فَاُولٰۗىِٕكَ عَسَى

(څهٔ) حیله | او نهٔ بیا مومی هغوی | (څهٔ) لار | پس هم داسے خلقو ته | اُمید دے

نهٔ لری او لار نهٔ مومی ، نو اُمید دے چه الله تعالیٰ

اللّٰهُ اَنْ يَّعْفُوَ عَنْهُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿٩٩﴾ وَمَنْ

چه الله | به معاف کړی | هغوی | او دے | الله | معاف کوونکے | .بخښونکے | او څوک چه

هغو خلقو ته معافی وُکړی ، او الله تعالیٰ ډیر بخښونکے مهربان دے . او څوک چه

يُّهَاجِرْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرٰغَمًا كَثِيْرًا

هجرت وُکړی | دَ الله په لاره کښے | بیا به مومی هغه | په زمکه کښے | دَ اوسیدو ځائے | ډیر

دَ الله تعالیٰ په لاره کښے هجرت وُکړی ، هغوی به په زمکه باندِ دَ استوګنے ډیر ځایونه او هرقسم

وَّسَعَةً ۭ وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْۢ بَيْتِهٖ مُهَاجِرًا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ

او فراخی | او څوک چه بهرته وُځی | له خپل کوره ته | هجرت کوونکے | الله او دَ هغهٔ دَ رسول طرف ته

فراخی بیا مومی ، او څوک چه دَ خپل کوره نه دَ الله او دَ رسول په لاره کښے دَ هجرت په نیت بهر وُوځی ،

ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا

بیا راشی هغه له | مرګ | نو بیشکه | ثابت شو | دَ هغهٔ اجر | په الله | او دے | الله | بخښونکے

بیا راشی هغه له مرګ نو دَ هغهٔ اجر په الله تعالیٰ باندِ ثابت شو او الله تعالیٰ ډیر بخښونکے

او په لاره کښے ورله مرګ راشی نو دَ هغهٔ اجر په الله تعالیٰ باندِ شتهٔ شو

رَّحِيْمًا ﴿١٠٠﴾ وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ

مهربان | او هر کله چه تاسو سفر کوئ | په زمکه کښے | نو نشته دے | په تاسو باندِ | ګناه

مهربان دے او کله چه تاسو په سفر روان شئ نو په تاسو باندِ څهٔ ګناه نشته کهٔ

اَنْ تَقْصُرُوْا مِنَ الصَّلٰوةِ ۖ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَّفْتِنَكُمُ

چه کم کړئ (په مونځ کښے قصر وکړئ) | له مونځ نه | کهٔ چرے ویریږئ تاسو | چه | تاسو به پریشانه کړی

په مونځ کښے قصر کوئ، کهٔ دا اندیښنه درسره وی چه کافران

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ كَانُوْا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ﴿١٠١﴾

کافران | بیشکه | کافران (خو) | دی ستاسو | دښمنان ښکاره

به مو پریشانه کړی، یقیناً کافران ستاسو ښکاره دُښمنان دی۔

وَاِذَا كُنْتَ فِيْهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ

او کله چه | یئے ته | په هغوی کښے | او قائم کړے | هغوی دَ پاره | مونځ | نو پکار دی چه ودریږی

او (اے پیغمبره!) هر کله چه تهٔ دَ مسلمانانو په ټولی کښے موجود یئے او (دَ جنګ په وخت کښے) ورته مونځ ورکوے نو دَ دوی

طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَاْخُذُوْٓا اَسْلِحَتَهُمْ ۫ فَاِذَا سَجَدُوْا

یوه ډله | له هغوی نه | تاسره | او پکار دی چه هغوی واخلی | خپله وسله | بیا هر کله چه هغوی سجده وکړی

یو ټولے دِ تاسره وُدریږی، او خپله وسله دِ واخستے (تیاره) لری، نو هر کله چه سجده وکړی

فَلْيَكُوْنُوْا مِنْ وَّرَآئِكُمْ ۠ وَلْتَاْتِ طَآئِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوْا

نو هغوی دِ شی | وروستو ستاسو | او را دِ شی | ډله | دوېمه | کوم چه لا مونځ نهٔ دے کړے

نو وروستو دِ لاړ شی، او بل ټولے چه مونځ ئے لا نهٔ وی کړے هغه دِ راوړاندِ شی

فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوْا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ

بیا دِ هغوی مونځ وکړی | تاسره | او را دِ واخلی | سامان دَ ساتنے خپل | او خپله وسله | غواړی

او تاسره دِ په مونځ کښے شریک شی، او دَ خپل حفاظت خیال دِ ولری او وسلے دِ تیارے ساتی، کافران

الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ

هغه خلق چه | کافران دی | کاش! چه تاسو غافله شئ | دَ خپلے وسلے | او دَ خپل سامان نه

خو هم دا غواړی چه تاسو دَ خپلو وسلو او دَ (جنګ دَ) سامان نه غافله شئ،

فَيَمِيْلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ

چه حمله وکړی هغوی | په تاسو باندِ | حمله | په یو ځل | او نشته دے ګناه | په تاسو باندِ | کهٔ چرے وی

او هغوی ناڅاپه تاسو باندِ حمله وُکړی او په دے خبره کښے په تاسو باندِ څهٔ ګناه نشته چه تاسو

بِكُمْ اَذًى مِّنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوْٓا اَسْلِحَتَكُمْ

تاسوته | ځهٔ تکلیف | له باران نه | یا یئ تاسو | ناروغه | چه کیږدئ | خپلې وسلې

په داسې حالت کښې خپله وسله کیږدئ چه تاسو ته دَ باران په وجه ځهٔ تکلیف وی یا تاسو بیمار یئ

وَخُذُوْا حِذْرَكُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا

او راواخلئ | دَ خپلې ساتنې سامان | بیشکه | الله | تیار کړے دے | کافرانو دَ پاره | عذاب

خو (په هر حال کښې) دَ خپل حفاظت خیال ساتئ، بیشکه الله تعالیٰ کافرانو له سپکوونکے عذاب مقرر

مُّهِيْنًا ﴿١٠٢﴾ فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا

رُسوا کوونکے۔ | بیا هر کله چه | ادا کړئ تاسو | مونځ | نو یاد کړئ | الله | په ولاړه | او په ناسته

کړے دے، بیا چه دَ مونځ نه فارغ شئ نو په ولاړه په ناسته او په ملاسته په هر حال

وَّعَلٰى جُنُوْبِكُمْ ۚ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۚ اِنَّ

او په | دَ ډډو خپلو | بیا هر کله چه | تاسو ته اطمینان وُشی | نو وُدرودئ | مونځ | بیشکه

کښې الله تعالیٰ یادوئ او کله چه تاسو (دَ دُښمن نه) بے غمه شئ نو (پوره) مونځ اداکوئ۔ بیشکه

الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ﴿١٠٣﴾ وَلَا تَهِنُوْا

مونځ | دے | په مسلمانانو | فرض | مقرر (وختونو کښې) | او سُستی مه کوئ

مونځ په مؤمنانو باندې په مقرره وختونو کښې فرض کړے شوے دے، او دَ (دښمن) قوم په لټون

فِى ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ۗ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ

په لټولو دَ قوم (دَ کافرانو) کښې | کهٔ چرے دردمند کیږئ تاسو | نو هغوی هم | دردمند کیږی

کښې سستی مهٔ کوئ، کهٔ تاسو ته (په جنګ کښې) درد رسی، نو ستاسو په شان هغوی ته هم

كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُوْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ

لکه څنګه چه | تاسو دردمند کیږئ | او تاسو امید لرئ | دَ الله نه | چه هغوی نهٔ لری | او دے | الله

درد رسی، او تاسو دَ الله تعالیٰ نه دَ داسې اجر امید لرئ چه هغوی نهٔ لری، او الله تعالیٰ بنهٔ

عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٠٤﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ

پوهه | خاوند دَ حکمت | بیشکه مونږ نازل کړو | تا ته | کتاب | په حق سره

پوهه او دَ حکمت خاوند دے۔ مونږ دا کتاب تا ته په حقه رالیږلے دے، چه

لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۗ وَلَا تَكُنْ

چه ته فیصله وکړے | دَ خلقو مینځ کښې | په هغهٔ څهٔ سره | چه ښودلی دی تا ته الله | او ته مهٔ کیږه

الله تعالیٰ تا ته څهٔ ښودلی دی، دَ هغې مطابق ته به خلقو کښې فیصله وُکړے او دَ خیانت کرو

لِّلْخَآئِنِيْنَ خَصِيْمًا ﴿١٠٥﴾ وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

دَ پاره دَ خیانت کوونکو | جګړه کوونکے | او بخښنه غواړه دَ الله نه | بیشکه | الله | دے

ملګرتیا مهٔ کوه، او دَ الله تعالیٰ نه بخښنه غواړه، بیشکه الله تعالیٰ

ع ۱۲ ۵

غَفُوۡرًا رَّحِیۡمًا ﴿۱۰۶﴾ وَلَا تُجَادِلۡ عَنِ الَّذِیۡنَ یَخۡتَانُوۡنَ

بخښونکے | مهربان | او ته جګړه مه کوه | دَ هغو خلقو دَ طرف نه | چه خیانت کوی

بخښونکے مهربان دے، او څوک چه دَ خپلو ځانونو سره (هم) خیانت کوی ته دَ هغوئ دَ طرف نه جګړه

اَنۡفُسَهُمۡ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا یُحِبُّ مَنۡ کَانَ خَوَّانًا اَثِیۡمًا ﴿۱۰۷﴾

خپلو ځانونو سره | بیشکه | الله | نه خوښوی | هغه څوک چه وی | خیانت کوونکے | ګناهګار

مه کوه، بیشکه خیانت ګر ګناهګار کسان دَ الله تعالیٰ خوښ نه وی۔

یَّسۡتَخۡفُوۡنَ مِنَ النَّاسِ وَلَا یَسۡتَخۡفُوۡنَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمۡ

هغوی پټوی | له خلقو نه | او نه پټوی | له الله نه | او هغه دَ هغوی سره دے

داخلق (خپل ګناهونه) دَ خلقو نه خو پټولے شی خو دَ الله تعالیٰ نه ئے پټولے نه شی، الله تعالیٰ خو هغه

اِذۡ یُبَیِّتُوۡنَ مَا لَا یَرۡضٰی مِنَ الۡقَوۡلِ ؕ وَکَانَ اللّٰهُ

هر کله چه هغوی دَ شپے مشورے کوی | دَ هغه څه | دَ کوم نه چه (الله) راضی نه دے | او | دے | الله

وخت هم ورسره وی چه دوئ دَ شپے په پټه دَ هغهٔ دَ مرضئ خلاف مشورے کوی او الله تعالیٰ دَ دوئ

بِمَا یَعۡمَلُوۡنَ مُحِیۡطًا ﴿۱۰۸﴾ هٰۤاَنۡتُمۡ هٰۤؤُلَآءِ جَادَلۡتُمۡ عَنۡهُمۡ

په هغه څهٔ | چه هغوی ئے کوی | احاطه کوونکے | واؤرئ تاسو | هغه خلق یئ | چه جګړه کوئ تاسو | دَ هغوی دَ طرفه

په ټولو عملونو احاطه کړے ده۔ ښه! په دے دنیا کښے خو تاسو دَ دوئ دَ طرف نه جګړه وکړه

فِی الۡحَیٰوۃِ الدُّنۡیَا ۟ فَمَنۡ یُّجَادِلُ اللّٰهَ عَنۡهُمۡ یَوۡمَ الۡقِیٰمَۃِ

دَ دنیا په ژوند کښے | پس څوک به جګړه کوی | الله سره | دَ هغوی دَ طرفه | په ورځ دَ قیامت

نو دَ قیامت په ورځ به ورله دَ الله تعالیٰ په مخکښ څوک جګړه کوی، او آخر

اَمۡ مَّنۡ یَّکُوۡنُ عَلَیۡهِمۡ وَکِیۡلًا ﴿۱۰۹﴾ وَمَنۡ یَّعۡمَلۡ سُوۡٓءًا اَوۡ یَظۡلِمۡ

یا څوک به وی | دَ هغوی | کارساز ؟ | او څوک چه | وکړی | بد کار | یا وکړی ظلم

هلته به څوک دَ دوئ وکالت کوی ؟ او څوک چه بد کار وکړی یا په خپل ځان

نَفۡسَهٗ ثُمَّ یَسۡتَغۡفِرِ اللّٰهَ یَجِدِ اللّٰهَ غَفُوۡرًا رَّحِیۡمًا ﴿۱۱۰﴾ وَمَنۡ

په خپل ځان باندِ | بیا | هغه بخښنه وغواړی | دَ الله نه | نو بیا به مومی الله | بخښونکے | مهربان | او څوک چه

زیاتے وکړی بیا دَ الله تعالیٰ نه بخښنه وغواړی نو الله تعالیٰ به ډیر بخښونکے زیات مهربان بیامومی او څوک

یَّکۡسِبۡ اِثۡمًا فَاِنَّمَا یَکۡسِبُهٗ عَلٰی نَفۡسِهٖ ؕ وَکَانَ اللّٰهُ عَلِیۡمًا

وکړی | ګناه | پس بیشکه چه | کوی ئے هغه | په خپل ځان باندِ | او دے | الله | ډیر پوهه

چه ګناه کوی نو هغه هم په خپل ځان ظلم کوی، او الله تعالیٰ په هر څهٔ پوهه دَ

حَکِیۡمًا ﴿۱۱۱﴾ وَمَنۡ یَّکۡسِبۡ خَطِیۡٓـَٔۃً اَوۡ اِثۡمًا ثُمَّ یَرۡمِ بِهٖ

دَ حکمت خاوند | او څوک چه | کوی | خطا | یا (دَ) ګناه (کار) | بیا تهمت لګوی | دَ هغے

حکمت خاوند دے، او چا چه خطا کار وکړو یائے ګناه وُکړه، بیائے دَ هغے الزام په یو بے ګناه

بَرِيْٓـًٔا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿١١٢﴾ وَلَوْلَا فَضْلُ

په بې ګناه باندې | نو بېشکه هغه اوچت کړو په ځان باندې | بهتان | او ګناه | ښکاره | او که چرته نه وې | فضل

بې ګناه ولګولو نو ډېر لوئے بهتان ئې وتراشلو او ښکاره ګناه ئې وکړه ' او (اے پیغمبره!) که په تا د الله تعالیٰ

اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ اَنْ يُّضِلُّوْكَ

د الله | په تا باندې | او د هغه رحمت | نو خامخا اراده کړې وه | یوې ډلې | له هغوی نه | چه ګمراه کړی تا

فضل او مهربانی نه وے نو د دوئ یوے ډلے خو دا فیصله کړے وه چه (د مجرم په بچ کولو کښے) تا په غلطه لاره ولګوی

وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ

او هغوی نه شی بے لارے کولے | مګر خپل ځانونه | او هغوی نقصان نه شی دررسولے تا ته | هیڅ هم

حال دا چه دوئ د خپل ځان نه بغیر بل څوک غلطولے نه شی او تا ته هیڅ قسم له ضرر دررسولے نه شی

وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ

او نازل کړو | الله | په تا باندې | کتاب | او حکمت | او ښودلی ئې تا ته | هغه څه چه ستا زده نه وو

او الله تعالیٰ په تا باندې کتاب او حکمت نازل کړے دے او هغه خبرے ئې درته ښودلے دی چه تا ته معلومے نه وے

وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيْمًا ﴿١١٣﴾ لَا خَيْرَ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ

او دے | فضل د الله | په تا باندې | ډیر لوئے | نشته ښیګڼه خوبي | د هغوی په اکثرو مشورو کښے

او الله تعالیٰ په تا باندې ډیر لوئے فضل کړے دے، د دوئ په اکثرو پټو مشورو کښے هیڅ خیر نه وی

اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ

سوا د هغه نه چه | حکم وکړی | د صدقے | یا د نیک کار | یا د اصلاح | د خلقو په مینځ کښے

سوا د هغه چا نه چه پټ په پټه د صدقے ورکولو یا د نیک کار کولو او د خلقو تر مینځه د جوړښت راوستلو د پاره مشوره

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا

او څوک چه وکړی | داسے کار | د پاره د طلب د رضا د الله | نو زر دے چه | مونږ به ورکړو هغه ته | اجر

وکړی (نو دا ښه خبره ده) او څوک چه د الله تعالیٰ د رضامندئ د پاره داسے کار وکړی نو زر دے چه مونږ به هغه له ډیر

عَظِيْمًا ﴿١١٤﴾ وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ

ډیر لوئے | او څوک چه مخالفت کوی | د رسول | پس له هغے نه چه | ښکاره شوه | هغه ته

لوئے اجر ورکړو ، او څوک چه د هدایت واضحه کیدو نه پس هم د پیغمبر په مخالفت کښے ملا وتړی او د

الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى

لاره د هدایت | او پیروی وکړی | د څه بلے طریقے | د مسلمانانو د طریقے نه سوا | مونږ به واړوو هغه | کوم خوا چه هغه اوړی

مؤمنانو د لارے نه بغیر په بله لاره روان شی نو مونږ به ئې هم هغه خوا ته وګرځوو چه پخپله ورته ګرځیدلے

وَنُصْلِهٖ جَهَنَّمَ وَسَآءَتْ مَصِيْرًا ﴿١١٥﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ

او مونږ به ئې وغورزوو هغه | دوزخ ته | او بد دے | ځائے د واپس کیدو | بیشکه | الله | نه بخښی

دے او دوزخ ته به ئې ارتاو کړو او دوزخ ډیر خراب ټیکاو نو ده دے ۔ یقین ساتئ چه الله تعالیٰ دا خبره

أَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ

هغه چاته چه | دَ دے نه سوا ده | کوم (ګناه) چه | او بخښي | دَده سره | شرک وکړے شي

داچه شرک وکړے شي دَده سره او بخښي دَ دے نه سوا (څه چه) چا ته وغواړي او به

نه بخښي چه دَ هغهٔ سره څوک شريک ونيولے شي او دَ دے نه سوا (څه چه) چا ته وغواړي وُبه

يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿١١٦﴾

وغواړي | او څوک چه | شريک ونيسي | الله سره | هغه بے لارے شو | (دَ حقے لارے نه) | ډير لرے ۔

بخښي او چا چه الله تعالیٰ له شريک جوړ کړو ، نو هغه په ګمراهئ کښے ډير لرے پريوتلو،

اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اِنٰثًا ۚ وَاِنْ يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا

هغوی نهٔ رابلی | دَ ده (الله) نه سوا | مګر | ښځے (معبودے) | او هغوی نهٔ رابلی | مګر | شيطان

هغوی الله پريښے دے او دَ يو څو زنانه څيزونو عبادت کوی ، او صرف دَ هغے نافرمان شيطان

مَّرِيْدًا ﴿١١٧﴾ لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا

سرکش | لعنت کړے دے په دهٔ باندے الله | او هغهٔ وويل | ازهٔ به ضرور اخلم | ستا له بندګانو نه | (يوه) حصه

عبادت کوی ، په کوم چه الله لعنت کړے دے ، او شيطان وَ ويل چه زهٔ به ستا دَ بندګانو نه ضرور يو مقرره

مَّفْرُوْضًا ﴿١١٨﴾ وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ

مقرره ۔ | او زهٔ به خامخا ګمراه کړم هغوی | او خامخا به ئے په باطلو ارزوګانو کښے واچوم | او زهٔ به حکم ورکړم هغوی

حصه اخلم ، او هغوی به خامخا بے لارے کوم او هغوی به باطلو ارزوګانو کښے اچوم او زهٔ به هغوی ته تعليم ورکوم

فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ۚ

نو هغوی به وشيري | غوږونه | دَ څارووو | او زهٔ به حکم ورکړم هغوی ته | نو هغوی به بدل کړی | پيدا کړے (صورت) دَ الله

چه هغوی (دَ غير الله په نوم) دَ څارووو غوږونه څيری کړی او هغوی ته به حکم ورکوم چه دَ الله جوړ شوی صورتونو کښے هم (ناجائزه)

وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ

او څوک چه ونيسي | شيطان | دوست | دَ الله نه سوا | نو هغه نقصان کښے پريوتو

بدلون وکړی، او څوک چه دَ الله تعالیٰ په ځائے شيطان دوست جوړ کړی ، نو هغه په ښکاره

خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ﴿١١٩﴾ يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ

نقصان | ښکاره سره | هغه وعده کوی | هغوی سره | او په ارزو کښے اچوی هغوی | او نهٔ | ورکوی وعده هغوی ته

تاوان کښے پريوتلو ۔ شيطان دَ هغوی سره وعدے کوی او دَ دروغو ارزوګانے ورکوی ، خو شيطان دَ هغوی

الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿١٢٠﴾ اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۫ وَلَا يَجِدُوْنَ

شيطان | مګر | دوکه (ورکوی) | هم دا هغه خلق دی | چه ځائے دَ هغوی | دوزخ دے | او نهٔ به هغوی بيا مومی

سره دَ فريب نه د کے وعدے کوی ، هم دا خلق دی دَ کوم ټيکاونړه چه دوزخ دے او دَ دے نه به دَ

عَنْهَا مَحِيْصًا ﴿١٢١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ

دَ هغے نه | خلاصے | او هغو خلقو چه | ايمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نيک | زر ده چه مونږ به هغوی داخل کړو

خلاصی ځائے بيا نهٔ مومی ۔ او چا چه ايمان راوړے دے او نيک کارونه ئے کړی دی ، هغوی به داسے باغونو

وقف لازم

جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ

په باغونو کښې | چه بهيږي | دَ هغې لاندې | نهرونه | هميشه به وي | په هغې کښې | تل | وعده ده دَ الله

کښې داخل کړي، چه دَ هغې لاندې به نهرونه بهيږي او هغوي به هغې کښې تل تر له وي ، دا دَ الله تعالیٰ رښتينې

حَقًّا ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ﴿۱۲۲﴾ لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ

رښتينې | او څوک دے | زيات رښتيا ويونکے | دَ الله نه | په خبره کښې | دا نه | ستاسو په آرزوګانو (او ارمانو) دے

وعده ده ، او دَ الله تعالیٰ نه زيات رښتينې خبره لا دَ بل چا کيدے شي . نه ستاسو په آرزوګانو کار کيږي

وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ مَنْ يَّعْمَلْ سُوْٓءًا يُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ

او نه په آرزوګانو | دَ اهل کتابو | او څوک چه وکړي | کار بد | دَ هغې جزا به ورکړے شي | او نه به بيا مومي

او نه دَ اهل کتابو په آرزوګانو (قانون دا دے) چه چا بد کار وکړو ، دَ هغې سزا به ورکولے شي ، او دَ الله تعالیٰ

لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۲۳﴾ وَمَنْ يَّعْمَلْ

ځان دَ پاره | دَ الله نه سوا | (څوک) دوست | او نه | (څوک) مددګار | او څوک | چه کوي

په مقابله کښې به هيڅوک دَ ځان مدګرے او مددګار بيا نه مومئ . او څوک چه نيک کار ونه کوي

مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ

نيک کار | سړے وي | يا ښځه | او هغه مؤمن وي | نو دا سے خلق به | داخليږي

برابره خبره ده که نارينه وي او که زنانه وي خو چه ايماندار وي ، نو دغه خلق به جنت ته

الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿۱۲۴﴾ وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ

په جنت کښې | او ظلم به ونه کړے شي په هغوي باندې | ذره هم | او څوک دے | ډير ښه | په دين کښې | له هغه نه

ننوځي او پوڅے قدرے حق تلفي به ئے نه کيږي . او دَ هغه چا نه ښائسته دين به دَ چا وي

اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ

کوم چه تيټ کړو | خپل سر | دَ الله مخکښې | او هغه نيکو کار دی | او پيروي وکړه هغه | دَ ملت | دَ ابراهيم

چه دَ الله حکم ته سر تيټ کړي ، او په اخلاص نيک کار ونه کوي ، او يو مخيزے دَ ابراهيم عليه السلام

حَنِيْفًا ؕ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿۱۲۵﴾ وَلِلّٰهِ مَا

چه يو مخيزے وُو | او جوړ کړو | الله | ابراهيم | (مخلص) دوست | او دَ الله دي | څه چه

په ملت روان شي ، او الله تعالیٰ ابراهيم عليه السلام خپل دوست جوړ کړے وو ، او هم دَ الله تعالیٰ

فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

په آسمانونو کښې دي | او څه چه | په زمکه کښې دي | او دے الله | په هر څيز باندې

دي څه چه په آسمانونو او زمکه کښې دي . او الله تعالیٰ په هر څيز باندې راچاپيره

ع ۱۸ ۱۵

مُّحِيْطًا ﴿۱۲۶﴾ وَيَسْتَفْتُوْنَكَ فِي النِّسَآءِ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ

راچاپيره | او تپوس ونه کوي له تا نه | دَ ښځو په حقله | ته ووايه | الله | حکم درکوي تاسو ته

دے . او خلق تا نه دَ ښځو په حقله تپوس ونه کوي ، ورته ووايه چه الله تعالیٰ تاسو ته دَ هغوئ

فِيهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِى الْكِتٰبِ فِىْ يَتٰمَى النِّسَآءِ

دَ هغوی په حقله | او څه چه لوستلے شی | په تاسو باندِ | په کتاب کښے | (هغه دَ هغه) یتیمانو جینکو په حقله (دی)

په حقله حکم درکوی او هغه حکمونه (درته راياد وی) چه دَ پښتو انه تاسو ته په دے کتاب کښے اوړوے شی دَ يتيمانو جينکو په حقله چه تاسو

الّٰتِىْ لَا تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ

چه نهٔ ورکوئ تاسو هغوی ته | هغه څه چه مقرر شوی دی | هغوی دَ پاره | او تاسو غواړئ | چه نکاح وکړئ هغوی سره

دَ هغوی حقونه نهٔ ادا کوئ ، او دَ نکاح رغبت ورسره کوئ ،

وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰى بِالْقِسْطِ ؕ

او دَ کمزورو | ماشومانو (دَ په باره) کښے | او (په دے حقله) چه قائم اوسئ | يتيمانو دَ پاره | په انصاف باندِ

او هغه حکمونه چه دَ بے وسه ماشومانو په حقله شوی دی او دا خبره چه دَ يتيمانو کار روزګار په انصاف سره کوئ

وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيْمًا ﴿۱۲۷﴾ وَاِنِ امْرَاَةٌ

او څه چه | تاسو کوئ | دَ نیکئ نه | نو بیشکه | الله | دے | په هغے باندِ | ښهٔ پوهه | او کهٔ چرے | یو ښځه نه

او هره نیکی چه تاسو کوئ ، نو هغه الله تعالیٰ ته ډيره ښهٔ معلومه ده او کهٔ يوے ښځے سره

خَافَتْ مِنْۢ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ

ويره وی | له خپل خاوند نه | دَ سختئ | یا دَ مخ اړولو | نو نشته دے څهٔ ګناه | په هغو دواړو

دَ خاوند دَ بد سلوکئ یا دَ بے پروايئ اندېښنه وی نو په دواړو باندِ څهٔ ګناه نشته

اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ؕ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ؕ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ

چه هغوی وُکړی | په خپل مینځ کښے | صلح | او صلح | ښهٔ ده | او حاضر کړے شوی دی | نفسونه

چه (په څهٔ خبره باندِ) په خپل مینځ کښے صلح وکړی او صلح ښهٔ څيز دے ، او شومتیا او لالچ خو هر يو نفس کښے

الشُّحَّ ؕ وَاِنْ تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

شومتیا ته | او کهٔ چرے | تاسو ښهٔ کار وُ کوئ | او پرهیزګاری کوئ | نو بیشکه | الله | دے | په هغه څه | چه تاسو کوئ

موجود دے ، او کهٔ تاسو خلقو سره ښهٔ سلوک کوئ او دَ الله نه ويرېږئ نو الله تعالیٰ ستاسو دَ کارونو نه بے خبره نهٔ

خَبِيْرًا ﴿۱۲۸﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ

خبردار | او هیڅ کله | به ستاسو طاقت ونهٔ شی | چه عدل وکړئ | دَ ښځو په مینځ کښے | اګر کهٔ تاسو حرص هم وکړئ

دے - او دَ ښځو ترمینځه پوره پوره انصاف کول ستاسو دَ وس خبره هرګز نهٔ ده ، اګر کهٔ تاسو ډير وغواړئ

فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ؕ وَاِنْ

پس مهٔ کږېږئ | په پوره کږېدو سره | چه تاسو پرېږدئ هغه | په شان دَ زوړندے شوے | او کهٔ چرے

نو (دومره قدر بس ده چه) يوے ښځے ته دومره مهٔ مائله کېږئ چه بله په شان دَ اوېزانډِ پرېږدئ ، او کهٔ

تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۲۹﴾

تاسو اصلاح وُکړئ | او پرهيزګاری وکړئ | نو بیشکه | الله | دے | بخښونکے | مهربانه

تاسو ښهٔ سلوک ساتئ او دَ الله تعالیٰ نه ويرېږئ ، نو الله تعالیٰ بخښونکے مهربانه دے -

وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَكَانَ

اوکهٔ چرے هغه دواړه جدا شي | نو بے پروا به کړي الله | هریو | له خپلے فراخئ نه | او دے

اوکهٔ (ښځه خاوند) دواړه د یو بل نه جدا شي نو الله تعالیٰ به خپل فضل سره دواړه بے پرواکړي

اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا

الله | د فراخئ خاوند | د حکمت خاوند | او د الله دی | څهٔ چه په | اسمانونو کښے دی | او څهٔ چه

او الله تعالیٰ فراخی راوستونکے د حکمتونو خاوند دے ـ او هر څهٔ چه په اسمانونو او په زمکه کښے دی ټول د

فِى الْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ

په زمکه کښے دی | او بیشکه | مونږ حکم ورکړے وو | هغو خلقو ته | چه ورکړے شوے وو ورته | کتاب | له تا نه وړاندے

الله تعالیٰ دی ـ او تا سو نه وړاندے چه چا ته کتاب ورکړے شوے وو، مونږ هغوئ ته هم هدایت کړے وو او

وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا

او تا سو ته | چه | ویریږئ | د الله نه | او کهٔ چرے | تا سو انکار کوئ | نو بیشکه د الله دی | څهٔ چه

تا سو ته هم هدایت کوو چه د الله تعالیٰ نه ویره کوئ، او کهٔ تا سو نهٔ منئ نو (مه ئ منئ) هر څهٔ چه په اسمانونو

فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣١﴾

په اسمانونو کښے دی | او څهٔ چه | په زمکه کښے دی | او دے | الله | بے نیازه | ستائیلے شوے

او په زمکه کښے دی ټول د الله تعالیٰ دی، او الله تعالیٰ غنی دے د هر تعریف لائق دے ـ

وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ

او د الله دی | څهٔ چه په اسمانونو کښے | او څهٔ چه په زمکه کښے دی | او کافی دے | الله

او د اسمانونو او د زمکے هر څهٔ د الله تعالیٰ دی، او الله تعالیٰ یوازے کارساز

وَكِيْلًا ﴿١٣٢﴾ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ؕ

کارساز | کهٔ چرے هغه وغواړی | نو لرے به کړی تا سو | اے خلقو! | او را به والی | نور خلق

بس دے ـ کهٔ الله تعالیٰ وغواړی نو اے خلقو! تا سو به فنا کړی، او نور خلق به راولی

وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا

او دے | الله | په دے (خبره) باندے | قادر | څوک چه وی غوښتونکے | د ثواب | د دنیا

او الله تعالیٰ په هر کار باندے قدرت لری ـ څوک چه صرف د دُنیا اجر غواړی نو (هغهٔ ته

فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا ۢ بَصِيْرًا ﴿١٣٤﴾ ع ١٩ ٨ ١٦

نو الله سره دے | ثواب | د دُنیا | او د آخرت | او دے الله | اوریدونکے | لیدونکے

دِ معلومه وی چه) الله تعالیٰ سره د دنیا او آخرت دواړو ثواب شته، الله تعالیٰ هر څهٔ اوری هر څهٔ وینی ـ

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلّٰهِ

اے د ایمان خاوندانو! | شئ تا سو | قائم | په انصاف | گواه جوړ شئ | الله د پاره

اے مؤمنانو! په انصاف قائم او سیږئ او د الله تعالیٰ د پاره گواهي کوئ

وَلَوْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا
اوا گرکۀ (هغه گواهي) خلاف دې په خپله ستاسو د ذات | يا دَ پلار او مور | او دَ خپلوانو | کۀ چرې | هغه وی | دولتمند
اگر کۀ (دا گواهي) دَ خپلو ځانونو، يا دَ مور پلار، يا دَ خپلوانو برخلاف دی کۀ هغه مالدار وی
اَوْ فَقِيْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا ۟ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ
يا فقير | نو الله | ډیر مهربان دے په هغوی باندې | پس پيروی مۀ کوئ | دَ (خپل) خواهش | چه مۀ وابړوئ له عدل کولو نه
يا غريب وی په هر حال کښې الله تعالیٰ تاسو نه زيات دَ هغوئ خيرخواه دے نو دَ خپل نفس په پيروئ کښې دَ عدل نه لاس
وَاِنْ تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ١٣٥
او کۀ چرې | تاسو غلط بياني وکړئ | يا مخ واړوئ | نو بيشکه | الله | دے | په هغه څۀ | چه کوئ ئې تاسو | ښۀ واقف
وانۀ خلئ او کۀ چرې تاسو ژبې واړوئ يا (دَ گواهئ نه) شاته شئ نو الله تعالیٰ ستاسو دَ کارونو نه ښۀ خبر دے
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِىْ
اے دَ ايمان خاوندانو! | ايمان راوړئ | په الله | او دَ هغۀ په رسولﷺ | او په هغه کتاب | کوم چه
اے مؤمنانو! الله تعالیٰ او دَ هغۀ په رسول او دَ هغۀ په کتاب باندې کوم چه هغۀ په
نَزَّلَ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِىْٓ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۭ وَمَنْ
هغۀ نازل کړو | په خپل رسولﷺ باندې | او په هغه کتاب | کوم چه نازل ئې کړو | له دے نه وړاندې | او څوک چه
خپل رسول باندې نازل کړو او په هغه کتاب باندې کوم چه هغۀ دَ دے نه وړاندې نازل کړے وو څوک
يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
انکار وُکړی | دَ الله | او دَ هغۀ دَ فرښتو | او دَ هغۀ دَ کتابونو | او دَ هغۀ دَ رسولانو | او دَ ورځ دَ آخرت
چه دَ الله تعالیٰ دَ هغۀ دَ فرښتو، دَ هغۀ دَ کتابونو دَ هغۀ دَ رسولانو او دَ ورځ دَ قيامت نه انکار وُکړی
فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ١٣٦ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ
نو بيشکه | هغه گمراه شو | په گمراهئ لرے سره | بيشکه | کوم خلق چه | ايمان راوړو | بيا ئے انکار وکړو | بيا
بيشکه هغه (دَ حق لارې نه) ډير لرے پريوتلو۔ بيشکه هغه خلق کوم چه ايمان راوړو، بيا کافران شول، بيا ئے
اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ
ئے ايمان راوړو | بيا ئے انکار وکړو | بيا | زيات شول | په کفر کښې | هيڅ کله به الله بخښنه وُنۀ کړی هغوی ته
ايمان راوړو بيا کافران شول، بيا په کفر کښې زيات وړاندې لاړل، الله تعالیٰ به چيرې هغوی وُنۀ بخښی
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيْلًا ١٣٧ ۭ بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا
او نۀ به وُښائی هغوی ته | لار | خبر ورکړئ | منافقانو ته | چه هغوی دَ پاره دی | عذاب
او نۀ به هغوی ته نيغه لار وښائی، منافقانو له زيرے ورکړه چه هغوئ له دردناک عذاب مقرر
اَلِيْمَا ١٣٨ ۨ الَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۭ
دردناک | هغه خلق کوم چه | جوړوی | کافرانو لره | دوستان | سوا | دَ مسلمانانو نه
دے۔ هغه منافقان چه مسلمانان ئے پريښي دی او کافرانو سره ئے دوستانے جوړے کړی دی

أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿۱۳۹﴾

آیا هغوی غواړی | د هغوی سره | عزت | بس بیشکه | عزت (خو) | هم الله د پاره دے | ټول

آیا دوئ عزت د کافرانو نه غواړی ؟ نو بیشکه هر قسم عزت خو د الله تعالیٰ په لاس کښے دے ۔

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا

او بیشکه هغه نازل کړی دی | په تاسو باندې | په کتاب کښے | دا چه کله | واورئ تاسو | چه د آیتونو د الله | انکار کولے شی

او تاسو ته په کتاب (قرآن) کښے دا حکم راغلے دے ، چه کوم ځائے دا واورئ چه د الله تعالیٰ د آیتونو نه انکار کیږی

وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا

او توقے کولے شی | د هغے سره | پس مه | کښینئ تاسو | د هغوی سره | تر دے چه | هغوی مشغول شی

او خندا ګانے ورپورے کیږی ، نو هغوئ سره مه کښینئ ترڅو چه هغوئ په بله

فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ

په څه بله خبره کښے | ګنی تاسو به (هم) | د غه وخت د هغوی پشان شئ | بیشکه | الله | یو ځائے کوونکے دے

خبره کښے مشغول نه شی ، ګنی تاسو دا سے وکړل نو د هغوئ په شان به شئ ، یقین وکړئ چه الله تعالیٰ به

الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿۱۴۰﴾ الَّذِينَ

منافقانو | او کافرانو لره | په دوزخ کښے | په جمع سره | هغه منافقان

منافقان او کافران په دوزخ کښے رایو ځائے کړی دوئ ستاسو په

يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللَّهِ قَالُوا

چه انتظار کوی | ستاسو | که چرے | تاسو ته حاصله وی | فتح | د الله د طرف نه | (نو) وائی

حقله د حالاتو انتظار کوی ۔ نو که الله تعالیٰ تاسو ته کټه درکړی ، نو دوی به وائی چه وے

أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ وَإِن كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوا

آیا نه وو مونږ | تاسو سره | او که چرے | وی | کافرانو د پاره | څه حصه یا فائده | نو وائی

مونږ تاسو سره ملګری نه وو او که کافرانو ته څه حصه ملاؤ شی ، نو دوئ به (کافرانو ته)

أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ فَاللَّهُ

آیا نه وو غالب شوی مونږ | په تاسو باندې | او مونږ نه وئ بچ کړی تاسو | د مسلمانانو نه | بس هم الله به

دوائی چه آیا مونږ په تاسو غالب کیدل ونکی نه وو ؟ خو سره د دے مونږ تاسو د مسلمانانو نه بچ کړئ ۔ پس الله تعالیٰ

يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ وَلَن يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ

فیصله وکړی | ستاسو په مینځ کښے | په ورځ د قیامت | او هیڅ کله به ورنه کړی | الله | کافرانو ته

به د قیامت په ورځ ستاسو تر مینځه فیصله وکړی ، او هیچرے به الله تعالیٰ د مسلمانانو په مقابله کښے

۲۰ ع ۱۷ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿۱۴۱﴾ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ

په مسلمانانو باندې | (د غلبے) لار | بیشکه | منافقان | دوکه ورکوی | الله ته | او هغه (الله)

کافرانو له غلبه ور نه کړی ۔ منافقان (په خپل خیال کښے) الله تعالیٰ ته دوکه ورکوی حال دا دے چه الله

خَادِعُهُمْ ۚ وَإِذَا قَامُوٓا إِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوا كُسَالٰى ۙ

په سستۍ سره | نو ودرېږي | مونځ دَ پاره | هغوی ودرېږي | او هر کله چه | هغوی ته | دَ کتکه ورکوونکے

او خلقو ته دوکه ورکوونکے دے هغوی ته او کوم وخت چه مونځ ته ودرېږي نو په زړه ماتی ودرېږي او خلقو

ته دوی په دوکه کښے غورزولی دی

يُرَآءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللّٰهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾ مُّذَبْذَبِينَ

هغوی ښائی (عبادت) | خلقو ته | او نۀ یادوی هغوی | الله | مګر لږ | هغوی متردد دی

ته ځانونه ښائی ، او الله تعالٰی ډېر کم یادوی ، دکفر او اسلام ترمینځه

بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ لَآ إِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلٰى هٰٓؤُلَآءِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ

په مینځ کښے | نۀ دِ دے خوا (دی) | او نۀ | اخوا دی | او څوک چه | بے لارے کړی الله

مذبذب دی ، نۀ (دَ مسلمانانو) طرف ته دی او نۀ (دکافرانو) طرف ته دی او څوک چه الله تعالٰی بے لارے

فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا

نو ته به هرګز بیا نۀ مومی | هغه له | څۀ لار | اے دَ ایمان خاوندانو ! | مۀ جوړوئ

کړی هغه له په هیڅ کله (سمه) لار بیا نۀ مومے اے مؤمنانو ! دَ مسلمانانو نه بغیر

الْكٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا

کافرانو لره | دوستان | سوا | دَ مؤمنانو | آیا غواړئ تاسو | چه جوړ کړئ

کافرانو سره دوستانے مۀ نیسئ - آیا تاسو دا غواړئ چه دَ خپل

لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾ إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ فِي الدَّرْكِ الْأَسْفَلِ

الله دَ پاره | په خپل ځان باندِ | دلیل | ښکاره | بیشکه | منافقان به | په ډېره ښکته طبقه کښے وی

ځان برخلاف دَ الله څرګند حجت قائم کړئ ـ یقین ولرئ چه منافقان به دَ دوزخ په لاندینۍ درجه

مِنَ النَّارِ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا

دَ اور | او ته به هیڅ کله بیا نۀ مومے | هغوی له (څۀ) مددګار | مګر | کوم خلق چه | توبه وکړی | او اصلاح وکړی

کښے پراته وی او ته به هیڅوک دَ دوئ مددګار بیا نۀ مومے ـ البته څوک چه توبه وباسی او خپل کار ونه سم کړی

وَاعْتَصَمُوا بِاللّٰهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلّٰهِ فَأُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ

او مضبوطئ سره ونیسی | الله | او خالص کړی | خپل دین | الله دَ پاره | نو هم دا خلق دی | مسلمانانو سره

او دَ الله تعالٰی احکام په مضبوطئ سره ونیسی او خپل دین خالص دَ الله دَ پاره کړی نو دا خلق به مؤمنانو سره ملګری وی

وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ

او زر به | ورکړی | الله | مؤمنانو ته | اجر | لوئے | څۀ به کوی | الله

او ډېر زر به الله تعالٰی مؤمنانو ته لوئے اجر ورکړی ـ الله تعالٰی څۀ کوی چه تاسو له

بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

تاسو ته په عذاب درکولو | کۀ تاسو شکر وکړئ | او ایمان راوړئ | او دے | الله | قدردان | پوهه

په عذاب درکوی کۀ تاسو شکر وباسئ او دَ ایمان په لار قائم یئ او الله تعالٰی ډېر قدردانه په هر څۀ پوهه دے.

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ ؕ

نهٔ خوښوی | الله | په زوره وینا | په بده | خبره | مګر | په چاچه | ظلم وُشو

الله تعالیٰ نهٔ خوښوی چه څوک دِ په بده وینا خُله پرانیځی ، مګر په چاچه زیاتے شوے وی

وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا

او دے | الله | اَوْریدونکے | پوهه | کهٔ تاسو ښکاره کوئ | نیکی | یائے پټوئ | یا تاسو معاف کړئ

او الله تعالیٰ هر څهٔ اَوْری په هر څهٔ پوهه دے ۔ کهٔ تاسو ښرګند ښهٔ کوئ او کهٔ پټ یا کهٔ (دَ خلقو) بدی

عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ

بدی | نو بیشکه | الله | دے | معاف کوونکے | دَ قدرت خاوند | بیشکه | هغه خلق کوم چه | انکار کوی

معاف کوئ ، نو الله تعالیٰ معافی کوونکے دے په هر څهٔ قدرت لری ۔ یقینًا کوم خلق چه دَ الله تعالیٰ او دَ هغهٔ

بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ

دَ الله | او دَ هغهٔ دَ رسول | او دوی غواړی | چه جدائی وُکړی | په مینځ | دَ الله | او دَ هغهٔ دَ رسول کښے

دَ رسولانو انکار کوی او غواړی چه دَ الله تعالیٰ او دَ هغهٔ دَ رسولانو تر مینځهٔ جُدائی راولی

وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّنَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ

او وائی | مونږ ایمان راوړو | په څنو باندِ | او انکار کوو | دَ څنو | او دوی غواړی

او وائی چه مونږ څنے منو او څنے نهٔ منو ، او دا غواړی چه دَ

اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿١٥٠﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ

چه وُنیسی | دَ دِے په مینځ کښے | لاره | هم دا خلق دی | کافران | اصلی

کفر او ایمان تر مینځه (بله) لاره راؤباسی ۔ هم دغه خلق پا خهٔ کافران دی

وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ

او مونږ تیار کړے دے | کافرانو دَ پاره | عذاب | رُسوا کوونکے | او کوم خلق چه ایمان راوړی | په الله

او مونږ کافرانو له سپکوونکے عذاب تیار کړے دے او څوک چه په الله تعالیٰ او دَ هغهٔ په پیغمبرانو

وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ

او دَ هغهٔ په رسولانو | او جدائے نهٔ کړو | بو هم له دوی نه | هم دا دی هغه خلق | چه زر به

ایمان راوړی ، او دَ هغوئ په مینځ کښے فرق نهٔ راولی ، هغوئ ته به الله تعالیٰ خپلے

يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔلُكَ

ورکړی دوی ته | دَ دوی اجر | او دے | الله | بخښونکے | مهربان | سوال کوی له تا نه

بدلے (پوره پوره) ورکړی ، او الله تعالیٰ بخښونکے مهربانه دے ، دا اهل کتاب (ن)

اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا

اهل کتاب | چه ته نازل کړه | په دوی باندِ | کتاب | له اسمان نه | پس سوال کړے وو دوی

تا نه دا مطالبه کوی چه ته په دوی باندِ دَ اسمان نه یو کتاب راکوز کړه ، نو دوئ دَ موسیٰ نه دَ

مُوسٰٓى اَكۡبَرَ مِنۡ ذٰلِكَ فَقَالُوۡٓا اَرِنَا اللّٰهَ جَهۡرَةً فَاَخَذَتۡهُمُ

له موسیٰ نه | دَ دے نه هم زیات | پس ووئیل دوی (چه) وُښایه موږته الله | په ښکاره | بیا ونیول دوی

دَ دے نه هم غټه مطالبه کړے وه ، ورته ئے وئیلی وو چه موږته الله په ښکاره وُښایه ، نو دَ دے سرکشئ

الصّٰعِقَةُ بِظُلۡمِهِمۡ ثُمَّ اتَّخَذُوا الۡعِجۡلَ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا

تندر | دَ دوی دَ ظلم په وجه | بیا وُ نیولو دوی | سخے (معبود) | پس له دے نه چه

په وجه پرے تندر راپریوتلو بیا دوئ دَ سخي عبادت (هم) وکړو دَ دے نه پس هم چه دوی ته

جَآءَتۡهُمُ الۡبَيِّنٰتُ فَعَفَوۡنَا عَنۡ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيۡنَا مُوۡسٰى

راغلی ؤو دوی ته | (واضحه) دلیلونه | بیا معاف کړل موږ | دا هم | او ورکړه موږ | موسیٰ ته

ښکاره نخښے راغلے وے ، نو موږ ورته دا جرم هم وُبخښلو ، او موږ موسیٰ ته ښکاره

سُلۡطٰنًا مُّبِيۡنًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعۡنَا فَوۡقَهُمُ الطُّوۡرَ بِمِيۡثَاقِهِمۡ

غلبه | ښکاره | او اوچت کړو موږ | دَ پاسه دَ دوی | طور غر | دوی نه دَ اقرار اخستو دپاره

غلبه ورکړه - او موږ دَ دوی نه دَ وعدے اخستو دَ پاره دَ دوئ دَ پاسه کوهِ طور پورته کړو

وَقُلۡنَا لَهُمُ ادۡخُلُوا الۡبَابَ سُجَّدًا وَّقُلۡنَا لَهُمۡ لَا تَعۡدُوۡا

او وئیل موږ | دوی ته | چه داخل شئ | په دروازه کښے | په سجده کولو | او وئیل موږ | دوی ته | دَ حد نه مه تیریږئ

او حکم مو ورکړو چه (د ښار) دروازے ته (په عاجزئ سره) دَ سجدے په حالت کښے ننوځئ او دا حکم مو ورکړو چه دَ سبت

فِى السَّبۡتِ وَاَخَذۡنَا مِنۡهُمۡ مِّيۡثَاقًا غَلِيۡظًا ﴿١٥٤﴾ فَبِمَا

په ورځ دَ خالی کښے | او واخسته موږ | دَ دوی نه | وعده | مضبوطه | پس په دے وجه (چه)

په ورځ دَ حد نه تجاوز مه کوئ ، او دَ دوئ نه مو ښه پخه وعده واخستله ، آخر دَ دوئ دَ

نَقۡضِهِمۡ مِّيۡثَاقَهُمۡ وَكُفۡرِهِمۡ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَقَتۡلِهِمُ الۡاَنۡۢبِيَآءَ

ماته کړه دوی | وعده خپله | او په وجه دَ انکار دَ دوی | دَ الله دَ آیتونو | او په وجه دَ وژلو دَ دوی | پیغمبران

بے لوظئ په وجه ، او دَ الله تعالیٰ دَ آیتونو نه دَ انکار کولو په وجه ، او بر ناحقه دَ پیغمبرانو وژلو په

بِغَيۡرِ حَقٍّ وَّقَوۡلِهِمۡ قُلُوۡبُنَا غُلۡفٌ ؕ بَلۡ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيۡهَا

په ناحقه | او په وجه دَ وینا دَ دوی | چه زړونه زموږ | په پرده کښے دی | بلکه | مهر لګولے دے | الله | په دوی باندِ

وجه او دَ دے وینا په وجه چه زموږ زړونه په غلافونو کښے نغښتی دی ، (نا) بلکه دَ دوئ دَ کفر په وجه پرے الله مهر

بِكُفۡرِهِمۡ فَلَا يُؤۡمِنُوۡنَ اِلَّا قَلِيۡلًا ﴿١٥٥﴾ وَّبِكُفۡرِهِمۡ وَقَوۡلِهِمۡ

دَ دوی دَ کفر په وجه | پس دوی ایمان نه راوړی | مګر | لږ | او په وجه دَ کفر دَ دوی | او دَ وینا دَ دوی

وُ لګولو ، نو دَ یو څو کسانو نه سوا باقی خلقو ایمان رانه وړو - او بیا دوئ په کفر کښے ورانِدِ لاړل او په

عَلٰى مَرۡيَمَ بُهۡتَانًا عَظِيۡمًا ﴿١٥٦﴾ وَّقَوۡلِهِمۡ اِنَّا قَتَلۡنَا

په مریمؑ باندِ | دَ بهتان | لوئے | او په وجه دَ وئیلو دَ دوی | چه بیشکه موږ قتل کړو

(بی بی) مریم ئے لوئے بهتان وُ لګولو او پخپله ئے دوئیل چه موږ مسیح دَ مریم هوئے

الْمَسِيْحَ عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ

مسیح | عیسیٰ | ځوئے | دَ مریم | رسول | دَ الله | او نۀ دے وژلے دوی هغه

عیسیٰ چه دَ الله تعالیٰ رسول دے وژلے دے ، حال دا چه نۀ ئے وژلے وو او

وَمَا صَلَبُوْهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۭ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ

او نۀ پهٔ دار کړے دے دوی هغه | لیکن | مشتبه شولهٔ | پهٔ دوی باندِ | او یقینًا | کوم خلقو چه | اختلاف وکړو | دَ دهٔ پهٔ حقله

نۀ ئے پهٔ سولئ کړے وو بلکه پهٔ شک کښے پرېوتی وو او کوم خلقو چه پهٔ دے حقله اختلاف وکړو

لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ ۭ مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ

خامخا پهٔ شک کښے دی | دَ دهٔ پهٔ نسبت | نشته دے دوی ته | دَ هغے | څهٔ علم | سوا | دَ پیروئ | دَ گمان

هغوی یقینًا پهٔ شک کښے وو دَ دوی پهٔ اصل معامله هیڅ علم نشته ، تش پهٔ گمان پسے روان دی

وَمَا قَتَلُوْهُ يَقِيْنًا ١٥٧ بَلْ رَّفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ

او دوی نۀ دے قتل کړے هغه | یقینًا | بلکه اُوچت کړے دے هغه | الله | خپل طرف ته | او دے | الله

او دوی عیسیٰ یقینًا وژلے نۀ دے ، بلکه الله تعالیٰ ځان ته راخېژولے دے او الله تعالیٰ پهٔ هرڅۀ

عَزِيْزًا حَكِيْمًا ١٥٨ وَاِنْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ

زبردست | دَ حکمت خاوند | او نشته (هڅوک) | دَ اهل کتابو نه | مگر | خامخا به ایمان راوړی

غالب دانا دے ـ او پهٔ اهل کتابو کښے به هیڅوک پاتے نۀ شی ، مگر د هغهٔ دَ مرگ نه وړاندِ

بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ١٥٩ ۚ

پهٔ دهٔ باندِ | دَ هغهٔ دَ مرگ نه وړاندِ | او پهٔ ورځ دَ قیامت | هغه به وی | پهٔ دوی باندِ | گواه

به پرے ایمان راوړی ، او دَ قیامت پهٔ ورځ به پرے هغه گواهی ورکوی ـ

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبٰتٍ

پس پهٔ وجه دَ ظلم | له هغو خلقو نه | چه یهودیان دی | مونږ حرام کړی دی | پهٔ دوی باند | (ډېرے) پاکیزه څیزونه

بیا دَ یهودیانو دَ ظلم پهٔ وجه مونږ پهٔ دوی باندِ ډیر پاک څیزونه هم حرام کړل چه (وړاندِ)

اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ١٦٠ ۙ

چه حلال وو | دَ دوی دَ پاره | او پهٔ وجه دَ منع کولو دَ دوی | دَ الله دَ لارے نه | ډیر خلق

دَ دوی دَ پاره حلال وو ، او پهٔ دے وجه هم چه دوی به ډیر خلق دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه منع کول

وَّاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ

او پهٔ وجه دَ اخستلو دَ دوی | سود | او حال دا وو چه دوی منع کړے شوی وو | له هغے نه | او خوړل بدئے | مالونه | دَ خلقو

او پهٔ دے وجه چه دوی سود اخلی ، سره دَ دے چه دوی دَ سود اخستلو نه منع کړی شوی دی او پهٔ دے وجه چه دَ خلقو

بِالْبَاطِلِ ۭ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ١٦١

پهٔ ناحقه | او تیار کړے دے مونږ | کافرانو دَ پاره | له دوی نه | عذاب | دردناک

مالونه پهٔ ناحقه خوری او مونږ پهٔ دوی کښے دَ کافرانو دَ پاره دردناک عذاب تیار کړے دے

لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ

ليكن | (چه) پاخهٔ (دی) | په علم کښې | د دوی نه | او مسلمانان | (د دوی څخه) ایمان راوړي

مګر په دوی کښې چه څوک په علم کښې پاخهٔ شوی دی او ایمانداردی هغوی دا کتاب هم مني چه تاته

بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ

په هغه څه چه نازل شو | په تا | او په هغه څه چه نازل شول | له تا نه وړاندې | او قائم ساتي

راغلی دے او هغه (کتابونه) هم مني چه تا نه وړاندې راغلي دی، او مونځونه

الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ

مونځ | او ورکوی | زکوٰة | او ایمان لري | په الله | او په ورځ د آخرت

کوی، او زکوٰة ورکوی، او په الله تعالیٰ او په آخرت باندې یقین لري

اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٦٢﴾ اِنَّآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ ع ٢٢

هم دا خلق دی | ذر به ورکړو مونږ دوی ته | اجر | ډیر لوے | بیشکه مونږ | وحی وکړه | تا ته

دا هغه خلق دی کوم ته به چه مونږ ډیر زر ډیر لوئے اجر ورکړو. (اے پیغمبره!) مونږ تا ته هغسے وحی

كَمَآ اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوْحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَ

لکه څنګه چه | مونږ وحی کړے وه | نوح ته | او نورو پیغمبرانو ته | پس له دے نه | او

رالیږلے ده لکه چه نوح علیه السلام ته او د هغهٔ نه پس نورو پیغمبرانو ته مو رالیږلے ده، او

اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ

مونږ وحی کړے وه | ابراهیم علیه السلام | او اسماعیل علیه السلام | او اسحٰق علیه السلام | او یعقوب علیه السلام

مونږ وحی رالیږلے وه ابراهیم اسماعیل اسحٰق یعقوب (علیهم السلام)

وَالْاَسْبَاطِ وَعِيْسٰى وَاَيُّوْبَ وَيُوْنُسَ وَهٰرُوْنَ وَسُلَيْمٰنَ

او د هغهٔ اولاد | او عیسیٰ | او ایوب | او یونس | او هارون | او سلیمٰن (علیهم السلام)

او د هغهٔ اولاد ته او عیسیٰ ایوب یونس هارون او سلیمان علیهم السلام ته

وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ

او مونږ ورکړے ؤ | داؤد ته | زبور | او پیغمبران | چه قصے بیان کړی دی مونږ د دوی | تا ته

او داؤد ته مو زبور (نومے کتاب) ورکړے وو۔ او څومره رسولان (مونږ لیږلی دی) د کومو ذکر چه مونږ تا ته

مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللّٰهُ

وړاندې له دے نه | او پیغمبران | چه نهٔ دی بیان کړی مونږ قصے د دوی | تا ته | او خبرے کړے وے | الله

وړاندې کړے دے او څومره رسولان داسے دی د کومو ذکر چه (لا تر اوسه) مونږ تا ته نهٔ دے کړے او الله تعالیٰ د

مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ

موسیٰ سره | په خبرو کولو سره | (دُ لیږلی مونږ) پیغمبران | زیرے ورکوونکی | او ویروونکی | د پاره د دے چه نهٔ دی

موسیٰ سره کلام وکړو، دا ټول پیغمبران (نیکانو ته) زیرے ورکوونکی او (د بدانو) ویروونکی رالیږلی شوی دو، چه د

لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا

خلقو دَ پاره | په الله باندې | څه حجّت | پس | دَ رسولانو | او دے | الله | ډیر زبردست

پیغمبرانو دَ راتللو نه پس خلقو سره دَ الله تعالیٰ په مقابله کښے هیڅ عذر پاتے نهٔ شی او الله تعالیٰ غالب او دانا

حَكِيْمًا ﴿١٦٥﴾ لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ

خاوند دَ حکمت | لیکن | الله | ګواهی ورکوی | دَ هغهٔ څهٔ | چه نازل ئے کړو | ستا طرف ته | چه هغه ئے نازل کړے دے

دے ۔ لیکن (کهٔ دوئی نهٔ منی نو څهٔ وُشو) الله تعالیٰ په دے خبره ګواه دے چه تا ته ئے څهٔ (حکمونه) رالیږلی دی

بِعِلْمِهٖ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿١٦٦﴾

په خپل علم سره | او فرښتے (هم) | ګواهی ورکوی | او کافی دے | الله | ګواه

هغه ئے په خپل کامل علم سره رالیږلی دی او فرښتے هم په دے ګواه دی، او یوازے دَ الله تعالیٰ ګواه کیدل بس دی ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا

بیشکه | کوم خلقو چه | انکار ئے وکړو | او منع ئے کړل خلق | دَ الله دَ لارے نه | بیشکه | ګمراه شول

بیشکه چا چه انکار کړے دے او دَ الله تعالیٰ دَ لارے نه خلق منع کوی ، هغوئی دَ سمے لارے نه ډیر

ضَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ

په ګمراهئ لرے سره (له حق نه) | بیشکه | کوم چه | انکار ئے وکړو | او ظلم ئے وکړو | نهٔ دے داسے چه | الله

لرے پریوتی دی ۔ (دغه شان) چا چه انکار کړے دے او ظلم ئے وکړو الله تعالیٰ به هیڅ‌کله

لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿١٦٨﴾ اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ

به وبخښی | دوی | او نهٔ به ورښائی دوی ته | (بله) لار | مګر | لار | (دَ) دوزخ

هغوئی وُنهٔ بخښی ، او هغوی ته به هیڅ لار وُنهٔ ښائی بغیر دَ دوزخ دَ لارے نه

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٦٩﴾

همیشه به وی | په هغے کښے | همیشه | او دے | دا کار | په الله باندې | آسان

چه په کښے به هغوی همیشه دُ سیږی ، او دا (سزا ورکول) دَ الله تعالیٰ دَ پاره آسان دی ۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ

اے | خلقو ! | راغلے دے تاسو ته | (دا) رسول | په حق سره | ستا دَ رب له طرف نه

اے خلقو ! تاسو ته پیغمبر دَ الله تعالیٰ دَ طرف نه (د) حق (تعلیم) راوړے دے نو یقین پرے

فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا

نو ایمان راوړی | چه غوره دی | تاسو دَ پاره | او کهٔ چرے | تاسو انکار وکړو | نو بیشکه دَ الله دی | هغه څهٔ چه

وکړئ ځکه چه په دے کښے مو ښیګړه ده ۔ او کهٔ انکار کوئ ، نو هر څهٔ چه په آسمانونو او په زمکه کښے دی

فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧٠﴾

په آسمانونو کښے | او په زمکه کښے دی ۔ | او دے | الله | پوهه | دَ حکمت خاوند

هغه ټول دَ الله تعالیٰ دی ۔ او الله تعالیٰ په هر څهٔ پوهه او دَ حکمت خاوند دے

يٰٓاَهۡلَ الۡكِتٰبِ لَا تَغۡلُوۡا فِىۡ دِيۡنِكُمۡ وَلَا تَقُوۡلُوۡا عَلَى اللّٰهِ

اے اهل کتابو! | لهٔ حد نهٔ مهٔ تيريږئ | په خپل دين کښے | او مهٔ وايئ | په الله باند

اے اهل کتابو! په خپل دين کښے دَحد نه بهر مهٔ وځئ ، او الله تعالىٰ ته بغير دَ حق خبرے نه بل

اِلَّا الۡحَقَّ ؕ اِنَّمَا الۡمَسِيۡحُ عِيۡسَى ابۡنُ مَرۡيَمَ رَسُوۡلُ اللّٰهِ

مګر | حق | بيشکه | مسيح | عيسىٰ | ځوئے | دَ مريم | رسول دے | دَ الله

نسبت مهٔ کوئ ، حقيقت دا دے چه عيسىٰ دَ مريم ځوئے سوا دَ دے نه هيڅ نهٔ وو چه دَ الله پيغمبر وو

وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلۡقٰهَاۤ اِلٰى مَرۡيَمَ وَرُوۡحٌ مِّنۡهُ ۫ فَاٰمِنُوۡا

او دَ هغهٔ کلام دے | چه وراچولے ؤ هغه | مريم طرف ته | او يو روح دے | دَ هغهٔ له طرف نه | پس ايمان راوړئ

او دَ هغهٔ هغه کلمه ده کوم چه هغهٔ مريم طرف ته وليږله او دَ الله دَ طرف نه يو روح وو ، نو په الله تعالىٰ او

بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُوۡلُوۡا ثَلٰثَةٌ ؕ اِنۡتَهُوۡا خَيۡرًا

په الله | او دَ هغهٔ په رسولانو | او مهٔ وايئ | (چه خدايان) درے دی | منع شئ (له دے نه) | (دا) غوره دی

دَ هغهٔ په رسولانو ايمان راوړئ او دا مهٔ وايئ چه (خدايان) درے دی ، منع شئ هم په دے کښے ستاسو

لَّكُمۡ ؕ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ سُبۡحٰنَهٗۤ اَنۡ يَّكُوۡنَ لَهٗ

تاسو له | بيشکه | الله | معبود دے | يوازے | پاک دے هغه | (له دے نه) چه | دی | دَ هغهٔ

بهتري ده ، الله تعالىٰ خو بس يوازے يو خدائے دے - هغه دَ دے خبرے نه پاک دے چه څوک دِ دَ هغهٔ

وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الۡاَرۡضِ ؕ وَكَفٰى

(څوک) اولاد | هم دَ هغهٔ دی | څهٔ چه | په آسمانونو کښے دی | او څهٔ چه په زمکه کښے دی | او کافی دے

ځوئے وی ، په آسمانونو او زمکه کښے چه څهٔ دی ، هم دَ هغهٔ دی ، او دَ دے ټولو دَ ساتلو

بِاللّٰهِ وَكِيۡلًا ۟ ﴿۱۷۱﴾ لَنۡ يَّسۡتَنۡكِفَ الۡمَسِيۡحُ اَنۡ يَّكُوۡنَ

الله | کارساز | هيڅ کله به شرم نهٔ کوی | مسيح | (له دے نه) چه وی هغه

په حقله الله تعالىٰ يوازے بس دے ، مسيح (عيسىٰ) هيچرے دا شرم نهٔ ګڼړی چه دَ الله تعالىٰ بنده دِ

عَبۡدًا لِّلّٰهِ وَلَا الۡمَلٰٓئِكَةُ الۡمُقَرَّبُوۡنَ ؕ وَمَنۡ يَّسۡتَنۡكِفۡ عَنۡ عِبَادَتِهٖ

بنده | دَ الله | او نهٔ فرښتے | چه مقربے دی | او څوک چه شرم کوی | دَ هغهٔ له بندګئ نه

درته دو ټيلے شی او نهٔ مقربے فرښتے (په دے کښے څه عار ګڼړی) او څوک چه دَ الله تعالىٰ عبادت شرم ګڼړی

وَيَسۡتَكۡبِرۡ فَسَيَحۡشُرُهُمۡ اِلَيۡهِ جَمِيۡعًا ﴿۱۷۲﴾ فَاَمَّا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا

او تکبر کوی | پس هغه به راجمع کړی دوی | خپل ځان ته | ټول | پس هغه | کوم چه | ايمان راوړے

او غرور وکړی نو الله به ټول خلق خپل ځان ته (دَ قيامت په ورځ) جمع کوی۔ نو چا چه ايمان راوړے وی او

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيۡهِمۡ اُجُوۡرَهُمۡ وَيَزِيۡدُهُمۡ مِّنۡ فَضۡلِهٖ

او عملونه وکړو | نيک | پس پوره به ورکړی دوئ ته | دَ دوی اجر | او زيات به ورکړی دوئ ته | له خپل فضل نه

نيک کارونه ئے کړی وی ، نو الله تعالىٰ به هغوی ته پوره پوره اجر ورکړی او دَ خپل فضل نه به زيات هم ورکړی

وقف لازم

ع ٢٣

وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا وَاسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا

لیکن | کومو خلقو چہ | شرم وکړو | او غرور ئے وکړو | پس هغه به عذاب ورکړی دوی ته | عذاب دردناک

او چا چہ (دَ اللہ بندګی) عار ګڼلے وی، او ځان ئے لوئے شمیرلے وی، نو هغوی له به دردناک عذاب ورکړی

وَّلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۷۳﴾

او بیا به نۀ مومی دوی | ځان دَ پاره | سوا دَ اللہ نه | (څوک) دوست | او نۀ | (څوک) مددګار

او دَ اللہ تعالیٰ نه سوا بل هیڅوک به خپل ملګرے یا مددګار بیا نۀ مومی

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَاۤ

اے خلقو! | راغلے دے تاسو ته | دلیل | له طرفه دَ رب ستاسو | او مونږ نازل کړو

اے خلقو! تاسو ته دَ اللہ تعالیٰ دَ طرف نه روښانه دلیل راغلے دے او سمه صفا لار ښودونکے

اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿۱۷۴﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا

تاسو ته | نور | ښکاره | لیکن | کومو خلقو چہ | ایمان راوړو | په اللہ | او مضبوطے ونیولو

رڼا مو درلیږلے ده۔ نو هغه خلق چہ په اللہ تعالیٰ باندې ایمان راوړی او (اسلام ئے) په

بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ

هغه | پس زر به هغه داخل کړی دوی | په خپل رحمت کښے | او (په) فضل (کښے) | او وبه ښائی دوی ته | خپل طرفته

مضبوطئ سره ونیولو، نو اللہ تعالیٰ به هغوی ډیر زر په خپل فضل او رحمت کښے داخل کړی او هغوی ته به خپل طرف

صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۱۷۵﴾ يَسْتَفْتُوْنَكَ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ

لاره | نیغه | دوی له تا نه دَ حکم تپوس کوی | ووایه | اللہ | تاسو ته حکم درکوی

ته رسیدو دَ پاره سمه لاره وښائی (اے نبیؐ) تا نه خلق (دَ کلاله په حقله) تپوس کوی، ورته ووایه چہ اللہ تعالیٰ درته دَ کلاله

فِى الْكَلٰلَةِ ؕ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَهٗۤ اُخْتٌ

دَ کلاله په حقله | کۀ چرے یو کس | مړشی | چہ نۀ وی دَ هغۀ | اولاد | او وی دَ هغۀ | یو خور

حکم ښائی، کۀ چرے څوک مړشی چہ دَ هغۀ څۀ اولاد نۀ وی (او نۀ ئے پلار نیکه وی) او دَ هغۀ خور وی

فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَاۤ اِنْ لَّمْ يَكُنْ

پس دَ ے له ده | نیمه | له هغه څۀ نه چہ پریښے ئے دی | او هغه (ځپله) | دَ هغے (خور) به وارث وی | کۀ چرے نۀ وی

نو مړی چہ څۀ پریښی دی دَ هغے نیمه به دَ دے (خور) دَ پاره وی او (کۀ خور مړه شی) او دَ هغے اولاد نۀ وی نو ورور به دَ

لَّهَا وَلَدٌ ؕ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا

دَ هغے | اولاد | بیا کۀ چرے | هغه خویندے | دوه وی | نو هغو دواړو له دی | دوه برخے په دریو کښے | له هغه څۀ نه

هغے دَ ټول مال وارث وی۔ بیا کۀ چرے خویندے دوه وی (یا زیاتے وی) نو هغوی به دَ ټولے ترکے نه په دریو کښے

تَرَكَ ؕ وَاِنْ كَانُوْۤا اِخْوَةً رِّجَالًا وَّنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ

چہ پریښے ئے دی هغۀ | او کۀ چرے | وی | (دیر) خویندے ورونړه | سړی | او ښځے | نو سړی له دی | برابرے | برخے

دوه برخے اخلی۔ او کۀ څو تنه ورونړه خویندے وارثان وی، نو دَ یو سړی برخه دَ دوو ښځو برابر

الْأُنْثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾ ع ٢٤

دَ دوو ښځو | بیانوی | الله | تاسو ته پاره | چه تاسو بې لارې نه شئ | او الله | په هر څیز باندې | پوهه دې

دی ، الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه (حکم) واضحه کوی چه دَ لارې نه بې لارې نه شئ او الله تعالیٰ په هر څه ډېر ښه پوهه دی

سُورَةُ الْمَآئِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ	وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا
سورهٔ مائده مدنی ده او په دې کښې	(شروع) کوم په نامه دَ الله چه لوئے مهربان زیات رحم کوونکے دے	۱۲۰ ایتونه او ۱۶ رکوع گانې

شروع کوم دَ الله په نوم چه ډېر مهربان دَ ډېر زیات رحم خاوند دے۔

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوٓا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ ۗ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ

اے دَ ایمان خاوندانو! | پوره کوئ | وعدے | حلال کړے شوی دی | تاسو ته پاره | چارپایان

اے مؤمنانو! خپلې وعدے پوره کوئ ، تاسو دَ پاره څاروی څناور حلال کړے

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ

څاروی | سوا دَ هغو نه چه | اورولے به شی | تاسو ته | مگر حلال مه گڼرئ | ښکار

شوی دی ، مگر دَ کوموبیان چه مخکښې راتلونکے دے خو ښکار څان له حلال مه گڼرئ ، هر کله چه دَ احرام په

وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

چه یئ تاسو دَ احرام په حالت کښې | بیشکه | الله | حکم کوی | څهٔ چه و غواړی | اے دَ ایمان خاوندانو!

حالت کښې یئ ۔ بیشکه الله تعالیٰ چه څهٔ غواړی هغسے کوی ۔ اے مؤمنانو!

لَا تُحِلُّوا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا

سپکاوے مهٔ کوئ | دَ نخښو دَ الله | او نهٔ | دَ میاشتے | دَ عزت | او نهٔ | دَ قربانئ دَ څاروی | او نهٔ

دَ الله تعالیٰ دَ نخښو بے حرمتی مهٔ کوئ ، او نهٔ دَ عزتمندو میاشتو ، او نهٔ په حرم کښې دَ قربانیدونکی څناورو او

الْقَلَآئِدَ وَلَآ اٰمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا

دَ پټے دار څناورو | او نهٔ | هغه چه تلونکی وی | بیت الحرام (کعبے) ته | هغوی غواړی | فضل

نهٔ دَ مخښتے دَ هغې څناورو دَ کوموڅښتن دَ پاره چه په غاړو کښې وړ پټے اچولے شی او نهٔ دَ بیت الحرام دَ قصد کوونکو کوم چه دَ خپل رب

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۗ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا ۗ وَ

دَ خپل رب | او رضا مندی | او هر کله چه | تاسو احرام پرانیزئ | نو ښکار وکړئ | او

فضل او رضامندی غواړی ، او هر کله چه دَ احرام دَ حالت نه بهر وځئ نو بیا ښکار کولے شئ ،

لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

تیار دِ نهٔ کړی تاسو | دُښمنی | (دَ یو) قوم | په دے وجه چه دوی منع کړی وئ تاسو | دَ مسجد حرام نه

او (خیالساتئ) چه یو قوم چه تاسو دَ مسجد حرام نه منع کړی وئ دَ هغوی سره دُښمنی چرته تاسو دے ته تیار نهٔ کړی چه

أَنْ تَعْتَدُوا ۘ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى

په دے خبره چه تاسو زیاتے وکړئ | او مدد کوئ یو بل سره | په نیکئ کښې | او پرهیز گارئ کښې

زیاتے پرے وکړئ ، او دَ نیکئ او پرهیزگارئ په کارونو کښې یو بل سره امداد کوئ ، او

المنزل الثانی ٢ — وقف لازم